

(một trăm chương cùng bản riêng chương cùng nhau tuyên bố, đại gia không nên nhìn lậu ơ ~)

Trước cảm tạ tân minh chủ 'Sợi khả lạc', 'Rời còn nhỏ ngọt tâm', 'Rõ ràng minh rõ ràng bạch hỉ hoan hẩn' ủng hộ!

Trịnh trọng cảm tạ quyết định ủng hộ chính bản, cấp quyền sách thêm sai thêm hỏa quang đại độc giả lão gia nhóm, đại gia mỗi một phần chính bản đặt, mỗi một trương phiếu, mỗi một lần đánh thưởng, đều là cấp thư rót vào sinh mệnh lực.

Tại thu thập quang đại độc giả lão gia ý kiến sau, cố định đổi mới thời gian định vì:

Buổi sáng tám giờ nhất chương, buổi tối lục điểm nhất chương;

Thêm càng chương và tiết đổi mới thời: Giữa trưa (hoặc buổi chiều), rạng sáng.

Thêm càng quy chủ yếu là xem nguyệt phiếu cùng đề cử phiếu số, tạm định nguyệt phiếu một ngàn canh một, đề cử phiếu bài danh trước thập, mỗi chu thêm càng tam chương;

Bây giờ còn có trước rất nhiều độc giả lão gia đánh thưởng thêm càng không năng còn thượng, thiếu bạc trắng minh cùng các vị minh chủ càng, ta mặt sau vững bước còn.

Cố định đổi mới thời gian ngày mai chính thức bắt đầu, hôm nay tiếp tục thêm càng, đồng thời giảm xóc hạ đổi mới thời gian.

Bởi vì thượng cái thu phí tất nhiên tổn thất nhất bộ phận độc giả, đề cử bảng nhất thời rút vài vị;

Ở trong này, mặt dày cầu hạ chính bản đặt, cùng với nguyệt phiếu cùng đề cử phiếu.

Này quyền sách trước mắt thành tích không sai, này toàn bộ lại các vị độc giả lão gia ủng hộ, ta sẽ tiếp tục cố gắng cấp đại gia mang đến lạc thú cùng cười vui, nếu xuất hiện một ít bại lộ, cũng thỉnh đại gia tại chương và tiết nói, bình luận sách khu, độc giả quần đứng lúc chỉ ra chỗ sai.

—— Ngôn Quy Chính Truyện, bài thượng.

Khác: Quyền sách mỗi một cái chương và tiết đều tại tam nghìn ngũ bách chữ tả hữu;

Nhất chương đại khái cần hai mấy giờ viết sơ thảo, nếu thuận lợi mà nói, sửa chữa hai mấy giờ có thể thành hình, cho nên mỗi một chương lượng công việc đều khá lớn, hơn nữa viết thư người một năm ba trăm sáu mươi năm ngày ổn định đổi mới, không có

bất luận ngày nghỉ cùng nghỉ ngơi nhất, nếu viết bất thuận, liền muốn lập tức san cáo nặng viết.

Nếu ngày nào đó bởi vì san cáo chậm trễ đổi mới thời gian, ta sẽ tại bình luận sách khu trước thời hạn thông tri.

Cuối cùng, không thể ngoại lệ nói một câu:

Cầu phiếu cầu đặt ~)

()

Sưu cầu

-----oO-----

Một trăm linh nhất chương cùng sinh ra

Có đôi khi nam nhân giao tình, chính là loại này đơn giản.

Ngao Ất tam quyền hai chân, cơ hồ đều chưa như thế nào thi triển tự thân bản lĩnh, đã đem mình đường ca, Nam Hải long cung Nhị Thái Tử Ngao Mưu trào rời bến mặt, ách ở Ngao Mưu cổ.

Tùy theo, Ngao Ất lại đem Ngao Mưu ném hướng một bên, nhượng Ngao Mưu đi đối hạm chỉ bồi lễ.

Như vậy đã giữ gìn Tiết Giáo thể diện, hạm chỉ kế tiếp cũng ngưng ngừng tiếp tục trách cứ người này, đến tiếp sau cũng liền sẽ không dẫn phát bất luận long cung cùng Kim Ngao Đảo giữa mâu thuẫn.

Đối với Ngao Ất loại này biểu hiện, hạm chỉ đồng thời không có quá lớn phản ứng, chỉ là khóe miệng thoáng giơ lên.

Ngược lại là...

Bị đánh một chút Ngao Mưu, ánh mắt không ngừng chớp động.

Nơi đó mặt, có nhất khối nho nhỏ sao...

Ngao Mưu kia hai điều người hầu tiểu long, xem Ngao Ất ánh mắt cũng nhiều vài phần kính ý.

Long tộc đối ngoại, có một loại 'Viễn cổ bá chủ' cảm giác về sự ưu việt;

Nhưng trong tộc, trẻ tuổi long tử cũng nhất quán thừa hành, ai lớn bằng nắm tay ai là lão đại nguyên tắc.

Ngao Mưu ngã ngồi tại mặt biển thượng, có tiên lực nâng, cũng sẽ không chìm xuống;

Hắn mắt trung mang theo vài phần chán chờ, ngẩng đầu nhìn lại xem khoe miệng mỉm cười hạm chỉ, lại quay đầu mắt nhìn Ngao Ất.

Theo sau, Ngao Mưu đứng dậy, mặt lộ vẻ chính sắc, ngôn nói:

"Mới, ta... Thua quá nhanh.

Ngươi ta lại độ sức nhất tràng, như ta thua nữa, ta liền tâm phục khẩu phục, việc này liền nghe lời ngươi!"

Ngao Ất bình tĩnh địa gật gật đầu, tiêu sái địa quăng hạ tay áo bào, làm cái thỉnh thủ thế.

Ngao Mưu lại hướng trước, lần này trong ánh mắt tràn đầy nghiêm túc;

Chợt nghe, này vị Nam Hải long cung Nhị Thái Tử quát khê một tiếng, các loại giữ nhà bản lĩnh nhất tề ra trận.

Rồng ngâm từng trận, lãng cuộn vân lật.

Chốc lát, Ngao Ất lại cầm Ngao Mưu cổ;

Bảo trì thiếu niên thân hình Ngao Ất, toàn thân không có nửa điểm vết thương, cũng liền trên trán có hai sợi tóc có chút ướt át.

Ngao Ất vung tay, Ngao Mưu lại ngã ở tại mặt biển, lần này suýt nhưng thật ra ôn nhu chút.

Nhất thời, Ngao Mưu ngẩng đầu nhìn Ngao Ất trong ánh mắt, tinh quang càng lóe sáng...

"Ta còn có một môn thần thông!"

Ngao Mưu mặt lộ vẻ nét hổ thẹn, nhưng cắn răng một cái, đứng dậy: "Như ta lại bại bởi ngươi, không chỉ là việc này, ta mọi việc đều nghe lời ngươi!"

Ngao Ất đầu mi nhíu hạ, nhìn trước mắt cái này đường huynh.

Loại này không bỏ xuống được thắng thua hai chữ?

Vi chiếu cố toàn bộ Nam Hải long cung thể diện, Ngao Át cũng chỉ là gậy đầu đáp ứng, nghĩ lần này cùng Ngao Muru đã đánh mấy chiêu...

Thế là, sau nửa canh giờ...

Chiến quá bảy hồi, Ngao Muru dùng hết mình bản lĩnh, bảy chiến đều là bại...

"Ngao Át Nhị ca tại thượng!"

Xin nhận tiêu đệ cúi đầu!"

Tam cái nguyên bản kiêu ngạo ương ngạnh long tử, đồng thời đối Ngao Át thờ dài, Ngao Át bình tĩnh địa gậy đầu, hi giận bất hiện ra sắc.

Không cần Ngao Át mở miệng, ba người lại xoay người đối hạm chỉ khom mình hành lễ, hạm chỉ liền nói không cần.

Ngao Muru mặc dù xuất thế sớm hai năm, nhưng lúc này chính là nhất khẩu nhất cái 'Nhị ca' hô, so hô nhà mình thân đại ca còn muốn dễ gọi.

Cái này Nam Hải long cung Nhị Thái Tử, chính là quả thật bị đánh ăn xong khí.

Lập tức, Ngao Muru làm thỉnh, thỉnh hạm chỉ cùng Ngao Át đi Nam Hải ngao du;

Lại phái hai gã người hầu hồi long cung bên trong, mang một con thuyền bảo thuyền, chuẩn bị một thuyền lễ vật, cho rằng là cho Nhị ca bồi lễ.

【 nếu xác định đánh không thắng, kia không bằng liền hoàn toàn nhận thua 】

Ngao Át vẫn hạm chỉ có hay không muốn hoán cái địa phương giải sầu, hạm chỉ nhưng đạo nghĩ tại Nam Hải đã đi đạo;

Liền loại này, bọn họ hai cái liền đã nhất điều 'Hướng dẫn du lịch long', tại Nam Hải tiếp tục ngao du...

"Nhị ca, ngài này thần thông quả thật rất cao, chính là từ Tiệt Giáo học được?"

Nghe nói Ngao Muru như thế nhất vấn, Ngao Át nhất thời lộ ra một chút mỉm cười, nghiêm mặt nói: "Thánh Nhân truyền lại đạo thừa, quả thật là bác đại tinh thâm, có nghĩ là cùng nhau bá nhập Tiệt Giáo môn hạ?"

"Cái này, còn là quên đi, tiêu đệ ta khả chịu không nổi đi thanh tu khổ, còn là tại long cung đợi tự tại."

Ngao Át nhú mày nói: "Đường ca ngươi..."

"Đường đệ, đường đệ, hiện tại ta chính là người đường đệ."

"Mặc kệ như thế nào, người nhớ được tiết chế chút, " Ngao Ất lời nói thâm thúy địa quả trách , "Cùng người luận bàn thời, phát giác người tự thân thiệt thòi hư cảm giác đã thập phần nghiêm trọng.

Chúng ta Long tộc mặc dù đầy thâm hậu, nhưng cũng không nên như thế không kiêng nể gì.

Chớ có cả ngày cùng kia chút hải tộc thị nữ pha trộn, nếu là quân không được tự thân, liền sớm đi tìm một vị đồng tộc lập gia đình, cho nhau ước thúc liền là."

Ngao Mưu hắc hắc cười không ngừng, liền nói mình đã có ngưỡng mộ trong lòng Tây Hải long nữ.

Một bên hạm chỉ đầu tiên là không có nghe hiểu bọn họ đang nói cái gì, rồi sau đó lại giật mình hiểu ra, hà phi hai gò má, nhất thời không dám nhìn thẳng Ngao Ất kia trương thanh tú khuôn mặt.

Ngao Ất đối này cũng không cảm thấy có gì, Long tộc thái độ bình thường liền là như thế, nhà mình đại ca 'Ngao Giáp' liền là cả ngày sống mơ mơ màng màng.

Tượng hấn loại này hiểu được giữ mình trong sạch tiểu long...

Quả thật, là bất đa .

...

Cùng lúc đó, Phá Thiên Phong tây chếch, Tử tị chín tiên nơi.

Lý Trường Thọ đang đứng tại Tử Cửu Tiểu sư thúc lầu các trước, nhìn chăm chú vào chỗ đó lầu các trận pháp bố trí, đầy lòng đột nhiên có chủng vi diệu cảm giác, thoáng nhíu hạ mi.

'Như thế nào cảm giác, như là có gì cùng mình có quan hệ sự, sắp phát sinh?'

Âm thầm cảm ứng hạ Nam Hải bên cạnh tình hình, tạm thời cũng không có bùng nổ phạm nhân loạn chiến dự triệu...

"Tiểu Trường Thọ..."

Bên cạnh Tử Cửu xem Lý Trường Thọ nhẹ nhàng nhíu mày, nhin không được nhỏ giọng hỏi câu: "Thật không cứu ư?"

Lý Trường Thọ nhất thời lộ ra một chút cười khô, thờ dài: "Su thúc, đệ tử mạo muội đề hỏi vấn đề."

"Ân, ngươi vẫn!"

Lý Trường Thọ ngửa đầu thở dài: "Ngươi làm như thế nào, chỉ là từ phòng hộ trong trận xông vào xuất lai, đã đem dưới lầu này chút trận cơ phế rồi lục thành."

"Hắc hì hì, tiểu sư diệt ngươi đừng loạn khoa, ta luôn luôn đều là như vậy có khả năng!"

Tửu Cửu nhíu mày, tùy tay vỗ hạ Lý Trường Thọ đầu vai.

"Giao cho ngươi rồi, tùy tùy tiện tiện làm cái trận pháp là được!

Cũng chính là ta thường xuyên uống rượu, hơn nữa đang ngủ dễ dàng xuất chút nhãn mặt, thường xuyên bả bên người quần áo gì gì đó loạn ném...

Bằng không trận pháp đều không cần làm!"

Lý Trường Thọ lạnh nhạt nói: "Sư thúc, ngài không cần đối đệ tử nói này chút."

"Ân?" Tửu Cửu hí mắt tiếp cận đi lên, "Ngươi chẳng lẽ, kiến quá?"

"Tự nhiên không có, " Lý Trường Thọ lạnh nhạt đạo, "Còn thỉnh sư thúc đem dưới đất này chút trận cơ lấy ra, ta đi bên trong đẳng ngài, hơi sau còn cần một ít luyện chế trận cơ bảo tài.

Sư thúc, ta sẽ bằng tự thân sở học, chế định mấy cái bất đồng trận pháp tổ hợp, cung ngươi chọn lựa tuyên."

Tửu Cửu nhất thời trừng mắt nhìn, tùy tay quăng nhất chỉ nhẫn lại đây, thoải mái địa vung tay lên:

"Tùy tiện chính!"

Bản sư thúc lẫn lộn một ngàn đa niên, còn là có điểm tích tụ ."

Lý Trường Thọ lộ ra vài phần mỉm cười, đem nhẫn tiếp nhận, lập tức vào trong lầu các.

Bé quan bắt đầu cuộc sống hàng ngày nơi trận pháp tự nhiên thập phần trọng yếu, nhưng Lý Trường Thọ cũng không có khả năng, thật sự đem mình nắm giữ cấp cao trận pháp triển lộ xuất lai;

Muốn dùng Tửu Ô sư bá cấp kia chút trận pháp giải thích, bố trí xuất, có thể bảo vệ Tửu Cửu sư thúc chu toàn trận pháp.

Cũng là cái nhỏ nhỏ khiêu chiến.

Ngồi ở bàn tròn trước, Lý Trường Thọ ở một bên tìm đến rồi mấy trương đá phiến, cầm xuất khắc đao bắt đầu viết viết họa họa.

Hứng thú khác hẳn.

Tửu Cửu rất nhanh liền chui vào dưới đất, đem kia chút trước đã bị nàng mân mê hồi lâu trận cơ, lần lượt cái lấy xuất lai.

Bởi vì chỉ là nhỏ lại trận pháp, Lý Trường Thọ thiết kế cũng thập phần nhanh chóng, chẳng Tửu Cửu ôm trận cơ chạy về lai, Lý Trường Thọ đã là đem mấy cái trận đồ phương án chuẩn bị hảo.

"Ác, Trường Thọ người động tác nhanh như vậy."

"Trước đây liền từng có cùng loại cân nhắc, " Lý Trường Thọ đem vài lần đá phiến đẩy đi qua, "Nhìn xem, muốn bố trí đâu nào bộ?"

Hơi sau ta tìm ra phương vị, sự thúc người lần lượt cái đem trận cơ mai phục, liền khả đại công cáo thành."

Tửu Cửu tiếp nhận đá phiến mắt nhìn, nhất thời có chút hoa cả mắt tóc hôn.

"Người tới quyết định đi, ta lại xem không hiểu này chút."

"Sự thúc, " Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói, "Quan hệ thân gia tính mệnh sự, cũng không thể trò đùa."

"Ân, " Tửu Cửu nghiêm túc địa gật gật đầu, "Vậy người cho ta giải thích hạ, này mấy cái có gì bất đồng? Bất đều là trận pháp ư?"

Lý Trường Thọ cười nói: "Nhìn như gần, kì thực sai lệch quá nhiều.

Sự thúc thỉnh xem này đệ nhất bộ trận pháp, thiên về phòng tra xét, nếu là bố trí hảo rồi, có lẽ sự thúc ngài sự tôn đều nhìn không thấu chỗ đó."

"A?" Tửu Cửu nhất thời trước mắt sáng ngời, "Chính nhất cái!"

Lý Trường Thọ thanh thanh giọng hát, tiếp tục nói:

"Sự thúc đừng nóng vội, trước bà này mấy bộ xem xong rồi lại làm quyết định đi.

Này bộ trận pháp nếu là bố trí xuất lai, phòng tra xét tiêu chuẩn trung đẳng, nhưng nặng phòng hộ, nếu là gặp mạnh địch, khả gia tăng còn sống tỷ lệ, kiên trì càng lâu một ít, nói không chừng có thể đẳng lai viện hộ.

Sự diệt ta, tương đối tôn sùng này một bộ."

Tử Cừ chỉ vào mặt khác hai mặt đá phiến, "Cái này cùng cái này?"

"Đệ tam bộ trận pháp, là tương đối trọng điểm ở tụ linh trận, có thể cho sư thúc tu hành linh khí cuộn cuộn không ngừng, hơn nữa xem như chiếu cố phòng tra xét cùng phòng hộ tiêu chuẩn..."

Nghe xong một trận, Tử Cừ có chút choáng váng, đạo câu: "Không thể mấy thứ trận pháp tất cả đều là thượng đẳng ư?"

"Cái này..."

Lý Trường Thọ nhìn trong tay nhẫn, cười nói: "Kỳ thật là án sư thúc người cấp tài liệu lai làm."

Đệ tử trước đây đã muốn đem mình sở hữu bảo tài, đều gửi đến Tiểu Quỳnh Phong trận thế thượng."

"Còn tưởng rằng là cái gì nguyên nhân, liền điểm ấy sự."

Tử Cừ hừ nhẹ một tiếng, lại lấy ra một chiếc vòng tay, nhất chỉ bảo nang, vỗ vào Lý Trường Thọ trước mặt.

"Tất cả đều chiếu thượng đẳng chính!"

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, xác nhận nói: "Quả thật?"

"Quả thật!"

Tử Cừ cúi thấp lưng đạo câu: "Chính là được!"

Chính là nhất cái lâu các trận pháp, còn có thể đem ngàn năm của cải toàn bộ dùng hết bất thành!

Nhưng rất nhanh, Tử Cừ tâm tình, mà bắt đầu xuất hiện vi diệu biến hóa...

Lý Trường Thọ đem nang tích góp từng tí một đa niên bảo tài đều lấy xuất lai, phân loại bố trí hảo, cực kỳ giống luyện đan trước sửa sang lại dược liệu...

Trọng điểm là, các loại bảo tài, bị Lý Trường Thọ tự hỏi sau đó, đều có dùng chỗ nơi.

Lý Trường Thọ đồng thời không có mưu đồ Tiểu sư thúc gì, hẳn đối Tử Cừ an toàn cũng là thập phần coi trọng;

Dù sao này là mình 'Luyện đan hảo bầu bạn', 'Che lấp tiểu năng thủ'.

Mà khởi cư bề quan nơi bảo hộ trận pháp, Lý Trường Thọ vốn là cảm thấy có chút trọng yếu.

Vi giúp sư thúc bố trí xuất rất cao tiêu chuẩn đại trận, Lý Trường Thọ đem kia chút năng dùng trận cơ bắt đầu nặng mới luyện chế, đem phế bỏ trận cơ cũng hóa giải mở ra, năng dùng tất cả đều dùng tới.

Thậm chí, Lý Trường Thọ còn mình cảm xuất mấy thứ tài liệu...

Từ Cửu ở bên vốn có chút muốn nói lại thôi, kiến Lý Trường Thọ đều mình cảm đồ vật trợ cấp năng trận pháp rồi, nhất thời cũng ngưng ngưng nói thêm cái gì...

Hai ngày sau.

Lý Trường Thọ cười mây hương tới Tiểu Quỳnh Phong bay đi, khóe miệng mang theo một chút thỏa mãn mỉm cười.

—— dụng xuất tiếp cận hoàn mỹ 'Liên động bộ trận', liền tương đương với, hoàn thành nhất kiện tác phẩm nghệ thuật.

Mình hơi sau cũng không cần đa lo lắng Tiểu sư thúc an toàn .

Lâu các trước, Từ Cửu nhìn chăm chú vào Lý Trường Thọ rời khỏi thân ảnh, quay đầu nhìn xem phía sau rục rờ hẳn lên, liếc mắt một cái đã biết thập phần khó khăn phá đại trận... Lại cúi đầu mắt nhìn trong tay không trận ngọc phù...

Từ nay về sau khắc bắt đầu, chỉ có nàng tiên lực rót vào này miếng ngọc phù, mới có thể mở ra chỗ đó trận pháp.

An toàn, bí ẩn, tri kỷ, thoải mái, ban đêm không có dư thừa quang ô nhiễm, ban ngày lý cũng sẽ không có gì linh lực nhiễu loạn.

Khả...

Từ Cửu đem mình mấy kiện trữ vật pháp bảo bồng ở lòng bàn tay, nhìn bên trong các nơi trống rỗng trữ vật Càn Khôn, hai chân mềm nhũn, chậm rãi ngồi ở trước cửa cầu thang thượng.

Nàng kia một ngàn đa niên tích lũy...

Thật sự, toàn bộ dùng tới rồi, không có bất luận lãng phí...

Khả vì cái gì, mình đáy lòng cảm giác, không có vui sướng, chỉ có Không Hư.

Này nếu về sau mình nếu không rượu rồi, nghĩ hoá rượu đều...

Hoảng hốt giữa, Tử Cửu lại nghe được Lý Trường Thọ trước khi đi, tại nàng bên tai an ủi lời nói:

"Su thức, người bảo tài cùng linh thạch cũng không phải tiêu thất, chúng nó chỉ là hoá làm một loại khác hình thức, làm bạn ở tại bên cạnh người."

"Ai..."

Tử Cửu chậm rãi nằm đảo, hai mắt dần dần đi mất đi thần thái.

"Ta là kẻ nghèo hàn, uống rượu không có chuyện gì.

Lại có một ngàn niên, còn là kẻ nghèo hàn."

Về sau, nhập tịch tiểu 'Cùng' phong quên đi...

()

Sưu cầu

-----oOo-----

Một trăm linh nhị chương người căn bản không hiểu Hải Thần!

Trở lại Tiểu Quỳnh Phong, vào đan phòng trung;

Lý Trường Thọ lại dùng tiên thức thường thức vài lần, mình vì Tử Cửu sư thức tạo ra kia bộ 'Lầu các phòng ngự trận thế' .

Quả nhiên, nếu không mình lưu lại một sợi 'Cửa sau', cũng vô pháp nhìn thấu kia tầng tầng quang vách tường...

Kinh này nhất gặp, Tiểu sư thức tại sơn môn nội hệ số an toàn, chiếm được tương đối khá lớn tăng lên.

Tuy rằng tiêu phí bảo tài quả thật đa chút...

Nhưng thẳng mệnh giá trị, cho dù phi này chút bảo tài sở năng đánh giá!

Tính tính mình đến nay có liên lụy 'Hữu', Tử Cửu sư thức, Tử Ô sư bá, Vạn Lâm Quân trưởng lão...

Lại tính thượng nửa Hữu Độc sư muội;

Đến nay 'Hữu' số lượng, đã muốn có chút vượt qua hẳn mong muốn.

Mặt sau còn là phải chú ý hạ, miễn cho bởi vì kết giao đạo hữu nhiều lắm, mà bị cuốn vào một ít Kỳ Kỳ là lạ sự tình trung.

Theo sau, kiểm tra rồi hạ Tiểu Quỳnh Phong các nơi trận pháp, quan sát một trận môn nội tất cả phong động tĩnh;

Cảm thụ chốc lát sư muội tu hành thời lộ ra đạo vận, trộm coi nhãn tại nhà cỏ trung cố gắng tu hành sư phụ...

Xác định hết thảy như thường, Lý Trường Thọ lúc này mới mở ra đan phòng bên ngoài khốn trận mê trận, lưu lại một sợi tâm thần thủ bản thể, đại bán tâm thần buông xuống tại giấy đạo nhân thân thượng.

Hiện nay, việc cấp bách là được đoạn Nam Hải Hải Thần cái này nhân quả, tuyệt không nỡ lại nhượng Hải Thần giáo theo đuổi tự dài, đã man khoách tặng...

Tại dưới đất nham mạch khe hở trung, chậm rãi mở hai mắt;

Lý Trường Thọ kiểm tra rồi hạ khối này người giấy thân thể thượng trác cảm thạch, cùng với thân chu đơn giản bố trí một chút trận pháp.

Tốt lắm, không có bị người phát hiện...

Vững chắc giấy đạo nhân khí tức, Lý Trường Thọ tại dưới đất thi triển độn thuật, từ nghìn trượng thâm, bay lên đến trăm trượng thâm.

Dưới đất trăm trượng cái này chiều sâu, cũng là trải qua hẳn cẩn thận cân nhắc quá .

Cái này chiều sâu, thổ độn tốc độ khá, sẽ không trên mặt đất lưu lại khí tức nhiều loạn, cũng sẽ không độn độn , đụng vào một ít cứng rắn bảo tài mạch khoáng...

Tuy rằng thật sự đánh lên, cũng có khả năng bởi vậy phát bút tiền của phi nghĩa...

Lý Trường Thọ lúc này, đang ở đông thắng Thần Châu cùng Nam Thiệm Bộ Châu giao giới khu vực, đi ngang qua Yêu tộc một chút địa bàn, nhanh chóng tiếp cận Nam Châu thể tục.

Vi tăng lên hệ số an toàn, Lý Trường Thọ lần này tuyển đường đi, còn là trước đây từng đi qua cái kia con đường...

Tiên thức đảo qua, sơn sơn thủy nước nghênh hẳn đưa hẳn, lai đi vội vàng;

Tâm niệm khê nhúc nhích, lại gặp được giống như đã từng quen biết cảnh.

Thí dụ như thường xuyên xuất hiện luyện khí sĩ đấu pháp, thí dụ như kia cũng không hiếm thấy sơn yêu tinh linh chém giết;

Kia chỗ hùng quan chiến sự cuối cùng ngừng, tường thành đều bị nhuộm thành đỏ sậm;

Mà kia đối bên hướng về phía yêu cùng tự do thúc tâu, Lý Trường Thọ cũng tại một chỗ núi rừng bên cạnh, đứng dịp tìm được rồi bọn họ tung tích.

Chỉ là, thúc thúc còn tại, chị dâu đã muốn không còn rồi bóng dáng, đa nhất danh thiếu niên tại phụ cận đốn củi nhóm lửa...

Này đại khái chính là thế tục hồng trần đi.

Thở độn hai nhật, Lý Trường Thọ tại thế tục nơi nào đó Đại Thành dưới đất, tìm cái bí mật góc, thay đổi nhất chỉ người đi đường giấy đạo nhân;

Giấy đạo nhân tiên lực không thể tự hành khôi phục, bởi vì chạy đi không công lãng phí rơi nhất chỉ giấy đạo nhân chiến lực, tự nhiên là bất có lời .

Loại này chỉ chạy không ngừng, Lý Trường Thọ lại dùng bảy bát nhật công phu, mới chậm rãi tiếp cận mình...

Gì mình bắt mình!

Kia Nam Hải Hải Thần giáo sự, cùng hấn vốn liền không có gì quan hệ!

Nếu năng bả này chút hương khói công đức lui hóa, đổi lấy Nam Hải thần giáo vô hậu quả tiêu vong, kia Lý Trường Thọ tất nhiên cử hai tay tán thành.

Nam Hải thần giáo lúc này quy mô cũng không tính đại, chủ yếu phân bố tại Nam Hải bên cạnh thành trấn thôn trại, phần lớn đều là ngư dân hội cung phụng Hải Thần...

Lý Trường Thọ trước hết lựa chọn điểm dừng chân, là Nam Hải thần giáo thế lực bên cạnh, một chỗ tọa lạc tại bình nguyên thượng phổ thông thôn trấn.

Nơi này đại khái có ngũ lục nghìn hộ gia đình, có không ít tiểu thương đặt chân nghỉ tạm, cũng coi như tương đối phồn hoa...

Tại xỏ xuyên qua thôn trấn trên đường lớn, năng nhìn đến một ít, cùng loại ở trâu ngựa các loại ôn hòa 'Tàu thú', lôi kéo một ít xe cái, tặng người đưa hóa.

Hải Thần giáo một tòa miếu thờ, liền kiến tạo tại trấn nhỏ nam chéch, kề bên chỗ đó đại lộ.

Nơi đó hương khói cường thịnh, ra ngoài, trở về nhà người, tất cả đều sẽ đến chỗ đó thượng nén hương, khẩn cầu một đường an bình.

Tìm cái không người góc, âm thầm quan sát mấy cái thời thần sau, Lý Trường Thọ cuối cùng bỏ được, tại rừng rậm trung chui ra mặt đất...

Lúc này này chỉ giấy đạo nhân hình tượng, là nhất danh đầu bạc râu bạc trắng, mặt mũi hiền lành lão đạo sĩ.

Một thân xám trắng sắc làm sạch trường bào, đầu chùm đạo cô, bung phát trần, đi đường đều giống như phiêu trên mặt đất, như là một vị tiên khí tràn đầy thế ngoại cao nhân...

Lý Trường Thọ trước tiên ở thôn trấn trung đi dạo đi dạo, không ít phàm nhân đều đối hắn gửi lai tầm mắt;

Chỗ đó tính Nhân tộc thế tục bên cạnh mảnh đất, dân phong tương đối thuần phác, đại gia đối loại này hình tượng luyện khí sĩ sở kiến cũng bất đa, đáy mắt đều mang theo vài phần tò mò.

Trừ tò mò, trấn dân nhóm cũng triển lộ ra mình nhiệt tình.

Đi ngang qua bánh bao phô, có tiểu thương đưa tới nóng hôi hôi bánh bao;

Đi qua quán trà trước, lại có chạy đường tiểu tốp, đoan một chén trà nóng cười chào hỏi;

Ngẫu nhiên đi ngang qua một chỗ tao nhã tiểu mộc lầu, mặt trên nhất phiến song bị đẩy ra, có chỉ chóng đỡ song đoản côn không cẩn thận mới hạ xuống, sau cửa sổ Tiểu nương tử che miệng cười khẽ...

Lý Trường Thọ hồn nhiên không thấy, bước chậm mà qua, dần dần đến gần rồi Nam Hải Hải Thần miếu thờ.

Này miếu tu , cũng không tính khí phái.

Kỳ thật chính là một tòa tứ phương sân, tại trong viện đứng lên nhất tôn tượng cao thạch tổ.

Vào viện môn, Lý Trường Thọ ngửa đầu nhìn này tôn, khuôn mặt, thân hình, cùng mình bản thể bộ dáng thập phần gần thân tượng, đáy lòng cũng là thờ dài.

Cũng là mình bản lĩnh chưa tới, còn chưa tu thành nhượng người không nhớ được hẳn tướng mạo thần thông;

Lúc ấy bị thiên kiếp Thiên Phật thay nhau phách khâm, bản thân bị trọng thương lại lâm vào phi thăng cảm ngộ bên trong, Lý Trường Thọ quả thật không thể lo lắng này chút chi tiết...

Chỉ có thể vào lúc này, tìm bổ cứu.

"Ồ? Ngài từ đâu tới đây?"

Sân góc đột nhiên truyền đến một tiếng kêu, có cái thân hình thiên tháp gầy, mặc một thân bản như vậy phá đạo bào 'Luyện khí sĩ', chạy chậm chạy lại đây.

Người này tu vi tựa hồ chỉ có luyện khí cảnh tam giai, chỉ năng miễn cưỡng thi triển một ít uy lực nhỏ bé thuật pháp;

Hắn tại sân góc xiêm áo cái cầu quẻ, giải quẻ quày hàng, thuận đường bán một ít giá cả bất đẳng 'Dài hương', chắc là tại chỗ đó hỗn khẩu cơm ăn.

Nhưng, Lý Trường Thọ chính là hồn nhiên không dám đại ý.

Này người có khả năng, chính là Tây Phương Giáo xếp vào cơ sở ngầm, còn có khả năng là có chút lợi hại, mình cũng vô pháp nhìn thấu cao thủ...

Cứ việc mặt sau loại tình huống này xác suất cũng không tính đại.

Tóm lại, đi vào Hải Thần giáo ảnh hưởng phạm vi, Lý Trường Thọ hội thời khắc nhắc nhở mình, phải sự sự cẩn thận.

Này lão quẻ sư bước nhanh mà đến, cách còn có ba trượng, Lý Trường Thọ liền đã làm cái đạo vái chào...

"Này vị đạo hữu, bản đạo có lễ."

"Cái này?"

Lão quẻ sư đầu tiên là sợ run hạ, cặp kia bắt đại con mắt đạo qua một vòng, lập tức tượng không tượng dạng địa làm đạo vái chào hoàn lễ, cười nói:

"Đạo hữu đa lễ, đạo hữu đa lễ."

Đạo hữu ngài này là từ đâu tới đây, lai chúng ta này miếu nhỏ có gì phải làm sao?"

Lý Trường Thọ trả lời: "Bản đạo đi xa đến tận đây, thấy vậy địa hương khói cường thịnh, nhưng này trong miếu tôn thần, bản đạo chính là chưa bao giờ nghe nói quá, trong lòng có chút buồn bực, liền lại đây coi thượng nhìn lên."

Này lão quẻ sư nhíu nhíu mày, "Ngài chẳng lẽ liền chưa từng nghe qua Hải Thần đại nhân?"

Lý Trường Thọ lắc đầu, cười nói: "Bần đạo chỉ là sơ tới đây địa thôi..."

"Lão nhân gia! Chớ có tại chúng ta Hải Thần trước mặt nói loại này thoại!"

Lão quẻ sư khẽ quát một tiếng, phụng phịu lớn tiếng nói: "Chúng ta Hải Thần danh, thiên hạ đều biết!"

Lão nhân gia, đương Hải Thần thần tượng mặt, mong rằng ngài nói cẩn thận thận hành.

Trước đoạn thời gian, liền trấn trên cái kia phú hộ, chính là bởi vì mạo phạm Hải Thần, ở trong này nói sai rồi một câu, kết quả ngày hôm sau, nhà mình uống rồi một chén rượu liền say đã chết, hấn mới vừa cưới Tiêu nương tử tỵ thành quả phụ!"

Lý Trường Thọ: ...

"A? Này Hải Thần thế nhưng như thế linh nghiệm?"

"Kia chính là, " luyện khí cảnh lão quẻ sư đắc ý nở nụ cười vài tiếng, có khách hành hương cũng ở bên tiếp lời ứng uống, liền nói chính là như thế;

Theo sau, này lão quẻ sư liền theo lời nói mới rồi đầu, thao thao bất tuyệt địa nói về ... Hải Thần cổ sự.

Có thật nhiều đến đây dâng hương phàm nhân, cũng ở bên cạnh tỵ ;

Lão quẻ sư nói cổ sự thời, này chút phàm nhân liền không ngừng mở miệng ứng uống, mỗi người đều là sát có chuyện lạ, như kinh nghiệm bản thân quá một loại.

Lý Trường Thọ nại tính tình, nghe lão quẻ sư miệng không ngừng bính xuất tới 'Truyền thuyết', đáy lòng không ngừng run rẩy.

Trước mặt, tại Nam Hải phụ cận, có quan hệ Nam Hải Hải Thần truyền lưu tối quảng mấy cái cổ sự, phân biệt là:

《Hải Thần đại chiến cá chép tinh 》, 《Hải Thần lục diễn kịch Tiêu Long Nữ 》, 《Hải Thần nói: Mưa gió trung điểm ấy đau tính gì 》, 《Hải Thần mang đến bầy cá 》, 《tín Hải Thần, được mạnh mẽ 》 ...

Mặc kệ người khác tin hay không, phương diện này đâu sợ nhất cái nghĩ tiếng từ, Lý Trường Thọ đều là tuyệt nhiên không tin.

Hấn tuyệt đối gì đều chưa làm!

Cùng nữ cá chép tinh, Tiểu Long Nữ, căn bản kiến đều chưa thấy qua!

Còn có cái kia cùng Hải Thần có cảm vị hôn trước dựng thiếu nữ, có thể hay không cần thận tra nhất tra tiền căn hậu quả, hẳn khả chịu đựng bất khởi loại này có lẽ có tội danh!

Này lão nhân nói nửa ngày, cũng là có chút miệng khô lưỡi khô, kiến Lý Trường Thọ nãy giờ không nói gì, cũng liền khẽ hừ một tiếng.

"Ta nói này chút, ngài khả nghe hiểu được?"

"Nghe là nghe được rồi, hiểu được đảo là có chút không rõ, " Lý Trường Thọ lộ ra một chút mỉm cười, lúc này này mặt mũi hiển lạnh bộ dáng, coi như có vài phần lực tương tác.

Lý Trường Thọ lời nói thâm thía địa giải thích nói: "Tụ lại hương khói, cũng là tu hành phương pháp.

Ta xem chỗ đó, tựa hồ vẫn chưa có gì thần tích.

Này vị đạo hữu, người theo như lời sự, có hay không cũng có nói ngoa ngại?"

Lão quẻ sư nhất thời trùng nhãn, cao giọng hô:

"Khuyếch đại? !

Hắc! Ta nói, lão nhân gia ngài là từ đâu lai? Tới đây địa làm gì?

Chúng ta nơi này chính là Hải Thần giáo, chúng ta Hải Thần giáo thần sứ nhóm, đó là một đám lực lớn vô cùng!"

Lý Trường Thọ đáy lòng ý niệm trong đầu nhanh quay ngược trở lại, lại nói: "Lực lớn vô cùng, một chút tu hành liền khả làm được, các người nói không chừng đã là bị người sở lợi dụng .

Như Nam Hải Hải Thần thật sự như thế linh nghiệm, bản đạo ngay tại này đứng, nương hắc hiển linh chính là."

Quanh mình phàm nhân nhất thời một bộ muốn đánh người tư thế, lão quẻ sư cũng là đầy mặt vô cùng đau đớn.

"Người, người... Người căn bản không hiểu chúng ta Hải Thần!

Thôi, người đi mau, đi nhanh đi!

Hiện tại Hải Thần đối với người coi như khoan hồng độ lượng, nói không chừng hơi sau liền sẽ đối người lược thi khiển trách!"

Lý Trường Thọ còn muốn nói chuyện, này lão nhân đã là hướng trước đuổi người, trong miệng cũng là mang theo vài phần hoảng loạn.

Hai người nhất lui tiến, chung quanh phạm nhân cũng là hướng trước đuổi đi hẳn;

Lý Trường Thọ thừa dịp loạn tại viện môn góc để lại một chút tư nhện, lúc này mới bị này lão đạo cùng khách hành hương nhóm oanh xuất lai...

Đứng ở viện trước cửa, Lý Trường Thọ đáy lòng có điểm dở khóc dở cười.

Bị nhà mình tín chúng oanh xuất cung phụng mình thần tượng miếu thờ, này đảo coi như là nhất kiện kỳ sự.

Lý Trường Thọ cố ý thờ dài, giấy đạo nhân hóa thành lão thần tiên, tùy tay quăng vài cái phát trần, liền dọc theo đại lộ đi hướng nam chéch...

Vốn, hẳn lưu lại nặng đồng tử tư nhện, kỳ thật cũng chỉ là nghĩ càng tốt hiểu biết Hải Thần giáo;

Nếu muốn không đánh mà thắng phá đồ Hải Thần giáo, mình phải làm hiệu được, vì cái gì sẽ có nhiều người như vậy thờ phụng hẳn cái này chưa bao giờ hiển linh quá Hải Thần, tìm được kia mấy cái mấu chốt điểm, từng cái phủ định.

Nhưng Lý Trường Thọ phóng ở đó tư nhện, tại đêm dài người tĩnh thời, nhưng cấp hẳn mang đến nho nhỏ, thu hoạch ngoài ý muốn...

Lúc nửa đêm, cái kia lão quẻ sư từ sương phòng trung chạy tới, lấy ra nhất tờ giấy phù, đem giấy phù nhen nhóm, tại trong viện lẳng lặng chờ đợi.

Không bao lâu, dưới ánh trăng, nhất chỉ quạ đen rơi vào trong viện, hướng tới bốn phía xem xét một trận, hóa thành nhất đạo nhân ảnh.

Kia lão quẻ sư một mạch cúi đầu, cũng không dám đa xem, run giọng nói ban ngày gặp được kia lão thần tiên sự...

-----oO-----

**Một trăm linh tam chương tự hủy thần giáo trận chiến đầu tiên 【thêm càng ·
bổ】**

Đối với lão quẻ sư đêm dài người tĩnh tư hội 'Quạ đen yêu' sự, Lý Trường Thọ chỉ là hơi cảm bất ngờ, vẫn chưa quá mức kinh ngạc.

Dù sao hẳn đời trước liền hiểu được, trên đời này đệ nhị phức tạp đồ vật, chính là lòng người.

Nói cái này đêm khuya hiện thân bóng người là 'Quạ đen yêu', kỳ thật cũng không nghiêm cần.

Lúc này Lý Trường Thọ chỉ là dùng nặng đồng tử tư nhận nhìn chăm chú vào chỗ đó, nhất sọi tiên thức xa xa quan sát.

Trừ sao biết được đạo 【 cái này đồ vật 】 là Chân Tiên cảnh sơ kỳ tu vi, cũng vô pháp trực tiếp phán đoán xuất, đối phương có hay không vi yêu tu.

Cũng khả năng, vừa rồi quạ đen chỉ là thủ thuật che mắt, biến hóa thuật.

Nghe kia lão quẻ sư cúi đầu bấm báo một trận, này đạo thân ảnh rất nhanh liền gật gật đầu, đem hai khối kim binh, nhất tờ giấy phù ném tới địa thượng, theo sau liền lại hóa thành quạ đen, vô thanh vô tức bay khỏi chỗ đó, đảo mắt không còn rồi bóng dáng...

Lý Trường Thọ suy tư một chút, xuất phát từ ổn thỏa cân nhắc, vẫn chưa hướng trước truy tung.

Lại quá nửa canh giờ, Lý Trường Thọ tự trăm dặm ngoài trong rừng thi triển thổ độn, lặng lẽ đến này chỗ miếu thờ dưới đất.

Việc này nếu hoán cái góc độ lai xem:

【 khiếp sợ: Đêm dài người tĩnh, nào đó Hải Thần trộm trốn vào mình miếu thờ, đem độc thủ duỗi hướng về phía lão ông từ! 】

Không hiểu còn có chút tiểu đả kích.

Nguyên nhân không thể không cân nhắc, vừa rồi là đối phương cấp mình diễn nhất vở kịch, cố ý dẫn mình mắc câu;

Có, Lý Trường Thọ lúc này hành động thập phần cẩn thận.

Hắn vẫn chưa trực tiếp hiện thân, chỉ là tại dưới đất, dùng móng tay cái câu một tia nhuyễn tiên tán, đem này ôm kim binh ngủ say lão quẻ sư, hoàn toàn mê hôn mê bất tỉnh.

Theo sau, Lý Trường Thọ lấy ra nhất cọng ti loại tế thăng pháp khí;

Này tế thăng tự hành kéo dài tới, lặng lẽ chui ra mặt đất, quần quanh ở tại này lão quẻ sư cái trán.

Suru hồn tiểu thuật: Mê la hoa mộng bí quyết.

Này pháp khả khiến bị thi pháp giả lâm vào cảnh trong mơ bên trong, tại trong mộng chủ động triển lộ mình trí nhớ, khuyết điểm là chỉ có thể đối tu vi so với thấp người thi triển, đo đó được xưng là tiểu thuật.

Một lát sau, Lý Trường Thọ đọc xong cái này lão quẻ sư 'Nhập nhô cả đời', thi triển thổ độn lạng lẽ trốn, chưa tại chỗ đó quá đa dừng lại.

Thuận tiện, lúc gần đi còn không quên tràn một tia 'Tinh rượu dược', để mà trung hoà nhược tiên tán dược lực, nhượng cái này lão quẻ sư ngày mai bình thường tinh lại...

Lạng lẽ hẩn nhất cái qua lại, không có lưu lại nửa điểm dấu vết.

Theo sau, Lý Trường Thọ tìm một mảnh núi hoang rừng già, nhượng giấy đạo nhân tại dưới đất dừng lại hoạt động, bắt đầu sửa sang lại, mình từ lão quẻ sư nơi đó được tới nhiều tình báo.

Cái này lão quẻ sư...

Bên ngoài thân phận là hẩn Hải Thần giáo 【ông từ】, trên thực tế còn là 'Nha thần giáo', 'Nam nữ giáo', 'Lão thần giáo', 'Đại hung giáo', đẳng, phụ cận tam nghìn dặm nội, ước chừng bảy giáo phái cơ sở ngầm!

Đối với loại này Nhị Ngũ Tử, Lý Trường Thọ này vị Hải Thần, đáy lòng...

Thập phần cảm động.

Nếu nhân tài như vậy có thể lại đa một ít, hẩn còn dùng tâm tâm khổ khổ chạy đến nơi đây, đi tự tay phá đồ mình giáo phái?

Vừa rồi kia chỉ quạ đen, chính là nha thần giáo thần sứ, đối phương nhượng lão quẻ sư giám sát chỗ đó xuất hiện 'Kỳ nhân dị sĩ' ...

Trước đây Lý Trường Thọ sở cảm ứng được giáo phái xung đột, liền là nha thần giáo cùng Hải Thần giáo tranh hương khói, đoạt địa bàn, nha thần giáo nhất phương trước khởi xướng thế công.

Lý Trường Thọ không thể không tự hỏi nhất cái thập phần nghiêm túc vấn đề.

Tất cả Hải Thần giáo hạt nhân, kỳ thật chính là Hùng trại trại dân, cái kia hàng rào đã muốn toàn bộ viên 'Thần sứ', mấy trăm cái cường tráng trại dân hồi hải ngược xuôi.

Bọn họ, dùng biển rộng biểu đạt Hải Thần lòng dạ, dùng cơ thể tuyên dương Hải Thần giáo lí, dùng nắm đấm triển lãm Hải Thần cường đại...

Lý Trường Thọ chưa từng quản quá chỗ đó, thậm chí liền báo mộng, cảm ứng chỉ dẫn loại sự tình này đều chưa làm qua bán lần.

Hùng trại này quần thiết cộc lốc, đến cùng là dựa vào gì, tại cùng này chút có được 'Chân Tiên cảnh thần sứ' giáo phái đối kháng?

Lý Trường Thọ đối này có chút khó hiểu, thậm chí không thể không hoài nghi, có người nghĩ bả Hải Thần giáo dưỡng phi lại tể!

Về Hải Thần giáo nội bộ tin tức, lão quẻ sư nhưng thật ra biết đến không ít.

Tuy rằng lão quẻ sư hiện tại chỉ là nhất cái nho nhỏ ông từ, hơn nữa có bảy phần kiêm chức, nhưng hắn vẫn như cũ có nhất khối hướng về phía trước đi, trở thành chính thức thần sứ dã tâm!

Đối này...

Lý Trường Thọ thậm chí nghĩ hiển linh một lần, chủ động đề bạt cái này lão quẻ sư, đưa hắn đặt ở nhất cái, càng dễ dàng phá đổ Hải Thần giáo vị trí.

Khụ, không nói chơi chê cười.

Lý Trường Thọ tới đây địa, là vi nhượng Hải Thần giáo tự nhiên sụp đổ, thoát khỏi cái này nhân quả, dọn dẹp rơi cái này tai hoạ ngầm.

Cái này quá trình, không thể dẫn phát phạm tặc bên trong giáo phái đại chiến, không thể rước lấy nghiệp chướng, cũng muốn tránh cho khởi đến phản hiệu quả, nhượng Hải Thần giáo tiến thêm một bước lớn mạnh.

Tới đây địa trước, Lý Trường Thọ đã muốn tự hỏi mấy bộ phương án.

Trong đó đơn giản nhất, tuyệt đối có hiệu nhất điều, chính là nghĩ biện pháp, nhượng Nam Hải Hải Thần mất đi 'Thần hoàn' ;

Nhượng này chút phạm Nhân Giáo chúng, cảm thấy mình tín sai lầm rồi thần.

Rút củi dưới đáy nồi!

Lý Trường Thọ lúc này cũng đã biết được, ngay tại tam ngày sau, tại bờ biển thượng 'An Thủy Thành', sẽ có nhất tràng quy mô thật lớn Hải Thần lễ mừng.

Lão quẻ sư bởi vì là chỗ đó ông từ, mà lại cách giác viễn, lần này cũng không thể tiến đến;

Nhưng căn cứ lão quẻ sư được đến tin tức, Hải Thần giáo rất nhiều 'Nhân vật trọng yếu', cùng với số dĩ vãng kể giáo chúng, hội tụ tập tại An Thủy Thành, cử hành long trọng Hải Thần đồ cúng thức!

Đây là thập phần không sai cơ hội.

Đến lúc đó, chỉ cần Lý Trường Thọ giấy đạo nhân hiện thân, đem nơi đó thần tượng nổ nát, giáp mặt đánh bại kia chút Hải Thần giáo 'Nhân vật trọng yếu' ...

Có thể trực tiếp chứng minh Hải Thần cũng không tồn tại.

Theo sau chỉ cần đa làm vài lần cùng loại sự, Hải Thần giáo tự nhiên sẽ sụp đổ!

Kế hoạch bước đi mặc dù đơn giản, sẽ đối phó cũng không có gì cao thủ, nhưng Lý Trường Thọ vẫn như cũ không dám có chút khinh mạn chi tâm...

Cần phải cẩn thận tìm hiểu, tinh tế mưu hoa, tỏ tường thêm bố trí, cân nhắc chu toàn!

Tranh thủ bất động thì đã, vừa động, làm suy sụp Hải Thần!

Lý Trường Thọ màn đêm buông xuống mà bắt đầu hành động.

Hắn trước tiên ở Hải Thần giáo thế lực trong phạm vi nhanh chóng dạo qua một vòng, dùng tiên thức xem xét các nơi Hải Thần giáo miếu thờ.

Tại Hải Thần đại điện bắt đầu trước hai ngày, Lý Trường Thọ đến An Thủy Thành phụ cận, kể lại điều tra chỗ đó thần sứ, đồng thời âm thầm thử Hùng trại trại dân;

Lý Trường Thọ đã muốn có thể xác định, hẳn này chút 'Thần sứ', nhiều nhất chính là có cái nghìn bát trăm cân khí lực 'Phổ thông' người, ít có mấy người có tu vi tại thân, nhưng cũng bất quá là luyện khí cảnh, hóa thân cảnh...

Kế tiếp, Lý Trường Thọ không ngừng vì kế hoạch của chính mình tra lậu bỏ khuyết.

Vi phòng ngừa Hải Thần đại điện bị nha thần giáo nhiễu loạn, hẳn đem hai chỉ Thiên tự giấy đạo nhân giấu ở An Thủy Thành ở ngoài, tùy thời chuẩn bị xuất thủ ngăn chặn.

—— nha thần giáo nếu là đến đây quấy rối, tất nhiên hội dẫn phát giáo phái tranh đấu, có lẽ sẽ có đồ máu thảm án, cấp chính hẳn một Hải Thần lại tăng nghiệp chương.

Không thể không phòng.

Theo sau, Lý Trường Thọ lại âm thầm điều tra, khả năng cùng Hải Thần giáo có quan hệ liên luyện khí sĩ;

Cuối cùng cũng chỉ là tìm hiểu đến rồi, Hải Thần giáo một vị đại thần sử nữ nhi, đi phía bắc diện tiên nhân giới, đã bái tiên nhân vi sư.

Cần phải chính là nào đó cái Hùng trại tiểu cô nương, bái vào Trung Thần Châu tiên môn.

Lý Trường Thọ đáy lòng bất giác hiện ra rồi, tên là Hùng Linh Ly thiếu nữ, kia tháp sát loại thân ảnh...

Nhưng thời gian có chút vội vàng, cũng không kịp đi xác nhận.

Chỉ là mới vừa bái nhập tiên môn không vài năm đệ tử, cũng làm không được chuyện gì...

Tuy rằng phải đem loại tình huống này cân nhắc ở bên trong, nhưng cũng không cần vì thế quá căng thẳng.

Hai ngày thời gian nội, Lý Trường Thọ không ngừng trao chi tiết, khẩu lỗ hồng, gắng đạt tới kế hoạch hoàn mỹ không sót mẻ.

Hắn đem mình năng cân nhắc đến tình huống, đều làm phòng bị cùng bố trí.

Lần này phải ổn...

Khụ, loại này thoạt cũng không có thể đơn giản nói.

Lúc này không thể đại ý, cũng không có thể bài trừ bất luận vớ vẩn khả năng tính...

Hải Thần đại điển đêm trước, An Thủy Thành.

Lý Trường Thọ giấy đạo nhân tránh ở mình thuê trụ tiểu viện trung, không ngừng lâm vào suy tư.

Đại điển khai mạc là tại sáng sớm, chúc mừng hoạt động sẽ liên tục một ngày một đêm;

An Thủy Thành cũng nguyên nhân dừng mãnh vào nhiều lần Hải Thần giáo giáo chúng, lúc này thập phần chật chội, phổ hạng phá lệ náo nhiệt.

Lý Trường Thọ tại phạm vi nghìn dặm nội, một mạch không năng phát hiện gì uy hiếp.

Độ cao cảnh giác trung quá nửa đêm, bất tri bất giác đã là sáng sớm, mặt trời mới mọc mọc lên ở phương đông.

Chiêng trống 喧 hiều tiếng trung, mẫn thành đều là ồn ào tiếng người, các nơi treo nổi lên màu sắc rực rỡ vải vóc;

Nhất tôn hai trượng cao Hải Thần tượng, bị tám vị cường tráng Hùng trại thần sứ từ nay về sau địa miếu thờ dọn xuất, bắt đầu đạo phổ thị chúng...

Không đếm được bao nhiêu giáo chúng vây quanh tại thần tượng quanh mình, ven đường nam nữ già trẻ tranh tương dâng hương lễ bái.

Lý Trường Thọ đều năng cảm giác được rõ ràng, mình hương khói công đức, mãnh liệt tăng nhất tiểu khúc!

'Giả như ta hiện tại là cái Đại La Kim Tiên, này phần công đức cũng liền xin vui lòng nhận cho .

Đáng tiếc...'

Âm thầm thở dài, Lý Trường Thọ thật cũng không biết là có gì đáng tiếc chỗ.

So với công đức, mạng nhỏ mới là căn bản.

Bây giờ còn là lễ mừng trước đạo phổ mắt xích, đợi thần tượng ở ngoài thành lạc ồn, bọn giáo chúng nhất tề hội tụ...

Kia, mới là hấn tới thích hợp xuất thủ thời cơ!

Tiếp tục giám sát các nơi, cho dù là sẽ đối phó phạm nhân, Lý Trường Thọ chút nào không có thả lỏng.

Cùng lúc đó, Lý Trường Thọ giấy đạo nhân tiên thức tra xét không đến nơi...

...

Nam Hải, rời An Thủy Thành hai ngàn lý ở ngoài mặt biển thượng.

Một con thuyền tiên quang lượn lờ bảo thuyền bay, này bảo thuyền giống như nhất chỉ vỏ sò, trước sau đã có trăm trượng đường kính.

Tại bảo thuyền bên cạnh, đứng một đám Nam Hải long cung tiên giao binh.

Vi chiêu đãi hảo Ngao Át cùng hạm chỉ, Nam Hải long cung Nhị Thái Tử Ngao Mưu, điều đến rồi mình 'Đội thân vệ' làm hộ vệ.

Chỗ đó mấy trăm tiên giao binh, bọn chúng đều là Chân Tiên cảnh hậu kỳ!

Loại này tiên giao binh, coi như là long cung nhất đại môn mặt;

Dĩ Chân Tiên cảnh vi binh, là lúc này Thiên Đình đều khó khăn tiếp cận xuất tới danh tác.

Này tiểu nửa tháng, Ngao Mưu dẫn Ngao Ất cùng hạm chỉ, tại Nam Hải du sơn ngoạn thủy, bắt diệc nhạc hồ (khủng khiếp).

Dò hỏi trên biển tiên đảo, thưởng thức đáy biển thịnh cảnh, đi thăm long cung bảo trì, tìm kiếm hải tộc mật địa;

Hạm chỉ tâm tình, cũng hơi chút thư hoãn chút;

Đem mình nuôi lớn sư phụ gặp kiếp, liền tương đương với tang thân đau, hạm chỉ muốn hoàn toàn hoãn lại đây, còn muốn đã nhiều ngày.

Hôm nay phiêu tại này thiên hải vực, kỳ thật cũng là nhàm chán đi dạo.

Lúc này, hạm chỉ tại cùng vài vị hải tộc Nguyên Tiên cảnh nữ nhạc sĩ, lãnh giáo âm luật;

Một đám xinh đẹp hải nữ tại nhanh nhẹn khởi vũ, nhưng hai nhà long cung hai vị Nhị Thái Tử, vẫn đứng ở đầu thuyền nhìn ra xa phía bắc diện lục địa, vẫn chưa đi thưởng thức này chút hải nữ kỹ thuật nhảy...

Ngao Ất nói đến lúc này Long tộc khôn cảnh, Ngao Mưu cũng là thờ dài thờ ngắn, uyển chuyển địa nói chút mình cái nhìn.

Thập tuổi trước Ngao Ất, cảm thấy 'Mọi người đều say mà ta độc tỉnh' ;

Mười một nhị tuổi Ngao Ất, phát hiện mình thân chu có không ít tộc nhân chỉ là trang say;

Hiện đến nay Ngao Ất, chính là sớm đã hiểu được, Long tộc vấn đề, rất nhiều tộc nhân đều là biết được , chỉ là vô lực thay đổi gì.

Nhưng cũng có đối loại này đại sự bất quá quan tâm, cả ngày là thật sự sống mơ mơ màng màng long.

—— Ngao Mưu chính là loại này.

Ngao Ất chấp hai tay sau lưng, kia có chút thanh tú thiếu niên khuôn mặt, đã có một phần bị hiện thực cọ rửa sau lão thành trầm ổn.

"Ta tộc, khi nào năng lại bay lên ở chín tiêu vân thượng, tiểu ngạo ở bách tộc giữa."

"Nhị ca ngài quản cũng là quá rộng phiếm rồi, " Ngao Mưu ở bên cười nói, "Loại này còn sống không phiền lụy ư?"

Chúng ta năng nghĩ đến sự, thế hệ trước khẳng định đã sớm nghĩ tới.

Có thể làm , bọn họ khẳng định cũng liền làm rồi, chúng ta cũng chỉ là bạch lo lắng."

"Không thử thì như thế nào biết?"

Ngao Át nhẹ nhàng thở dài, vừa muốn tiếp tục nói chuyện, chợt thấy bắc mới có nhất đóa vân vụ bốc lên.

Vân vụ bên trong mang theo nhất sợi kim quang, tại trời cao bên trong lặng yên tiêu tán...

Ngao Át ngạc nhiên nói: "Đó là?"

"Ta cũng không biết, " Ngao Mưu quay đầu rống lên giọng hát, "Quy Thừa tướng, lại đây giải thích giải thích!"

Tại cách đó không xa đợi mệnh lão rùa thần vội vàng đáp ứng một tiếng, lưng quy xác, chống quả trượng, hướng trước quan sát hai mắt, đáp viết:

"Hồi bẩm hai vị điện hạ, đó là Nhân tộc tại tế bái Nam Hải Hải Thần, sở sinh ra công đức phúc vân dị tượng.

Năm gần đây Nam Hải nơi hứng khởi nhất cái Hải Thần giáo, phát triển càng rất mạnh, chúng ta cũng âm thầm tra quá, không biết kia Hải Thần đến cùng là thần thánh phương nào."

"Khí vận phúc nguyên... Thật tốt."

Ngao Át ánh mắt mang theo một chút cảm khái, bên miệng lộ ra một chút cười khổ.

Một bên Ngao Mưu thấy thế, chính là nhất thời lửa giận tận trời.

"Ta đường đường Nam Hải long cung cũng không dám tự xưng Nam Hải Hải Thần!

Người tới a, điểm khởi binh mã! Theo ta đi chỗ đó dị tượng chỗ chạy nhất gặp!

Ta muốn nhìn, cái này Hải Thần giáo Hải Thần, đến cùng là cái gì trò!"

Kia quy Thừa tướng muốn nói lại thôi, nhưng cách đó không xa mấy danh tiên giao binh tướng lĩnh, đã là cùng kêu lên đồng ý.

()

Sưu cầu

-----oOo-----

Một trăm linh tứ chương này kịch bản có điểm không đúng

Bằng tâm mà nói, liền liền Lý Trường Thọ cái này Hải Thần bản thần đều cảm thấy, hôm nay An Thủy Thành cái này Hải Thần đại điểm...

Làm tương đương không sai.

Không nói đến, tại Nam Hải bên bờ loại này, Nhân tộc thế tục bên cạnh nơi, năng tụ khởi lớn như vậy quy mô giáo chúng, bản thân liền đã thập phần khó khăn.

Tuy rằng bên trong thành ngoài thành người quả thực nhiều lắm, mới nhìn có chút tao loạn, nhưng các nơi đồng thời không có bất luận rối loạn sinh ra, bọn giáo chúng đều tại tự phát duy trì trật tự...

Điểm ấy liền thập phần khó được.

Nhưng mà, Lý Trường Thọ đối Hải Thần giáo này chút hảo cảm, còn chưa ô nóng hổi...

Nguyên bản Hùng trại thôn trường, đến nay Hải Thần giáo đại tế tự, nắng hè chói chang ngày mùa hè bọc một thân gấu chó da đại áo, ngồi ở kia mạ vàng ngai vàng thượng, bị bốn gã tráng hán nâng đăng tràng...

Này vị thôn trường vốn là thân thể khoẻ mạnh, này một màn, cực kỳ giống từ trong thành nâng xuất nhất chỉ hắc hùng tinh!

Lý Trường Thọ: ...

Quả nhiên, còn là mau chóng bị hủy Hải Thần giáo đi.

Hải Thần thần tượng bị dọn hướng ngoài thành mười dặm một chỗ trên sườn núi, mãi thành hơn mười vạn giáo chúng đi theo xuất lai.

Lý Trường Thọ tiên thức một mạch bao phủ chỗ đó, rất nhanh liền phát hiện một ít có chút thú vị hình ảnh.

Này dọc theo đường đi, trang điểm xinh đẹp các thiếu nữ, mang theo vòng hoa tay cầm tay xướng ca dao;

Thân thể khoẻ mạnh tiêu tử nhóm một đám tinh thần chấn hưng, khi bọn hấn nhìn đến ngưỡng mộ trong lòng cô nương, sẽ đi lên hô hai câu 'Này lạc này' —— loại này đánh ngư thời ký hiệu, thuận tiện triển lãm hạ mình rắn chắc thân thể.

Loại này đại quy mô lễ mừng, cũng là người trẻ tuổi cho nhau thông đồng, khu... Cũng là những người trẻ tuổi kia cho nhau nhận biết, phát triển bất thuận khiết nam nữ quan hệ đại cơ hội tốt.

Hành tẩu so với chậm các lão nhân, bên đều có thanh tráng nâng;

Hoạt bát chạy loạn hài đồng nhóm, bị nhà mình đại nhân gắt gao địa lôi kéo.

Đám người các nơi, còn có một ít thân váy dài, khuôn mặt trang nghiêm nữ tử;

Các nàng trong đám người tung ra một ít dính sương sớm đóa hoa cùng lá cây, này là Hải Thần dạy cho bọn giáo chúng chúc phúc.

Đại bộ phận giáo chúng xướng truyền giáo ca dao, mặt mang tươi cười, cùng nhau theo đuôi Hải Thần bóng lưng...

Tất cả lễ mừng bầu không khí, sự hòa thuận lại ấm áp.

Đội thần tượng lạc ổn, tám vị Hùng trại thần sứ cũng là mệt đến lớn hãn đầm đìa.

Bọn họ rất nhanh liền điều ổn khí tức, lưng hai tay, chuyển hướng hai chân, tại thần tượng tả hữu phân liệt đứng thẳng.

Lại có hơn trăm danh hình thể bu hấn Hùng trại thanh tráng, mặc màu đen áo ngắn, xà cạp quần dài, lưng đại đao, song chuy đằng 'Nặng' bình nhận, đem thần tượng vây hộ ...

"Phải đi qua ."

Lý Trường Thọ thì thảo một tiếng, thân hình từ nhỏ trong viện chậm rãi biến mất, thì triển thổ độn chạy tới thần tượng chỗ.

Thời cơ, đã muốn không sai biệt lắm .

Tiên thức nhìn chăm chú vào này chút chạy tới kia phiến triển núi giáo đồ nhóm, Lý Trường Thọ cũng chỉ có thể dưới đáy lòng lời nói thật có lỗi.

Minh cũng không phải nhất cái có thể bảo hộ nhất phương cao thủ, Hồng Hoang quá lớn, cũng quá quá hung hiểm;

Hiện tại, hẳn liền tự thân trường sinh đạo quả cũng không năng trích được, liền tính tiếp tục làm cái này Hải Thần, cũng vô pháp thật sự bảo vệ này chút giáo chúng.

Cầm này chút hương khói công đức, liền muốn bảo hộ này chút bái tế mình người, này là Thiên Đạo quy tắc.

Hôm nay, khiến cho hẳn tự tay đánh vỡ này chút giáo chúng huyền...

'Đại yêu?'

Dưới đất, vừa muốn giả mạo Lý Trường Thọ, động tác đột nhiên một chút.

Lý Trường Thọ sắp đặt ở ngoại vi giấy đạo nhân, tràn đi tiên thức bắt đến chân trời dị cảnh.

Quả nhiên đến rồi.

Lần này Hải Thần giáo lễ mừng, chính là bao năm qua lớn nhất;

Lại nguyên nhân Hải Thần giáo gia tộc khuếch trương, năm nay đã muốn cùng cái khác giáo phái nổi lên xung đột;

Hôm nay chúc mừng đại điển, hội đưa tới một ít yêu ma quỷ quái quấy rối, này cũng tại Lý Trường Thọ suy đoán nội.

Nam Hải phụ cận san sát tiêu giáo, Lý Trường Thọ tổng cảm thấy, mặt sau tám phần có Tây Phương Giáo bóng dáng tại.

Hôm nay này Hải Thần giáo đại điển, có người phải là muốn thử một phen, tham tìm tòi Hải Thần giáo đấy...

"Hoàn hảo ta tại này.

Bằng không cho các ngươi mở giết giới, này là muốn tăng nhiều ít nghiệp chướng?"

Đông Thắng Thần Châu Độ Tiên Môn nội, Tiểu Quỳnh Phong đan phòng trung;

Lý Trường Thọ bản thể mở hai mắt, nâng tay nhiếp lại đan phòng góc hộ, ở trong đó lấy ra tam trương hắc đát hồng chữ phù lục, âm thầm dán tại ống tay áo nội.

Theo sau, hai tay lập tức chí chóc pháp quyết, kết Độ Tiên Môn hoa sen ôn thân bảo ấn;

Nhất từng đợt từng đợt tiên quang vững chắc nguyên thần, tăng cường mình đối giấy đạo nhân tâm thần cảm ứng...

Cùng lúc đó, An Thủy Thành tây bắc phương hướng, đại khái một ngàn nhị trăm dặm ngoài, tam đạo bóng đen cuộn cuộn nổi lên một cỗ mây đen, hướng An Thủy Thành chạy như bay mà đến.

Này mây đen cách còn xa, thượng chưa bị An Thủy Thành phạm nhân nhóm sở phát hiện.

Lý Trường Thọ chậm rãi nhắm lại hai mắt, tâm thần đồng thời trở về mấy chỉ giấy đạo nhân thân thượng.

Lần này, bất đồng dĩ vãng.

Hắn phát hiện này tam chỉ đại yêu, liền đã quyết ý xuất thủ, vẫn chưa có bất luận do dự.

Phải cân nhắc , trước đây đều đã cân nhắc hảo .

Đương nhiên, tối mấu chốt một chút, là Lý Trường Thọ vì lần này Nam Hải hành trình, làm sung túc chuẩn bị.

Phòng tra xét phương diện, làm được mình năng đạt tới cực hạn;

Giấy đạo nhân nếu gặp được bất luận cao thủ, có nháy mắt tự hủy, tự động vung bụi 'Thần thông' ;

Khác, Độ Tiên Môn vừa mới gặp nạn, Nhân Giáo môn nhân độ ách chân nhân hiện thân, Độ Tiên Môn chính thức trở thành bị tam giáo tán thành Nhân Giáo đạo thừa.

Nhân Giáo thủ đồ Huyền Đô Đại Pháp Sư dù chưa trực tiếp hiện thân, nhưng Độ Tiên Môn môn nội có đồn đại, nói Đại Pháp Sư đi Kim Ngao Đảo, cùng Tiệt Giáo mấy đại đệ tử nói giảng đạo lý.

Sau lưng có chỗ dựa vững chắc, điều này làm cho Lý Trường Thọ bao nhiêu có chút... Bên cạnh trộm coi Tây Phương Giáo liếc mắt một cái để khí...

Đoán là không dám đoán , xem liếc mắt một cái đều hết hồn.

Ồn thỏa khởi kiến, kế tiếp giấy đạo nhân giết yêu, cũng phải làm bộ như là đi ngang qua Nhân tộc luyện khí sĩ.

Nếu theo đuổi này tam chỉ Chân Tiên cảnh đại yêu, đi nhiều loạn An Thủy Thành lễ mừng, mỗi tử thương một phạm nhân, đều có thể coi là hắn một tia nghiệp chướng.

Này đã muốn là hắn phải xuất thủ lý do.

Phái tới này tam chỉ đại yêu sau lưng thế lực, không khỏi có chút lừa dối 'Người' quá đáng...

Tại nào đó Tiên Thiên sinh linh nhân trung, phạm nhân có lẽ chỉ là có thể cung cấp hương khói công đức pháp khí, liền như đạo mạch một loại đi.

Thu liễm tâm thần, Lý Trường Thọ nhanh chóng bắt đầu đón đánh.

Đón tam chỉ đại yêu phương hướng, Lý Trường Thọ không chế được nhất chỉ 【thần】 giấy lộn đạo nhân, thô độn nghênh xuất ba trăm lý, tại một chỗ không người núi rừng hiện thân.

Trước thi triển thủ thuật che mắt cùng biến hóa thuật, từ kia mặt mũi hiền lành áo gai lão đạo, lần thứ hai nguy trang thành nhất danh trung niên đạo giả.

Theo sau lại thả ra ngũ chỉ nguyên bản thân thông người giấy, tại chỗ đó mau tốc bố trí ngăn cách đại trận, đồng thời chuẩn bị hơi sau siêu độ công việc.

Ngay sau đó, Lý Trường Thọ thân hình vọt tới không trung, trực diện tây bắc phương xoắn tới mây đen, thoải mái đỗ lại ở tại tam chỉ đại yêu con đường phía trước, trong tay cầm nhất thanh trường kiếm!

Bất đồng dĩ vãng là, Lý Trường Thọ lần này, trước đem này thanh trường kiếm rút ra vỏ kiếm, nhất thời hàn quang chớp động.

Này nhưng lại...

Đúng là nhất bả thật kiếm!

Nhưng mà, bất cũng bị biểu sở mê hoặc, này trên thực tế còn là nhất bả tung ra độc pháp khí.

Nói là pháp khí cũng có chút không chính xác, này ứng xem như nhất kiện phẩm chất không sai pháp bảo.

Thật · tung ra độc chuyên dụng pháp bảo.

Tránh ở mây đen bên trong tam đầu đại yêu phi gàn, phát ra một tiếng sấm rền loại rỗng giện:

"Cút!"

Lý Trường Thọ chính là đáp lễ một tiếng: "Lang lãnh Càn Khôn, ta Nhân tộc hưng thịnh nơi, há tha cho ngươi nhóm này chút yêu ma làm hại!"

Nói xong, trong tay bảo kiếm đối phía trước ném đi ra ngoài!

Hắn từ Hữu Cầm Huyền Nhã cái hộp kiếm được đến dẫn dắt, sờ soạng xuất đơn giản ngự kiếm thuật; giờ phút này hai tay đồng thời kiếm chỉ, không ngừng kết thành nhất chỉ kiếm ẩn, thoạt nhìn cũng là hữu mô hữu dạng.

Chỉ một thoáng, kia bảo kiếm chia ra làm tam, tam hóa thành chín, mang theo đạo đạo kiếm quang, đánh úp về phía mây đen trung tam chỉ đại yêu!

Này tam đầu đại yêu rõ ràng địa cảm nhận được rồi, Lý Trường Thọ khối này giấy đạo nhân Chân Tiên cảnh tu vi;

Chúng nó cũng không dám đại ý, từng người nhao nhao xuất thủ, bảo trì Yêu tộc hình thể, tế nổi lên mấy đạo bảo quang.

Nhưng mà, bảo kiếm phi tập mà đến, này tam chỉ đại yêu ngành kháng vài cái, nhất thời sừng sốt.

Này ngự kiếm thuật pháp, nhìn uy phong lẫm lẫm, vì sao uy lực như vậy...

Nhược?

Tam đầu đại yêu từng người cười lạnh một tiếng, dùng mây đen bao bọc tự thân, hướng Lý Trường Thọ hung mãnh địa đánh tới, đối kia chín bảo không ngừng xuyên qua bóng kiếm, đúng là không quan tâm.

Nhưng mà, bóng kiếm chấn động bên trong, nhất từng đọt từng đọt vô sắc vô vị khói độc tự mũi kiếm tán ra, chui vào này tam đầu đại yêu trong cơ thể, tới gần chúng nó yêu hồn...

Này đóa mây đen khó khăn lăm vọt tới Lý Trường Thọ trước người, quỷ dị ngừng lại...

Kia tam đầu đại yêu, tại mây đen trung từng người phịch hai hạ, cũng không phát ra gì gào thét, tam chỉ thân thể cao lớn lạc hướng về phía phía dưới núi rừng, vừa vặn xô vào cách ly đại trận.

Lý Trường Thọ: ...

So với chính mình trong tưởng tượng còn muốn dễ dàng rất nhiều.

Nâng tay nhất chiêu, kia bảo kiếm nhiễm yêu huyết về tới trong tay hắn.

Lý Trường Thọ hừ lạnh một tiếng, "Chỉ bằng các ngươi tam chỉ tiêu yêu, còn uy bức bất xuất bản đạo cô độc mười hai kiếm!"

Nói xong, hắn rút kiếm hướng tới phía dưới rơi đi, đều có một bức cao nhân phong phạm.

Chốc lát qua đi, ngăn cách trận pháp nội;

Lý Trường Thọ đánh bay kia tam đồng tro cốt, thu hồi người giấy, nắm bắt nhiếp hồn bảo châu, nhanh chóng điều tra nó nội kia chút còn sót lại hình ảnh.

Quả nhiên là Tây Phương yêu.

Thoáng lác đầu, Lý Trường Thọ phá rơi đại trận, khối này giấy đạo nhân nhanh chóng chìm vào trong đất, hướng tới nguyên bản ẩn thân nơi tiến đến.

Kế tiếp...

Như thế nào còn có?

Một ba vị bình, một ba lại khởi, Lý Trường Thọ tiên thức lại bắt đến, tại chính bắc phương hướng thượng, lại có một mảnh mây đen bay tới!

Nó nội lại có nhất chỉ chỉ tối đen quạ đen, mà này chút quạ đen tựa hồ đều có một chút tu vi tại thân...

Triền núi dưới, vừa muốn bính xuất lai chụp lật Hải Thần thần tượng Lý Trường Thọ, khoe miệng thoáng run rẩy hạ.

Hắn đem đại bán tâm thần, chuyển dịch đến bắc bộ nào đó giấy đạo nhân thân thượng, tiếp tục diệt yêu...

Hắn hôm nay, đến cùng là đến từ hủy thần giáo , còn là lai bảo vệ thần giáo ?

Nghiệp chương quả nhiên là chuyện phiên toái!

An Thủy Thành ngoài.

Lúc này đã muốn có không ít giáo chúng đến thần tượng phụ cận, từng người lễ bái hành lễ sau, cùng kêu lên sướng đọc bọn họ Hải Thần giáo giáo lí.

Lý Trường Thọ nhất bộ phận tâm thần ký thác tại chỗ đó, nghe bên ngoài vạn người xướng tụng, đáy lòng cũng thoáng có chút cảm khái...

Hắn đối cái này Hải Thần giáo tuy rằng không quản quá, nhưng trải qua mấy ngày nay quan sát, cũng coi như hiểu biết một ít.

Đó là một rất không sai hương khói thần giáo.

Trừ giáo nội thần sứ nhóm có chút tham tài, Hải Thần sách giáo khoa thân, đối nhất phương an ổn phát huy tích cực hiệu quả...

Bằng không, Thiên Đạo lão gia cũng không có khả năng cấp hẳn nhiều như vậy hương khói công đức.

Hải Thần giáo giáo lí cũng không phức tạp, còn có ca dao khẩu khẩu tương truyền, trừ như thế nào bài tế Hải Thần, chính là tuyên dương 'Hiền lành', 'Bình thân', 'Rời bến lâm vào tuyết cảnh bất muốn buông tha', 'Hải Thần vĩnh viễn làm bạn người' ...

Mọi việc như thế.

Trong đó còn có nhất điều giáo lí, là Lý Trường Thọ phán đoán, Hải Thần giáo có thể mau tốc phát triển trọng yếu nguyên nhân.

【Hải Thần hội đem tại hải trung mát mát hôn phách mang đi luân hồi, nhượng bọn họ có thể tại rất nhiều năm sau, lại xuất hiện tại chúng ta bên người】

Này rõ ràng là Hùng trại có người tham khảo địa phủ luân hồi sự;

Nhưng này điều giáo lí tồn tại, nhưng nhượng Hải Thần giáo giáo chúng, tại rời bến đối mặt một ít ác liệt hoàn cảnh thời, đa một phần đấu tranh chi tâm, muốn sống chi tâm.

Cũng bởi vậy, có rất nhiều ngư dân khiêng quá tai hoạ.

Hải Thần sách giáo khoa thân hoàn toàn không có làm cái gì khác người sự, nhưng chính là bởi vì chỗ đó hương khói công đức bị chiếm, liền có thể lực âm thầm phá tới yêu ma bùa bãi...

Lần này hành động càng nhanh chóng;

Lý Trường Thọ bằng giấy đạo nhân phát động đánh lén, nhất bả Tam Muội Chân Viêm đốt hết đám kia yêu nha.

Nhanh chóng xử trí hảo này chút quạ đen tro tàn, Lý Trường Thọ tâm thân, lại chuyên chú ở thần tượng phụ cận ẩn nấu giấy đạo nhân.

Thời cơ đã muốn thành thực.

Không dám đa chậm trễ, Lý Trường Thọ trực tiếp giải trừ thổ độn;

Khối này giấy đạo nhân vẫn duy trì nhất danh trung niên đạo giả thân hình, chấp tay sau lưng, giẫm lên vân, từ thần tượng phía sau trăm trượng chỗ hiện thân, chậm rãi lên không.

To như vậy triền núi đứng đầy bóng người, giờ phút này chính là chiêm rọi có thể nghe!

Nhất nữ tử chỉ vào này trung niên đạo giả phát ra một tiếng thét chói tai:

"Hiển linh ! Hải Thần hiển linh !"

"Đại gia chạy mau a!"

"Chạy gì chạy! Đây là Hải Thần a!"

"Đại gia mau dập đầu mới là chính sự! Cảm ơn Hải Thần phù hộ ta phu nhân hài tử mẫu tử bình an!"

"Tạ ơn Hải Thần đại nhân phù hộ con ta tai nạn trên biển còn sống!"

Trường hợp nhất thời hỗn loạn bất kham!

"Tất cả mọi người bắt phải lạy!"

Đột kia Hùng trại thôn trường hét lớn một tiếng: "Đây là yêu ma, nhìn hấn làm sao cùng chúng ta Hải Thần giống nhau!"

"Ngu muội! Nam Hải đâu nào tới Hải Thần!"

Lý Trường Thọ hét lớn một tiếng, tiếng truyền trăm dặm.

Dài tay áo vung lên, một chưởng đánh ra, Lý Trường Thọ tiên lực ngưng tụ thành nhất chỉ màu xanh cự chưởng, đối thần tượng vỡ đi xuống!

Thật có lỗi rồi, các vị...

Đối đãi tìm được biện pháp, đem này phần hương khói công đức có thể trả lại cho người nhóm, chúng ta từng người hai không thiếu nợ nhau...

Lý Trường Thọ đáy lòng thở dài, nhận thấy được mình lại có một chút mất mát, cũng là nhịn không được cười khổ tiếng.

Chưởng ảnh sắp lạc ỏn!

Lý Trường Thọ khước mắt đột nhiên miết đến, tại thần tượng bên, có nhất từng đợt từng đợt thổ hoàng sắc quang hoa tại nhanh chóng ngưng tụ...

Hạ một cái chớp mắt, nhất bả búa lớn hư ảnh, không hề dấu hiệu, quỷ dị mà lại đột nhiên , xuất hiện ở tại thần tượng phía trên.

Này búa lớn bị nhất chỉ đồng dạng do hào quang ngưng tụ thành bàn tay to nắm, trực tiếp bổ vào Lý Trường Thọ đánh ra chưởng ảnh phía trên.

Lý Trường Thọ tùy tay đánh ra đi này đạo chưởng ảnh, tương đương với phổ thông tiên nhân một kích chưởng ảnh, cánh bị búa lớn...

Nháy mắt đánh tan...

-----oOo-----

Một trăm linh ngũ chương Hùng trại cường tráng bí mật · thật 【cầu phiêu】

Chương ảnh, búa lớn, tráng kiện cánh tay...

Này?

Lý Trường Thọ một mạch đều biết, Hồng Hoang rất lớn, kỳ nhân dị sĩ rất nhiều, mình chỉ là cái phổ thông Nhân tộc luyện khí sĩ.

Nhưng hẳn quả thực không nghĩ tới, mình thế nhưng sẽ có hoàn toàn xem trông nhầm thời điểm!

Thần tượng bên, có cái tráng hán chính mở ra mình miệng rộng, trong miệng phun ra một cỗ thổ hoàng sắc vàng sáng.

Này chùm quang, ngưng tụ thành kia chỉ nắm đại phủ người khổng lồ cánh tay, đem Lý Trường Thọ đánh ra chương ảnh thoải mái đánh tan!

Trong phút chốc...

Lý Trường Thọ có quan hệ Hùng trại nhận tri, hoàn toàn sụp xuống.

Ban sơ mặc dù nhìn ra Hùng trại có chút bất đồng tâm thường chỗ, nhưng mình lúc ấy vội vàng vững chắc sau khi phi thăng tu vi cảnh giới, quan sát một đoạn thời gian, cũng liền lặng yên ly khai.

Sau lại, Hùng trại bắt đầu bọn họ phát triển Hải Thần giáo phát tài kế hoạch, đồng thời đem Hải Thần giáo phát triển đến đến nay loại này quy mô.

Cái này trong quá trình, Lý Trường Thọ ngẫu nhiên cũng sẽ nhìn chăm chú Hùng trại người.

Nhưng chính là này chút mới nhìn chỉ là tứ chi phát đạt gia hỏa, Lý Trường Thọ một mạch không năng nhìn ra bọn họ có gì sơ hở, chỉ là khi bọn hắn tham điểm tiểu tài.

Có đôi khi, thậm chí nhìn bọn họ cục lốc thật dày bộ dáng, còn có thể cảm thấy, có chút nhân sinh chính là thuận phác, là đơn giản mà lại thiện lương ...

Không nghĩ tới;

Vạn vạn không nghĩ tới!

Hắn thế nhưng bị này chút thoát nhìn cục lốc gia hỏa, lừa bịp nhiều như vậy niên!

Lý Trường Thọ tự nhận, mình có đôi khi quả thật là tàng thâm hiểm;

Nhưng cùng Hùng trại này nhóm người so sánh với, tuyệt đối mặc cảm, nháy mắt cam bái hạ phong!

Này Nam Hải Hải Thần giáo, rõ ràng cải danh kêu 【 đoán không ra 】 thần giáo quên đi!

Này chút Hùng trại nam nữ già trẻ, có thể kết phùng diễn nhất tràng tuồng; năm đó cái kia chờ mình quái cá, nói không chừng chính là bọn họ có ý bắt giết...

Cái này nháy mắt, Lý Trường Thọ đáy lòng, dù sao tràn đầy đều là hai cái chữ to

Tính kế.

Nhưng Lý Trường Thọ vẫn chưa bối rối, đáy lòng rung động về rung động, cũng không hội ảnh hưởng đến mình đối tình thế phán đoán.

Lý Trường Thọ không chế này chỉ giây đạo nhân lập tức lui về phía sau, tốc độ bay nhanh vô cùng; nhưng này điều người không lơ cánh tay, bỏ ra chương ảnh sau, lại cầm lấy đại phủ chém tới.

Này hình ảnh nói không nên lời quỷ dị...

Nhất cái cả người cơ thể tráng hán, há mồm phun ra thổ hoàng sắc hào quang, hào quang nội ngưng tụ thành nhất bả búa lớn, nhất điều cánh tay, giống như vật còn sống một loại, đuổi theo Lý Trường Thọ liền khảm.

Này một kích nhìn như thập phần thông thả, nhưng Lý Trường Thọ nhưng đã nhận ra nó thượng mỏng manh mà lại huyền diệu đạo vận.

Giống như chậm thực mau, giống như khinh thực nặng!

Này cùng Lý Trường Thọ sở biết đạo pháp, thần thông, hoàn toàn là hai cỗ bất đồng lực lượng!

Lý Trường Thọ cảm giác bất xuất nó nội ẩn chứa lực đạo, nhưng cũng không dám xem này một búa uy lực.

Hắn tại không trung nhanh chóng ngang na, miễn cưỡng tránh thoát này nghiêm phủ;

Vừa vãn sau triền núi, nhưng vô thanh vô tức, xuất hiện nhất điều mấy trăm trượng dài cái khe...

Tiên thức đột nhiên bắt đến, bên lại có hào quang nở rộ!

Điện quang hỏa thạch giữa, Lý Trường Thọ thân hình lập tức phóng lên cao, nhất căn tên tại hấn dưới chân cực nhanh sát quá, uy lực của nó, tuyệt đối có thể đem mình khỏi này tiên lực bảo vệ giấy đạo nhân, một kích xuyên thấu!

Cúi đầu liền kiến, lại có nhất danh tráng hán thân thượng xuất hiện khác thường;

Này người nhưng thật ra không có biểu diễn đại biến lưỡi búa to, miệng phun cánh tay, hấn vốn thập phần tráng kiện song chưởng, lúc này biến thành thường nhân một loại kích thước...

Này hai điều cánh tay thượng, nhưng lưu chuyển giống như lưu ly loại quang mang.

Theo sau, này người hai tay trống rỗng làm 'Kéo cung xạ điều' trạng, cánh tay thượng quang mang, tự hành ngưng tụ thành trường cung cùng tên.

Lý Trường Thọ lắc mình nhằm phía vân trung, cùng tồn tại khắc bắt đầu tả hữu lay động, miễn cưỡng tránh thoát đối phương lại nhất mũi tên...

Này nhất mũi tên, bắn thủng phía trên nhất đóa mây trắng, tại trời cao nổ tan.

Lý Trường Thọ tiếp tục hướng tới không trung bay nhanh, bay đến vừa rồi tên nổ tung độ cao, phía dưới uy hiếp nhất thời biến mất không thấy.

Cúi đầu nhìn lại...

Một đám mặc hắc y tháp sắt hán tử, tại kia quơ trong tay binh nhận, đối Lý Trường Thọ giấy đạo nhân một trận diều võ dương oai, trong miệng phát ra 'Ác ác' tiếng nói, giống như tại cười nhạo chế ngạo.

Mấy năm nay phát triển Hải Thần giáo, Hùng trại cả trai lẫn gái vào Nam ra Bắc, cũng đều xem như kiến thức rộng rãi.

Bọn họ đã không lại là đơn thuần Hùng trại tháp sắt.

Năm đó bọn họ, nhìn đến có luyện khí sĩ hội phi, sẽ cho rằng này là thần linh tiên nhân, phải lạy bái cầu phúc.

Đến nay bọn họ, trực tiếp bả nhà mình Hải Thần hóa thân đánh đi trời cao không dám hạ xuống, còn tại phía dưới một trận vui cười tức giận mắng:

"A! Người nhát gan!"

"Giả thần giả quý !

Có bản lĩnh cờ lê cổ tay, một lần lực cánh tay!"

Lúc này, không chỉ là Lý Trường Thọ có điểm mộng, phía dưới kia người ta tập nập phạm Nhân Giáo chúng, cũng đều có chút thất thần...

Cách ăn mặc thành hắc hùng tinh Hùng trại thôn trường, phản ứng nhưng thật ra thập phần nhanh chóng.

Thôn trường con mắt vừa chuyển, lập tức hô to:

"Hải Thần hiển linh!

Là Hải Thần hiển linh đối thần sứ giáng xuống thần lực! Tạ ơn Hải Thần phù hộ!

Hải Thần oai, không thể xâm phạm!"

Nhất thời, quanh mình giáo chúng nhao nhao cao giọng la lên, tiếng gầm giống như sơn hô sóng thần;

Này quần giáo chúng lại đối thần tượng lễ bái, không ít người trong ánh mắt tràn đầy cuồng nhiệt, trường hợp thập phần đồ sộ...

Này cũng được?

Lý Trường Thọ đáy lòng các loại dở khóc dở cười, mình dùng người giầy hóa thân đến đây, là vì nói cho này chút giáo chúng, cũng không tồn tại gì Hải Thần;

Nhưng hôm nay, hấn làm chu toàn kế hoạch, càng là vì bảo vệ chỗ đó giáo chúng, diệt sát hai bát đột kích đại yêu...

Kết quả là, mình ngược lại bị mình thân giáo thần sứ, đuổi theo chém một trận!

Này gọi là gì hoang đường sự?

Quả thực chính là hoạt Hồng Hoang to lớn kê!

Đại khái, mình phải là sử thượng tối không bài mặt 'Hương khói thần' ...

Nguyên bản Lý Trường Thọ chỉ là cảm thấy, Hải Thần giáo hội trở thành mình sau này tai họa ngầm, hội đến tiếp sau rước lấy nghiệp chướng, cho nên phải nhanh một chút giải quyết việc này.

Lúc này xem ra, mình có lẽ, cũng chỉ là bị Hùng trại người lợi dụng .

Này chút tháp sắt tâm, cũng là bản lĩnh!

Trời cao trung, Lý Trường Thọ mắt trung xẹt qua một tia ngoan độc tuyệt, phản thủ chế trụ hai chỉ bình sử...

Nhưng hẳn tùy theo liền ý thức được, mình nếu thật sự làm như vậy, chỉ biết không duyên có vô có cấp mình gây ra nghiệp chướng.

Huống chi, Hùng trại bọn người kia, sau lưng khả năng có gì đáng sợ tồn tại.

Trước hết làm rõ ràng bọn người kia chi tiết.

Nhất cái chi tiết nhỏ nhanh chóng bị Lý Trường Thọ bắt, vừa rời cái kia trong miệng phun ra rãnh tay cánh tay cùng đại phủ tráng hán, lúc này đã là tinh thần uể oải không phân chân địa ngồi ở thần tượng bên;

Mà tên kia vừa rời cánh tay biến thành thường nhân kích thước tráng hán, lúc này cũng là thù cánh tay, không thể nâng lên lai...

Chẳng lẽ, là huyết mạch lực?

Nhân tộc như thế nào khả năng có loại này huyết mạch lực?

Lý Trường Thọ đáy lòng đột nhiên xẹt qua một đạo tiêu tia chớp, nhìn phía dưới này quần diều võ dương oai tháp sắt thân ảnh, nhớ tới nổi lên mây thì sách cổ sở ghi lại điền cổ.

...

Bàn Cổ khai Thiên Địa sau, nguyên thân hóa thành Tam Thanh, xác chết lại thai nghén xuất một chủng tộc

Vu.

Vu tộc tại viễn cổ thời chậm rãi phát dục, có công đức bảo hộ, lại có Bàn Cổ đại thần lưu lại một chút thần lực, mười hai tổ vu hô phong hoá vũ, chủng khổng viễn cổ quy tắc lực, trong tộc đại vu, chiến vu ùn ùn.

Long phượng đại chiến sau đó, vu thành bách tộc mạnh nhất bộ tộc;

Tiêm tự mãn, lừa dối bách tộc.

Bách tộc không phục, đuổi dần liên hợp, phụng thái dương tinh trung hoá sinh mà ra kim ô tộc đại năng đông hoàng quá nhất cùng đế tuần cầm đầu, tự xưng vi thánh tộc, cùng Vu tộc mấy năm liên tục chinh chiến.

Sau, thánh tộc dần dần bị xưng là Yêu tộc, đông hoàng, đế tuần tự lập vi yêu hoàng, tại không chu toàn sơn đỉnh lập Yêu tộc Thiên Đình...

Vu Yêu ba lượt đại chiến, đánh hụt hai tộc khí vận, mới có Nhân tộc dần dần hưng khởi.

Nguyên nhân Nhân tộc cùng Yêu tộc có không thể hóa giải diệt tộc mối hận, lần thứ ba Vu Yêu bí quyết chiến trước dài lâu tuế nguyệt trung, Vu tộc cùng Nhân tộc dần dần thông hôn, sinh ra 'Vu Nhân' bộ tộc.

Vu Yêu hạ màn, Vu tộc bị phong trấn tại Bắc Câu Lô Châu, Yêu tộc tránh lui ở lục địa giao giới, mà Vu Nhân bộ tộc có Nhân tộc thể, cũng có bán vu khả năng, cũng từng có chút thể đại.

Nhưng tại thượng cổ thời kì cuối Nhân tộc quật khởi trong quá trình, tương đối hung tàn Vu Nhân bộ lạc bị dần dần chèn ép;

Trong đó tương đối nổi danh , chính là Hiên Viên hoàng đế cùng Xi Vưu đoạt vận chi chiến.

Tự kia sau đó, Vu Nhân dần dần biến mất không thấy.

'Chẳng lẽ...'

Lý Trường Thọ nhìn phía dưới vui vẻ này chút thấp sát nhóm, đáy lòng nổi lên loại này hồ nghi.

Này thật là thượng cổ thời Vu Nhân nhất mạch?

Bởi vì nguyên quán Nam Hải góc, tránh thoát Vu Nhân kiếp, cho nên bảo tồn đến nay?

Chắc, nhưng thật ra càng xem càng có khả năng...

Lý Trường Thọ cầm trong tay bình sứ thu , nhíu mày nhìn chăm chú vào phía dưới tình hình.

Sự tình càng ngày càng phiền toái .

Vu Yêu đại chiến dài lâu tuế nguyệt trung, trong thiên địa sinh linh một đám tốp chết thảm, vô số cô hồn tại trong thiên địa bồi hồi, cuối cùng dần dần tiêu tán;

Vu tộc tổ vu, đại đức hậu thổ ở tâm không đành lòng, chủ động hy sinh bản thân, thân hóa lục đạo luân hồi bàn;

Bởi vậy, hôm nay sinh linh, tất cả đều thiếu đại đức hậu thổ một phần nhân quả, hơn nữa Vu tộc tàn quân có nhất bộ phận cũng đi địa phủ nhậm chức.

Hùng trại bọn người kia, năng thi triển ra loại này thần thông, thuyết minh trong cơ thể Vu tộc huyết mạch tỉ lệ tuyệt đối không thấp...

Lý Trường Thọ ý niệm trong đầu không ngừng chuyển động, lúc này chính là đã muốn cho ra đối phó này chút hùng hóa phương pháp.

Mê dược, trận pháp, đều khả thoải mái đạt tới hiệu quả.

Nhưng đệ nhất bộ tự hủy thần giáo phương án, đã muốn không còn rồi gì tác dụng.

Trừ phi hấn hạ nhãn tâm tiêu diệt Hùng trại, bằng không này chút Hùng trại hùng không ngừng trước mặt người khác hiển thánh, Hải Thần giáo còn là hội nhanh chóng phát triển lớn mạnh...

Chính lúc này, Lý Trường Thọ đột nhiên lại nhận thấy được, tây bắc phương hướng mặt biển thượng, lại có nhất tầng lớn mây đen đè xuống.

Nó nội có lục đầu đại yêu, cuộn cuộn yêu khí che thiên che lấp mặt trời.

Trước sau như một thập phần cản trở!

Hiển nhiên, có người còn là không chính xác chuẩn bị buông tha lần này cơ hội, nghĩ thừa dịp Hải Thần giáo lần này giáo chúng tụ hội, hủy diệt Hải Thần giáo...

Lý Trường Thọ cũng có chút bất đắc dĩ, tuy rằng cùng đối phương mục đích giống nhau, nhưng hấn lại không thể nhượng phạm Nhân Giáo chúng không duyên cớ vô cớ bị hại.

Có, cái này Hùng trại...

Lý Trường Thọ không chế giấy đạo nhân đột nhiên hướng tới phía dưới lao xuống, né tránh nhất mũi tên, lại lập tức hướng tới tây bắc phương hướng chạy như bay.

Hấn âm thầm thi triển phong ngữ chú, bắt chước phía dưới cái kia 'Hắc hùng tinh' thôn trường tiếng nói, tại Hùng trại người bên tai hét lớn một tiếng:

"Truy!"

Đừng làm cho hấn chạy!"

Chỉ một thoáng, hơn trăm tráng hán đồng thời phát túc chạy như điên, tốc độ quả thực không chậm.

"Ta sao mở miệng nói chuyện?"

Hùng trại thôn trường sừng sốt, theo sau vôi vàng hô to, hô ở đại bán tộc nhân.

Chạy nhanh nhất hơn hai mươi người, đã là nhiều quá ô áp áp giáo chúng, hướng tới tây bắc phương hướng phát túc chạy như điên, trong miệng 'Gào khóc' kêu loạn...

Bọn họ chạy trốn tốc độ, so phổ thông chưa thành tiên luyện khí sĩ cười mây, còn muốn nhanh hơn một tia.

Vu, thiên bôn, vi đại địa đứng đầu.

Lý Trường Thọ âm thầm quan sát này chút 【hư hư thực thực Vu Nhân】, đồng thời làm tốt giết bằng thuốc độc kia lực chỉ đại yêu chuẩn bị.

Hắn nhưng thật ra nghĩ nhìn một cái, Hùng trại này chút thân sự, đến cùng có bao nhiêu thực lực, hay không còn có thể cho hắn cái khác 'Kinh hách'.

Nhưng mà...

Lý Trường Thọ tiên thức, lại tại phía nam phát hiện nhất khối mây đen, đáy lòng có chút vô lực phi nhỏ.

'Hôm nay này là làm sao vậy? Nam Hải thần giáo nhất cái hội nghị, rước lấy nhiều như vậy thể lực phản ứng?'

Nam diện biển rộng thượng, nhất đóa mây đen nhanh chóng áp hướng An Thủy Thành;

Này không phải Yêu tộc, mây đen thượng đứng nhất hàng hàng tiên giao binh, phải là Nam Hải long cung tinh binh.

Lý Trường Thọ nghĩ nghĩ, đơn giản bắt đa đi quản, tiếp tục dẫn phía dưới này hơn hai mươi Hùng trại người, đón đánh còn tại nghìn dặm ở ngoài đại yêu...

Nhưng mà, này chút Hùng trại hán tử kéo dài lực cũng không tính cường.

Bọn họ chỉ là đuổi theo Lý Trường Thọ chạy mấy chục lý, đã muốn bắt đầu thờ hồng học, tốc độ dần dần chậm đi xuống.

Diệt yêu sự, còn là chỉ có thể Lý Trường Thọ mình xuất thủ.

Hơi sau cố ý phóng nhất chỉ đại yêu lại đây, thử một lần này chút hùng nhân chiến lực?

Lý Trường Thọ rất nhanh liền đánh mất cái này ý tưởng, hấn hoàn toàn không cần làm loại này 'Làm điều thừa' rắc rối...

An Thủy Thành bên kia, đã muốn muốn đánh lên rồi!

Kia phiến tự Nam Hải tới mây đen, đã muốn đến An Thủy Thành trên không.

Nhất hàng hàng tiên giao binh trên cao nhìn xuống, trong thiên địa lộ ra một cỗ xo xác tiêu điều khí tức, phía dưới phạm nhân nhóm lại bị dọa mộng.

Trước nhất mặt kia hàng tiên giao binh thối lui, hai đạo thân ảnh sóng vai đi ra.

Lý Trường Thọ tiên thức đảo qua, tâm thần căng thẳng, thiếu chút nữa liền từ vân thượng tài đi xuống!

Ngao Át!

Gặp, người này nhận biết mình thần tượng!

Giờ khắc này Lý Trường Thọ, đột nhiên nghĩ buông tha tự hỏi, nước chảy bèo trôi, cháy tắt giấy đạo nhân, lại bắt lại Nam Hải.

Chẳng lẽ nơi này chính là hấn vận xui địa?

Nhưng mà sự tình phát triển, tại ra ngoài Lý Trường Thọ dự liệu trên đường, càng chạy càng xa...

Lúc này toàn trường 'Nhân vật chính' cũng không phải Ngao Át, mà là Ngao Át bên cạnh, cái kia cao cao gầy gầy, có chút thiết thòi hư xa lạ long tử...

Ngao Mưu quét mắt phía dưới, không cảm giác được tức giận cái gì hơi thở dao động, chỉ nhận thấy được tam hai chỉ hóa thân cảnh Nhân tộc luyện khí sĩ.

Lập tức, hấn hừ lạnh một tiếng, nghĩ tại Ngao Át Nhị ca trước mặt khoe khoang khoe khoang, lạnh nhạt nói:

"Liền các ngươi cũng dám tự xưng Nam Hải thần giáo?"

Người tới, đi bả cái kia thần tượng, cấp bản điện hạ đập lâu!"

"Là!"

Mấy danh tiên giao binh tướng lĩnh nhất tề lĩnh mệnh, cũng không biết mình kế tiếp muốn đối mặt gì.

-----oOo-----

Một trăm lẻ sáu chương nắm chắc bắt đại Lý Trường Thọ

Trong rừng, ngăn cách trận pháp hạ;

Chanh màu đỏ đồng lửa phóng lên cao, trong hỏa diễm, kia lục chỉ đại yêu xác chết tại nhanh chóng tan rã;

Này chút ngọn lửa nhảy lên nổi lên thập hơn trượng cao, tràn một cỗ luồng nhiệt lãng, phun trào ra nhất từng đợt từng đợt linh khí, cũng chiếu sáng... Lý Trường Thọ cặp kia có chút vô thần đôi mắt.

Hắn nâng nâng hai tay, như là tại cảm thụ được này chút thật viêm độ ấm.

Tâm, chính là thật lạnh, thật lạnh.

Tam chỉ người giấy hóa thành lão thanh ít ba người, trình hình tam giác tại đồng lửa ngoài chéch đứng thẳng, khẩu tụng kinh văn;

Tụng vẫn như cũ là hướng sinh chú, độ người kinh, tiêu tai cầu phúc chú, trong tay cá gỗ, cái mõ đập gỗ đánh, trán hồn chuông lắc lắc lắc lắc.

Chỗ đó là tại An Thủy Thành tây bắc bảy trăm dặm chỗ, một chỗ hoang cốc ở chỗ sâu trong.

Hắn đem lục chỉ đại yêu ngăn cản, 'Huyết chiến' nhất tràng, lãng phí diễm độc đan, đem chúng nó giết bằng thuốc độc tại chỗ đó.

Lý Trường Thọ giấu ở An Thủy Thành hạ giấy đạo nhân, tràn tiên thức quan sát đến bên kia chính phát sinh một màn lại một màn.

Hùng trại người là Vu Nhân sau đó, này đã muốn nhượng Lý Trường Thọ thập phần đau đầu;

Nhưng việc này cũng không phải không thể giải quyết.

Khả Long tộc nhất hành đột nhiên hiện thân, còn là một bộ muốn tới đánh nhau bộ dáng, nhất là còn có cái Ngao Ất tại chỗ đó...

Cái này nhượng Lý Trường Thọ, hoặc nhiều hoặc ít có chút, nghĩ liền lĩnh diệt này chút nhân quả.

Xúc động là ma chướng, không thể loạn cấp trên.

Đáy lòng mặc tụng 《Ồn Tự Kinh 》, Lý Trường Thọ nhanh chóng suy tư đối sách.

Hiện tại tối khó giải quyết vấn đề, chính là Ngao Át nhận biết mình, Nam Hải Hải Thần cùng Độ Tiên Môn thấp kém mầm tiên Lý Trường Thọ, sẽ bị Ngao Át liên hệ đến cùng nhau.

Đơn giản nhất biện pháp, kỳ thật chính là toàn bộ giết, xong hết mọi chuyện;

Nhưng này cũng là tối thô bạo, tối bất ổn trọng, nhân quả nhiều nhất biện pháp, hơn nữa xử lý quá mức thô ráp.

Càng là hiện tại loại tình huống này, càng là không thể sót ruột, phải đúng lúc nghĩ ra tương đối hoàn thiện ứng đối phương pháp.

Ngồi chờ chết chưa bao giờ là Lý Trường Thọ tính tình;

Mãng trung thủ thắng đó là rượu tiên Tiêu sư thúc hành vi, nàng cũng có 'Đại đã là chính nghĩa' quang hoàn phù hộ;

Thực lực bất túc lại cố ý đi mưu tính, đó chính là tại núi đao biển lửa thượng xiếc đi dây thăng...

Lý Trường Thọ một mạch kiên trì 'Trường sinh ổn trung lấy, Phú Quý ổn trung cầu' nguyên tắc, này đã muốn hình thành thứ nhất tư tưởng thượng khẩn cô, hẳn không nghĩ mạo bất luận phong hiểm.

Hiện tại vấn đề là, phong hiểm không phải chính hẳn đi mạo ;

Hẳn liền đứng ở chỗ này, phong hiểm liền như quyền lửa một loại, một tầng tầng hướng hẳn thân thượng bộ.

Lý Trường Thọ kỳ thật cũng thoáng có chút may mắn, hoàn hảo hẳn đúng lúc phát hiện nơi này vấn đề.

Long cung nhất hành, phải là bị Hải Thần đại điển hấp dẫn tới, cùng Lý Trường Thọ tới hay không chỗ đó không quan hệ.

Nếu Lý Trường Thọ bắt tới đây địa, chỉ sợ...

Minh, không cũng không biết như thế nào không !

"Trước vi Tiểu sư thúc sửa chữa trận pháp thời, đột nhiên tâm huyết dâng trào, cảm thấy có chuyện gì muốn phát sinh, lúc này nhưng thật ra đối thượng."

Lý Trường Thọ đáy lòng dần dần đã muốn có đối sách, tâm thần bắt đầu tam tuyền đồng thời thao tác

Bản thể bay ra đan phòng, hướng tới bên hồ mà đi;

Chỗ đó thần giấy lộn đạo nhân, tiếp tục xử lý xác chết;

Tránh ở An Thủy Thành hạ Thiên tự giấy đạo nhân, tùy thời chuẩn bị xuất thủ dùng mê dược đem long cung nhất hành phóng đảo.

An Thủy Thành lúc này thượng chưa xong toàn bộ khai hỏa chiến, nhưng song phương đã là giương cung bạt kiếm.

Long cung nhất hành sơ đẳng tràng thời, cái kia Hùng trại thôn trường mặt lộ vẻ khiếp nhược, chính là bị long cung nhất hành dọa đến.

Nhưng lão thôn trường mắt thấy, có thập hơn tiên giao binh lao xuống lai, muốn đập bọn họ Hải Thần thần tượng...

Đối không ít phạm nhân mà nói, đoạn người tài lộ, liền như giết người cha mẹ;

Này Hùng trại lão thôn trường nhất thời nóng nảy, hét lớn một tiếng: "Bà bọn họ đều cho ta nhân trụ!"

Bên cạnh hơn hai mươi danh tộc nhân mở ra miệng rộng, miệng phun ra một trận màu đất hào quang, hóa xuất cánh tay, bắp đùi, hung thần đầu lâu, tất cả hiện thân thông, đem đám kia tiên giao binh đều đánh mộng thần...

Mấy chỉ tiên giao binh bị đánh rớt tại địa, bảy tám gã tiên giao binh bị đánh lùi trở về, từng người bị thương.

Một đám đại hán ủa lên, đem kia mấy chỉ để lại tới tiên giao binh nhân trụ, quyền cước tương giao, nhất thời một trận diên cuồng ma sát.

Vu có cầm long bác phượng lực, mà lại còn là trời sinh thần thông.

Chỗ đó còn có hơn mười vạn phạm nhân tại, đầy khắp núi đồi đều là Hải Thần giáo giáo chúng, kiến thần sứ đại phát thần uy, một đám tinh thần phấn chấn.

Nhất thời giữa, trường hợp thập phần hỗn loạn, rất nhiều đại nhân đều muốn tiểu hài tử ánh mắt che, nói cho bọn họ bắt muốn loạn xem...

Nhưng cũng may vẫn chưa xuất hiện đại quy mô rối loạn, còn chưa phát sinh trùng tên sự cố.

Vân thượng Ngao Mưu, cũng là bị Hùng trại Vu Nhân hung ác dọa lui, bất tri bất giác đứng ở Ngao Át phía sau...

Hoàn hảo cái này lão thôn trưởng còn có chút lý trí, lại hô tiếng: "Mặc thương tôn bọn họ tính mệnh!"

Lúc này mới cứu kia mấy danh, thiếu chút nữa bị sống tê tiên giao binh.

Trong rừng, Lý Trường Thọ bên này tiếp tục sưởi ấm, khụ, tiếp tục xử lý này lục chỉ đại yêu xác chết.

Đội kinh văn tụng không sai biệt lắm, ngọn lửa cũng yếu đi đi xuống;

Bên có nhất chỉ người giấy hóa thành trắng hán lấy ra kèn Xô-na, ngang đầu thổi ra một tia bi thương.

Lại có nhất người giấy hóa thành nữ tử, tại kia đọc thi từ, thuận đường đốt một ít an ủi dã ngoại cô hồn hoàng giấy...

Nhìn mình tỉ mỉ thiết kế quá quán linh cứu và mai táng phục vụ, Lý Trường Thọ đáy lòng một trận cười khổ.

Chấm dứt điếm ấy tiểu nhân quả, lại có ích lợi gì?

Mình hiện tại, đã muốn gặp phải nhất cái thật lớn vô cùng nhân quả, nếu là xử lý không tốt, sợ chung quy tránh không được thân chết đạo tiêu.

Nhưng, hấn vẫn như cũ không có bị buộc thượng tuyệt lộ.

Đại đạo năm mươi, thiên diễn tứ chín, còn để lại một tia sinh cơ, năng nhượng hấn tiếp tục cầu ổn...

Mà mình, bây giờ còn có ổn định thể cục khả năng tính.

Lý Trường Thọ hai mắt thoáng nheo lại, nâng tay đem trước mặt tro cốt đồng thổi tán, đáy lòng thoáng có một tia thoải mái cảm.

Bởi vì này tỉ thoải mái cảm, hấn ý niệm trong đầu cũng nhiều chút.

Lưng đeo hai tay, một lòng đa dụng...

Tiên thức nhìn chăm chú vào bên kia tình hình, phía trên tiên giao binh đang muốn lao xuống lai, lại bị Ngao Át một tiếng "Dừng tay" hô trụ.

Hùng trại lão thôn trưởng cũng là một tiếng hô to: "Thả bọn họ trở về!"

Một đám Hùng trại tráng hán lúc này mới về phía sau dứt bỏ, kia mấy chỉ bị nhân trụ một chút béo đánh tiên giao binh, mặt mũi bầm dập địa bay trở về vân thượng...

Ngao Át như là phát hiện gì, cười mây bay đến thần tượng chính diện, cẩn thận tường tận;

Hắn kia trương thanh tú khuôn mặt thượng, rất nhanh tựu ra hiện một chút khiếp sợ.

Lưu cho Lý Trường Thọ thời gian, đã muốn bắt đa ...

"Vây, chủ động ra tay đi."

Lý Trường Thọ nhẹ nhàng hô khẩu khí, trong ánh mắt chỉ chứa kiên định, một lòng đa dụng, tam tuyền tề động!

Hoang cốc ở chỗ sâu trong cây cối, khối này giấy đạo nhân chui vào dưới đất, hướng An Thủy Thành phương hướng tiến đến.

An Thủy Thành hạ giấy đạo nhân, đã muốn lặng lẽ dụng đến kia tôn thần tượng phía dưới, làm tốt tụy thời bắt đầu khởi động tiên lực chuẩn bị.

Đồng thời, Độ Tiên Môn Tiểu Quỳnh Phong, bên hồ nhà cỏ.

Lý Trường Thọ hô thượng mình sư muội Lam Linh Nga, đánh thức tại tu hành trung bất tự giác đã ngủ sư phụ.

Theo sau, Lý Trường Thọ mở ra nhà cỏ trận pháp, liêu khởi đạo bào vật áo, quỳ gối sư phụ trước mặt, bả Linh Nga cùng Tề Nguyên lão đạo giật nảy mình...

"Sư huynh ngươi làm sao vậy?"

Linh Nga nhất thời có chút hoảng thần.

Nàng chưa bao giờ kiến quá sư huynh lộ ra như thế trang nghiêm biểu tình, cho dù là trước đây môn nội gặp nạn, sư huynh một mạch là phong khinh vân đạm.

Tề Nguyên lão đạo nhú mày nói: "Trường Thọ, có chuyện nói là được."

"Sư phụ, đệ tử không cười, " Lý Trường Thọ cúi đầu đạo, "Hôm nay làm cho hạ thiên đại nhân quả, ngày sau có lẽ hội liên lụy sư phụ cùng Linh Nga.

Như ngày khác việc này sự việc đã bại lộ, có cao nhân dục muốn chí ta vào chỗ chết, còn thỉnh sư phụ, còn có Linh Nga ngươi...

Không cần lo cho ta."

Tề Nguyên vội nói: "Trường Thọ người chớ có dọa vi sư, người này không phải hảo hảo ư?"

"Sư huynh người làm sao vậy?"

Linh Nga vội vàng hướng trước, ngồi chồm hổm ở tại Lý Trường Thọ bên cạnh, kéo lại Lý Trường Thọ cánh tay, đôi mắt nhất thời có chút phiếm hồng, "Người mặc nhắc tới chúng thoại, chúng ta trốn đi chân trời góc biển không thể ư?"

"Lần này không địa phương trốn."

Lý Trường Thọ lắc đầu, thở dài: "Sư phụ, sư muội, thời gian bất đa, các người trước đáp ứng đi."

Tề Nguyên thật dài thở dài, mặt mày trung mang theo vài phần ôn hòa ý cười.

Này lão đạo cười nói: "Đệ tử như chọc họa, sư phụ như thế nào có thể không quản?"

Lý Trường Thọ khuôn mặt âm đạm, nói: "Việc này như ta xử trí không ổn, có lẽ hội liên lụy xuất Đại La, có lẽ hội liên lụy xuất đại giáo;

Có lẽ hội liên lụy xuất vô số nguyên nhân, cùng vô số ác quả."

Tề Nguyên vừa cười nói: "Vi sư chính là nhất Trọc Tiên, sợ thậm?"

"Sư phụ!"

Lý Trường Thọ đáy lòng âm áp, mắt trung có hào quang chớp động.

"Ai, đồ nhi!"

Tề Nguyên nâng tay, vỗ nhẹ nhẹ hạ Lý Trường Thọ bả vai, nhất thời giữa, nhà cô trung cũng trở nên âm áp rất nhiều.

Bên cạnh Linh Nga chính là nhẹ nhàng trừng mắt nhìn.

Như? Có lẽ?

Linh Nga nhỏ giọng vấn: "Sư huynh, việc này... Người có phải hay không còn chưa làm?"

Lý Trường Thọ gật đầu nói: "Không sai, ta đang chuẩn bị phải làm."

"Khụ, người!"

Tề Nguyên lão đạo một hơi hơi thở nghịch tuôn, giờ phát trần liền muốn đánh, "Người còn chưa làm! Tại này hạt hô gì!"

Lý Trường Thọ thân hình về phía sau chột lóe, lộ ra một chút mỉm cười.

"Ồn thỏa khởi kiến, đệ tử đi làm việc này trước, trước lai nói cho sư phụ cùng sư muội các người một tiếng.

Hơi sau nếu là thật xảy ra chuyện, các người không cần quản ta, sư phụ ngài trực tiếp đem đệ tử trực xuất môn hạ, cùng đệ tử kết thúc quan hệ liền là.

Sư phụ, đệ tử coi như ngài đáp ứng rồi, hiện tại hãy đi về trước rồi, kế tiếp bất đạt được tâm."

Nói xong, Lý Trường Thọ xoay người liền muốn bay trở về đan phòng, Tề Nguyên lão đạo muốn nói lại thôi, Linh Nga nhưng bận rộn đuổi theo ra nhà cỏ.

"Sư huynh! Người lần này nắm chắc lớn không lớn!"

Lý Trường Thọ cũng không quay đầu lại, nhưng truyền thanh đạo câu: "Bất đại."

Linh Nga vội hỏi: "Cụ thể là bao nhiêu!"

"Đại khái, tám phần bán đi."

Lý Trường Thọ chậm rãi thở dài, thân hình đã là biến mất ở tại trong rừng.

Linh Nga cũng là nhăn lại đôi mi thanh tú, tám phần bán nắm chắc, quả thật bất tính đại...

"Ân?"

Linh Nga nhẹ nhàng trát hạ nhãn;

Cảm giác ý nghĩ của chính mình, giống như làm sao xuất hiện vấn đề, nhưng nhất thời giữa, cũng tìm không ra bệnh táo bón sở tại.

...

Thân hình trở lại đan phòng, Lý Trường Thọ mở ra các nơi mê trận, khôn trận, che lấp trận, cảnh báo trận, treo nổi lên trắc cảm thạch.

Đan lô khởi nhất bả hỏa, để đặt người giấy khán hộ đan lô, đáy lòng hiện lên An Thủy Thành tình hình.

Bên kia người, long chi chiến, đã là vận sức chờ phát động;

Ngao Ất giờ phút này hoàn toàn nhận ra Hải Thần thần tượng, biểu tình có chút do dự, ánh mắt lại mang theo nồng đậm không dám tin.

Thi triển yên ổn, Lý Trường Thọ chui vào dưới đất, đi qua cự thạch thông lộ, đẩy ra kia phiến cửa gỗ, ngồi ở rồi, mình dưới đất mặt thất bàn sách sau ghế bành trung.

Đến đi;

Quyết nhất thắng bại!

Trong nháy mắt, Lý Trường Thọ quyết tâm đặt lễ đính hôn, ý niệm trong đầu trở nên hiểu rõ, toàn tâm phân tích kế tiếp khả năng sẽ xuất hiện các loại tình huống.

Đến nay mình nguy cơ ở chỗ, Nam Hải thân phận của Hải Thần sắp bại lộ;

Ngao Ất không thể trực tiếp giết chết, giết hội rước lấy Long tộc điên cuồng trả thù...

Trừ này ở ngoài, Nam Hải thần giáo thần sứ là Vu Nhân, Tây Phương Giáo cao thủ đã là sẽ đối phó Nam Hải thần giáo...

Lý Trường Thọ trước mặt, giống như xuất hiện nhất điều điều chớp lên dây thừng, này chút dây thừng chỉ có nhất điều là an toàn, cầm liền khả hướng về phía trước tiếp tục trèo lên trường sinh con đường;

Cái khác dây thừng, dùng sức nhất túm, sẽ túm hạ đao kiếm kịch độc...

Nhất điều điều dây thừng lắc lắc lắc lắc, Lý Trường Thọ đáy lòng nhưng một mảnh an bình, lúc này khóe miệng lộ ra một chút mỉm cười.

Giống như, hấn đã cầm trong đó nhất căn...

"Nếu trước đây ý nghĩ đều không được, vậy đây ngã lại tới, hoán cái ý nghĩ."

Lý Trường Thọ đáy lòng chủ động cảm ứng, theo hương khói, rất nhanh đã đem nhất sợi tâm thần, buông xuống đến Nam Hải bên bờ yên ổn ngoài thành, kia tôn giờ phút này chính hội tụ đại lượng hương khói công đức thần tượng thượng.

Cùng lúc đó, An Thủy Thành ngoài;

Ngao Ất một mạch nhìn về phía thần tượng khuôn mặt, vừa rồi liền đã nhận ra là mình 'Trường Thọ huynh', đáy lòng khiếp sợ rất nhiều, nổi lên rất nhiều tao loạn ý tưởng.

Trường Thọ huynh vì sao hội trở thành Nam Hải Hải Thần?

Này là... Nhân Giáo tính kẻ?

Khả vì cái gì, là Trường Thọ huynh loại này nhất cái, thượng chưa thành tiên đệ tử?

Trường Thọ huynh tuy nói thập phần ưu tú, tao nhã nho nhã, nhưng tóm lại...

Đột nhiên, Ngao Át lại ngẩn ra.

Ngao Át cảm giác trung, này thần tượng như là sống lại đây, có một tia linh tính.

Phía dưới, kia chút Hùng trại tráng hán đã là đánh hảo thương lượng, một đám đối vân thượng trọn mắt nhìn, quyết tâm hãn vệ Hải Thần vinh dự.

Mà Ngao Mưu giờ phút này cũng đã là nổi lên nhẩn tâm, lập tức liền muốn cho tiên giao binh giết, hảo hảo giáo huấn một chút cái này Nam Hải thần giáo.

Nhưng, biến cố nổi bật!

Mặt đất truyền đến một chút chấn minh tiếng, kia tôn hai trượng cao tượng đá lắc lắc lắc lắc, rồi sau đó liền chậm rãi lên không, nó thượng tiên quang lượn lờ, thần tượng cái trán hào quang lóe ra!

Thần tượng bên trong, cũng truyền ra nhàn nhạt tụng kinh tiếng...

Này chút dị tượng, tự nhiên là dưới nền đất giấy đạo nhân tại phá rồi.

Chỉ một thoáng, phía trên long cung người tới hai mặt nhìn nhau;

Đây khắp núi đồi phạm Nhân Giáo chúng nhất tề lễ bái, thượng đến bát thập tuổi lão ầu, hạ đến hơn mười tuổi thiếu nữ, đều lộ ra vô cùng kích động biểu tình.

Mà Ngao Át vừa muốn mở miệng, nhất sợi truyền thanh giành trước vào hãn trong tai...

"Át huynh, ngươi đối Long tộc hiện đến nay khôn cảnh, hiểu biết bao nhiêu?"

Ngao Át nhất thời giật mình ở tại vân thượng.

-----oOo-----

Một trăm linh bảy chương sùng sờ long què 【đại chương cầu phiếu】

Trường Thọ huynh?

Ngao Át lập tức nhìn về phía bốn phía, chính là căn bản tìm không được Lý Trường Thọ thân ảnh.

Hắn coi hướng trước mặt này tôn tượng đá, đáy lòng khiếp sợ càng sâu.

Chẳng lẽ, Trường Thọ huynh còn chưa thành tiên, cũng đã bắt đầu chạy hương khói thành thân lộ, do thân tượng đối mình truyền thanh? !

Nhưng tựa hồ là nhìn thấu Ngao Át ý tưởng, Lý Trường Thọ truyền thanh trung, đa một tiếng cười khê...

"Át huynh, tạm không cần ra tiếng, việc này nhân quả khúc chiết, nhất thời bán hội khó khăn để giải thích rõ ràng.

Ta lúc này ngay tại chỗ đó, thân tượng bay lên không hiển linh, cũng bắt quá là chút xiếc.

Lần trước ngươi ta trò chuyện với nhau, ta phải biết át huynh đối Long tộc đến nay khôn thập phần sầu lo, gần đây cũng thay át huynh suy tư một chút đối sách.

Như át huynh tin được ta, còn xin cho này chút Nam Hải long cung tiên giao binh tạm thời thôi lui Nam Hải, át huynh tại này chờ một chút chốc lát.

Đối đãi hiển linh đã làm này lễ mừng, ta sẽ cùng át huynh tương kiến, có không?"

Ngao Át biểu tình thoáng có một chút biến hóa, bất động thanh sắc gật gật đầu.

Hắn vừa muốn ngự không rời khỏi, lại nghe Lý Trường Thọ truyền thanh nói: "Có chuyện, còn thỉnh át huynh tương trợ..."

Như thế loại này, loại này như thế.

Lý Trường Thọ truyền thanh ngôn nói hai câu, Ngao Át rất nhanh gật gật đầu.

Ngao Át một tiếng quát nhẹ, không trung nhưng vang lên một tiếng rùng rợn!

Chỉ một thoáng, sáng mờ trải rộng, vân vụ mọc thành bụi!

Ngao Át hiện ra bản thân trăm trượng hàng dài thân, đối Hải Thần tượng điềm điềm long thủ, thon dài thân hình nhẹ nhàng lay động, bay đi không trung, trường hợp rất là đồ sộ.

Phía dưới đám kia Hùng trại tráng hán, cùng với chỗ đó giáo chúng, nhân đều xem thẳng ...

Thanh long tại trời cao xoay quanh hai chu, chậm rãi bay trở về chúng tiên giao binh trước mặt, hóa thân kia nhanh nhẹn thiếu niên.

"Nhị ca!"

Ngao Muu vẫn khởi tay áo, lập tức đón đi lên.

"Nhị ca, ta đã muốn sai người trở về điều binh, chúng ta hôm nay, liền san bằng này Nam Hải thần giáo!"

Bả bọn họ nơi này Nam Hải Hải Thần miếu, đều cấp hấn đập lâu!"

"Không thể, " Ngao Át nhíu hạ đầu mi, "Việc này giao do ta lai xử trí, người mà lại mang binh hồi mặt biển phía trên, không thể gây thương cập phạm nhân, tăng thêm nghiệp chướng."

Ngao Muu nhíu mày, "Nhị ca, chúng ta này..."

Người này để sát vào Ngao Át, cúi đầu nói thầm: "Chúng ta như vậy, có phải hay không quá bỏ mặt?"

"Thế diện trọng yếu, còn là mệnh trọng yếu?"

Ngao Át lạnh nhạt đạo, "Người, chúng ta có thể không đắc tội liền bắt đắc tội;

Ta nói cái này chữ, cũng không phải là chỉ sinh linh."

Người, không phải chỉ sinh linh? Đó là...

Nhân Giáo? !

Ngao Muu mặt lộ vẻ giật mình, trừng mắt nhìn nhân kia Hải Thần thần tượng, "Nhị ca, này là!"

"Không thể nhiều lời, đi trước đi, việc này ta sẽ xử trí thỏa đáng."

Ngao Át nâng tay vỗ vỗ Ngao Muu cánh tay, "Hồi sau như có cơ hội, ta thì sẽ vì người giới thiệu một vị diệu người."

Ngao Muu nhất thời ngậm hiểu, cười nói:

"Đã hiểu, Nhị ca người ở trong này bận rộn."

Hạ chỉ tiên tử bên kia, ta sẽ giải thích nói người tại chỗ đó có chính sự.

Hồi sau ta cũng mang cái diệu người... Bất, ta mang hai cái!"

Nói xong, Ngao Mưu tẽ mi lộng nhãn, theo sau cười ha ha, tay áo vung lên, khí thế mười phần đạo câu triết binh.

Chúng tiên giao binh mang hảo người bệnh, này đóa mây đen, cũng lập tức hướng Nam Hải bay đi.

Ngao Át cười mây bay đi cách đó không xa núi rừng, vẫn chưa để ý nhiều kia chút phàm nhân lễ bái cùng nhìn chăm chú.

Tuy rằng Ngao Át năng cảm giác được, mình cùng Ngao Mưu đối thoại, xuất một ít sai lầm, nhưng hẳn lúc này cũng lười quản này chút bé nhỏ không đáng kể việc nhỏ.

Ngao Át đối Lý Trường Thọ sờ nhắc tới kia hai câu thoại, thập phần cảm thấy hứng thú.

【Long tộc hiện đến nay khôn cảnh】

【này Hải Thần giáo cũng cũng không phải là ta lập lên】

Trước một câu, nhượng Ngao Át hoàn toàn không thể rời khỏi chỗ đó, nghĩ cùng Lý Trường Thọ thỉnh giáo việc này, xem Lý Trường Thọ có không bao nhiêu cấp hẳn một ít dẫn dắt.

Sau một câu, nhượng Ngao Át nhất thời ý niệm trong đầu bay loạn...

Hải Thần giáo không phải Trường Thọ huynh lập, còn có thể là ai lập?

Ngao Át sớm biết, Đạo Môn, Tây Phương, đại giáo, đại tiên tông, tất cả con đường cao thủ, mưu hoa Nam Thiệm Bộ Châu Nhân tộc hương khói sụ lâu rồi.

Tới trên đường, Ngao Át cũng nghe lão rùa thần nói lên, này Nam Hải thần giáo vền vẹn vài năm công phu, liền phát triển đến có chút quy mô, đúng là hiếm thấy...

'Này sau lưng, chẳng lẽ là có Nhân Giáo cao thủ mưu hoa?'

Nhưng vì sao lại không nên Trường Thọ huynh ra mặt?'

Trong rừng, Ngao Át nhất thời lâm vào suy tư, thuận tiện nhìn chăm chú bên kia Hải Thần hiền thánh tình hình.

Lúc này Ngao Át cũng không biết, hẳn đã là lâm vào Lý Trường Thọ ném ra 'Bộ hoàn'.

Nếu nghĩ lừa dối nhất cái người...

Nói 'Lừa dối' cũng bất quá chuẩn xác, dù sao Lý Trường Thọ cũng là cái đứng đắn Đạo Môn đệ tử, hành đứng trước đơan, thanh trong sạch bạch, trừ bỏ hi hoan tàng một chút con bài chưa lật ở ngoài, bản tính cũng không phải gì đại ác nhân.

Chuẩn xác mà nói pháp phải là:

【nếu muốn quẹo thiên nhất cái người, trước hết muốn làm cái gì?】

Bước đầu tiên, muốn trước nhượng người này nói với tự mình mà nói cảm thấy hứng thú, lưu lại đối phương là vạn sự mở đầu.

Đệ nhị bước, Lý Trường Thọ vừa rồi đã muốn tiến hành, chính là cấp Ngao Át một chút ám chỉ, lại cấp Ngao Át cũng đủ tưởng tượng không gian, nhượng Ngao Át mình nổi lên một chút tư duy.

Hoi sau, Lý Trường Thọ hội căn cứ Ngao Át phản ứng, lựa chọn đến tiếp sau bước đi...

Án Lý Trường Thọ sở , cùng 《Ồn Tự Kinh》 chạy song song với, xem như Linh Nga sư muội dạy học dùng thư chi nhất, khả xưng là 'Tiểu Quỳnh Phong Ôn tự tam bảo điền' 《chiêu thức luận》 sở nhớ nội dung;

Kế tiếp đệ ba bước, có thể là lạt mềm buộc chặt, có thể này đây lui vi tiên, cũng có thể là hướng dẫn theo đà phát triển...

Tóm lại, Ngao Át lựa chọn lưu lại chỗ đó, cũng đã một chân vào vũng bùn.

Lý Trường Thọ suy tính hạ, mình năng độ qua kiếp nạn này xác suất, lại đề cao hai ba phần!

Ồn định Ngao Át, kế tiếp, chính là hảo hảo dọn dẹp một chút cái này Hùng trại .

...

Thần tượng từ không trung tán phát một trận tiên quang, rồi sau đó chậm rãi rơi xuống đất, phía dưới vô luận là Hùng trại tráng hán, còn là kia chút giáo chúng, đều đang không ngừng lễ bái.

Thần tượng trung bay ra một đạo hư ảnh, khuôn mặt mơ hồ, thân hình giống như chính là do ánh sáng ngưng tụ thành.

Này kỳ thật là Lý Trường Thọ nhất trương tiêu con bài chưa lật, chạy trốn thời chuyên dụng 'Phi vũ thể thân pháp', khả tại trong nháy mắt, làm ra tam cái cùng mình giống như đức giả dối thân.

Giả dối thân là do tiên lực ngưng tụ thành, khả tại tượng đá trung trực tiếp ngưng tụ.

Chỉ là không nghĩ tới, cửa này chạy trốn pháp quyết, hôm nay bị Lý Trường Thọ dùng ở tại chỗ đó...

Bất quá cũng không có việc gì, Lý Trường Thọ có mấy bộ hoàn chỉnh chạy trốn chết phương pháp;

【độn pháp chỉ là cơ sở, tùy cơ ứng biến này chút 'Tiêu kỹ xảo', kỳ thật cũng ngang nhau trọng yếu】

Này giả dối thân chậm rãi mở miệng, thanh âm truyền khắp sơn dã các nơi, hơn mười vạn phạm nhân im lặng không tiếng động, quỳ rạp trên đất thượng, lẳng lẳng nghe giảng.

"Bồn tọa hiển hóa chân linh tính, vi mà thôi mọi người đạo tạo hóa.

Cần kiệm thân mật hộ lão ấu, không sợ gian nan được hạnh quả.

Nay Nhật Bản tọa truyền Hải Thần giáo giáo lí, mà thôi đẳng cần thời khắc ghi nhớ, hảo hảo làm người, thuận theo Thiên Địa..."

Lập tức, Lý Trường Thọ đem mình mấy ngày nay nghe tới Hải Thần giáo giáo lí hơi làm sửa sang lại, dùng ba chữ câu đơn giản nói một lần, trợn lẩn một chút mình Ôn Tụ Kinh vào...

Giấu ở thần tượng hạ giấy đạo nhân đọc kinh văn thời, một khác chỉ giấy đạo nhân đã phản hồi nơi này.

Lý Trường Thọ âm thầm quan sát hạ Hùng trại người phản ứng, phát hiện tuyệt đại bộ phận Hùng trại tráng hán, đều là đầy mặt kính sợ địa quỳ gối địa thượng;

Nhưng lão thôn trưởng cùng mấy cái đại thần sử, giờ phút này chính là sắc mặt phức tạp, ngồi chồm hồm tại kia, mặt lộ vẻ mờ mịt.

Sao, thật sự có Hải Thần ?

"Hừ!"

Này mấy người đột nhiên nghe được một tiếng hừ lạnh, đáy lòng được Lý Trường Thọ một cái khác giấy đạo nhân truyền thanh.

Lý Trường Thọ nói:

"Năm đó bốn tọa tuần tra hải trung thời, bị mà thôi đăng tự đáy biển tọa lái bên trong lao khởi, thấy bốn tọa hình dáng.

Mà thôi đăng đã biết bốn tọa vi Hải Thần, còn thay bốn tọa tại Nam Hải nơi kiến miếu lập tự.

Như thế nào, bốn tọa đích thân đến hiện thân, mà thôi đăng vì sao quỳ mà bất bá?"

Kia lão thôn trưởng nhú nhú mày, vừa muốn đối mấy người điệu bộ, tạm thời dập đầu...

Một bên mấy cái đại thần sử lại đột nhiên lật nổi lên xem thường, thân hình chậm rãi nằm đảo, trên mặt đất lộn xộn.

Lão thôn trưởng nhất thời cả kinh.

Lý Trường Thọ tiếng nói chui vào lão thôn trưởng trong tai: "Bốn tọa lấy bọn họ hôn phách mấy ngày bị phạt, mấy ngày sau bọn họ thì sẽ tỉnh dậy.

Đến lúc đó người khả hỏi bọn hắn nhất vấn, có hay không nhớ được gì."

—— kỳ thật chính là một ít nhuyễn tiên tán, Lý Trường Thọ gia tăng rồi một chút phân lượng.

Lão thôn trưởng run run vài cái, yết hầu run rẩy, mà Lý Trường Thọ truyền âm không ngừng nhập hẳn trong tai, lại như ma âm một loại...

"Quả thật nghĩ đến, các người thân thượng có vài phần Vu tộc huyết mạch, bốn tọa liền không làm gì được được các người?"

Chẳng qua niệm tại cùng các người tổ tiên tình bạn cố tri tình, đối với người cho ta mượn danh nghĩa vợ vệt của cải sự, một mạch mặc kệ không hỏi thôi.

Người tổ tiên có hay không truyền xuống răn dạy, nghiêm lệnh các người không thể đa ra ngoài đi lại, ngay tại cái kia góc trung tham sống sợ chết?

Hay không còn truyền xuống răn dạy, cho các người không thể đa cưới ngoài trại nữ tử, nữ tử khả chiêu tể mà không thể ngoài đó?

Hay không còn có đối mỗi đại nhất trại đứng đầu đặc thù răn dạy, cho các người bốn phận làm người, không thể gây chuyện?

Mà người, mấy năm nay, lại làm gì?"

Lão thôn trưởng cả người mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, thân thể run rẩy lợi hại hơn, hai mắt bên trong, đồng tử đều có chút phát tán.

Hải Thần thật sự, thật sự...

Mỗi một cái 'Có hay không', đều giống như như ngàn cân gánh nặng, đặt ở này lão thôn trưởng trên lưng, nhượng hẳn không ngừng bị đè thấp, không ngừng bị đè thấp.

Kia tiếng nói lại xuất hiện tại hấn đáy lòng:

"Các ngươi Hùng trại, còn nghĩ tiếp tục bảo tồn?"

Như không nghĩ, ta đem bọn ngươi lau đi liền là, miễn cho cho các ngươi tổ tiên bôi đen."

"Nghĩ, nghĩ!"

Lão thôn trưởng vội vàng hô to, ngẩng đầu nhìn nhãn thần tượng, nhưng vừa vặn nhìn đến, thần tượng thượng chính giảng kinh hư ảnh;

Cái sau, cũng vừa hảo buông xuống hai mắt, cúi đầu nhìn .

Này một cái chớp mắt, giống như thần tượng sống lại đây, cặp kia trong ánh mắt tràn đầy lãnh ý.

Lão thôn trưởng chung quy bất quá là cái 'Phàm nhân', giờ khắc này đáy lòng phòng tuyến hoàn toàn hồng mất, hấn phủ phục tại địa, không ngừng dập đầu, nước mắt tứ giàn giữa...

"Hải Thần ngài xử phạt ta, xử phạt ta là tốt rồi!

Là ta tham tài, là ta tham tài!

Chủ ý này là ta xuất , chúng ta hàng rào người đều là nghe ta !"

"Một khi đã như vậy, vậy ngươi hôn phách, cũng lại đây mấy ngày bị phạt đi."

Lý Trường Thọ lại một tiếng hừ lạnh, nhất sợi mê dược chui vào này lão thôn trưởng chớp mũi, này lão nhân nháy mắt phác ngã xuống đất.

Vừa vặn, vừa mới nói xong giáo lí 'Hải Thần', thân ảnh tại thần tượng phía trên chậm rãi tiêu tán.

Nhất sợi truyền thanh chui vào còn lại Hùng trại người đáy lòng.

"Lễ mừng tiếp tục, giữ gìn hảo chỗ đó trật tự, chớ có có người bị thương.

Đại Tế Ti tham tài lâu rồi, nhưng may mà vẫn chưa chú thành đại sai.

Nay Nhật Bản tọa lược thi khiển trách, dẫn hấn hồn phách trở về bị phạt, mấy ngày hấn sau liền khả thức tỉnh.

Đã tôn bản Hải Thần, các người sau này cũng đương danh tạo hóa chúng sinh, khai ngộ ngu muội chi lý, chớ có làm dơ bản cầu thả sự, gánh vác khởi thần sứ trách nhiệm, hộ hảo các vị giáo chúng!"

Này thanh âm dần dần hạ xuống, liên quan thần tượng thượng quang mang đồng thời tiêu tán...

Đám kia Hùng trại trắng hấn cả người run lên rung, nhìn về phía thần tượng dưới chân nghiêng bày dựng thẳng bát năm Đại Tế Ti cùng đại thần sứ, nhất thời không dám thượng trước nâng.

Quả nhiên, thôn trường tham tài hơi quá đáng, gặp Hải Thần trừng phạt ...

Không ít giáo chúng thấy thế, cũng là nhao nhao hoan hô, cao tụng Hải Thần anh danh.

Hải Thần lễ mừng tiếp tục tiến hành, bọn giáo chúng chưa từng có kích động, thay phiên hướng trước vi Hải Thần dâng hương, cầu phúc.

Lý Trường Thọ bầm ngón tay tính toán, minh hương khói công đức...

Tại bay nhanh mãnh liệt chạy toán loạn.

...

Ngao Ất ngồi xếp bằng tại trong rừng đất trống thượng, lẳng lặng cân nhắc, mới vừa nghe được Hải Thần giáo giáo lí, đáy lòng đối 'Trường Thọ huynh' lại đa vài phần khâm phục.

Cách đó không xa, hơn mười vạn Nhân tộc tiếp tục chúc mừng, Ngao Ất nhìn chăm chú vào nơi đó bốc lên mà khởi công đức vân vụ, trong ánh mắt biểu lộ một chút hâm mộ.

Chẳng bao lâu sau, Long tộc cũng từng loại này...

"Ất huynh?"

Bên truyền đến tiếng người, Ngao Ất vội vàng khởi thân nhìn lại, đã thấy nhất trung niên đạo giả bước chậm mà đến.

Này đạo giả cười cười, niệm câu lần trước hai người gặp mặt thời từng đọc quá thi từ, Ngao Ất cũng nhìn ra hấn thân thượng thi triển thủ thuật che mắt, nhất thời hiểu được điềm gì.

Ngao Át cẩn thận cảm ứng, này đạo giả còn là Phản Hư cảnh bát giai tu vi, thân phận đã là xác nhận không thể nghi ngờ.

—— Nhân Giáo Độ Tiên Môn đệ tử, Lý Trường Thọ.

Lý Trường Thọ hành lễ nói: "Nhuợng át huynh chê cười."

"Trường Thọ huynh nói quá lời, " Ngao Át ôm quyền hành lễ, cùng Lý Trường Thọ cùng nhau bước chậm.

Mà Lý Trường Thọ lúc này đã quan sát đến Ngao Át phản ứng, cho ra một chút kết luận, biết được mình kế tiếp, phải tuyển người nào 'Đệ ba bước' .

Lý Trường Thọ nhìn Ngao Át, tại hai người thân chu bố trí một tầng đơn giản cách âm kết giới, nghiêm mặt nói, "Át huynh cảm thấy, này Nam Hải thần giáo như thế nào?"

Ngao Át chậm rãi gật đầu, ngôn nói: "Giáo lí dạy người làm việc thiện, cũng không phải đơn thuần đoạt lấy hương khói giáo phái, ý nghĩa phi phạm."

Lý Trường Thọ cười cười, tựa hồ đối hấn trả lời sớm có dự liệu.

Ngao Át nhin không được hạ giọng, thấp giọng hỏi: "Trường Thọ huynh, người có không thấu cái đấy?"

Này Hải Thần thần giáo, đến cùng là..."

Lý Trường Thọ nhất thời lắc đầu, chỉ chỉ mặt trên, lại chỉ chỉ miệng mình, lại chỉ chỉ dưới đất.

Ngao Át cái hiểu cái không, hốt hoảng, nhất thời hiểu được điểm gì.

'Quả nhiên là như mình nghĩ loại kia, Trường Thọ huynh chỉ là bị đồ lên trước đài người, là Nhân Giáo cao thủ tại thu thập hương khói công đức.'

Lý Trường Thọ lại cười cười, thở dài: "Vừa rồi kia chút thần sứ, cấp long cung tiên binh tạo thành một chút tổn thương, lòng ta đấy cũng quả thực bản khoăn."

Ngao Át sững sốt, tùy theo lại nghĩ tới gì.

'Không chỉ là Nhân Giáo cao thủ, sau lưng còn có Vu tộc tính kế!'

Nào đó Hải Thần: Ta khả gì đều chưa nói.

Ngao Át nhất thời cười nói: "Yên tâm, này bất quá là việc nhỏ, ta hơi sau dặn dò bọn họ một câu cũng được."

Ngao ngửa đầu nhìn bên cạnh 'Lý Trường Thọ', đáy lòng một trận cảm khái.

"Trường Thọ huynh vừa rồi hỏi ta, cũng biết Long tộc khôn, Trường Thọ huynh lại biết bao nhiêu?"

Lý Trường Thọ thở dài:

"Ngoài vô gần ưu phiền, đã có cổ họa, sống mơ mơ màng màng, hải nhân khó khăn chóng đỡ.

Át huynh, ta đại khái biết ngươi đều làm gì, nhưng chỉ là dựa ngươi nhất người, rất khó xoay cái này cục diện."

Lý Trường Thọ lời nói một chút, âm thầm quan sát đến Ngao Át nhân thần.

Vừa rồi, hẳn dùng một loạt lừa dối thủ pháp, tỷ như 【có ý lưu bạch】, 【có sở ám chỉ】, 【nhiệm ngươi mơ màng】, 【từng bước nhập bộ】...

Nhưng lừa dối cảnh giới cao nhất, chính là mình không mở miệng, mà là nhượng đối phương chủ động đề ra bản thân muốn cái kia thỉnh cầu.

Như thế, liền khả nhân quả tái giá.

Nói không chừng cuối cùng, Ngao Át còn có thể đối hẳn cảm động đến rơi nước mắt, nói một câu 'Tạ ơn Trường Thọ huynh đề điểm'.

()

Suru cầu

-----oOo-----

Đệ một trăm lẻ tám chương công đức ta cảm, nôi các ngươi lưng

"Tạ ơn Trường Thọ huynh đề điểm!"

Núi rừng bên cạnh, đỉnh đầu góc, thiếu niên thân hình Ngao Át, đối Lý Trường Thọ thật sâu địa làm nhất cái đạo vái chào.

Hắn vừa mới, vi bối liễu mình làm long nguyên tắc, đối Trường Thọ huynh đưa ra như thế quá phận thỉnh cầu...

Này tuy là 'Hợp thì cùng có lợi' sự, nhưng quả thật là mình có không an phận nghĩ, nhượng Trường Thọ huynh vi khó khăn.

Trường Thọ huynh bất hạnh Nhân Giáo đạo thừa quá ít, mà lại theo đuổi thanh tịnh vô vi thanh danh, Nam Hải thần giáo sự, chỉ có thể bí mật tiến hành, còn muốn giữ nghiêm bí mật.

— tuy rằng Trường Thọ huynh không trực tiếp nói rõ, nhưng như vậy rõ ràng sự, hẳn Ngao Ất cũng không phải ngu dốt long, như thế nào suy đoán không đến?

Đến nay Nam Hải Hải Thần giáo đã muốn bắt đầu khởi thế, có Vu Nhân là thần sứ, có tuyên dương giáo hóa, ý nghĩa khắc sâu giáo lí, cũng có Nhân Giáo cao thủ là hậu thuẫn!

Kia sung mãn hương khói công đức, là Ngao Ất tận mắt nhìn thấy, tuyệt đối làm bất được giả dối.

Long tộc hiện tại tối thiểu là cái gì?

Công đức!

Kia xa xôi viễn cổ thời đại, long phượng hai tộc bởi vì đánh nát Hồng Hoàng, rước lấy khôn cùng nghiệp chướng;

Phượng tộc trực tiếp điều linh, trấn áp bất núi lửa chết;

Long tộc sinh sản năng lực khá mạnh, dùng vô số bảo vật trấn áp tộc vận, dùng vô số tộc nhân thân hình đi bỏ khuyết lúc ấy bạo động Thiên Địa chín ô tuyên, này mới miễn cưỡng được tồn...

Thượng cổ thời kì, Long tộc âm thầm cùng thượng chưa lớn mạnh Nhân tộc kết hạ thiện duyên, trở thành một ít bộ tộc đồ đẳng, bởi vậy lén lút tích góp từng tí một một ít công đức, lúc này mới nhượng Long tộc tình trạng hoà dị rất nhiều.

Cho nên, công đức có bao nhiêu trọng yếu, nghiệp chướng có bao nhiêu đáng sợ, Long tộc lĩnh ngộ vô cùng khắc sâu.

Hồi trước thời điểm, tuy rằng rất khó mở miệng, nhưng Ngao Ất còn là nói ra câu kia:

【 Trường Thọ huynh, ta có không lai Nam Hải thần giáo giúp chút bận rộn, làm hộ pháp, cũng được lợi chút công đức hộ thân? 】

Trên thực tế, Ngao Ất là muốn bằng mình, cấp Long tộc kéo một chút công đức thôi.

Nhượng Ngao Ất có chút bất ngờ là...

Lý Trường Thọ rất nhanh đáp ứng .

Nhưng năng nhìn ra, Lý Trường Thọ đáp ứng có chút miễn cưỡng;

Ngao Át trong lòng cũng lý giải, dù sao Lý Trường Thọ không phải chân chính chủ sự giả, chỉ là bị đẩy ra người đại lý;

Lý Trường Thọ cần phải là coi trọng hai người giao tình, mới có thể miễn cưỡng đáp ứng mình, nhượng mình nửa tháng sau lại An Thủy Thành... Đợi tin.

Vừa vặn, mình này nửa tháng, hồi Đông Hải long cung đi tìm mình phụ vương, cùng phụ vương hào sinh trao đổi một phen.

Mưu sự tại long, thành sự tại thiên!

Ngao Át hiện dưới đáy lòng tràn ngập nhiệt tình, nói câu cảm tạ lời nói, lại đối Lý Trường Thọ nhiều lần làm đạo vái chào.

Lý Trường Thọ liên tục đáp lễ, lại trầm ngâm vài tiếng, uyển chuyển biểu đạt mình một chút lo lắng...

Rất nhanh, Ngao Át giáp mặt lập hạ đại đạo lời thề, niệm cảm động và nhớ nhưng chú, thề tuyệt không đem Lý Trường Thọ cùng Nam Hải Hải Thần giáo liên hệ, nói cho đệ tam linh biết được.

Như thế, Lý Trường Thọ đáy lòng cũng coi như hơi chút nhẹ nhàng thở ra.

Mà Ngao Át đáy lòng một trận cảm khái...

Này bằng hữu, hấn Ngao Át giao định rồi!

...

Nhìn theo này tiểu long cười mây bay nhanh rời khỏi, Lý Trường Thọ nhẹ nhàng lắc đầu.

Về sau, đối cái này Nhị Giáo Chủ hảo điểm đi.

Nếu vào ta Nam Hải thần giáo, há có thể nhượng người chỉ là chỉ cần làm hộ pháp?

Lý Trường Thọ sớm đã an bài không sai biệt lắm rồi, trực tiếp đem Ngao Át lập vị Nam Hải thần giáo Nhị Giáo Chủ, kiêm hộ pháp thanh long Đại hộ pháp!

Hơi sau chính đồn hảo giáo vụ, thu thập hảo kia chút thần sứ, hấn sẽ ở mỗi tôn mình thần tượng bên cạnh, lại thêm một tòa Nhị Giáo Chủ thần tượng, đem Nam Hải thần giáo hương khói công đức, trực tiếp phân hai thành cấp Long tộc!

Nếu không phải Thiên Đạo đã muốn nhận hạ hấn cái này Nam Hải Hải Thần, trừ phi hủy giáo, nếu không không thể đổi mới Giáo Chủ.

Lý Trường Thọ đều muốn noi theo thời cổ Nhân tộc tiên hiền, đem Nam Hải thần giáo Giáo Chủ vị, tặng cho nhà mình Nhân Giáo đầu nào vị cao nhân.

—— này chút hương khói công đức, còn là không thể không duyên có tiện nghi Long tộc.

Thi triển thô độn, Lý Trường Thọ bắt đầu tiếp tục bận rộn .

Tối mấu chốt một bước đã muốn mại đi ra ngoài, kế tiếp liền xem Long tộc bên kia phản ứng.

Lần này sự kiện, tính gì?

Vốn là đến đây hủy diệt Hải Thần giáo Hải Thần bản tôn, kế hoạch bị liên tiếp cắt đứt, tự thân cũng nguyên nhân nhiều mặt thế lực tham dự, lâm vào cho hấp thụ ánh sáng nguy cơ trung...

Lý Trường Thọ không phải không cân nhắc quá, mình Nam Hải thân phận của Hải Thần một khi bại lộ, Độ Tiên Môn, Nhân Giáo sẽ có loại nào phản ứng, mình có không ôm chặt Nhân Giáo cao thủ bấp đùi, mượn này chống đỡ Tây Phương Giáo cao thủ tính kế.

Nhưng hấn không ngừng suy diễn, kết quả cuối cùng, đều là chỉ có đường chết.

Chớ nói Thánh Nhân oai, tỷ như kia 'Đầu đình bảy mũi tên thư', khai đàn thực hiện có thể đem Đại La Kim Tiên cách không chú chết!

Thời khắc mấu chốt, Lý Trường Thọ trực tiếp nghịch chuyển tư duy, tìm kiếm tuyệt chỗ phùng sinh, đem vốn là đối mình tai hại nhân tố, chuyển hóa vì đối mình có lợi điều kiện!

Chủ động nhận Nam Hải Hải Thần, lợi dụng mình Nhân Giáo đệ tử thân phận, cùng với đối Ngao Ất hiểu biết, kéo Long tộc xuống nước;

Rồi sau đó đem Long tộc cho rằng tấm mộc, chịu đựng sau này Tây Phương Giáo gây áp lực, hấp dẫn khắp nơi lực chú ý;

Mà lại Lý Trường Thọ kế tiếp, hội chinh đón Hải Thần giáo nội vụ, tu bổ giáo lí chi tiết, hoàn thiện thần sứ quản lý kết cấu, tăng mạnh giáo nội bản thân giám sát...

Đồng thời, nhượng Long tộc trở thành tốt nhất hiển thánh công cụ, cũng nhượng Long tộc ra mặt hộ vệ giáo chúng, tránh cho giáo chúng giữa đổ máu đầu tranh.

Như vậy liền giải quyết mình lần này Nam Hải hành trình căn bản mục đích —— tránh cho gây ra nghiệp chướng.

Hắn cấp Long tộc thù lao, chính là Ngao Ất lấy đi hai thành hương khói công đức.

Lý Trường Thọ như thế nào tính, đều là bất thiết thời.

Long tộc hiện tại tối thiểu chính là công đức cùng khí vận;

Lý Trường Thọ liệu định, Ngao Ất lần này hội Đông Hải long cung sau, mặc dù sẽ có chút trắc trở, nhưng còn là hội đúng hạn trở về.

Hơn nữa có rất đại khái dẫn, Ngao Ất hội mang đến Long tộc cao thủ, đóng quân tại Nam Hải bên cạnh.

Mình chỉ cần lại làm tam việc, liền khả dứt ra mà quay về, nhượng Nam Hải thân giáo tự hành vận chuyển ——

Dùng mê dược thu thập phục tùng Hùng trại thần sứ;

Nghĩ biện pháp cấp mình phần đông thần tượng che lấp khuôn mặt;

Hạn chế Nam Hải Hải Thần giáo phát triển, nhượng bọn họ chỉ có thể vùng duyên hải nhất định trong phạm vi truyền đạo, không đi đụng vào Đạo Môn ích lợi.

Này xem như Lý Trường Thọ chủ động mưu hoa đệ một đại sự...

Cũng không thể nói rõ chủ động, thật sự là bị bọn người kia uy bức đến vách núi đen bên cạnh, càng ngoan độc chỉ có thể mạo hiểm phản kích.

Làm tối hoại tính toán, tu nhiều nhất chi tiết!

Lý Trường Thọ giấy đạo nhân trực tiếp chạy tới Hùng trại, lợi dụng mình lúc này năng thông qua thần tượng duy nhất làm được sự —— báo mộng.

Lại phối hợp mê dược, tại Hùng trại bên trong không ngừng hiến thánh, bả này chút tám phần đều là họ hàng gần hôn phối thiết cộc lốc, hoàn toàn biến thành Hải Thần tín đồ.

Vu tộc có cao thủ hội truy cứu?

Lại như thế nào truy cứu?

Hải Thần giáo thần sứ cải thiện này chút Vu Nhân cuộc sống, nhượng bọn họ cũng được chỗ tốt.

Huống chi, cái này Hải Thần sách giáo khoa lai chính là này chút này chút Vu Nhân lập, Lý Trường Thọ vốn chính là 'Thụ hại giả'.

Nửa tháng thời gian vội vàng mà qua.

Lý Trường Thọ tại Nam Hải biên thủy khả kinh gây sức ép, thậm chí bởi vì giấy đạo nhân tiên lực tiêu hao nhiều lắm, lại âm thầm đưa một đám giấy đạo nhân lại đây.

Hắn hao hết tâm lực, toàn cục mưu hoa, mưu cầu tiêu diệt bất luận sơ hở.

Công phu không phụ lòng người;

Nửa tháng thời gian, một ngàn bảy bách tọa thần tượng, đã đại bán đã muốn bị che lấp nổi lên khuôn mặt, tân thần tượng hội đem khuôn mặt cố ý mơ hồ một ít.

—— thần giáo ban sơ thời, quả thật cần rõ ràng khuôn mặt, như thế mới định ra hương khói công đức hướng đi.

Nhưng Nam Hải thần giáo phát triển đến vậy thời, đã là không cần lại hiển lộ lộ hình dáng.

Ngao Át cũng không nhượng Lý Trường Thọ thất vọng.

Ban sơ Ngao Át là dẫn theo ba trăm tiên giao binh trở về, còn có vài vị Thiên Tiên cảnh cao thủ.

Nhưng Lý Trường Thọ âm thầm mệnh Hùng trại thần sứ tỵ tập giáo chúng, lại hiển thánh, tuyên bố Ngao Át vi Nhị Giáo Chủ, kiêm thanh long Đại hộ pháp, Ngao Át cũng là có chút phát mộng.

Sau, Lý Trường Thọ cùng Ngao Át nói sớm đã chuẩn bị tốt lý do:

Nam Hải xa xôi, Lý Trường Thọ ngày thường không thể chú ý đến, Long tộc khả năng muốn tốn nhiều tâm, cho nên cấp Ngao Át đa phân chút công đức cũng là hợp tình hợp lý.

Ngao Át cũng không tốt chối từ, dùng truyền tin phù lại hô người.

Long tộc đối việc này cũng là có sở hoài nghi, nhưng bọn hắn trong tộc cao thủ thay phiên xuất thủ, suy tính có quan hệ Nam Hải Hải Thần giáo Giáo Chủ cân cuộc, cho ra tới, đều là...

Tra vô người này.

Mà hết lần này tới lần khác, Ngao Át lập thế nói, hắn cùng với Nam Hải thần giáo Giáo Chủ trực tiếp trao đổi.

Này tất nhiên là nào đó vị cao nhân, thuận tiện tọa thực Nam Hải Hải Thần giáo Nhân Giáo 'Chi tiết' ...

Thế là, Đông Hải long cung phái tới sáu gã cao thủ, một ngàn tiên giao binh, thường trú Nam Hải bên cạnh, Nam Hải long cung binh lực cũng khả tùy thời sai.

Nguyên nhân Ngao Át phải về Kim Ngao Đảo tu hành, không thể tại thế tục dừng lại lâu lắm;

Ngao Át được Lý Trường Thọ cho phép, đem vài vị Long tộc cao thủ an bài vị Nam Hải Hải Thần giáo chân long hộ pháp, thuận tiện cũng có thể được lợi chút ít hương khói công đức.

Này mấy cái hộ pháp, ngày thường hội tuần tra các nơi, hộ vệ vùng duyên hải lãnh thổ quốc gia Hải Thần giáo giáo chúng.

Ngao Át còn lại là nhiệt tình mười phần, không ngừng quy hoạch Hải Thần giáo kế tiếp truyền đạo bước đi, tranh thủ ba mươi năm phát triển lớn mạnh, ba trăm năm trải rộng Nam Hải bên cạnh!

Về Hùng trại, Lý Trường Thọ cùng Ngao Át cũng kể lại nói qua, dặn dò quá Ngao Át không cần cùng Hùng trại liên lụy quá thâm.

Ngao Át lúc này đối Lý Trường Thọ không thể nói nói gì nghe nấy, nhưng cũng là thập phần cảm kích cùng tín nhiệm.

Hắn cũng đã muốn không gọi 'Trường Thọ huynh' rồi, mà là sửa miệng 'Giáo Chủ ca ca' ...

Vô hấn, có vẻ thân cận!

Lý Trường Thọ đối này bảo lưu tùy thời phi nhỏ quyền, đồng thời may mắn mình chỉ là Giáo Chủ ca ca, mà không phải 'Ngự đệ ca ca' .

Tuy nói hắn đã năng từ nay về sau địa thoát thân, nhưng Lý Trường Thọ lại như thế nào hội thật sự yên tâm?

Lý Trường Thọ âm thầm không ngừng gây sức ép, ba tháng sau, đại bộ phận giấy đạo nhân hao hết tiên lực, bị Lý Trường Thọ ngay tại chỗ tiêu hủy.

Hắn để lại hai chỉ giấy đạo nhân tại Nam Hải bên cạnh, dĩ làm ứng biến dùng.

Đến tận đây, Lý Trường Thọ cơ bản thiết tưởng, cũng coi như viên mãn đạt thành.

Công đức hấn cảm, nội cấp long lưng;

Nhưng lại là Long tộc chủ động nói ra gia nhập thần giáo, thiếu hạ hấn nhất cái nhân quả, ngày sau cũng là muốn Long tộc hoàn lại .

— đương nhiên, Lý Trường Thọ cũng sẽ không làm loại sự tình này, hợp tác cộng thắng thôi.

Nam Hải thần giáo cũng bước lên quỹ đạo, giáo nội liêm tài không khí bị ngăn lại, Hùng trại thần sứ cũng coi như có Hải Thần chính danh.

Nguyên nhân chân long không ngừng hiện hóa, bảo vệ giáo chúng, giáo chúng số lượng mỗi ngày đều tại rất mạnh tăng vọt.

Nhưng Lý Trường Thọ còn là không thể hoàn toàn yên tâm, vẫn như cũ tinh tế mưu hoa mấy tháng, tiếp tục suy diễn khả năng xuất hiện vấn đề, đồng thời làm tốt ứng biến chuẩn bị...

Nửa năm sau.

Lý Trường Thọ cuối cùng từ dưới nền đất mật thất xuất lai, quyết định đi nói cho sư phụ cùng sư muội, vấn đề đã muốn tạm thời giải quyết, không cần quá mức lo lắng đề phòng.

Nhưng mà, hấn mới vừa nhìn thấy Linh Nga, liền bả Linh Nga hoảng sợ.

"Sư huynh ngươi làm sao vậy!"

Sao được tiều tụy thành như vậy!"

Nhà cỏ trung, Linh Nga vội vàng buông trong tay châm tuyến sống, khởi thân nghênh đón, lo lắng lo lắng địa nhìn Lý Trường Thọ kia có chút chột dạ khuôn mặt.

Làm sao vậy?

Bận rộn nửa năm đại sự, suy diễn lâu như vậy Thiên Địa đại thế, tâm lực tiều tụy thôi.

Dù sao, này chút đều đề cập đến Thánh Nhân, Đại La Kim Tiên loại này tồn tại...

Lý Trường Thọ ngáp một cái, trong tay nắm bắt hai chỉ người giấy, bay tới sư muội bên giường, xoay người nằm đi xuống.

"Vi huynh ở trong này ngủ một trận khôi phục tinh thần, làm phiền sư muội cho ta hộ pháp, hơi sau nói cho sư phụ một tiếng, đã nói tạm thời không có việc gì rồi, nhưng hấn không cần lo lắng..."

Nói xong, hấn nhắm mắt nghỉ ngơi, vẫn như cũ để lại nhất bộ phận tâm thần sinh động, trong tiềm thức cũng tại cảnh giác.

Linh Nga nhẹ nhàng nháy mắt, sư huynh hấn...

Chủ động thượng mình giường...

"Sự tình giải quyết là tốt rồi rồi, sư huynh, người nằm nhiều."

Linh Nga nhẹ giọng đạo câu, chậm rãi đi hướng trước, nâng tay đem sư huynh treo ở giường ngoài hai chân dọn vào.

Cúi đầu nhìn chăm chú vào Lý Trường Thọ kia mệt mỏi khuôn mặt, Linh Nga nhấp hé miệng giác, nhãn trung mang theo một chút thương tiếc...

Nhưng, thương tiếc về thương tiếc, loại này ngàn năm một thuở cơ hội, nàng như thể nào năng buông tha!

Linh Nga đầu lưỡi liếm liếm môi, kể từ tâm trung khởi, ác hướng đảm biên sinh, rón ra rón rén đi bình phong sau đó, tìm ra trước đây kia bộ khinh bạc quần lụa mỏng thay, tuyết trắng da thịt như ẩn như hiện.

Nàng đương nhiên không dám đối sư huynh trực tiếp làm cái gì;

Nhưng thừa dịp sư huynh ngủ, tại bên cạnh hấn trốn đi, sau đó âm thầm nhắc nhở sư phụ lại đây đánh vỡ này một màn...

Chỉ cần mình cầu sư phụ làm chủ, mình cùng sư huynh hôn sự, kia không phải thành...

Cái này kế hoạch nàng sớm đã nghĩ hảo, chỉ là sư huynh một mạch không lộ ra sơ hở.

Hôm nay...

Thiên ban thưởng cơ hội, ông trời tác hợp cho, thiên thành nhân duyên!

Phải một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, vừa mới cầm...

"Tiểu Quỳnh Phong khả có thượng chưa bế quan môn nhân ư?"

Ta là hôm nay phụ trách thủ vệ sơn môn đệ tử, sơn môn ở ngoài có người muốn tìm Tiểu Quỳnh Phong người."

Chợt nghe được ngoài truyền đến một tiếng la lên, có đạo thân ảnh đã muốn xâm nhập bên ngoài ngăn cách đại trận.

Mà Lý Trường Thọ, lúc này đã tạy trên giường mở hai mắt, chậm rãi ngồi dậy.

Xuy!

Bình phong bị nhất chỉ tiều nắm tay chuy phá.

"Làm sao vậy?" Lý Trường Thọ đánh ngáp hỏi câu.

"Không, không có gì, đánh muỗi !"

Muỗi?

Lý Trường Thọ một cái giạt mình, lại vô khồn ý.

()

Suru cầu

-----oOo-----

Một trăm lẻ chín chương sư huynh cười

Theo tuân sơn đệ tử lời nói, sơn môn chỗ có luyện khí sĩ đến đây tham hữu, nói là tìm Tiểu Quỳnh Phong người.

Lý Trường Thọ tiên thức đảo qua, phương đẹp đến sơn môn ngoài, có hai đạo thân ảnh đang cười mây rời đi, tựa hồ là giao thác nào đó cái đồ vật tại thủ vệ tiên nhân chỗ.

Căn cứ 'Lão sai sử tiều nhân' này nhất Hồng Hoang thiết luật, Lý Trường Thọ đại vung tay lên... Nhưng Linh Nga đi qua một chuyến.

Lý Trường Thọ mình thì tại Tiểu Quỳnh Phong thượng cẩn thận điều tra, xem có hay không có con muỗi tác loạn.

Muỗi, cũng không phải là một chuyện nhỏ.

Có lẽ là nguyên nhân Lý Trường Thọ gần đây quá mức mệt mỏi, lúc này lại cường đánh tinh thần, tâm thần lại có nhất sợi cấp bách...

Hắn tại bên hồ, đứng ở một đám tu linh thực ngọc con ếch trung, dùng tiên thức tinh tế xem xét sơn trung các nơi thời;

Tâm trung chợt có lĩnh ngộ, được thức vi phương pháp.

Như thế nào thức vi?

Kỳ thật này chỉ là tiên thức vận dụng kỹ xảo, không có gì hệ thống tu hành phương pháp, cần luyện khí sĩ tự hành lĩnh ngộ, sờ soạng.

Được này thân thông, ở nghìn dặm về ngoài con kiến, ở trăm dặm nội phá chương pháp;

Liền như thế thời từ sơn môn chỗ bay tới Linh Nga;

Lý Trường Thọ nguyên bản tiên thức tập trung tại trên người nàng, chỉ có thể nhìn đến nàng thân hình, khuôn mặt, nhìn thấy nàng biểu tình, miễn cưỡng nhận ra xuất nàng sợi tóc tung bay biên độ.

Hiện tại bất đồng rồi, tiên thức thậm chí năng thấy rõ nàng da thịt hoa văn...

Nói trở về, Linh Nga làn da quả nhiên là không sai, Lý Trường Thọ liền chỉ dùng để thức vi phương pháp quan sát, cũng không tìm được bất luận tí vết.

Phu như nõn nà, ónh ónh như ngọc, trong nháy mắt khả phá.

Liền loại này hoàn mỹ phu chất... Không cần lai tòa linh cây cỏ, quả thật đáng tiếc.

Lý Trường Thọ thu hồi tiên thức, tiếp tục điều tra Tiểu Quỳnh Phong các nơi; có thức vi bản lĩnh, tra xét trở nên nhanh chóng mà lại thuận tiện.

Làm sao có muối?

Trước hẳn tại Tiểu Quỳnh Phong thượng, đã muốn đã làm vài lần toàn diện diệt văn công tác, đến nay phổ thông muối cũng không thấy bán chỉ.

"Su huynh! Xem ta cầm đã trở lại gì!"

Linh Nga từ vân thượng nhảy xuống tới, tranh công loại hô.

Một quả ngọc phù tại Linh Nga lòng bàn tay chậm rãi xoay tròn, tản ra một chút ánh sáng, thoạt nhìn có chút phổ thông.

"Kiểm tra quá?"

Linh Nga nói: "Kiểm tra quá rồi, chính là một quả truyền tin ngọc phù, không có gì cầm chế."

Lý Trường Thọ tùy tay tiếp nhận, lại kiểm tra rồi mấy lần.

Linh Nga vội nói: "Su huynh, cái này là cho sư phụ, chúng ta không thể tùy tiện mở ra xem."

"Cấp sư phụ?"

"Ân, thủ vệ tiên nhân nói, là hai cái luyện khí sĩ để lại này miếng ngọc phù, nói là còn có chuyện quan trọng trước hết hành ly khai.

Này hai người vẫn rõ ràng Tiểu Quỳnh Phong còn có người tại, liền nói này ngọc phù là sư phụ cố nhân thác bọn họ mang đến, thỉnh chuyển giao cấp sư phụ..."

"Người bắt nói chuyện này, ta còn không như thế nào cảm thấy hứng thú," Lý Trường Thọ nhíu mày giắc, suy nghĩ trong tay ngọc phù, tựa hồ muốn nhìn thấu bên trong cấm chế.

Hắn cũng không dám trực tiếp mở ra, dù sao có rất nhiều truyền tin ngọc phù chế tác thô ráp, nội dung nếu bị xem một lần, sẽ tự động biến mất.

Nhưng, này vạn nhất là cái gì cạm bẫy, bên trong có dấu gì hại nhân thủ đoạn...

Sư phụ thật vất vả tu thành Trọc Tiên, liền tính về sau đi Thiên Đình nhậm chức, cũng liền miễn cưỡng lại hỗn cái mấy vạn năm sống lâu, khả kinh bất khởi loại này gây sức ép.

Linh Nga nhỏ giọng nói: "Su huynh, sư phụ ở bên ngoài còn có bằng hữu ư?"

"Theo ta được biết, không có."

Lý Trường Thọ nói: "Đừng nói là ngoài cửa rồi, môn nội này mấy cái cũng là giao tình hơi hợt, dù sao sư phụ trước đây ngàn năm, tuyệt đại đa số tuế nguyệt đều tại buồn khổ tu hành."

Linh Nga sâu kín thở dài, "Sư phụ hảo thâm nhất nam tiên."

Lý Trường Thọ trầm giọng nói: "Này truyền tin ngọc phù rất khả năng là người bên ngoài tính kế..."

Linh Nga, người khả nhớ được với lần ta thủ mộ trở về, người nói với ta kia kiện đồn đại?"

Sư huynh muội liếc nhau, nhất thời ý thức được vấn đề nghiêm trọng tính.

Thế là...

Này đôi sư huynh muội trở về Lý Trường Thọ nhà cổ, mở ra mấy tầng tiểu hình trận pháp, tiếp cận cùng một chỗ một trận mê mẩn.

Một lát sau.

"Ha ha ha ha! Sư huynh ta đều nói !"

Linh Nga nghiêng ngả vào sư huynh trên giường ôm bụng cười cười to, cười chu sai nghiêng lệch, cười tóc mây tán loạn.

Đáng tiếc, Tiểu sư thúc bắt tại chỗ đó, bằng không Tiểu sư thúc cười đáp loại trình độ này, chắc chắn thập phần đồ sộ.

Thấp bên cạnh bàn, Lý Trường Thọ cái trán treo đầy hắc tuyến, tròng mắt ngọc phù thượng hiện ra kia phong 'Thư nhà', cùng với kia chút sắp biến mất văn tự...

Thật đúng là một phong phổ phổ thông thông tín...

Nhưng lại là một vị trọng yếu nhân vật, cấp sư phụ tín, lạc khoản vì 【hoàn giang vũ】.

Nếu Lý Trường Thọ nhớ không lầm, mình thiếu niên thời, sư phụ một lần say rượu sau từng niệm quá tên này rất nhiều lần...

Phải là nhà mình sư bá không thể nghi ngờ .

Lý Trường Thọ bản không nghĩ xem tín nội dung, nhưng cũng chỉ có thể thừa dịp văn tự còn chưa biến mất, đem nó nội dung nhớ .

Này truyền tin ngọc phù tương đối 'Thấp kém', Lý Trường Thọ nghĩ lại dùng một lần, nhưng phát hiện nó nội linh lực đã muốn tiêu hao hầu như không còn;

Hắn nghĩ nghĩ, lấy ra nhất trương vải vóc, tay trái đề bút, đem trong đó nội dung viết một lần, cùng sử dụng tiên lực đem mực nước hong khô, ngưng làm một phong thư.

Kia ngọc phù cũng bị hắn đặt ở một bên, nó thượng còn có này vị 'Hoàn giang vũ' một chút khí tức.

"Sư huynh, tín bên trong viết gì nha."

Lý Trường Thọ nói: "Viết tin người nói cho sư phụ, nàng mấy năm nay tốt lắm, quá rất không tồi, năm đó sự nàng cũng có sai lầm tại, làm sư tỷ không thể bảo vệ sư phụ... Vân vân."

Linh Nga nhẹ nhàng nhú mày, khoe miệng cổ cổ, thấp giọng nói: "Sư huynh, ta có chút bất quá hỉ hoan này vị sư bá."

"Ân, vừa đi bát chín trăm năm mà không trở về, đối sư phụ mặc kệ không hỏi, ta cũng bất quá hỉ hoan."

Lý Trường Thọ thanh âm phóng hoãn, khó được có ôn nhu ngữ điệu, ôn nói:

"Đôi người, đôi sự, ta nhất quán đều sẽ làm tới hoại tính toán, chỉ có như thế mới có thể đúng lúc ứng đối tới không xong tình huống.

Nhưng chỉ có cái này sự, lòng ta đầy hy vọng, có thể là tốt nhất khả năng."

"Sự huynh cảm thấy, tốt nhất chính là loại nào khả năng?"

Linh Nga thu nạp làn váy, ngồi chồm hõm tại sự huynh bên cạnh người, kia đôi mắt tràn đầy nhu tình, tại kia cẩn thận nghe.

"Tốt nhất khả năng..."

Là này vị sự bá lúc đầu ra ngoài, sự phụ tìm chữa thương, bỏ toàn bộ đạo cơ bảo vật, khổ tìm không có kết quả, mấy trăm niên vội vàng mà qua.

Sự bá đầy lòng tuyệt vọng, rồi lại không dám trở về, sợ nhìn thấy, là nhất cái cam chịu sự phụ, thậm chí chỉ là một đồng bạch cốt, một chỗ phân mộ.

Cho nên, quá bát chín trăm năm, sự bá nàng mới dám dùng thư ân cần thăm hỏi..."

Lý Trường Thọ hoãn vừa nói hết, Linh Nga ánh mắt đã là như si như say.

Linh Nga ôn nhu nói: "Sự huynh, nếu là ngày nào đó ta cũng bị người bị thương, người có thể hay không, cũng cho ta cũng đi hồi hải ngược xuôi, cực nhọc ngày đêm, không thể yên ổn nghỉ ngơi..."

"Yên tâm, " Lý Trường Thọ gật gật đầu, nghiêm mặt nói: "Chỉ cần người không phải bị trực tiếp đánh chết rồi, ta đều năng nghĩ biện pháp cứu sống người.

Cho dù chết rồi, chỉ cần không phải hình thân đều diệt, ta cũng có thể đi địa phủ đầu thai không phải?

Lại nói người vì sao sẽ bị người đả thương? Ôn Tự Kinh không sao chép đủ ư?"

"Ta!"

Linh Nga nháy mắt phá công, khí liền mắt trợn trắng, quả muốn đi lên căn mình sự huynh nhất khẩu!

Nhưng tùy theo, Linh Nga liền chú ý tới rồi, mình sự huynh hai mắt thoáng mị hạ, khóe miệng cũng có rất nhỏ độ cung giơ lên.

Mỗi khi sự huynh lộ ra loại này vi diệu biểu tình...

Linh Nga nhất thời về phía sau rút co rút lại , đáy lòng một trận khấn trương.

Lần này là ai, cũng bị sư huynh an bài thượng ...

"Linh Nga, ngươi không phải nhận biết mấy cá biệt phong đệ tử ư?"

Lý Trường Thọ đạo, "Đem sư phụ cái này sự, cùng với hoàn giang vũ cái này danh hào, âm thầm khuếch tán đi ra ngoài.

Tùy ngươi như thế nào bố trí, chỉ cần nhượng người biết, Tiểu Quỳnh Phong hoàn giang vũ trở về tìm Tiểu Quỳnh Phong Tề Nguyên, như vậy đủ rồi."

Linh Nga tâm tư vừa chuyển, đã hiểu được sư huynh tính toán, nhỏ giọng nói: "Sư huynh, ngươi tính toán..."

"Bất muốn nhiều lời, " Lý Trường Thọ mắt nhìn sư muội, "Việc này ngươi làm này chút, có điểm tham dự cảm là được rồi, mặt sau ta sẽ an bài thỏa đáng."

"A, " Linh Nga cổ cổ khoe miệng, cũng không dám nhiều lời thoại.

Nàng đáy lòng cũng đã bắt đầu suy tư, như thế nào tung ra này điều tin tức...

Sư huynh muốn làm cái gì, nàng tự nhiên sẽ hiểu; đơn giản chính là sư phụ kết thúc năm đó nhân quả, thanh toán kia đoạn thù hận.

Đem thư giao cho sư phụ thời, bắt xuất Lý Trường Thọ sớ liệu, Tề Nguyên lão đạo phát hiện hấn nhìn lên thư sự.

Kết quả tự nhiên là bị sư phụ giờ phát trần, đầy khắp núi đồi địa đuôi theo nửa canh giờ...

Tề Nguyên đọc bài thư, thật dài thở dài, vẫn chưa nói thêm cái gì, cũng không có gì vui vẻ biểu tình;

Thậm chí lão đạo thân hình càng hiển già nua, tại phòng trong tiếp tục ngồi xuống bế quan.

Linh Nga bất giác lo lắng nói: "Sư huynh, sư phụ như thế nào, thoát nhìn tuyệt không cao hứng?"

Lý Trường Thọ xoa nắn mình mông bộ vị, khoe miệng nhất phiết, nhin không được đối sư muội truyền thanh, phỉ nhổ sư phụ hai câu:

"Sư phụ cái này người, tu đạo nhận chết lý, đầu óc chuyển biến chậm.

Bây giờ còn đấm chìm tại năm đó sư bá cách hấn mà đi, mình thua tí đâu mắt mát trung, tạm thời không phản ứng .

Ngươi không tin chẳng nửa canh giờ tiếp cận đi qua xem, khẳng định ở trong phòng bính lai nhảy đi ."

Nói xong, Lý Trường Thọ lắc đầu, cười mây hương tới đan phòng mà đi, trước khi đi cũng là một trận nói thầm.

Hấn trước thời hạn mở ra truyền tin ngọc phù, còn không phải là vì sư phụ an nguy suy nghĩ!

...

Sau nửa canh giờ...

Ghé vào bên cửa sổ Linh Nga, đột nhiên nghe được một trận đình quang loạn hưởng động tĩnh; sư phụ nhà cô trung truyền đến một trận cười to, cửa gỗ bị sư phụ trực tiếp phá khai.

Này lão đạo trực tiếp nhảy xuất lai, giơ phát trần trong miệng hô to:

"Trường Thọ! Linh Nga!

Các ngươi sư bá cuối cùng chủ động cấp tín !"

Linh Nga nhin không được một tay phù ngạch, lại phối hợp hô tiếng: "Sư phụ, thật vậy chăng?"

"Ai! Đúng đúng! Linh Nga ngươi mau đến xem, mau đến xem!"

"Tốt sư phụ, đệ tử cái này lại đây."

Linh Nga mặt mang mỉm cười, chạy tới lại nhìn một lần, Lý Trường Thọ sao chép kia phong thư...

Đan phòng trung, Lý Trường Thọ tiên thức thấy như vậy một màn, cũng là khinh thờ nhẹ ra khẩu khí.

Kế tiếp chính là chẳng tin tức .

Đẳng sư muội thả ra 'Hoàn giang vũ' có quan hệ tin tức, xem có không tìm ra sư phụ cừ địch sở tại.

Tốt nhất, là năng đá kích một chút đối phương, dẫn hấn lai Tiểu Quỳnh Phong khiêu sự...

Nhưng Lý Trường Thọ lúc này cũng vẫn chưa đem toàn bộ lực chú ý, đều đặt ở một kiện sự này thượng, mình hiện tại mỗi ngày cũng có hai kiện đại sự phải làm.

Thứ nhất, tự nhiên chính là tu hành cảm ngộ.

Thứ hai, chính là mỗi ngày tiêu phí nhất cái thời thần, thông qua thần tượng cảm ứng, quan tâm hạ Hải Thần giáo phát triển...

Ngẫu nhiên cấp thần sứ thác báo mộng, cấp bái tế mình thế tục người lương thiện ban thưởng chúc phúc.

Nếu hiện tại chủ động lựa chọn này điều con đường, kia cũng liền hết sức làm đủ tư cách 'Dã' thần, rồi sau đó lại chậm rãi tìm cơ hội thoát thân...

Đáng giá nhắc tới là, Long tộc vài vị hộ pháp thập phần cấp lực.

Này chút chân long hộ pháp, trước đoạn thời gian, lại tại Nam Hải thần giáo bên ngoài khu vực phát hiện yêu khí;

Bọn họ không nói hai lời, bắt đầu chiếu căn thức đáy, gặp mặt trực tiếp khai hận, thậm chí đuổi giết nhất danh Thiên Tiên cảnh thiện phi đại yêu tam ngàn dặm, đem đôi phương giết chết tại một tòa thế tục Đại Thành phía trên.

Hồng Hoang có Long ca, tay ngoan độc thoại bất đa.

Theo sau, âm thầm có thế lực giờ trò quỷ, làm ra một đám đại yêu;

Nam Hải bên trong tầng tiên giao binh cùng Long tộc cao thủ nhất tề xuất chiến, bất quá chốc lát đem này quần đại yêu trực tiếp đánh tan...

Một trận chiến này, thông qua thần tượng toàn bộ hành trình 'Bàng quan' Lý Trường Thọ, xem thập phần thoải mái.

Mấy tràng xung đột, chính là long cung đối chen chân Nam Thiệm Bộ Châu tây nam khu vực sở hữu thế lực tuyên cáo ——

Nam Hải Hải Thần giáo, là bọn hắn Long tộc thu hương khói dùng.

Long tộc nội tình thâm hậu, đến nay lại nghẹn nhất bụng uất ức hỏa; đầu sớ Tây Phương Giáo, đối bọn họ cũng thoáng có chút kiêng kỵ, mà lại có một số việc không thể xảy ra bên ngoài thượng...

Cho nên, âm thầm mưu hoa người, chỉ là dùng một ít bị cáo chế đại yêu hơi làm thử, liền bất đa cùng Hải Thần giáo dây dưa.

Lý Trường Thọ cảm thấy đáng tiếc là, bây giờ còn không thể tại Hải Thần giáo nội mở rộng 'Vung bụi siêu độ quán linh cứu và mai táng vừa đứng thức phục vụ', bằng không...

Trường hợp tất nhiên thập phần đồ sộ.

Chú ý Hải Thần giáo đồng thời, Lý Trường Thọ cũng âm thầm quan sát môn nội tam cái nhiều tháng;

Môn nội không ít người đều đã biết Tiểu Quỳnh Phong bát quái, nhưng đều là đàm luận vài câu liền cười trừ.

Kia cừ địch vẫn như cũ bắt Ruth hào dấu vết, liền cùng Lý Trường Thọ đang cùng không khí đấu trí so đũa khí.

Nhưng không quan hệ, Lý Trường Thọ có thể kiên nhẫn địa đẳng...

Nhưng mà, nhượng Lý Trường Thọ có chút bất ngờ là, cách ba tháng, đệ nhị phong cấp sư phụ thư lại bị người sao lại đây.

Mà lần này, xem xong rồi thư sau, Tề Nguyên lão đạo càng kích động.

Lão đạo bả Lý Trường Thọ cùng Lam Linh Nga thét lên phụ cận, cười râu đều bay đến mi biên, trịnh trọng tuyên bố:

"Trường Thọ, Linh Nga, vi sư hiện tại muốn xuất môn một chuyến, các ngươi chiếu khán hảo Tiểu Quỳnh Phong!"

Lý Trường Thọ nhướng mày, sư phụ bên này đã muốn cưỡi mây hướng sơn môn bay đi.

Như vậy vội vàng?

Này vạn nhất bị tính kế làm sao bây giờ?

Lý Trường Thọ vội vàng la lên: "Sư phụ! Lưu..."

'Dừng bước' hai chữ quá điềm xấu, thọa đến bên miệng, Lý Trường Thọ lâm thời đổi thành mình hô trôi chảy kia tiếng:

"Chậm đã!"

-----oO-----

Một trăm nhất thập chương đạo hữu, ngài nghe nói qua...

Bên hồ nhà cỏ trước, màu xanh da trời mây trắng giữa.

Bị đại đồ đệ hô trụ Tề Nguyên lão đạo vừa mới rơi xuống đất, Lý Trường Thọ cùng Lam Linh Nga lập tức hướng trước, ngăn cản sư phụ đường đi.

Này tình hình, nhất thời nhượng Tề Nguyên lão đạo nhớ tới lần trước tại đan phòng gặp được;

Lão đạo theo bản năng lui về phía sau nửa bước, biểu tình ngưng trọng địa nhìn mình này hai cái thân đồ đệ...

"Các ngươi hai cái, lại muốn làm cái gì?"

"Sư phụ, ngài yên tâm, lần này ta cùng sư muội tuyệt đối sẽ không mê ngất ngươi, " Lý Trường Thọ lộ ra hiền lành khiêm tốn mỉm cười.

Lam Linh Nga thì nói: "Sư phụ, này vị sư bá nhiều như vậy niên bất cho ngài tin tức, này mấy tháng đột nhiên đến rồi hai lần tín, còn ước ngài gặp mặt, này có phải hay không quá..."

Quá đột nhiên chút?"

Tề Nguyên lão đạo thở dài, ngôn nói: "Các ngươi sư bá năm đó chỉ là khí ta không được."

Lý Trường Thọ vội nói: "Sư phụ, nam nhân cắt không thể nói 'Không được' này hai chữ."

Tề Nguyên không rõ cho nên, một bên Linh Nga phiêu nhãn sư huynh, cười ý vị thâm trường... Mà lại e lệ.

Lý Trường Thọ lại nói: "Sư phụ, chúng ta này vị sư bá cũng là Tiểu Quỳnh Phong nhất mạch, năng như muốn gặp ngài, vì sao không trở lại môn nội?"

Sư bá năm đó ra ngoài thời vẫn chưa thành tiên, dùng lý do, phải đi tìm ra ngoài du lịch sư tổ.

Nhưng gần ngàn năm chưa còn, án môn quy, lúc này lấy phản sư môn luận.

Sư phụ, ngài nếu tùy tiện đi tìm này vị sư bá, đổi môn nội lại nên như thế nào công đạo?

Như môn nội trưởng lão hỏi, sư phụ ngài như thế nào mới có thể đáp không thẹn với lương tâm?"

Tề Nguyên lão đạo nhất thời nhíu mày suy tư, cầm lấy phát trần, chấp hai tay sau lưng, tại bên hồ trên cỏ đi qua đi lại.

Một bên Linh Nga trộm cắp Lý Trường Thọ dựng thẳng hạ ngón tay cái, Lý Trường Thọ chỉ là biết vâng lời, vẫn chưa nói thêm cái gì.

Lý Trường Thọ cũng biết, mình ngẫu nhiên cũng sẽ có một chút điềm, cân nhắc sự tình quá phức tạp, nghĩ nhiều lắm tật xấu.

Nhưng cân nhắc đa, tổng so bất cân nhắc mạnh hơn;

Huống chi sự phụ cái này sự, quả thật nơi chốn lộ ra kỳ hoặc.

Tuy rằng vừa mới nói sẽ không mê ngất sự phụ, nhưng như mình miệng thuyết phục không được, kia làm cái mê trận gì gì đó, cũng bất tính nói lỡ thôi.

Lý Trường Thọ vừa muốn tiếp tục dĩ lý phục sự, chợt nghe sự phụ thở dài:

"Cũng là loại này đạo lý, các người sư bá năm đó nhất đi rồi, môn nội đã xem nàng tại đệ tử bộ xoá tên."

Tề Nguyên nhìn Lý Trường Thọ, mặc dù có chút khó có thể mở miệng, nhưng hay là hỏi câu:

"Trường Thọ, người nói nên như thế nào làm?"

Lý Trường Thọ thi triển truyền thanh phương pháp, ngôn nói:

"Sự phụ không bằng tu thư một phong, nói cho đệ tử các người ước hẹn gặp mặt nơi, đệ tử dùng người giấy, thay sự phụ đưa này phong thư đi qua.

Liên như, trước đây đệ tử ra ngoài chọn mua thảo dược loại kia, sự phụ ngài cũng kiến quá.

Vô luận như thế nào, chúng ta không thể chỉ đứng ở tự thân góc độ thượng đối đãi việc này, sự phụ ngài khả tại tín trung, trước khuyên sư bá lại mặt nội nhận sai.

Chúng ta môn quy mặc dù nghiêm, nhưng xử phạt nhưng đều không phải quá nghiêm khắc, nhiều lắm chính là bế môn tư quá ngàn năm.

Sự phụ người xem, có hay không là loại này đạo lý?"

Tề Nguyên trầm ngâm không nói, đã là có sở ý động;

Lý Trường Thọ lại đối Linh Nga truyền thanh, nói cho Linh Nga nên nói cái gì, hai người tả một câu hữu một câu, xướng nổi lên Song Hoàng.

Không bao lâu, Tề Nguyên lão đạo gật gật đầu, cũng coi như bị hai người thuyết phục;

Lão đạo vội vàng trở về phòng trong, dùng truyền tin ngọc phù viết một phong thư, lại hét lần này đến lần khác sửa chữa, cân nhắc từ ngữ, trước sau bận rộn hai cái thời thần, mới đưa truyền tin ngọc phù trình trọng địa giao cho Lý Trường Thọ.

"Ngươi cũng, nhưng đừng nhìn lén!"

"Sư phụ ngài yên tâm, " Lý Trường Thọ cười nói, "Ngài viết thời điểm, đệ tử đã muốn xem xong rồi."

"Ngươi!"

"Nói đùa, nói đùa, sư phụ ngài đừng tức giận."

"Sớm muộn cũng bị các ngươi hai cái khí xuất tâm ma!"

Theo sau, Tề Nguyên lão đạo lại nói lần này ước hẹn địa điểm ——

Nam Châu thế tục, Đông Hải bên bờ, một tòa tên là 'Lâm đông' phàm trần Đại Thành;

Ước định thời gian là tại hai tháng sau, tại Đại Thành mặt đông đầu tường, hai người ước hẹn trời chiều sau...

Lý Trường Thọ dặn dò sư phụ, trong khoảng thời gian này ngay tại phòng trong tu hành, đồng thời gia cố sư phụ nhà cô bên ngoài trận pháp, ngăn cách ngoại bộ tra xét.

"Sư huynh, ngươi muốn làm như thế nào?"

Linh Nga lén lút địa tiếp cận đi lên, nhỏ giọng nói thâm câu, Lý Trường Thọ chưa nói thêm cái gì, chỉ là nhượng nàng trong khoảng thời gian này bắt muốn loạn chạy.

"Ta này hai tháng cũng không đi đan phòng, ngay tại nhà cô trung tu hành, " Lý Trường Thọ ánh mắt vẫn như cũ thập phần bình tĩnh.

Linh Nga lý cắt tóc sao, nhỏ giọng vẫn: "Kia, dùng ta đưa người giấy rời núi môn ư?"

"Cũng không cần, " Lý Trường Thọ mắt nhìn nhà mình sư muội, cười nói, "Ngươi nhưng thật ra rất quen thuộc nước chảy.

An tâm tu hành, chờ ngươi độ qua thành tiên thiên kiếp, lại gặp được loại sự tình này, ta thì sẽ nhượng ngươi đa tham dự một ít."

"Ân! Sư huynh yên tâm, ta sẽ cố gắng !"

Linh Nga nhất thời nhiệt tình mười phần địa đáp ứng tiếng.

Đặng Lý Trường Thọ trở về mình nhà cỏ trung tu hành, nàng mới hồi phục tinh thần lại, phù gạch ngâm khế.

Hiện tại nghĩ bị sư huynh thực hiện bảo dùm, đều muốn tiên nhân tu vi khởi bước ...

Tiểu sư thúc thật là!

Mang trật sư huynh đối lớn nhỏ nhận tri, cũng cất cao sư huynh đối 'Pháp bảo người' nhu cầu cánh cửa!

Đáy lòng chính như này oán giận , Linh Nga đột nhiên nghe được không trung truyền đến, từ xa đến gần địa tiếng gọi âm ỉ:

"Tiểu Linh Nga —— "

Linh Nga ngẩng đầu nhìn đi, nhất đạo bóng đen cực nhanh địa đánh tới;

Nàng theo bản năng chế trụ hai chỉ bình ngọc, nhưng nghĩ lại đã nghĩ đến sư huynh liền tại bên người, đoạn không có ngoại nhân năng đánh lén Tiểu Quỳnh Phong...

Điện quang hòa thạch giữa, Linh Nga lại ngẩng đầu nhìn nhãn;

Hoàn toàn không cần thấy rõ người này khuôn mặt, chỉ nhìn một cách đơn thuần liếc mắt một cái đối phương kia ngập trời tội ác, đã biết này là mình đáy lòng chính oán giận Tiểu sư thúc giá lâm!

Thờ nhẹ tiếng trung, Linh Nga mới vừa thu hồi bình ngọc, đã bị kết rắn chắc thực địa đụng phải cái đầy cõi lòng, lại bị Tử Cừu nhất bả bế , tại nguyên địa vòng vo vài vòng, hai người tại nhà cỏ trước một trận cười đùa.

"Sư thúc, người chen ta thật là khó chịu..."

"Ha ha ha ha, cảm thụ sư thúc đối với người đồ sứ yêu quan tâm đi! Tiểu Linh Nga!"

"Sư thúc ta sai lầm rồi, ha ha ha!"

Đùng cong ta dương... Sư thúc ta sai lầm rồi..."

Cách vách nhà cỏ, Lý Trường Thọ thấy thế cũng lộ ra một chút mỉm cười.

Nhưng đấylòng, cũng có chút lo lắng Linh Nga tu hành.

Mỗi ngày cùng Tử Cữu loại này chơi nháo, tu hành sự không thể tránh né cũng bị chậm trễ, điếm ấy nhưng thật ra phải nhắc nhở nàng một chút .

Không bao lâu, lần lượt không được Tiểu sư thúc tiến công Linh Nga, chỉ có thể đem kẻ gây tai hoạ đông dẫn, liền hô sư huynh cứu mạng...

Tử Cữu nhất thời trước mắt sáng ngời, "Ôi chao? Người sư huynh xuất quan ?

Hồ hấn lại đây cùng nhau Đấu Đại Thần! Ta đều nửa năm không hấn !"

Lý Trường Thọ bất đắc dĩ địa lắc đầu, bước chậm xuất nhà cỏ.

Bò đoàn đều còn chưa ngộ nhiệt.

...

Linh Nga nhà cỏ rất nhanh náo nhiệt .

Lý Trường Thọ cầm xuất hai đàn rượu ngon, Linh Nga cầm xuất trước đây cấp sư thúc làm điếm tâm, ba người cầm Lý Trường Thọ làm quân bài, một trận giết lung tung.

"Một đôi Chân Tiên!"

"Hừ hừ! Một đôi Thiên Tiên!"

"Này cục hai ta là tiểu tiên, sư huynh là đại thần! Sư thúc người áp ta làm gì!"

"Ách... Nhất thời tay dương, nhất thời tay dương."

"Ta thấy được các người còn là nhận thua đi, " Lý Trường Thọ bình tĩnh địa lắc đầu, "Hai trương Kim Tiên bài đều ở trong tay ta, các người còn có thể xoay người bất thành?"

Linh Nga lập tức khẽ hừ một tiếng, "Nói bậy, rõ ràng Tiểu Kim bài tại ta... Nguy rồi, mắc mưu!"

Tử Cữu ôm chân răng một trận cười to, thiếu chút nữa liền cười lật đi qua, "Liên người như vậy, còn dám trào phúng bản sư thúc..."

Chính lúc này, ngoài cửa nhất cái lão đạo lão đảo địa đi tới, đúng là 'Tề Nguyên' .

"Sư phụ!"

"Tề Nguyên sư huynh!"

Ba người vừa muốn đứng lên, 'Tề Nguyên' nâng tay ý bảo bọn họ không cần khởi thân, "Các ngươi chơi các ngươi chơi, Trường Thọ, Linh Nga, bồi hảo Tửu Cửu sư muội, vì sư có việc muốn ra ngoài một chuyến."

Lam Linh Nga nhất thời trát hạ nhãn, Lý Trường Thọ đã khởi thân làm cái đạo vái chào.

'Tề Nguyên' khoát tay, cười ha ha địa cười mây mà khởi, hướng tới sơn môn phương hướng bay đi.

Tựa hồ là nhớ tới gì, Lam Linh Nga đối Lý Trường Thọ trát hạ nhãn, Lý Trường Thọ mỉm cười, kêu hai người bọn họ tiếp tục đánh bài.

Tửu Cửu nhất thời đặc ý dào dạt, "Có nghe thấy không, các ngươi sư phụ cho các ngươi bồi hảo bản sư thúc!

Mau, hảo tửu hảo đồ ăn chờ chịu, đánh bài thời điểm nhượng ta điểm!"

Sư huynh muội từng người cười khẽ, tiếp tục cùng Tửu Cửu vui chơi.

Lý Trường Thọ lúc này nhất tâm nhị dụng, nhưng cũng không ảnh hưởng hẳn liên chiến thắng liên tiếp...

Vừa rồi Tề Nguyên lão đạo, tự nhiên là Lý Trường Thọ dùng giấy đạo nhân giả trang, đồng thời trải qua sư phụ đồng ý.

Bởi vậy trước liên tục đa tuyến thao tác giấy đạo nhân, lúc này nhất tâm nhị dụng đã muốn không có gì gánh nặng;

Bên này bản thể bồi Tiểu sư thúc đánh bài nói chuyện, bên kia đã thoải mái hồn xuất sơn môn, cười mây hướng tới phía nam mà đi...

Một lát sau, Lý Trường Thọ mắt nhìn, khối này sư phụ bộ dáng giấy đạo nhân sở mang trác cảm thạch, trác cảm thạch thượng lóe ra một chút hào quang.

Có một đạo tiên thức, liên tục tra xét giấy đạo nhân.

Lý Trường Thọ bất động thanh sắc, tiếp tục hướng nam phi, khối này giấy đạo nhân khuôn mặt biểu tình nhất thời có chút phức tạp;

Có cảm khái, có cấp bách, cũng có một chút muốn gặp không dám kiến khiếp nhược, quả thực so sư phụ... Càng tượng sư phụ...

Kia đạo tiên thức một mạch đuổi theo ra hơn bốn trăm lý, theo sau liền dần dần suy nhược.

Tuy rằng không biết âm thầm tra xét giả là ai, nhưng đối phương tu vi, nếu căn cứ loại này tình hình suy đoán, khả năng là tại Chân Tiên cảnh trung kỳ.

Nhưng thật ra cùng mình trước đây suy đoán cho nhau xác minh.

Bất quá này cũng chỉ là suy đoán thôi, Lý Trường Thọ sẽ không bằng này làm cái gì phán đoán, biết được tin tức thủy chung có chút quá ít.

Sư phụ Trọc Tiên khí tức, kỳ thật rất khó bắt chước, khó khăn liền khó khăn tại kia vài phần trọc khí;

Lý Trường Thọ cũng là suy nghĩ cái 'Nghiêng chủ ý', cầm sư phụ kia bả thường xuyên dùng để khiển trách đệ tử phát trần, thu liễm nổi lên giấy đạo nhân tự thân đại bán khí tức, dĩ này dĩ giả dối đánh tráo.

Này phát trần, Lý Trường Thọ chuẩn bị khi trở về, giúp sư phụ hoán nhất bả 'Mao' càng mềm mại ...

Rời sơn quá nghìn dặm, chọn tuyến đường đi hướng Nam Châu.

Phi điều vân khinh đùa, cười ta đa ưu phiền.

Khối này đóng vai thành sư phụ bộ dáng giấy đạo nhân đang ngự không, Lý Trường Thọ tiên thức tại mặt đông ba trăm trong ngoài, phát hiện nhất đóa mây trắng, vân thượng có vài đạo Độ Tiên Môn tiên nhân...

Chính là ra ngoài làm việc trở về Tửu Ô, Tửu Thi, cùng với cái khác hai vị môn nội chấp sự.

Tửu Ô cũng phát hiện 'Tề Nguyên' thân hình.

Này thấp đạo nhân mặt lộ vẻ lo lắng sắc thái, đối một bên Tửu Thi nói chút gì, theo sau liền nhượng ba người đi trước hồi sơn môn, mình cười mây quẹo cái loan, truy hướng về phía nơi này.

Nhưng mà, Tửu Ô vẫn chưa trực tiếp hướng trước, thoải mái theo sát tại ba trăm lý ở ngoài, dùng tiên thức tập trung ở tại 'Tề Nguyên' thân thượng, muốn nhìn Tề Nguyên muốn đi làm cái gì.

Lý Trường Thọ: ...

Tửu Ô sư bá chớ không phải là, bả sư phụ đương gian tế ...

Mình hiện tại đóng vai là sư phụ, sư phụ tiên thức tra xét phạm vi, khẳng định phát hiện không được Tửu Ô sư bá.

Lý Trường Thọ hơi làm suy tư, cũng không đi đa quản Tử Ô sư bá, tùy ý hấn đi theo.

Một bên cùng Tử Cửu sư thúc nói chuyện phiếm vui chơi, một bên không chế giấy đạo nhân, cười mây hương Nam Châu chậm rãi bay đi.

Tử Ô nhưng thật ra tính nhẫn nại mười phần, một mạch vẫn duy trì ba trăm lý khoảng cách, thường thường vượt cảm cân nhắc gì...

Này nhất cùng, chính là nửa tháng...

Lý Trường Thọ thậm chí có chút hoài nghi, Tử Ô sư bá có thể hay không cùng sư phụ cừ địch có quan hệ;

Nhưng cẩn thận cân nhắc, Tử Ô sư bá chỉ là ngẫu ngộ, mà lại cùng sư phụ toàn bộ vô cùng xuất hiện, hai người cũng đánh quá vài lần đối mặt, không có bất luận khác thường.

Loại này đi một chút dừng dừng, 'Tề Nguyên' trước thời hạn nhất cái nửa tháng, đến cùng hấn sư tỷ ước hẹn nơi —— ở vào Đông Hải bên bờ, Nam Châu đông bắc lâm đông thành.

Hóa thành nhất thông thường tha phương lão đạo, giấy đạo nhân bung phát trần, cau mày, từ cửa thành lẩn vào chỗ ngồi này Đại Thành trung.

Tử Ô chính là lạc ở ngoài thành, tại kia một trận vò đầu, hiển nhiên là đối vị sư đệ này hành tung cảm thấy kỳ quái.

'Phải sẽ không, là theo môn nội lẩn trước đại kiếp nạn có quan hệ?

Lại là Trường Thọ sư diệt sư phụ, bản đạo cũng không có thể mặc kệ...'

Tử Ô đáy lòng mới vừa nổi lên này ý niệm trong đầu, tiên thức liền bắt đến, vừa mới vào thành 'Tề Nguyên sư đệ', đã bị một khác danh thân mặc đạo bào lão đạo nghênh trụ, thấp giọng nói câu gì.

"Có vấn đề, quả nhiên có vấn đề."

Tử Ô lập tức ần nấp khí tức, hướng tới Đại Thành âm thầm sờ soạng, muốn cẩn thận điều tra một phen.

Này vị thấp đạo nhân tự nhiên là hiểu lầm .

Vừa rồi Lý Trường Thọ giấy đạo nhân vào thành thời, tên kia thân mặc đạo bào, tu vi tại hóa thân cảnh lão đạo lập tức đón đi lên, cũng không phải là theo hấn tiếp đầu , cũng không phải nói 'Hoàn giang vũ' sự.

Này lão đạo khuôn mặt đoan chính, khí tức bình thản, tiếp cận trước sau đó trước chấp tay hành lễ, theo sau chính là một câu:

"Đạo hữu, ngươi nghe qua Nam Hải Hải Thần giáo sao?"

()

Sưu cầu

-----oO-----

Một trăm nhất mười một chương luyện khí sĩ là không có khả năng đi dạo hoa lâu

'Đạo hữu, ngươi truyền giáo rơi vào tay nhà mình Giáo Chủ thân thượng.'

Kia một khắc, Lý Trường Thọ tuy rằng rất nhớ này sao hỏi một câu, nhưng cũng chỉ là mỉm cười, nói: "Ta tôn sùng đạo đức Nhân Giáo."

Nói xong cũng chấp tay, bụng phát trần hướng phố nội mà đi.

Kia truyền giáo lão đạo vẫn chưa đa dây dưa, chỉ là làm cái đạo vái chào, nói câu quá rầy, lại về tới tại đầu đường góc tọa ý thượng.

Việc này, Lý Trường Thọ tự nhiên sẽ hiểu tiền căn;

Trước đây Ngao Át thông qua thần tượng, cùng mình thương lượng quá, hẳn cũng đồng ý .

Ngao Át sau lưng Đông Hải long cung, mắt thấy Hải Thần giáo công đức như thế tràn đầy, phát triển thế rất mạnh, đã nghĩ tại Nam Thiệm Bộ Châu Đông Hải ven biển cũng làm điểm mở rộng.

Lý Trường Thọ đáp ứng việc này, còn là nhắc lại lão quy củ, chính là Hải Thần giáo không thể rời khỏi biển rộng bên cạnh.

Đáy lòng cảm ứng một chút, phát hiện long cung động tác quả thật nhanh chóng, Đông Hải bên này đã muốn kiến nổi lên một trăm dư tọa thần tượng.

Nhượng Lý Trường Thọ hơi chút an tâm là, lúc này vô luận là tân kiến thần tượng, hay là trước đây thần tượng, mình khuôn mặt đều thập phần mơ hồ, chỉ có thể miễn cưỡng nhìn ra mặt bộ ngũ quan hình dáng, cũng không còn rời loại kia 'Thần tủy' .

Nhưng mà, tại hấn thần tượng bên cạnh lập , kia nhỏ số 1 thanh long Đại hộ pháp thần tượng, liền rõ ràng bất đồng .

Nhất là Đông Hải bên này, vừa mới bắt đầu tại kia chút thôn trại trung lập khởi song thần tượng ——

Lý Trường Thọ thần tượng, đều là dùng tới đấng thạch tài, do Đông Hải long cung tượng công tỉ mỉ điêu khắc mà thành, trừ khuôn mặt ở ngoài, các nơi chi tiết thập phần khảo cứu.

Bên Ngao Ất thần tượng, còn lại là dùng tới đấng ngọc thạch, do trên trăm vị tượng công dốc hết tâm huyết tinh tể mài mà thành, khuôn mặt rõ ràng, ngũ quan đoan chính, góc chi tiết đều là vô cùng tế nhị, ngọc tượng bên ngoài còn bộ bảo y...

Lý Trường Thọ quả nhiên là nghĩ tại việc này thượng khuyên bọn họ một câu:

Các người... Thật không sợ bị trộm ư?

Bất quá cân nhắc đến Long tộc lâu hạn phùng trời hạn gặp mưa tâm tình, cùng với Hồng Hoang long nhà giàu nội tình, Lý Trường Thọ cũng sẽ không lẩm miệng.

Dù sao mình bầy thành hương khói công đức cảm an ổn, Ngao Ất hai thành công đức cũng sẽ không bởi vậy liền tăng trưởng.

Còn lại nhất thành, là phân cho các vị hộ pháp, thần sứ, một chút bị Lý Trường Thọ ban cho kia chút làm việc thiện tích đức giáo chúng.

Đông Hải bên này một trăm đa tọa, lại phối hợp thượng Nam Hải ven biển, kia... Ân? Cảm ứng suy tính như thế nào còn có lùi lại ...

Lại phối hợp thượng, kia tam nghìn lục bách chín mươi nhị tọa đã kiến thành thần tượng, cùng với tứ bách sáu mươi ba tòa tại kiến ...

Khụ!

Đang ở nhà cỏ tu hành Lý Trường Thọ bản thể, cùng chỗ đó này chỉ giấy đạo nhân, thiếu chút nữa đất khách đồng thanh mắng to.

Này như thế nào lại đột nhiên nhiều như vậy ? !

Tam cái nửa tháng trước hấn xem xét thời, cũng mới miễn cưỡng hai ngàn số! Hiện tại như thế nào liền lật bội !

Hấn thiếu điếm ấy hương khói công đức?

Thiếu, cái này đồ vật nhưng thật ra chệ ít , sớm một ngày năng ngưng xuất công đức kim thân cũng là chuyện tốt.

Nhưng như vậy phát triển đi xuống, tứ hải long cung đỉnh bất chống được khắp nơi áp lực?

Liên cái này thế phát triển đi xuống...

Ai cũng thành, tiếp qua nhất hai vạn niên, Hải Thần giáo hoàn thành biển rộng vây quanh lục địa lộ tuyến, Phong Thần đại kiếp nạn bởi vậy trước thời hạn, Đạo Môn tam giáo Giáo Chủ lão gia đột nhiên xuất hiện tại mình trước mặt, thông thiên Giáo Chủ dẫn theo Tru Tiên trận đồ, nguyên thủy thiên tôn cầm Bàn Cổ Phiên, nhà mình Nhân Giáo Giáo Chủ lão tử lạnh lùng đạo một câu:

'Đạo hữu, thương lượng thương lượng Phong Thần bằng sự đi?'

Lý Trường Thọ tất cả người nhất thời bị âm ảnh cắn nuốt.

Trước đây mới vừa cảm thấy tạm thời giải quyết Nam Hải bên bờ tai họa ngầm, không nghĩ tới lại xuất hiện tận tai họa ngầm.

—— phát triển thật sự quá nhanh chút!

Quả nhiên, nhân quả cái này đồ vật, dính dáng đến sẽ rất khó chặt đứt.

Nhưng Lý Trường Thọ rất nhanh liền tỉnh lại .

Hiện tại Hải Thần giáo, xem như hấn bán chủ động đi mưu hoa hương khói công đức;

Đến tiếp sau Hải Thần giáo đường ra, Lý Trường Thọ tại động thủ lừa dối long thời điểm, kỳ thật đã muốn nghĩ hảo .

Hiện tại Hải Thần giáo chỉ cần năng ổn định, tiểu long long nhóm dừng ót nóng lên, nhượng Tây Hải long cung đi sao chép Tây Phương Giáo đường lui, vậy không có quá vấn đề lớn.

Phải, sẽ không đi sao chép đi...

Long tộc không nên như vậy thiển cận.

Hải Thần giáo đường ra vì sao?

Rất đơn giản, quy thuận Thiên Đình, quy về Nhân Giáo, chuyển đi tam nghìn thế giới.

Chỉ cần Long tộc hiện tại giúp mình lưng ớn này nổi nẫu, kia Lý Trường Thọ sau này, cũng sẽ lại đưa bọn họ nhất tràng cơ duyên.

Lý Trường Thọ gần nhất, kỳ thật cũng muốn xuất 【khẩn cấp】 phương pháp thoát thân —— thông qua bản giáo cải danh, Lý Trường Thọ tự thân thoát ly, nhượng Long tộc lập hạ hộ vệ Nhân tộc chí nguyện to lớn, nhập chủ Hải Thần giáo.

Biện pháp này linh cảm, Lý Trường Thọ được tự ở 'Lão tử hóa hồ vi phật' này nhất sau này sự kiện.

Nhưng, bách tộc cạnh thiên vi sinh sản;

Trong hồng hoang, Nhân tộc cùng Long tộc cũng là cạnh tranh quan hệ, mình đem Nam Hải thần giáo đưa cho Long tộc, liền tương đương với biến tướng cấp Nhân tộc gây áp lực.

Cho nên, chỉ cần Nam Hải thần giáo một mạch vững vàng, bất cấp hấn rước phiến toái, Lý Trường Thọ có thể không như vậy làm, tuyệt đối mặc kệ.

Đến nay Long tộc kia phân hương khói công đức, hội tụ tại Ngao Át thân thượng, đỉnh thiên chính là bồi dưỡng cái Long tộc cao thủ xuất lai...

Ai...

Chính thức trở thành nhất giáo đứng đầu đệ nhị bách linh bốn ngày...

Tự hỏi, lo âu, mà lại thận trọng.

...

Rời khỏi sơn môn hơn nửa tháng, Tiểu Quỳnh Phong bên này, Tử Cửu đã qua lai chơi lần thứ hai;

Lúc này Tử Cửu đã uống rượu rồi, chiếm lấy Linh Nga giường, tiếp tục trình diễn mình rượu sau tuyệt kỹ.

Mà Nam Châu Đông Hải bên bờ lâm đông thành bên này, Lý Trường Thọ tâm thần ký thác tại giấy đạo nhân thân thượng, ở trong thành tìm một nhà có thể ở lại tức 'Tử lâu', tại chỗ đó ở .

—— Hồng Hoang Nam Châu thế tục đã phồn hoa ít nhất mấy vạn niên, tử lâu lạc phường sớm đã xuất hiện.

Mà lại nguyên nhân Nam Thiêm Bộ Châu quá mức thật lớn, phạm nhân sức của đôi bàn chân hữu hạn, các nơi phong tục phong mạo cũng là hoàn toàn bất đồng.

Tiên thức thật cẩn thận địa tại trong thành khuếch tán mở ra, Lý Trường Thọ rất nhanh liền phát hiện có chút lén lút Tử Ô sư bá.

Lúc này Tử Ô đang toàn lực che dấu khí tức, hơn nữa che dấu cũng quả thật không sai.

Nhưng Tử Ô sư bá rõ ràng quên rồi, nơi này là hồng trần thế tục, tượng hẩn loại này... Kỳ thật, coi như là kỳ nhân dị sĩ.

Hơn nữa Tử Ô sư bá mặc khảo cứu đạo bào, toàn thân tản ra một cỗ uy nghiêm, càng là nhượng không ít phạm nhân nhin không được vây xem, đồng thời âm thầm chỉ trở.

Hoàn hảo, Hồng Hoang Nhân tộc bất thức đại quan nhân hòa Tiểu nương tử điển cố, bằng không nhìn đến Tử Ô sư bá, nói không chừng hội chủ động cấp chút bánh hấp bánh bao các loại an ủi phạm.

Tử Ô sư bá cũng phát hiện mình có chút gây chú ý;

Hẩn học 'Tề Nguyên', tùy tiện tìm nhà tửu lâu, ném hai khối ngọc thạch đi ra ngoài, muốn nhất cái phòng xếp, thời khắc dùng tiên thức chú ý này vị cùng xuất hiện không sâu sư đệ.

Thấy vậy trạng, Lý Trường Thọ lược làm suy tư, bên miệng lộ ra nhất sợi ý cười.

Hẩn tại phòng trung ngay người tam nhật hai đêm, mãi cho đến bóng đêm lại buông xuống, kia chút lo lắng hẩn có thể hay không đối chết chương quỹ, tiểu nhị, nhin không được nghĩ phá cửa mà vào, Lý Trường Thọ cuối cùng quyết định ra ngoài hoạt động.

Lý Trường Thọ lo lắng Tử Ô sư bá nhiều loạn mình dự định kế hoạch, nghĩ chủ động cùng Tử Ô liên lạc, nhưng lại muốn chiếm cứ chủ động...

Thế là...

Hẩn đình nhà mình sư phụ dung mạo, cởi đạo bào, thay cẩm y, cường điệu cách ăn mặc một phen.

Lý Trường Thọ trước tiên ở trong thành đi bộ nửa vòng, thừa dịp bóng đêm y hi, đến trong thành ban đêm, cực kỳ phồn hoa nhất điều phố.

Nơi này đèn đuốc sáng trưng, các nơi đều là oanh oanh yến yến, 'Đại gia' tiếng động liên tiếp không ngừng, có tráng lệ mộc lâu, cũng có tiểu viện u cư sở tại.

Chạy thập bước, liền khả nghe nói tiếng nhạc lần lượt thay đổi;

Hành nghìn trượng, nhưng vẫn như cũ nhìn không tới này điều phố hạng tới cuối.

Loại địa phương này phồn hoa, cũng bên cạnh biểu lộ, lâm đông thành phàm nhân nhóm áo cơm không lo, sản vật dồi dào, dù sao chỉ có phong phú vật chất chống đỡ, mới có thể theo đuổi loại này... Tinh thần cuộc sống...

Lý Trường Thọ ngay trang thành 'Tề Nguyên', giờ phút này liền vào này điều phố, tìm nhà coi như tao nhã hoa lâu, bước chậm đi vào, tựa hồ quen thuộc.

Muốn bắt Tửu Ô sư bá nhược điểm, tự nhiên muốn từ Tửu Thi sư bá thân thương hạ tay;

Bán bình siêu phẩm nhuyễn tiên tán, nhất chỉ chừa ảnh bóng, việc này tự nhiên liền thu phục ...

Cùng lúc đó, âm thầm theo một đường Tửu Ô, lúc này nhìn thấy 'Tề Nguyên' vào một chỗ hoa nhỏ lâu, nhãn đều có chút thẳng !

"Tề Nguyên sư đệ trước đây trên đường vẻ mặt háo sắc, chính là cấp việc này? !

Này như thế nào khiến cho, hồng trần thế tục vốn là trợ khí hỗn tạp, chỗ đó càng là chướng khí mù mịt, này nếu là cùng phàm nhân trung pháo hoa liễu hạng nữ tử có da thịt thân, hẳn về điểm này thanh khí tất bị không sạch sẽ...

Này chẳng lẽ là, tu thành Trục Tiên, cho nên cam chịu ?"

Tửu Ô tránh ở góc đường, vuốt cằm một trận rối rắm, hẳn là có phụ phụ, mình là không thể nhập chỗ đó .

Nhưng...

Tửu Ô tiên thức quét liếc mắt một cái, chỗ đó không hề trận pháp trở ngại, cũng là các nơi khó coi.

"Loại này động tác thật cũng tân kỳ, bản đạo đều chưa..."

Phi! Bản đạo vớ vẫn nói cái gì!"

Tửu Ô lắc đầu, lập tức liền muốn quay đầu rời khỏi, nhưng tâm thần vừa động, lại thì thào tự nói: "Không thể nhìn Tề Nguyên sư đệ đi vào lạc lối, ta mà lại đi dọa hắn nhất dọa, kia cũng là tốt."

Lập tức, Tửu Ô cất bước hướng trước, bước nhanh đi hướng 'Tề Nguyên' vừa rời sân bãi.

Này bất quá mấy trăm trượng khoảng cách, đối Tửu Ô mà nói, quả thật có chút xấu hổ...

Chợt nghe một bên có mời chào khách nhân cô nương đạo một câu:

"Ô, ai vậy nhà tuấn tú tiểu thiếu gia, sao mặc thành như vậy, với người nhà đại nhân xuất lai đùa ư?"

Tửu Ô ngẩng đầu trừng mắt nhìn kia cô nương liếc mắt một cái;

Cái sau nhất thời sắc mặt trắng bệch, trên mặt son bột nước phác phác loạn rơi, hô hấp đều có chút không khoái.

"Hừ!"

Tửu Ô đảo qua ống tay áo, tiếp tục hướng trước, rất nhanh đi ra mục đích địa.

Này thấp đạo nhân lãnh nghiêm mặt, đứng ở hoa lầu trước cũng bất tính toán vào, lập tức liền muốn cố ý thả ra khí thế...

Chợt nghe nhất sợi truyền thanh lọt vào tai:

"Tửu Ô sư huynh, an tâm một chút chớ táo."

Tửu Ô sừng sốt, theo sau liền cười mỉa một tiếng.

'Bản đạo ẩn thân phương pháp quả thật thô ráp, cánh bị Tề Nguyên sư đệ loại này dễ dàng liền phát hiện.'

Lý Trường Thọ bắt chước mình sư phụ tiếng nói, tiếp tục đối Tửu Ô truyền thanh tiếp tục lọt vào tai:

"Sư huynh chớ có động thanh sắc, còn thỉnh sư huynh cẩn thận cảm giác tây nam phương hướng, chín trăm trượng ở ngoài, kia tọa hoa lầu..."

Nơi đó có vài cỗ bất đồng tầm thường yêu khí."

Tửu Ô theo lời tra xét đi qua, theo sau liền là mi giác nhất khiêu.

Lập tức, Tửu Ô cất bước vào chỗ ngồi này lầu các, tùy tay ném cho chỗ đó phàn nhân nhất khối thấp kém bảo tài —— kim binh, liền theo 'Tề Nguyên' theo như lời, vào lầu hai một chỗ nhả giữa.

Mới nhập môn, Tửu Ô liền con mắt tứ ngấm, thật cẩn thận địa tra xét các nơi, cuối cùng lại nhìn chăm chăm bên cửa sổ đứng 'Tề Nguyên'.

Lập tức, Lý Trường Thọ tiếp tục truyền thanh, niệm Độ Tiên Môn ba mươi sáu điều chủ môn quy.

Tửu Ô lúc này mới lập tức một chút cảnh giác, thở dài, chấp tay sau lưng đi đến, tùy tay thi triển một tầng tiên lực kết giới, thấp giọng nói:

"Su đệ, ngươi tới loại địa phương này làm chi?"

Chạy xa như vậy, sợ không phải cố ý vi trừ yêu đi!"

'Tề Nguyên' cười khỏ nói: "Việc này còn thỉnh sư huynh dung ta hơi sau bẩm báo, ta đích xác không phải vì làm cái gì sương hoạt động, chỗ đó tuy rằng, cũng quả thật là vừa mới vừa phát hiện dị thường."

"Hành, án các ngươi Tiểu Quỳnh Phong quy củ, trước phát cái thẻ."

Tửu Ô cảm nâng nâng, Lý Trường Thọ nhìn không được khoe miệng run rẩy vài cái, nâng tay lập hạ một đạo lời thẻ, nói mình giờ này khắc này, quả thật không có tính kế Tửu Ô.

Dùng tự nhiên là 'Ta Tề Nguyên' danh nghĩa.

Âm thầm, Lý Trường Thọ đem ảnh lưu niệm bóng, siêu phẩm nhuộm tiên tán đều thu ...

Trước muốn bắt một chút Tửu Ô sư bá nhược điểm, dùng ảnh lưu niệm bóng ghi chép một ít kỳ diệu hình ảnh;

Nhưng ngẫu nhiên phát hiện cách đó không xa hoa lâu trung yêu khí, mà lại tế tra hạ, Lý Trường Thọ phát hiện này yêu khí có chút không thích hợp.

Yêu khí hạ, lại có công đức;

Dơ bản bên trong, tàng thanh khí.

Lý Trường Thọ phản ứng đầu tiên, chính là chỗ đó có dấu công đức linh bảo.

Hai tương cân nhắc, Lý Trường Thọ trực tiếp dùng sự phụ danh nghĩa, thỉnh Tửu Ô cùng nhau đi vào thương nghị, hơi sau chuẩn bị lại âm thầm cấp Tửu Ô sư bá một ít gợi ý.

Mình cùng Tửu Ô sư bá tại chỗ đó, liên thủ được kiện bảo vật, kia cũng là không sai ...

Đặng 'Tề Nguyên' lập hạ lời thẻ, hai người cuối cùng tại bên cửa sổ nhập tọa, cùng nhau nhìn về phía yêu khí sở tại.

Vừa vặn, kia vài cổ yêu khí sở tại hoa lâu, đang có một chút trò khôi hài ——

Mấy cái thân hình gầy yếu 'Tiểu nhị', đem nhất danh quần áo phổ thông thanh niên nam nhân đẩy xuất lai.

Theo sát mà, tại kia hoa đăng trái rộng, ngọn đèn dầu sáng nơi, một đạo mạn diệu thân ảnh nhẹ lay động liên bước, chậm rãi đi ra.

Nữ nhân này quần áo mát lạnh, thướt tha nhiều vẻ, trong tay bưng một cây ngọc bích tế yên can, môi đỏ mọng giữa nhẹ nhàng phun ra nhất sợi hương vụ, tả ngạch có nhất chỉ màu sắc rực rỡ con bướm trạng ẩn ký, khuôn mặt cũng là có chút xinh đẹp.

Nàng đi lên hai bước, đứng ở kia thanh niên trước mặt, chậm rãi mở miệng:

"Hạ công tử, người biết nam nhân tối bi ai sự, là cái gì?"

Quãng đời còn lại rất dài người rất ngắn, vào hoa lầu không tiền bạc.

Như thế nào, nghĩ bạch phiêu ư?"

Ta nơi này cũng không phải là khai thiên đường."

Nói xong, này nữ tử hừ một tiếng, bưng yên can nhấp nhất khẩu, ánh mắt đảo qua bên mấy người, tựa hồ còn có liếc mắt một cái, chính là nhìn về phía Lý Trường Thọ cùng Tử Ô sở tại.

Nhưng nàng chính là không hề phản ứng, tựa hồ không nhìn Lý Trường Thọ cùng Tử Ô.

Đội nàng xoay người vào hoa lầu bên trong, nguyên bản kia mấy cái qua đường người, cũng là nhin không được theo vào.

Nhã giữa trung, Lý Trường Thọ cùng Tử Ô liếc nhau.

Lý Trường Thọ giả trang Tề Nguyên bưng lên trước mặt chén trà, nhẹ nhàng nhấp khẩu, thấp giọng nói: "Su huynh, như thế nào?"

Tử Ô sư bá trầm ngâm một tiếng, trả lời: "Nàng nói ... Thật cũng là có chút đạo lý."

"Ân?"

"Khụ, nói chính sự, Tề Nguyên sư đệ, chúng ta liên thủ trừ bỏ chỗ đó yêu, hộ nhất địa thanh minh, chẳng phải mỹ ư?"

()

Suru cầu

-----oOo-----

Một trăm nhất mười hai chương luận nơi sân đối vung bụi xúc cảm ảnh hưởng

"Tề Nguyên sư đệ, có cái vấn đề, thứ vi huynh ngu dốt..."

Lâm đông thành dưới đất trăm trượng ở chỗ sâu trong, hai đạo thân ảnh chính co rút lại thành nhất đoàn, trong bóng đêm sờ soạng tiến tới, tìm này tàn khốc Hồng Hoang trong thiên địa một chút quang minh.

Thấp đạo nhân Tửu Ô tại trước mở đường, trong tay dẫn theo nhất bả liên võ bảo kiếm.

'Tề Nguyên', cũng chính là Lý Trường Thọ khôi này giấy đạo nhân, đang theo tại Tửu Ô sư bá phía sau, một chút tới gần cái kia cất dấu yêu khí đại hoa lâu.

Tửu Ô quay đầu truyền thanh nói: "Theo lý thuyết, hành đánh lén sự, cần phải đem đen phong tài cao là.

Này rõ như ban ngày, lang lạnh Càn Khôn, còn chính đuổi ở tại buổi trưa, không bằng trực tiếp công vào lưu loát."

"Sư huynh lời ấy sai rồi."

Lý Trường Thọ bắt chước sư phụ tiếng nói, truyền thanh trả lời, "Loại địa phương này, chính là buổi trưa khách nhân rất thưa thớt, này chút phạm nhân đều tại nghỉ ngơi.

Tối hôm qua chúng ta cũng thấy, ban đêm thời nơi này có đa náo nhiệt."

Tửu Ô chậm rãi xưng là, cười nói: "Không nghĩ tới, Tề Nguyên sư đệ người đối nơi này còn rất hiểu biết."

"Nghe Trường Thọ nhắc tới quá vài lần."

Lý Trường Thọ đáy lòng thở dài, vi giữ gìn nhà mình sư phụ anh danh, cũng chỉ có thể hy sinh hạ mình .

Tửu Ô nhất thời chà chà cười khẽ, thấp giọng nói: "Người loại này nhất nói, vi huynh nhưng thật ra tín .

Liên nhà người kia đại đồ đệ, một lòng đều hắc thành đan lô lô đáy bụi!

Muru ma chúc quỷ động , quả nhiên là Nguyên Tiên gặp không được, Chân Tiên bị té nhào, hấn hơi sau độ qua thành tiên thiên kiếp, phỏng chừng Thiên Tiên đều dám tính kế."

Lý Trường Thọ: ...

Rút kiếm thống người ơ!

"Khụ, " Lý Trường Thọ tiếp tục dùng sự phụ tiếng nói truyền âm, "Ta nghe Trường Thọ nhắc tới quá, hấn đối sư huynh người nhưng thật ra thập phần kính nể.

Cảm thấy sư huynh tu hành cùng môn nội sự vụ chiếu cố, vì Độ Tiên Môn ổn định làm ra thật lớn phụng hiến."

"Ai, không đề cập tới cũng được, nhắc tới cái này ta liền phát sầu.

Mỗi ngày đều là sự, nơi nơi đều muốn ta đi chạy loạn, có địa phương đi, không còn rồi ta lại không được..."

Mất thấy Tửu Ô liền muốn đánh khai 'Phun tao hạp', Lý Trường Thọ vội vàng truyền thanh cắt đứt:

"Sư huynh, chúng ta tốt nhất còn là hơi sau đã làm tra xét.

Đội giải quyết này chút yêu vật, chúng ta cầm đuốc soi đêm đàm chính là."

"Đúng, cũng không phải nói chuyện phiếm thời cơ, " Tửu Ô cười mỉa tiếng, tiếp tục tại phía trước chậm rãi hướng trước.

Bởi vì Tửu Ô đối thổ độn phương pháp nghiên cứu không sâu, lúc này cũng vô pháp làm được chân chính vô thanh vô tức;

Tại hai người từng người bí mật khí tức đồng thời, Lý Trường Thọ âm thầm đem hai người khí tức lại che lấp hạ...

Loại này tình hình, nhượng Lý Trường Thọ thập phần hoài niệm, cùng Vạn Lâm Quân trưởng lão cùng nhau hành động thể nghiệm.

Lén lút đến kia chỗ hoa lâu dưới đất, hai người bắt đầu cẩn thận hướng về phía trước tra xét, rất nhanh liền tập trung bảy luồng yêu khí ngọn nguồn.

"Thế nhưng có hai gã Chân Tiên cảnh đại yêu, " Tửu Ô âm thầm nhíu mày, "Các nàng chiếm cứ chỗ đó, xem chừng đã ở nhiều ngày, vì sao liền không người phát hiện?"

Lý Trường Thọ đáp: "Bậc này pháo hoa nơi, tâm thường luyện khí sĩ phải cực nhỏ tới đây."

Tửu Ô nhất thời chà chà cười khẽ, truyền thanh nói: "Kia Tề Nguyên sư đệ, ngươi trước đây vì sao tới đây địa a?"

'Tề Nguyên' nhẹ nhàng thờ dài, ngôn nói: "Nghĩ tìm một chỗ uống rượu giải buồn, gần nhất nhận vào hai phong thư..."

Sư huynh, tạm không đề cập tới việc này, chúng ta trước trừ yêu."

Thư?

Tửu Ô nhất thời mắt lộ ra tò mò sắc thái, nhưng chưa hỏi nhiều.

Nhưng mà, Lý Trường Thọ trộm quan sát đến Tửu Ô sư bá biểu tình biến hóa, biết mình đã muốn thuận lợi chùng hạ một gốc cây mầm mống.

Hỏi sau cũng khả thuận lý thành chương, tiếp tục cùng sư bá trao đổi việc này.

【 một bước bộ thập bước, phục bút tàng tâm bụng.

—— 《chiêu thức luận》

Lý · Nhân Giáo đệ tử, Hải Thần giáo Giáo Chủ · Trường Thọ 】【

Hai người thăm dò sờ mặt trên yêu vật đá, Tửu Ô sư bá lấy ra nhất thanh trường kiếm, liền muốn lạng lẽ xuất thủ, bạo khởi làm khó dễ, trước đem kia hai gã Chân Tiên cảnh đại yêu đánh chết.

Kia hai gã Chân Tiên cảnh đại yêu chi nhất, chính là trước đây hai người kiến quá, cái kia phong tư trác xước chỗ đó chưởng quỹ.

Này nữ yêu lúc này đang ở nhất cái nhà gỗ nhỏ trung, nhìn hai gã bộ dáng không sai thiếu nữ, luyện tập đánh đàn làm tiêu kỹ...

"Tề Nguyên sư đệ, ngươi tại chỗ đó cho ta lược trận."

Tửu Ô như thế đạo câu, hiển nhiên là không nghĩ nhượng Tề Nguyên đi đầu pháp.

Mà Lý Trường Thọ khối này giấy đạo nhân, chính là vôi vàng xuất thủ, dùng vẫn đục tiên lực đem Tửu Ô giữ chặt.

Bọn họ Độ Tiên Môn môn phái thông dụng 'Bị động kỹ năng', chẳng lẽ chính là 【 cấp trên 】【 bất thành?

"Sư huynh, chúng ta đã đã muốn chiếm cứ âm thầm ưu thế, vì sao bắt đem loại này ưu thế phát huy đến lớn nhất?"

Ta nơi này có Trường Thọ hiểu kính, dùng để phòng thân mấy thứ độc đan, sư huynh không bằng tại chỗ đó âm thầm thôi phát, đem chỗ đó yêu vật lặng yên diệt sát, rồi sau đó lấy bảo chạy lấy người..."

Nói trung, Lý Trường Thọ cảm xuất hai bình Vạn Lâm Quân trường lão tặng cho mê dược, độc đan, còn cố ý giải thích này đan dược như thế nào dùng.

Tại dưới đất hắc ám chật hẹp tầng nham thạch trung, Tử Ô giờ phút này xem 'Tề Nguyên' ánh mắt, thoáng có nhất bỏ bỏ hoài nghi.

Tử Ô cười nói: "Quả nhiên là loại này..."

Lý Trường Thọ âm thầm nhíu mày, còn tưởng rằng Tử Ô sư bá nhìn ra mình gì sơ hở.

Sao liêu Tử Ô cười hắc hắc, nhưng đạo câu: "Ta còn đạo Trường Thọ sư diệt như vậy thông minh là trời sinh như thế, không nghĩ tới đúng là bị sư đệ dạy dỗ .

Chân nhân bất lộ bộ mặt thật thôi, Tề Nguyên sư đệ."

"Ai, " 'Tề Nguyên' thở dài, "Thế đạo gian nan, pháp lực vi thiên, không thể không cẩn thận chút."

"Thiên."

Lập tức, Tử Ô âm thầm động thủ, cẩn thận không chế mê dược liều thuốc, nhất từng đợt từng đợt thả ra đi, rất nhanh đã đem chỗ ngồi này đại hoa lầu trước viện, hậu viện, tổng cộng hai ba trăm đạo thân ảnh nhất tề phóng đảo.

Tuy rằng đại bộ phận người vốn ngay tại ngủ say.

Lý Trường Thọ còn ở một bên dặn dò, loại này mê dược, phạm nhân lây dính nhiều lắm, cũng sẽ không chết tức thương tổn.

"Chỗ đó nữ tử cũng đều xem như người cơ khổ, sư huynh xuất thủ, mê rơi này chút tại chỗ đó hút phạm nhân tinh khí yêu vật liền quên đi."

"Nhìn không ra, Tề Nguyên sư đệ còn là như thế thương hương tiếc ngọc."

"Kiêng kị nghiệp chương thôi."

"Sư đệ yên tâm, " Tử Ô cười cười, tiếp tục thôi phát dược tính.

Tên kia cảm điều thuốc can hoa lầu chương quỳ, lúc này cũng là nhịn không được nâng tay vịn hạ cái trán, về phía sau lui hai bước, chậm rãi tựa vào ghế bành trung;

Ngọc chất yên can rơi trên mặt đất, nàng hoàn toàn mê say đi qua, ngủ thái cũng là có chút cong lòng người thần.

Lập tức, không cần Lý Trường Thọ nhắc nhở, Tửu Ô bắt đầu tinh tế điều tra...

Tổng thể mà nói, Tửu Ô so Vạn Lâm Quân trưởng lão, còn là muốn cẩn thận một ít.

Bất cẩn thận điều tra còn không cần gấp, này nhất cẩn thận điều tra, hai người cũng đều là nhất tề mở nhãn giới.

Đêm qua ngọn đèn dầu đã tắt, nhìn thấy người ngọc đa bóng hình xinh đẹp.

Mà nay ban ngày thôn trang sắc, nhưng đa tang thương tuế nguyệt dung.

Này chút phạm nhân nữ tử thật cũng tính tốt, cũng chính là thiếu son bột nước, mông lung ánh sáng - nên, khuôn mặt thoát nhìn hơi chút có chút biến hóa.

Kia ngũ cái chỗ đó 'Hoa khô', ngũ chỉ tu vi tại Nguyên Tiên cảnh thượng hạ Yêu tộc, giờ phút này bị hôn mê hiển lộ ra nguyên hình, chính là tam chỉ cóc tinh, hai chỉ chồn bạc tinh...

Thật · ảo ảnh xe tăng · Hồng Hoang định chế bản.

Tửu Ô lắc đầu thở dài: "Kia chút phạm nhân, như thế nào hạ đi khẩu?"

"Bị biểu tượng mê hoặc hai mắt thôi, " Lý Trường Thọ như thế đạo câu, nhưng tại giám sát phụ cận mây trăm dặm gió thổi cỏ lay.

Tửu Ô quyết đoán xuất thủ, dùng Thiên Tiên độc, lặng yên đem này năm tên 'Tiểu yêu tiên' diệt sát.

Các nàng tại chỗ đó, bằng hoa lâu che lấp, ngày thường dựa vào hấp thu phạm nhân nam tử dương khí tu hành, cả người yêu lực loang lổ bất thuần;

Giờ phút này hoàn toàn không thể chống đỡ độc bệnh lên đơn tính, ngay lập tức hồn phi phách tán.

Các nàng dựa vào hoa lâu tu hành biện pháp, kỳ thật có chút cao minh.

Các nàng tiếp khách phần đông, ngày thường cũng không phải khẩn tìm một phạm nhân, sẽ không lấy phạm nhân tính mệnh;

Liên như hôm qua bị đuổi ra đi cái kia 'Hạ công tử', dương khí cùng gia tài không sai biệt lắm cùng nhau không còn rồi, mạng nhỏ chính là không bỏ, chỉ là thọ nguyên vô đa.

"Giết mấy chỉ tiểu yêu, thế nhưng còn có công đức."

Tửu Ô nhẹ giọng nói thềm câu, tùy theo tiếp tục xuất thủ.

Lần này, hẳn sẽ đối phó chính là kia hai đầu Chân Tiên yêu vật .

Trong đó nhất điều con rết xác đáng tràng duỗi chân.

Nhưng này danh một mạch không năng hiện ra bản thể hoa lâu chuông quỳ, thân chu xuất hiện nhất đoàn đạm kim sắc quang mang...

Kia hào quang ngưng tụ thành nhất chỉ tuyết trắng hồ ly bộ dáng, sau lưng sinh có lục vĩ, chống cự lại chung quanh kia nhất từng đợt từng đợt vô hình vô sắc độc tố.

Tửu Ô nhướng mày, liền muốn tiếp tục tăng lớn dụng độc, Lý Trường Thọ đột nhiên đạo câu:

"Su huynh, thu hồi độc.

Này yêu vật không thể đơn giản như vậy liền giải quyết!"

"A?"

Tửu Ô tuy có chút chẳng biết tại sao, nhưng còn là đúng lúc thu tay lại.

Hắn cũng đã nhận ra, kia đoàn đạm kim sắc quang mang đồng thời không đơn giản, nó thượng tản ra một chút công đức lực.

Hai người trước đây phát hiện công đức, thanh khí, tựa hồ cũng không phải là cái gì bảo vật, mà là cái này hoa lâu chuông quỳ bản thân công đức.

Lại hoặc là, kia bảo vật ngay tại cái này hoa lâu chuông quỳ thân thượng...

Này thấp đạo nhân cũng là thập phần cẩn thận, trước đem kia quanh mình độc tố thu hồi, dùng tiên lực khôn phục, thật cẩn thận địa thu hồi trong tay bình sứ trung, lại đem bình sứ để vào nhất chỉ vút đi trữ vật pháp khí trung, lúc này mới hơi chút nhẹ nhàng thờ ra.

Tửu Ô nhíu mày nói: "Tề Nguyên sư đệ, người nói đây là có chuyện gì? Này Yêu tộc chẳng lẽ lại nở hoa lâu, lại làm việc thiện?"

Thế nhưng tích lũy nhiều như vậy công đức!"

Lý Trường Thọ vấn: "Su huynh người khả có kiếm chế người sống pháp bảo?"

"Cái này, nhưng thật ra không chuẩn bị ..."

"Không sao, ta mang theo ."

"Người mang theo... Ân?"

Tửu Ô nhìn 'Tề Nguyên', cười khở nói, "Sư đệ người đến cùng là xuất lai làm chi ? Lại là thu người pháp bảo, lại là độc đan mê dược..."

Lý Trường Thọ thờ dài: "Bất đắc dĩ chỉ là Trọc Tiên, chính diện đấu pháp tự nhiên là bất công cây vào ."

"Lý giải, lý giải."

Tửu Ô mặt lộ vẻ nét hồ thẹn, chính là tự giác không nên nói này chút, trạc đến Tề Nguyên sư đệ chỗ đau.

Lý Trường Thọ cầm xuất kia chỉ, thu quá sư phụ linh thú da thú túi, dặn dò nói:

"Cấp này đầu yêu vật đa hạ điểm mê dược, chúng ta hơi sau nghĩ biện pháp xử trí rôi.

Sư huynh người trước mang theo yêu vật tạm thời rôi khỏi chỗ đó, phải đi Đông Hải bên cạnh, ta mà lại ở trong này bố trí một phen, miễn cho bị người xuyên qua."

"Thiện."

Tửu Ô rất nhanh liền chui ra mặt đất, lập tức dùng linh thú túi, đem cái kia phong tình vận chủng lão bản nương trang hảo;

Theo sau liền phóng lên cao, hướng tới Đông Hải nhanh chóng bay đi.

Tửu Ô mới vừa đi, chỗ ngồi này hoa lâu đã bị một tòa ngăn cách trận pháp bao phủ, mặt đất lại chui ra vài đạo thân hình.

—— tự nhiên đều là nguyên bản giấy đạo nhân biến thành.

Lý Trường Thọ cố ý chi khai Tửu Ô, chính là vì bất bại lộ này chút.

Lại tại chỗ đó cẩn thận địa điều tra mấy lần, đem mấy đầu yêu vật xác chết, nhanh chóng vận đến một chỗ hẻo lánh hậu viện.

Mấy chi giấy đạo nhân hành động nhanh chóng mà lại hiệu suất cao.

Tụng kinh niệm chú, đập bang diêu linh, nhiếp hồn châu khởi, tàn hồn kiểm chế;

Rồi sau đó, kèn Xô-na nhất vang, yêu sinh nuôi không, khóc tang tiếng khởi, hoàng giấy cô hồn...

Không bao lâu, chỗ đó chỉ còn một chút tro tàn.

Trước đây vùng bụi, phần lớn đều là tại thâm sơn rừng già bên trong; tại này phong cảnh tao nhã, nhân văn khí tức nồng đậm hoa lâu, cũng là đầu nhất gặp.

Lý Trường Thọ đỉnh nhà mình sư phụ dung mạo, chần chần ống tay áo, trước mặt này đồng tro tàn nhất thời khắp nơi bay ra, hóa thành chỗ đó hoa nê.

Xúc cảm, là rất không giống với.

"Nếu người tới tộc nơi làm ác, có này nhất gặp nạn khó khăn, cũng là các người mệnh có đoạt được."

Nói xong, Lý Trường Thọ thu hồi người giấy cùng chỗ đó trận pháp, tại trong không khí để lại một chút tinh rượu đan phần, đem chỗ đó phạm nhân mê man hóa thành thiển ngủ.

Tiên thức bắt đến, Từ Ô sư bá lúc này đã muốn mang theo kia Yêu tộc mỹ thiếu nữ xinh đẹp, đến mấy trăm dặm ngoài;

Vi Từ tự chín tiên hài hòa, Lý Trường Thọ theo sát mà đuổi theo...

Tiểu Quỳnh Phong, mao lư chỗ.

Lý Trường Thọ bản thể nghe được nhà cỏ ngoài truyền đến động tĩnh, trợn mắt nhìn lại, đã thấy sư thúc cùng sư muội tại hồ thượng chèo thuyền du ngoạn chơi đùa.

Trước đây, hẳn nhưng thật ra không cảm thấy quá rõ ràng, mới vừa ở thế tục hoa lâu trung đi dạo như vậy hai gặp, lúc này lại nhìn...

Sư thúc không chỉ là trí tuệ quá người, dáng người thượng đẳng, lưng ong té đủ, dung mạo thậm mỹ;

Nhà mình sư muội càng là thanh tú bức người, xinh đẹp, dáng người yếu điệu, lung linh có hứng thú, khuôn mặt mỹ mà không tầm thường...

Nhất thời giữa, Lý Trường Thọ cũng là cảm khái mọc lan tràn.

Tu hành hay không, ảnh hưởng quả thật quá lớn rồi.

Tâm thần nhanh chóng đại bán trở lại giấy đạo nhân chỗ, mắt nhìn kia nhiếp hồn châu, chính thi triển thổ độn hẳn như chớp mảy.

Vừa rồi giết cái kia Chân Tiên cảnh con rết tinh, thế nhưng cùng hắn tiến đến đông thành có quan hệ!

Lần này, chó ngáp phải ruồi thế nhưng.

()

Suru cầu

-----oOo-----

Một trăm nhất mười ba chương chuyên khắc hết thầy mị hoặc thần thông!

Này... Như thế nào chính?

Tiến đến cùng Tử Ô sư bá hội họp trên đường, Lý Trường Thọ nhượng khối này giấy đạo nhân, vẫn duy trì sư phụ lúc này năng đạt tới thổ độn tốc độ, thoáng có chút rối rắm.

Hắn dùng giấy đạo nhân thay sư phụ lại đây chỗ đó, vốn là là muốn bắt được đối phương 'Giấu đầu lòi đuôi' .

Kết quả hiện tại, 'Giấu đầu lòi đuôi' bị hắn nhất bả Tam Muội Chân Viêm, đốt chỉ còn lại có một chút căn, vừa rồi trả lại cho trực tiếp vung ...

Nhiếp hồn châu tàn hồn mặc dù còn có chút, nhưng rất nhanh cũng sẽ hoàn toàn tiêu tán...

Lý Trường Thọ phân tích quá này loại khả năng —— kia hai phong thư có khả năng là trò bịp, sư phụ chỉ có cái kia cừ địch, muốn sư phụ cuống lừa đến tận đây, âm thầm làm roi.

Nhưng Lý Trường Thọ cũng không nghĩ tới là, sư phụ cừ địch, nhưng lại trộm mướn nhất danh Yêu tộc Chân Tiên cảnh, muốn hành mướn giết người người sự.

Con rết tinh tàn hồn trung có thể nhìn đến, xuất hiện tại con rết tinh trước mặt , là cái thân pháp bảo áo choàng che mặt nam nhân...

Cần nhắc đến đối phương làm loại sự tình này, tất hội dùng thủ thuật che mắt, chỉ có điểm ấy tin tức không có gì ý nghĩa.

Này con rết tinh cũng coi như không hay ho;

Hắn từ Bắc Câu Lô Châu nghìn dặm xa xôi đi tới chỗ đó, tìm nơi nương tựa đến chỗ đó quen biết Yêu tộc 'Nhà' trung, cái này lâm đông thành, chính là con rết tinh tuyền .

Con rất tinh vốn tưởng rằng, này là nhất bút thoải mái ỏn được lợi mua bán, âm thầm ỏn núp đã có mấy tháng, sẽ chờ cùng mục tiêu nhân vật 'Đêm khuya gặp gỡ', loạn chân đoán chết cái này Trọc Tiên...

Cũng không từng nghĩ, cách ước định ngày còn có hơn một tháng, này con rất tinh mình trước không còn rồi.

Lý Trường Thọ thu hồi nhiếp hồn châu, đáy lòng nhẹ nhàng thở dài, cũng vẫn chưa quá đa rồi rắc việc này.

Đại khái, đây là số mệnh số đi.

Lý Trường Thọ cố ý toát ra nhất sợi khí tức, Tửu Ô rất nhanh liền bắt đến tại dưới đất tới rồi Tề Nguyên.

Này vị thấp đạo nhân khụ tiếng, lưng hai tay, biểu thị mình vừa rồi đồng thời không có gì quá cử cử động;

Cái kia tư thái thướt tha lão bản nương, lúc này nhưng hấn dùng tiên thẳng trói, ném vào cây hạ.

"Sư huynh, còn chưa đề ra nghi vấn ư?"

'Tề Nguyên' chậm rãi chui ra mặt cỏ, một bên Tửu Ô nhú mày lắc đầu.

Tửu Ô nói: "Sư đệ, mới vi huynh suy tính một trận, chỉ là suy tính phương pháp không tinh, chỉ có thể tra ra, này yêu vật thân thượng công đức lai lịch không nhỏ."

Lý Trường Thọ cố ý buông tiếng thở dài, nói: "Lần này vốn tưởng rằng có gì công đức bảo vật..."

"Sư đệ không thể như thế nghĩ, " Tửu Ô nghiêm mặt nói, "Người ta đều là Nhân tộc luyện khí sĩ, nhập Nhân Giáo tu hành, hộ vệ Nhân tộc vốn là là thuộc bổn phận sự.

Nếu là theo đuổi này bày yêu vật tại kia hoa lâu làm hại, không biết có bao nhiêu phạm nhân cửa nát nhà tan, thể lý tử tán, có bao nhiêu phạm nhân nam tử bị các nàng hút đi dương khí, chiết tổn hại thọ nguyên."

Lý Trường Thọ ở bên cười lắc đầu, sư bá giác ngộ nhưng thật ra tương đương không sai.

"Này yêu cũng là làm ác, " Tửu Ô đạo, "Tuy có công đức hộ thể, nhưng chúng ta cũng không có thể mặc kệ.

Mà lại đẳng nàng tinh, chúng ta đề ra nghi vấn một chút, liền động thủ..."

Tửu Ô làm cái cắt cổ thủ thế, một bên 'Tề Nguyên' dựng thẳng cái ngón tay cái, mỉm cười xung thiện.

【thiện】 cái này chữ, kỳ thật chính là 'Hảo', 'Có thể' loại này biểu đạt khẳng định dùng từ, đa vi lớp người già luyện khí sĩ sở dụng.

Thử nghĩ, một vị hạc phát đồng nhan, tiên phong đạo cốt lão thần tiên cười mây mà đến, đối nhà mình đệ tử nói hai câu thoại, liền gật đầu khẽ cười, nói một câu:

"Hảo!" "Hành!" "Trung!" "Liên như vậy chính!"

Không khỏi quá thất phong phạm.

Như này lão thần tiên súp vung phát trần, bình tĩnh địa nói nhất cái 'Thiện' chữ, nhượng người tróc đoán không ra rất nhiều, tự thân khí chất cũng càng huyền diệu.

Lý Trường Thọ cũng không quá hỉ hoan nói cái này 'Thiện' chữ, đợi hấn trích được trường sinh đạo quả, độ qua năm tháng dài đằng đặc, tâm tính già rồi sau, cùng hậu bối nói chuyện với nhau thời, tám phần hội nói một câu:

"Ồn."

Lại nói chính sự.

Tửu Ô cùng Lý Trường Thọ giả trang Tề Nguyên, mang theo này bản thể khả năng vi lực vĩ hồ ly, một mạch vẫn chưa tỉnh lại hoa lâu chường quỹ, tại Đông Hải bên cạnh tiềm hình biệt tích.

Bọn họ cũng lo lắng có Yêu tộc cao thủ đến đây sưu tầm trả thù, cố không ngừng đổi mới ẩn thân nơi.

Giết có công đức tại thân sinh linh, tự nhiên là muốn vờ lai nghiệp chướng;

Nhưng này yêu nữ lại tại thế tục làm ác, không giết, lại có thất bọn họ Độ Tiên Môn nguyên tắc.

Tửu Ô cùng 'Tề Nguyên' cũng đang thương lượng, nếu là không được, liền đem điều này, đó nữ hồ yêu mang về Độ Tiên Môn trung giam giữ, đợi nàng công đức lực tiêu tán, đi thêm tru trừ.

Trước đó, chính là muốn khảo vấn rõ ràng, này yêu gì cân cước, lại đã làm gì việc thiện...

Nửa tháng sau...

"Tửu Ô sư huynh, ngài cấp nàng hạ bao nhiêu mê dược?"

"Bất đa, nhất chính khôi Vạn trưởng lão ban cho mê đan..."

Lý Trường Thọ: ...

Cái này hoa lâu chường quĩ, tu vi bất quá khó khăn lắm Chân Tiên cảnh trung kỳ, tự nhiên kiêng không được loại này được lực.

Lâm đông thành sự đã muốn trước thời hạn kết thúc, Lý Trường Thọ cũng không nghĩ tại chỗ đó đa đảng, thế là trộm dùng một chút 'Giải dược'.

Lại tam ngày sau, này quyền rũ nữ yêu, cuối cùng tỉnh lại.

Nàng tỉnh thời vừa vận tại hoàng hôn thời khắc, bị tiên thẳng cột vào một tòa không người hải đảo bờ cát bên cạnh, cả người yêu lực không thể vận chuyển...

Lý Trường Thọ trước tiên liền đã nhận ra này nữ yêu thức tỉnh, nghĩ nhắc nhở Tửu Ô, giờ phút này rồi lại đỉnh sự phụ thân phận, lại không tiện mở miệng.

Này nữ chường quĩ cũng không đơn giản, tỉnh lại sau không có bất luận dị động, từ từ nhắm hai mắt tại kia chộp mắt, âm thầm dùng tiên thức quan sát này hai cái đạo nhân.

Sau nửa canh giờ, nữ chường quĩ cái trán kia màu điệp ấn ký nhẹ nhàng thiểm quang, nhất sợi hoa mai tại nàng thân hình thượng lặng yên khuếch tán;

Nàng rất nhanh ngay tại kia 'Anh' một tiếng, thật dài lông mi run , mở nhãn lai...

Chính diện đối diện rộng ngòi xuống Tửu Ô cùng 'Tề Nguyên', cũng là nhất tề trợn mắt.

"Hừ, cuối cùng tỉnh!"

Tửu Ô lập tức đứng dậy, đảo qua ống tay áo, dẫn theo liền vô tiên phẩm bảo kiếm, xoay người liền muốn lên đi ép hỏi này yêu căn cước.

Nhưng...

Tửu Ô vừa mới chuyển thân, nhãn trung chỉ thấy kia cây hạ giống như có mông lung ánh sáng, cái kia bị tiên thẳng vây khốn nữ yêu, đúng là như thế...

Thướt tha nhiều vẻ, kiêu my động lòng người;

Kia trương khuôn mặt giống như cùng mình âu yếm sự tử có vài phần tương tự, kia dáng người đúng là loại này mê người...

Tửu Ô dẫn theo kiếm, thả , cước bộ cũng ngừng, nhìn không chuyển mắt về phía trước nhìn, hô hấp cũng bắt đầu có chút dồn dập.

Một bên 'Tề Nguyên' cũng là loại này bộ dáng, hơn nữa hô hấp thở dốc tần suất, chính là càng hơn Tửu Ô một bậc.

Nhưng mà, giấy đạo nhân loại này bộ dáng, tất nhiên là Lý Trường Thọ cố ý làm được.

Thật là lợi hại mị hoặc thần thông!

Giả trang sư phụ, vốn chính là nhất chỉ giấy đạo nhân, có bộ phận nguyên thần lực;

Này nữ yêu âm thầm thi triển thần thông sau đó, Lý Trường Thọ cũng cảm giác được, mình tâm tình có một chút biến hóa...

Hắn ám niệm thanh tâm chú, đáy lòng nhất thời một mảnh không minh.

Lý Trường Thọ là lần đầu tiên gặp được loại này thần thông, cũng tại mượn giấy đạo nhân cần thận quan sát.

Loại này thần thông xưng là mị thuật, thượng cổ Yêu tộc hưng thịnh thời, một ít Yêu tộc đều sẽ chuyên tu này pháp, để mà bộ lao Yêu tộc cao thủ, vì mình tìm một chỗ dựa vững chắc.

Lúc này này nữ yêu cũng không chỉ là đơn giản thi triển mị thuật, tự thân cũng tại triển lộ nữ tử mị lực, tư thế, thần thái, nhãn thần, ánh mắt, thậm chí môi giữa khép mở biên độ, hiển nhiên đều tại phối hợp mị thuật.

Rất nhanh, Lý Trường Thọ phát hiện, Tửu Ô sư bá đã muốn có chút đỉnh không được...

Thấp đạo nhân hướng trước bước ra một bước nhỏ...

Nếu là nhượng Tửu Ô sư bá bị đối phương mị thuật không chế, sự tình cũng sẽ có điểm phiến toái.

Thế là...

Ba!

Nhất chỉ họa trục đột nhiên từ 'Tề Nguyên' cổ tay áo chảy xuống, đập ở tại trên bờ cát, rồi sau đó tự hành mở ra một chút.

'Tề Nguyên' hai mắt cúi đầu nhìn lại, đáy mắt tràn đầy mê mang, nhưng lẩm bẫm nói:

"Này không phải... Trường Thọ cấp họa quyền..."

Sư huynh, Tử Ô sư huynh?"

"Ân?" Tử Ô nhìn không chuyển mắt, cũng không quay đầu lại, thuận miệng ứng tiếng, "Sư đệ, làm sao vậy?"

'Tề Nguyên' đem địa thương họa trục nhật, đi đến Tử Ô bên cạnh, chậm rãi mở ra;

Hoặc như là không cẩn thận, dùng cánh tay khừ tay đụng phải hạ Tử Ô sư bá bả vai.

Tử Ô theo bản năng thấp phía dưới, thấy được kia chậm rãi mở ra họa quyển...

Lúc này, Tử Ô nhãn trung thế giới, đều là một mảnh hồng nhật;

Kia họa quyển mở ra nửa thước, chính kiến quần áo biên giác, Tử Ô đáy lòng cũng có chút tò mò, lại muốn ngẩng đầu đi xem cây hạ mỹ nhân, lại muốn cúi đầu xem họa trung là người phương nào.

Theo sát mà, họa quyển lại mở ra một tác, hiện ra họa người trong khuôn mặt;

Coi kia đầy mặt nếp uốn, xem kia từng suy sụp váy dài, lại kiến kia hơi hơi bốc lên Lan Hoa Chi, cùng với ó vàng đầu ngón tay...

Trong phút chốc, Tử Ô giống như nghe thấy 'Đinh' một tiếng vang nhỏ, bên tai tà âm nháy mắt tiêu tán;

Này thấp đạo nhân đặng đặng đặng lui về phía sau ba bước, ngừng thở, hai mắt nháy mắt khôi phục thanh minh, tất cả người đều là tinh thần chấn hưng, còn nhin không được run run vài cái.

Cây hạ nữ yêu nương mảy, rồi lại tiếp tục phát lực, nhưng...

Giống như, mình thần thông, giờ phút này hoàn toàn không còn rồi hiệu quả.

Tử Ô sau lưng tràn đầy mồ hôi lạnh, thấp giọng nói: "Vừa rồi như thế nào... Sao lại thế này?"

Một bên 'Tề Nguyên' tiếp tục chậm rãi mở ra họa quyển, "Sư huynh, người xem, này họa bút nhưng thật ra khá diệu."

"Ta..."

Tử Ô cúi đầu nhìn đã muốn mở ra quá bán họa quyển, nó thượng 'Mỹ nhân' nhóm mọi cách tư thái, đáy lòng không nữa một tia gợn sóng.

Tử Ô nhíu mày nói: "Sư đệ, này ra sao vật?"

"Ai, này là Trường Thọ tặng ta vật, " 'Tề Nguyên' cười khở nói, "Vừa rồi không biết như thế nào liền rơi xuất đến rồi.

Trường Thọ này là tại trêu chọc bản đạo, nói bản đạo già rồi, liền cấp này cô quái mỹ nhân đồ."

"Hoàn hảo, có thứ này tại!"

Tửu Ô hai mắt nhú lại, nhìn về phía cây hạ kia nữ yêu.

Thương một tiếng, Tửu Ô rút ra kiếm tiên, cắn răng mắng: "Người còn dám dùng mị thuật lừa dối ta đấng!

Muốn chết!"

Cây hạ, kia hoa lâu chương quĩ đôi mi thanh tú vừa nhú, chính là lại mềm mại cười, lộ ra điềm đậm đáng yêu bộ dáng, mắt phượng rung rung, giống như tại phong trần bên trong một mình nở rộ u lan...

Bên cạnh lão đạo, bưng kia họa quyền lại tiếp cận đi lên.

"Sr huynh, người xem cái này nhân vật, Trường Thọ họa đích mưu thật không sai."

Tửu Ô cúi đầu vừa thấy, giống như họa trung kia lão ẩu sống lại đây, đối mình nhẹ nhàng nháy mắt.

Này tháp đạo nhân lại nhất run run.

Lại nhìn cây hạ kia nữ yêu, vừa rồi hẳn còn cảm giác là 'Tại phong trần trung một mình nở rộ u lan', hiện tại nháy mắt tự thành ...

'Tại phong trần trung nơi nơi đều là cầu cái đuôi cây cỏ' thôi!

Tửu Ô nâng tay đem bảo kiếm ném này hoa lâu chương quĩ, phong duệ bảo kiếm sát nàng bên tai, xuyên vào kia khối đại thụ bên trong.

Lần này, hoa lâu chương quĩ cuối cùng hoàn toàn khiếp sợ.

Nàng nhìn chăm chăm bên cạnh cái kia lão đạo trong tay họa quyền, lúc này tự nhiên nhìn không tới họa quyền trung nội dung;

Nhưng nàng xác định, chính là này nhất trương họa quyền, nhượng hai người cơ hồ nháy mắt thoát khỏi mình toàn lực thi triển mị thuật!

Này là, gì pháp bảo?

Tửu Ô lập tức vãi ra hơn mười đạo phù lục, không hề cố sức, đã đem này vốn là bị tiên thăng bó trụ nữ yêu, hoàn toàn trấn ở yêu lực cùng yêu hồn.

Tửu Ô cũng nhìn Tề Nguyên, truyền thanh hỏi: "Tề Nguyên sư đệ, này đến cùng ra sao vật?"

"Chính là nhất trương đồ thôi, " 'Tề Nguyên' truyền thanh đáp câu, đem họa quyền chậm rãi thu .

《Bách Mỹ Lão Hậu Đồ 》, luyện khí sĩ tu đạo tĩnh tâm, chống cự mị thuật chuẩn bị lương phẩm!

"Đa cấp vi huynh xem hai mắt lai."

"Này... Được rồi.

Vật ấy mặc dù hảo, sư huynh còn thỉnh ít xem, dù sao sư huynh cũng là có đạo lữ người."

Tửu Ô cười cười, bình tĩnh địa đạo câu:

"Yên tâm đi, không thành vấn đề.

Trường Thọ sư diệt họa sĩ đương thật không sai, phần hồng bộ xương khô, thì giờ sống uống, chẳng bằng trường sinh tiêu dao, mà lại quá mà lại hành."

Lý Trường Thọ: ...

Này hiệu quả, có phải hay không quá tốt rồi điem.

Hơi sau lại cấp sư bá phối chút Độc Long Tửu đi, dù sao nếu sư bá thật sự thành cử bất động đạo nhân, kia mình cũng coi như cùng Tửu Thi sư bá kết nhân quả.

...

Nửa ngày sau, Tửu Ô cùng Lý Trường Thọ khỏi này giấy đạo nhân, cười mây hướng tới Đông Thắng Thần Châu bay đi.

Hai người vẫn chưa trực tiếp chém giết này nữ yêu, bọn họ đã muốn đề ra nghi vấn rõ ràng này yêu lai lịch, đối phương mị thuật không thể phát huy hiệu quả sau đó, vẫn chưa quá đa chống cự, rất thống khoái mà liền công đạo mình cân cước.

Đơn giản mà nói, này hồ yêu chính là không có sợ hãi, liệu định hai người sẽ không giết có công đức hộ thân mình.

Liền như người có thiện ác, yêu cũng là có;

Này đầu lục vĩ yêu hồ tu hành đã có lục nghìn đa niên, chỉ là làm cái hoa lâu chường quỹ, thu liễm tiền tài, thuần dưỡng tiểu yêu, tự thân vẫn chưa trực tiếp đã làm hấp thu phạm nhân dương khí sự.

Nhưng nàng cũng đồng thời chưa bao giờ làm gì chuyện tốt;

Này phần công đức là 'Tổ truyền', nàng tổ tiên từng tại năm đó Vu Yêu đại chiến trung, âm thầm cứu quá không ít Nhân tộc, Nhân tộc đại hưng sau đó, cho nàng bộ tộc một chút công đức.

Loại này có công đức tại thân, tổ tiên từng đối Nhân tộc có công Yêu tộc, hai người cũng không tốt xử trí, cố mang về cấp môn nội xử lý.

"Sư đệ, " Tửu Ô đạo, "Ngươi kia mỹ nhân đồ có không cho ta mượn dùng một chút?"

Ta sợ môn nội trường lão bị nàng mê hoặc, tuy không có có gì đại sự, nhưng cũng tóm lại sẽ làm tiền bối cao nhân xấu mặt."

Lý Trường Thọ hơi làm do dự, còn là đem này phúc đồ giao đi ra ngoài.

Này vốn là là một bộ phổ phổ thông thông họa làm, chỉ là cấu tứ xảo diệu điểm, cũng không có gì cùng lắm thì .

Mà lại cùng loại đồ vật, hần... Còn đa.

-----oOo-----

Một trăm nhất mười bốn chương lừa dối sư thủ phạm

"Sư huynh, sơn môn đang nhìn, này yêu cũng lật bắt khởi gì lãng.

Ngươi ta, ngay tại này chia tay đi."

Độ Tiên Môn sơn môn ngoài ba trăm lý, cùng đóa vân thượng, Lý Trường Thọ giả trang 'Tề Nguyên lão đạo', đột nhiên đối Tửu Ô mở miệng cáo biệt.

"Tề Nguyên sư đệ, vì sao không đồng nhất cùng đi thường phạt điện?"

Tửu Ô thoáng có chút kinh ngạc, "Lần này trừ yêu cũng có sư đệ một nửa công lao, phải cùng đi lĩnh thưởng mới là."

'Tề Nguyên' cười nói: "Này phần ban cho, còn có này linh thú túi, xin mời sư huynh chuyển giao cho ta kia hai cái đồ nhi đi.

Không dối gạt sư huynh, ta còn có chuyện quan trọng muốn chạy về lâm đông thành.

Loại này trước sau nhất chậm trễ, lại trở về, cũng không sai biệt lắm đi ra ước hẹn thời ."

Ước hẹn?

Tửu Ô nhíu mày gật đầu, có chút muốn nói lại thôi.

'Tề Nguyên' làm cái đạo vái chào, xoay người liền muốn cưỡi mây mà chạy.

Nhưng 'Tề Nguyên' mới vừa phi bắt quá bán trượng, Tửu Ô chính là một tiếng: "Sư đệ chậm đã hành!

Có không năng cùng vi huynh nói một tiếng, người hẹn người nào?"

Lý Trường Thọ đáy lòng nhẹ nhàng thờ ra...

Sư bá thượng bộ, vậy là tốt rồi làm.

"Cái này, " Lý Trường Thọ cố ý làm ra một bộ khó xử bộ dáng, theo sau liền là âm đạm thờ dài, "Không dám lừa gạt sư huynh, trước mấy tháng, sư tỷ của ta truyền đến hai lần thư, ước ta tại lâm đông trong thành nhất kiến."

Tửu Ô rõ ràng ngẩn ra, bấm ngón tay suy tính, nhiều lần xác nhận mình đáy lòng kia đoạn coi như khắc sâu trí nhớ;

Nhất thời giữa, Tửu Ô sắc mặt thập phần cổ quái.

Mà Tửu Ô kể tiếp một câu, cũng có chút ra ngoài Lý Trường Thọ dự liệu.

"Tuyệt không có khả năng này.

Tề Nguyên sư đệ, việc này tất là có người từ giữa làm khó dễ, hoặc là tính kế ở người!"

"Sư huynh lời ấy ý gì?"

Giấy đạo nhân khuôn mặt thượng, lộ ra vài phần vừa đúng háo sắc, vội nói: "Còn thỉnh sư huynh nói rõ!"

"Cái này, " Tửu Ô trầm ngâm hai tiếng, đồng thời không đáp lời, chỉ là nói: "Tóm lại, việc này bất quá khả năng là được."

"Tửu Ô sư huynh!"

'Tề Nguyên' lập tức hướng trước, liên tục làm đạo vái chào, khẩn cầu Tử Ô chi tiết cho biết.

Tử Ô tính tình cũng không chịu nổi khuyên, rất nhanh liền sâu kín thở dài, trầm giọng nói:

"Người sư tử bát trăm năm trước đã là tiêu vẫn, tàn hồn đầu thai đi, việc này là ta tận mắt nhìn thấy.

Năm ấy, sư đệ người cùng tiên lâm phong khoái tu sư đệ nổi lên tranh đấu, khoái tu sư đệ âm thầm đánh lén, người thương tổn bị thương nặng đạo cơ, tính mệnh mặc dù bảo trụ, nhưng không cách nào tiếp tục tu hành.

Người sư tử hoàn giang vũ tứ rời núi môn, nói phải đi tìm các người đạo chơi tứ hải sư phụ trở về cùng người tương kiến...

Nhưng nàng trên thực tế, phải đi Bắc Câu Lô Châu, vì người tìm kiếm một mặt tu bổ đạo cơ bảo dục.

Đội môn nội trường lão phát hiện, lập tức phái ta cùng với cái khác hai vị chấp sự đuổi theo, nhưng chúng ta đuổi tới thời, nàng đã tại Bắc Câu Lô Châu ở chỗ sâu trong, bị hung thú bị thương nguyên thần, hấp hối.

Ta ba người cuối cùng một thân bản lĩnh, cũng không có thể cứu hồi nàng này căn mầm tiên.

Người sư tử lâm chung di ngôn, thác ta ba người đã nói chưa tìm được nàng, càng không thể đem việc này nói ở người.

Nàng thi cốt, đều là chúng ta ba người an táng hạ , việc này người như không tin, ta cũng khả nhượng bọn họ hai người đối với người nói...

Sư đệ, Tề Nguyên sư đệ?

Người... Có khỏe không?"

'Tề Nguyên' thân hình run lên, hai mắt mất đi thần sắc, về phía sau lui lại mấy bước, mắt trung ần ần ngẩn lệ.

—— Lý Trường Thọ ngày thường cũng không cân nhắc quá, loại này khổ tình diễn kịch phải như thế nào diễn, lúc này cũng chỉ có thể toàn bộ bằng mình sức tưởng tượng đi phát huy.

May mà, Tử Ô nhắm mắt than nhẹ, không nhẫn tâm đa xem.

Cái này sự, Tửu Ô bản không nghĩ nói ra, nhưng lại lo lắng 'Tề Nguyên sư đệ' thật sự rơi vào gì tính kể.

"Nàng... Nàng táng ở nơi nào?"

"Kia khói độc mê loạn chỗ, sớm đã là thi cốt vô tồn, sư đệ người chớ có chấp niệm ở này, nàng cũng đã đầu thai đi."

Tửu Ô còn muốn an ủi, nhưng Tề Nguyên đã là chấp tay làm cái đạo vái chào, im lặng không nói gì, cúi đầu hướng tới sơn môn bay đi.

"Sư huynh, ta nghĩ lẳng lẳng."

"Tề Nguyên sư đệ..."

Tửu Ô cũng biết 'Tề Nguyên' lúc này đúng là tâm thương thời, vẫn chưa khuyên nhiều, dẫn theo linh thú túi, từ sau chậm rãi đuổi kịp.

Này vị thập đạo nhân cũng là cảm khái mọc lan tràn, rung đùi đắc ý địa ngâm khẽ hai tiếng:

"Tình kiếp nạn quá, đạo tâm khó khăn an.

Hỏi thế gian tình là gì, thẳng dạy người... Đem không thể mị."

Lại niệm cập nhà mình đạo lữ, Tửu Ô lộ ra một chút ôn nhu mỉm cười;

Đột nhiên giữa, nhà mình đạo lữ trước người, hiện ra từng đạo quyền rũ lão ầu...

Đinh ——

Tửu Ô nháy mắt run run hạ.

Phấn hồng bộ xương khô, mặt nạ bạch cốt, tu đạo mới là đứng đắn sự!

...

Cùng lúc đó, Tiểu Quỳnh Phong nhà cô trung.

Lý Trường Thọ mở hai mắt, ánh mắt thập phần phức tạp.

Việc này sau lưng, lại vẫn có loại này ân tình...

Đáng tiếc mình đóng vai thành sư phụ giấy đạo nhân, án tình lý mà nói, không thể vấn nhiều lắm, bằng không tốt hảo hỏi han một phen, lại tinh tế tra xét việc này chi tiết.

Lần này từ Tử Ô sư bá trong miệng, biết được sư phụ cừu gia đến cùng là ai, đã là thu hoạch khá phong phú.

Tiên lâm phong, khoái tư.

Này là nhất danh Chân Tiên, tại môn nội vô thậm tên tuổi, Lý Trường Thọ cũng chỉ là tại Bách Phàm Điện danh sách thượng, ngẫu nhiên kiến quá cái này danh hào.

Cùng là môn nội Chân Tiên, người này nổi tiếng cùng nhận ra độ, xa không bằng Tử Cửu sư thúc, Tử Ô sư bá, loại này có đặc điểm, có cá tính tồn tại.

Người này...

【ác ý tư đầu, tập thương tổn ta sư, hại ta sư chỉ phải binh giải hóa Trọc Tiên;

Càng là uy bức ta, vì vài cọng tiên giải cây cỏ, chủ động ngoài đi ra ngoài một chuyến bắc châu, từ nay về sau gặp phải nhiều nhân quả;

Đến nay biết được, người còn gián tiếp hại chết ta sư bá, hại chết sư phụ yêu tha thiết sư tỷ.】

"Đạo hữu."

Lý Trường Thọ trong ánh mắt xẹt qua một chút kiên quyết, nhưng rất nhanh liền biến mất đi xuống.

Chợt nghe hắn thì thào một tiếng...

"Chúng ta cái này nhân quả, kết không khỏi quá lớn rồi chút."

Khởi thân, tại nhà cỏ trung đi qua đi lại, Lý Trường Thọ đáy lòng không ngừng cân nhắc.

Không thể cấp, giết hoặc là phế nhất danh Chân Tiên cừu địch, đối lúc này mình mà nói cũng không tính việc khó;

Nhưng việc này quan hệ đến bọn họ thầy trò ba người sau này tại Độ Tiên Môn tình cảnh, phải cầu ổn.

Hiện tại việc cấp bách, là quyết định muốn hay không đem việc này nói cho sư phụ.

Cẩn thận ngẫm lại, sư phụ cũng là...

Hảo thâm nhất nam tiên.

Thành tiên cơ bị hủy, sư tử ra ngoài bất quy, sư phụ ra ngoài bất quy, hóa thành Trọc Tiên còn bị người tính kế, tiên môn nội liên cái tri tâm bạn tốt đều chưa, còn mỗi ngày bị đồ đệ đùa bỡn ở...

Khu, cuối cùng này điều bất tính.

Không bao lâu, Lý Trường Thọ đáy lòng đã muốn có phương án suy tính.

Hắn lấy ra một quả tháp kém truyền tin ngọc phù, bắt chước trước hai phong thư bút tích, viết xuống hai câu thoại:

'Biết ngươi mạnh khỏe, ta đã tâm an.

Chớ lại niệm ta, từ đó hai tính.'

Hồi sau lại đối sư phụ giải thích nói, mình tại lâm đông thành ngày người mấy ngày, tại chằm biên phát hiện này ngọc phù, đồng thời không tìm được ước hẹn người tẩm tích, rồi sau đó cùng Tử Ô sư bá gặp được, liên thủ trừ yêu...

Trực tiếp đối sư phụ nói tình hình thực tế, sư phụ đáy lòng khẳng định là một mảnh tính mệnh, Trọc Tiên đạo cơ bản lai liền bất ổn.

Dùng loại này phương thức, nhượng sư phụ nghĩ đến sư bá còn tại, chỉ là không muốn cùng sư phụ tương kiến, kia sư phụ tâm tình cần phải là:

【bông tuyết phiêu phiêu, gió Bắc rền vang, Thiên Địa, một mảnh, mệnh mang...】

Tuy rằng bi thương, nhưng còn là có điểm sắc thái.

'Sau này lại nghĩ biện pháp, tìm một chút này vị sư bá chuyển thể thân đi.'

Lý Trường Thọ đáy lòng thở dài, ánh mắt dừng ở, mình trước kia dán tại nhà cổ trung cái kia 'Ồn' chữ, tâm tình gợn sóng dần dần bình ổn.

Sự tình, cũng muốn đi bước một lai làm.

Ngụy trang thành sư phụ giấy đạo nhân cuối mây trở về Tiểu Quỳnh Phong, tiên tiến Lý Trường Thọ nhà cổ, rồi sau đó Lý Trường Thọ cùng này giấy đạo nhân cùng nhau, đi sư phụ phòng trong.

Khỏi này giấy đạo nhân việc này sứ mệnh, cũng liền cáo một đoạn rơi xuống.

Một lát sau, chỉ có Lý Trường Thọ đi tới.

Lại quá mấy ngày, Tử Ô sư bá tới thăm mình mới vừa hỗn thực 'Tề Nguyên sư đệ', thuận đường đưa tới trừ yêu môn nội ban cho, đồng thời cho biết, báo cho Tề Nguyên, tên kia nữ yêu xử trí kết quả.

Lý Trường Thọ dùng 'Sư phụ ta mấy ngày gần đây không biết vì sao mặt lộ vẻ bi thống' loại này lý do, cản lại Tử Ô sư bá, đồng thời cùng Tử Ô sư bá nói chuyện đàm năm đó sự.

Tử Ô đem trước đây theo như lời mà nói, một lần nữa nói một lần;

Lý Trường Thọ truy vấn mấy cái chi tiết, Tử Ô cũng đều tường tận địa đáp đi lên.

Theo sau, Lý Trường Thọ nhiều lần thỉnh cầu, khẩn cầu Tử Ô sư bá xin nhờ mặt khác hai vị năm đó cùng nhau tiến đến chấp sự, cần phải giữ nghiêm bí mật này, không được tại môn trung lại nói...

Tử Ô trịnh trọng địa đáp ứng, này đối Tử Ô mà nói, vốn là là việc nhỏ.

Như thế, lâm đông thành cái này tiểu nhạc đệm, cũng coi như hạ xuống màn che.

Tróc tới hồ yêu, bị môn nội trưởng lão trấn áp ở tại Độ Tiên Môn sơn môn ngoài, một chỗ địa mạch đại trận bên trong, phạt nạng tại chỗ đó cấm đủ ba trăm niên.

Kia hồ yêu có thể được bắt tử, cũng vẫn chưa nói thêm cái gì, rất im lặng địa bị trấn áp ở tại một chỗ ngọn núi hạ, vẫn chưa nhìn ra nạng có gì oán khí.

Án Lý Trường Thọ suy nghĩ, này nữ yêu tốt nhất là trực tiếp xử trí rồi;

Nhưng môn nội chúng tiên, ai cũng không nghĩ lỗ lỗ công đức, tăng thêm nghiệp chướng, cũng chỉ hảo đem nạng tạm thời phong cấm tại sơn môn ở ngoài.

Đối với này hồ yêu, Lý Trường Thọ vẫn chưa phớt lờ;

Chung quy là 'Mình sư phụ' cùng Tử Ô sư bá xuất thủ, đem nạng cầm nã, còn bung nạng tại thế tục 'Hang ổ'.

Ô công đức, hủy công đức phương pháp, Lý Trường Thọ tại sách cổ thượng nhìn đến quá vài loại, tuy rằng phiền toái, nhưng cũng cũng không phải không thể làm đến.

Nhưng hiện tại, xử trí này hồ yêu cũng không phải tối ưu tiên hạng mục công việc.

Xác định sư phụ cừ địch là tiên lâm phong khoái tu, Lý Trường Thọ rất nhanh mà bắt đầu âm thầm điều tra cùng mưu hoa, tiên thức cũng là một khắc không ngừng, bao phủ tất cả tiên lâm phong...

Chim điều bác thảo, do đem hết toàn lực;

Hắn nghĩ thực thi hoàn mỹ 'Trừ địch' kế hoạch, tự nhiên tốt hảo mưu tính một phen.

Chế định hành động điếm chính, đánh dấu các nơi chỗ khó đồng thời lần lượt phân tích, cuối cùng làm ra mấy bộ phương án, tuyển ra tối hoàn mỹ nhất điều, cái khác tất cả đều dự bị.

Tổng hợp lại cân nhắc, cấp đối phương một lần bất ngờ, đối mình mà nói cực kỳ ôn hòa.

Đại khái nửa năm sau, Lý Trường Thọ cuối cùng gặp được này khoái tư một mặt.

Đó là một trung niên bộ dáng đạo nhân, khuôn mặt công chính, khí độ bất phàm, cũng là mày kiếm mắt sáng, quả thật có vài phần 'Tư sắc'.

Khoái tư đạo nhân là từ sơn môn chỗ mà đến, phải là từ bên ngoài mới vừa hồi Độ Tiên Môn; hắn hồi tiên lâm phong thời, có bốn lần nhìn về phía Tiểu Quỳnh Phong phương hướng, ánh mắt biểu lộ một chút lãnh ý.

Lý Trường Thọ cầm cái thẻ tre, đem này chút kể lại địa nhớ .

...

Khoái tư đạo nhân...

Chết nhanh đạo nhân?

Từ biết được tên này bắt đầu, Lý Trường Thọ đã muốn bắt đầu tay chuẩn bị;

Sơn môn ở ngoài, hai chỉ Thiên tự giấy đạo nhân tùy thời đợi mệnh, dẫn theo cũng đủ diệt sát hai mươi danh Thiên Tiên độc đan.

Lý Trường Thọ có thể bảo trì thời gian dài một lòng đa dụng;

Phân nhất sợi tâm thần, thời khắc dùng tiên thức giám sát tiên lâm phong, đối hắn mà nói cũng không phải gì việc khó.

Chỉ là, nhượng Lý Trường Thọ có chút lo lắng là...

Tự sự phụ nhìn kia mười sáu chữ, một mạch chưa từng từ nhà cỏ trung xuất lai.

Nếu không Lý Trường Thọ năng cảm ứng được sự phụ trạng thái, khủng sợ sớm đã phá trận đi vào, tham tìm tòi đến tột cùng.

Theo dõi về theo dõi, tự thân tu hành cũng là không thể hạ xuống .

Lý Trường Thọ cứ theo lẽ thường luyện đan, tu luyện, giác ngộ, dạy sư muội, đồng thời định kỳ đi sư phụ ngoài phòng ân cần thăm hỏi hai câu, cùng sư phụ nói nói mấy câu.

Này nhất dán mắt, nhất mười hai năm vôi vàng mà qua, khoái tu đạo nhân một mực chính hấn động phủ trung bế quan tu hành.

Này vị đạo nhân chỉ sợ giờ phút này cũng không biết, hấn ngoài động ngăn cách trận pháp, sớm bị, được người âm thầm dòm ngó phá, nhất sợi tiên thức chăm chú vào hấn thân thượng, đã có thập dư niên chưa từng na khai.

Đâu sợ khoái tu đạo nhân trước đây có mỏng manh cảm giác, cảm thấy có người ở nhìn chăm chú vào mình, này thập đa ngày tết lai, cũng đã muốn thói quen .

Nhất danh Chân Tiên bế quan tu hành, mấy chục thượng trăm năm cũng rất bình thường, đối phương nếu bất động, Lý Trường Thọ cũng liền bất động.

Nhưng Lý Trường Thọ cũng không nghĩ tới, mình không đợi lai khoái tu ra ngoài, nhưng đẳng đến rồi thứ nhất tin tức.

Nguyên nhân Độ Tiên Môn lần trước kiếp nạn, môn nội muốn hoà dịu hoà dịu môn nhân đệ tử áp lực, cùng với, vi chọn lựa tham gia tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội ưu tú đệ tử...

Mỗi hai trăm niên một lần môn nội đại tỷ thí, đem tại ba năm sau, trước thời hạn cử hành...

-----oOo-----

Một trăm nhất mười lăm chương đạo hữu, đường đi trách 【 đại chương cầu phiếu 】

"Môn nội đại tỷ thí..."

Tiểu Quỳnh Phong thượng hạ nổi lên mênh mông mưa phùn.

Lý Trường Thọ tự đan phòng sửa sang lại hết đan dược, hướng nhà cỏ mà đi, đáy lòng suy nghĩ mình cùng Tiểu sư muội không thể tránh đi cái này môn nội đại sự.

Hiện tại hấn tầng ngoài tu vi là về đạo cảnh đệ nhất giai, đệ tử bài danh, duy trì tại môn nội hơn hai mươi vị.

Đối môn nội mà nói, hấn này căn mầm tiên, có điếm chạy trật con đường, liền hỉ hoan luyện đan cùng cân nhắc trận pháp;

Đối Lý Trường Thọ mà nói, vị trí này chính là vừa mới hảo, đã không có nhiều lắm tồn tại cảm, cũng có tốt hơn môn nội đái ngộ.

Bảo lưu nhất sợi tiên thức, nhìn chăm chú tiên lâm phong thượng bế quan khoái tư đạo nhân, Lý Trường Thọ đem đại bộ phận tâm thần, trở về đến trước mắt việc nhỏ thượng...

"Nên đi đưa một chút Hữu Độc ."

Hữu Cẩm Huyền Nhã hôm qua vừa tới, hiện tại cần phải còn chưa rời khỏi.

Này mười mấy năm qua, Hữu Cẩm Huyền Nhã lai Tiểu Quỳnh Phong thời gian trở nên cực có quy luật;

Đại khái mỗi cách hai năm, nàng sẽ đúng hạn xuất hiện tại Tiểu Quỳnh Phong một lần.

Như là làm theo phép, duy trì mình hữu nghị.

Thuận tiện, cũng là nàng thời gian dài không thấy được nào đó vị sư huynh, đáy lòng hội thoáng có chút không lạc.

Án nàng lý giải, Trường Thọ sư huynh là mình học tập tấm gương, đa nhìn xem mới có thể biết mình con đường có hay không chạy thiên...

Mỗi lần nàng đến rồi, Lý Trường Thọ cũng đều hội tị , nhượng Linh Nga bồi tán gẫu bồi chơi bồi uống trà;

Chỉ có tại Hữu Cẩm Huyền Nhã phải rời khỏi, hội Phá Thiên Phong tiếp tục bế quan tu hành thời, Lý Trường Thọ mới có thể hiện thân, cùng nàng nói hai câu thoại, cáo nhất cáo biệt.

Như vậy, Hữu Cẩm Huyền Nhã sẽ cảm thấy việc này viên mãn, trở về thời, cũng sẽ không cẩn thận mỗi bước đi nhìn xung quanh.

Mưa phùn mông lung, vân vụ tiệp thẳng;

Lý Trường Thọ rất nhanh đi đến bên hồ, cầm chút cá thực tung ra nhập mặt hồ.

Nhìn xa sơn sơn ảm không thấy, xem gần nước nước khởi sóng liên.

Sau lưng nhà cổ trung, hai tầng trận pháp nội, chén bàn đồng hỗn độn, tiệc rượu sớm tán, kia ba đạo bóng hình xinh đẹp, đang ở Linh Nga giường thượng say rượu tiểu ngủ...

Hữu Cẩm Huyền Nhã chuyên thuộc vị trí còn là giường chân, ngồi ngủ say;

Linh Nga nằm ở một bên, Tử Cửu còn lại là ôm vò rượu ngã ngổ tại bên giường.

Ba người trên mặt đều dùng son họa một ít mặt quý, dĩ Tử Cửu trên mặt họa nhiều nhất, tự nhiên là ngày hôm qua thua tối thảm.

Lý Trường Thọ nhìn thoáng qua Hữu Cầm Huyền Nhã tu vi...

Về đạo cảnh thứ sáu giai, còn kém tam giai cảnh giới, nàng có thể đến mình thiên kiếp.

Lý Trường Thọ đối Hữu Cầm Huyền Nhã độ kiếp, thoáng có nhất bỏ bỏ lo lắng.

Từ Hữu Cầm Huyền Nhã lúc này biểu hiện ra tư chất lai xem, ông trời của nàng kiếp ít nhất cũng là bảy đạo, có khả năng chính là tám đạo lôi kiếp;

Nhưng Hữu Cầm Huyền Nhã tu đạo đến nay, tích lũy lực thiên, vạn nhất đụng tới tượng hấn như vậy thiên kiếp, nói không chừng hội...

Tuy rằng Hữu Cầm Huyền Nhã đối mình mà nói, đồng thời không có nhiều lắm 'Tăng', nhưng tóm lại coi như là nửa bằng hữu...

Chuẩn bị cho Linh Nga độ kiếp phần món ăn, cũng cấp nàng nhất thành đi.

Đáy lòng thoáng cười, Lý Trường Thọ một bên tra xét mình sự phụ tình hình, một bên nhìn chăm chăm cái kia cừ địch.

Hai tương đối so, Lý Trường Thọ đáy lòng, thoáng có chút bất bình.

Lúc đầu 'Kỳ Kỳ sư đệ' cùng 'Nhạn Nhi sư tỷ' lần đó sự kiện, Linh Nga nghe được rồi, sư phụ, sư bá, khoái tư đạo nhân đồn đại.

Kia thì đồn đại trung, sư phụ cùng khoái tư đạo nhân là nguyên nhân đạo lữ sự dẫn phát mâu thuẫn, song phương tư đấu nhất chiến;

Nhưng, trước đây Tử Ô sư bá nhắc tới một câu 'Đánh lên'.

Mà lại căn cứ Lý Trường Thọ này thập đa niên âm thầm điều tra, cùng với tại sư phụ nơi đó nói bóng nói gió hỏi nội dung, đáy lòng đã muốn không sai biệt lắm, hoàn nguyên sáng khoái sơ nguyên bản cố sự...

Đại khái ngàn năm trước, Tiểu Quỳnh Phong bản thầy trò ba người, sư thu hai cái đệ tử, đệ đệ tử tu hành đi vào quỹ đạo, sư đi dạo chơi tứ phương, tìm kiếm đột phá;

Để lại sư tỷ hoàn giang vũ, cùng với sư đệ Tề Nguyên.

Bọn họ năm đó đều là kia một đám đệ tử mầm tiên, hoàn giang vũ bài danh bát chín, Tề Nguyên bài danh mười bốn ngũ;

Hai người thanh mai trúc mã, tại Độ Tiên Môn đại làm đạo lữ phong hoàn cảnh trung, tất nhiên là cho nhau ám sinh tình cảm.

Sau, tiên lâm phong mầm tiên khoái tư, đối hoàn giang vũ nhất kiến chung tình, cầu mãi hơn mười niên mà bất được, giận chó đánh mèo ở Tề Nguyên.

Này người âm thầm tương kích, nơi chốn đối chọi gay gắt, cuối cùng ước Tề Nguyên ra ngoài tử đấu, kì thực âm thầm xuất thủ đánh lén, đem Tề Nguyên đánh thành trọng thương...

Cho nên liền có hoàn giang vũ mạo hiểm ra ngoài, đi cấp Tề Nguyên su rằm dược thảo sự.

Về phần, Linh Nga ban sơ tìm hiểu đến kia thì đồn đại:

Hoàn giang vũ buồn bực mình bị nam tu cho rằng tranh lai cướp đi 'Bảo vật', rời khỏi tiên môn đi tìm tìm nhà mình sư phụ, mà Tề Nguyên cùng khoái tư ước chiến, Tề Nguyên không địch lại trọng thương.

—— này kỳ thật là tiên lâm phong năm đó tràn tới tin tức, thiên hướng ở khoái nghĩ xong .

Mà lúc đầu hoàn giang vũ sư bá cùng sư phụ tứ cố vô thân, Tiểu Quỳnh Phong hoàn toàn không có trưởng lão, nhị vô tiên nhân, chỉ phải nuốt vào này quả đắng.

Đến nay...

Sư bá hoàn giang vũ chết thảm Bắc Câu Lô Châu, hạnh được tàn hồn đầu thai lục đạo luân hồi;

Tề Nguyên đạo cơ tổn thương, gãy dựa bát chín trăm năm, vốn nên chết vào thiên kiếp hạ, lại bị mình đại đệ tử, cũng chính là Lý Trường Thọ nhất khối đan dược cứu.

Lý Trường Thọ đối này có chút khí bất quá.

Sở dĩ khí bất quá, cũng không phải là khoái tư đề tiện vô sỉ, hẳn đối khoái tư người như thế, đời trước sớm có lĩnh giáo.

Lý Trường Thọ sở khí , là này hai kiện sự:

Thứ nhất, môn nội sau trừng phạt, là căn cứ chuyện lớn biến thành chuyện nhỏ nguyên tắc, tiên lâm phong bảo vệ khoái tư.

Đến nay khoái tư hăng hái, bạn đạo lữ, mưu Thiên Tiên, vọng trường sinh, sự phụ của mình, nhưng nhiều nhất chỉ có thể đến Chân Tiên cảnh.

Thứ hai, sự bá hoàn giang vũ lúc đầu, là bị tiên lâm phong bức bách đến loại nào nông nổi, lại nên hạng bất lực, môn nội loại này đa tiên nhân, nhưng muốn độc thân đi về phía trước bắc châu...

Nhưng không sao.

Môn nội bất trùng phạt thủ phạm, hấn làm đệ tử, thì sẽ đi đại sự thảo cái thuyết pháp!

Tất cả phong giữa vốn là có ma sát cùng bất hợp, này là Lý Trường Thọ nhập môn sau, quan sát hai ba năm phải xuất tới kết luận.

Cố, hấn cũng sẽ không cố ý nhằm vào tiên lâm phong, nhiều lắm là tại môn nội đại tỷ thí, gặp được bọn họ phong đệ tử, xuống tay hắc một ít thôi.

'Hiện tại, chỉ cần ngưng động một chút.'

Lý Trường Thọ hai mắt thoảng nheo lại, dừng ở mưa bụi trung tiên lâm phong, nhìn chăm chú vào cái kia tại động phủ ở chỗ sâu trong ngòi xuống thân ảnh.

"Su huynh? Người chừng nào thì tới được nha?"

Sau lưng truyền đến một tiếng khinh gọi, Lý Trường Thọ quay đầu nhìn lại, tất nhiên là Linh Nga đang từ nhà cỏ đi tới.

Nàng đang dùng ngón tay sơ làm mềm mại tóc dài, mặt cười thượng mang theo mới vừa tỉnh ngủ một chút đỏ ửng, đối Lý Trường Thọ mỉm cười;

Sau lưng nhà cỏ trung, kia hai cái thân ảnh cũng chậm chậm tỉnh lại...

Lý Trường Thọ đối Linh Nga lộ ra một chút mỉm cười.

Năm đó sự tỷ hộ không được sự đệ, không người vi Tiểu Quỳnh Phong xuất đầu;

Đến nay, chính là sẽ không .

...

Một lát sau.

"Chà chà, tiểu Trường Thọ, tiểu Linh Nga.

Các người Tiểu Quỳnh Phong chuẩn bị lần này tiên môn đại tỷ thí, lấy cái gì thứ tự nha?"

Tử Cửu sư thúc tựa vào nhà cỏ khung cửa thượng, khoe miệng mang theo một chút ý cười, ôm cánh tay, như thế hỏi câu.

Linh Nga nháy mắt mấy cái, nhìn về phía mình sư huynh;

Phòng trong chính khăn trương sửa sang lại mình quần áo Hữu Cầm Huyền Nhã, cũng là thoáng đi cà nhắc, hướng ra phía ngoài mắt nhìn.

Hiển nhiên, các nàng đôi Lý Trường Thọ 'Dã tâm' đều thập phần chú ý.

Lý Trường Thọ trầm ngâm một tiếng, vốn định nói một câu, mình tranh thủ trước năm mươi thứ tự là được rồi, có thể được đến môn nội cấp đại bộ phận tướng thưởng, không nên đi tranh trước hai mươi cũng không có gì dùng.

Nhưng ỏn thỏa khởi kiến, hấn hơi do dự địa, báo cái mong muốn bài danh:

"Bảo một trăm lẻ tám, tranh bảy mươi hai... Đi."

Thối phù một tiếng, Linh Nga nhin không được cười ra tiếng lai;

Tử Cửu nhất thời lật cái xem thường, mà mới vừa hệ hảo chùm thất lung Hữu Cầm Huyền Nhã, chính là nhẹ nhàng nhú mày.

Hữu Cầm Huyền Nhã âm thầm cân nhắc: 'Trường Thọ sư huynh vô luận điểm nào nhất đều thập phần ưu tú, chính là có đôi khi quá mức khiêm tốn, có chút khuyết thiếu tự tin.'

Nàng vừa muốn nói chuyện, Tiểu sư thúc đã muốn câu thất lung bắt đầu quả trách:

"Tiểu Trường Thọ người có thể hay không có điểm tiền đồ!"

Hiện tại Phá Thiên Phong ai còn không biết, bản sư thúc với người quan hệ thân cận!

Người tại môn nội đại tỷ thí nếu hàng vị quá thấp, bản sư thúc da mặt cũng sẽ bị người bỏ quang!"

Linh Nga ở bên chi là cười khẽ, biết sư huynh đã muốn độ qua thành tiên thiên kiếp nàng, hoàn toàn bất lo lắng sư huynh tại môn nội đại tỷ thí biểu hiện...

"Trường Thọ sư huynh."

Hữu Cầm Huyền Nhã đi ra nhà cỏ, nhìn chăm chú vào Lý Trường Thọ, nói:

"Đại tỷ thí còn có ba năm, ta gần đây tu hành cũng gặp một chút trở ngại.

Không bằng, ta quá nhiều lai vại lần, người ta luận bàn đấu pháp tiểu thuật, cũng khả hồ có tăng."

Lý Trường Thọ cười trở về câu: "Hữu Cầm sư muội an tâm tu hành là tốt rồi, đến lúc đó ta cố gắng cố gắng, phải năng hốt đến sao Bắc Đẩu tầng thứ."

"Lúc này mới tượng thoại!"

Tửu Cửu hừ một tiếng, nhưng còn là có chút bất mãn, lại nói: "Môn nhân đệ tử hai trăm niên làm một định số, lần này môn nội đại tỷ thí chí quan trọng yếu, quan hệ đến người sau này có không lưu lại sơn môn trung tiếp tục tu hành.

Linh Nga nhập môn thời gian còn thiếu, người nhập môn cũng đã một trăm vài thập niên .

Trước ba mươi sáu vị, khả phải bảo trụ mới được!"

"Sư thúc giáo huấn là!"

Lý Trường Thọ nhận nghiêm túc thật làm cái đạo vái chào, hít vào một hơi, nghiêm mặt nói:

"Kia lần này, sư điệt liền lớn mật một ít.

Bảo bảy mươi hai, tranh ba mươi sáu!"

Tửu Cửu nhất thời cảm động không hiểu, đối Lý Trường Thọ dựng thẳng cái ngón tay cái, "Tuy rằng môn nội đại tỷ thí, khẳng định không thể nhượng người dụng độc đan cùng mê dược, cũng sẽ không có trận pháp thi triển không gian.

Nhưng nếu người toàn lực ứng phó, nhất định có thể làm đến !"

Một bên Linh Nga lưng tay nhỏ bé, ngửa đầu nhìn bầu trời trạng...

"Trường Thọ sư huynh, " Hữu Cầm Huyền Nhã cũng hướng trước nửa bước, cặp kia mắt đẹp bên trong tràn đầy ánh sáng, "Sư huynh đối ta có gì mong đợi?"

"Đã là thủ tịch, tự đương..."

Lý Trường Thọ lời nói một chút, cảm giác mình lời nói, có lẽ sẽ cho Hữu Cầm Huyền Nhã mang đến không ít áp lực, thế là sửa lời nói: "Cố gắng trước tam giáp."

"Phi!"

Tửu Cửu một tiếng hừ lạnh, một chút chấn động, hùng hổ.

Nàng hung ba Bà Rịa đạo câu: "Huyền Nhã tự nhiên là muốn cố gắng đầu danh, thủ tịch đại đệ tử lúc này mới thực chí danh về."

Lý Trường Thọ cười nói: "Đấu pháp cũng không phải chỉ là dựa tu vi, lâm trận phản ứng, thần thông khác chế, bảo vật nhiều ít, đều có nhất định ảnh hưởng, sau ba người ảnh hưởng thậm chí còn muốn càng lớn hơn một chút..."

Đang nói chuyện, Lý Trường Thọ lời nói hơi chút một chút.

Tiên thức bắt đến, tiên lâm phong khoái tư đạo nhân đã đứng dậy, hướng tới động phủ ở ngoài đi đến;

Động phủ ở ngoài, có tam cái trẻ tuổi đệ tử đứng ở kia, tại bả báo có quan hệ môn nội đại tỷ thí sự...

Lý Trường Thọ ý niệm trong đầu nhanh quay ngược trở lại, bất động thanh sắc, lại cười nói câu:

"Như Hữu Cầm sư muội người không chê khí, không bằng ngày mai lại đây, chúng ta luận bàn mấy ngày."

Hữu Cầm Huyền Nhã nhất thời cười nói: "Kia, ngày mai sáng sớm ta liền lại đây."

"Xin đợi sư muội đại giá."

Lý Trường Thọ cùng Hữu Cầm Huyền Nhã cho nhau chấp tay hành lễ, hai người nhìn nhau cười.

Hữu Cầm Huyền Nhã vẫn chưa nghĩ nhiều lắm, chỉ là đơn thuần vui sướng.

Mà Lý Trường Thọ bên này chính là tại cân nhắc, nếu khoái tư đạo nhân lần này cần ra ngoài, kia...

Người thứ nhất bắt ở đây chứng minh mục kích chứng nhân, đã đến vị.

Căn cứ Lý Trường Thọ đối diện trước ba người hiểu biết, người thứ hai bắt ở đây chứng minh mục kích chứng nhân, rất nhanh sẽ mình nhảy ra.

"Một khi đã như vậy! Khụ khụ!"

Tửu Cửu chấp tay sau lưng, bụng một bức cao nhân diễn xuất, hướng trước bước ra hai bước, "Kia bản sư thúc, cũng liền cô mà làm, lại đây chỉ điếm các người vài ngày đi.

Các người tạ ơn lễ nhớ được chuẩn bị hảo, ta muốn...

Một trăm khối đường đậu đan cùng thập phần hảo tửu!"

Lý Trường Thọ nhất thời cười gât gât đầu.

Một bên sư phụ nhà cỏ trung, có chút tiểu tụy Tề Nguyên lão đạo đứng ở trước cửa, nghe được bên ngoài tiểu ngữ tiếng, khước miệng lộ ra một chút vui mừng, nâng lên tay lại hạ xuống.

Theo sau, Tề Nguyên lão đạo liền xoay người về tới bờ đoàn chỗ, ngồi xếp bằng ngồi xuống, tiếp tục tu hành.

Lý Trường Thọ tự nhiên nhìn chăm chú đến này một màn, đáy lòng lược làm suy tư, đã có tính toán...

Tuy rằng báo thù rất trọng yếu, nhưng nhượng sư phụ một lần nữa tỉnh lại, hảo hảo hưởng thụ quang đời còn lại, cũng ngang nhau trọng yếu.

Dù sao Lý Trường Thọ không phải vì 'Hết giận', mới có thể đi tìm cái này khoái tu đạo nhân bất thống khoái;

Hắn chỉ là, thay sư phụ mình cái bất bình thôi.

...

Khoái tu đạo nhân đồng thời không có nhượng Lý Trường Thọ thất vọng.

Ở trong núi tu hành thập đa niên cái này Chân Tiên đạo nhân, cấp mình mấy cái đệ tử đồng ý —— tại đại tỷ thí trước, mỗi người mua thêm nhất kiện thượng đẳng pháp bảo.

Cổ, khoái tu đạo nhân ngày thứ hai tựu ra sơn, hướng phía bắc diện quen thuộc phùng trấn mà đi.

Lý Trường Thọ tự nhiên sẽ không bỏ qua cái này đợt thập đa niên cơ hội, hai chỉ giấy đạo nhân đồng thời ra đi, mà này hai chỉ giấy đạo nhân thân thượng, tự nhiên đều mang theo dự bị giấy đạo nhân.

Đối phương một đường trước phi, giấy đạo nhân thi thổ độn âm thầm đi theo, theo suốt hai nhật, đến một chỗ bắc châu biên giới phụ cận phùng trấn.

—— muốn xuất thủ tập giết, tự nhiên là cách Độ Tiên Môn sơn môn càng xa càng tốt.

Chỗ đó yêu, người hỗn tạp, có chút náo nhiệt, hội tụ không ít làm bản sống lao tài người.

Hơi làm suy tư, Lý Trường Thọ bắt đầu thực hành đệ nhị bộ phương án.

Sau nửa canh giờ...

Khoái tư đạo nhân tại mình quen biết nào đó gia pháp bảo cửa hàng, vì mình đồ đệ chọn lựa một ít lai lịch không rõ pháp bảo thời, đột nhiên nhìn đến, góc đường có cái quen thuộc thân ảnh đi qua đi.

Này đạo nhân đầu tiên là sừng sốt, tiên thức lập tức đi theo đi lên, nhãn thần có chút mê mang.

Đối phương khoác một mạch áo choàng, nhưng khuôn mặt, thân hình, cùng khoái tư đạo nhân bản thân... Nhưng lại giống nhau như đúc, giống như đúc!

Nhưng tu vi, nhưng chỉ là miễn cưỡng đến Chân Tiên cảnh.

Tuy rằng người này, cực lực đem tu vi 'Cổ' đến Chân Tiên cảnh trung kỳ, nhưng người sáng suốt liếc mắt một cái có thể nhìn thấu nó miệng cộp gan thỏ thể.

Này là...

'Thật can đảm!

Dám tại chỗ đó giả mạo bản đạo, quả nhiên là muốn chết.'

Lập tức, khoái tư đạo nhân đối pháp bảo phô trương quỹ đạo câu hỏi sau lại đây, bước nhanh đi ra tiệm môn, che dấu khí tức, âm thầm theo đi lên, rất nhanh tụt ra phờng trần, cười mây hướng trước đuổi theo.

Cùng lúc đó, Tiểu Quỳnh Phong thượng.

Lý Trường Thọ nhìn trước mặt này sáng lên lệ đã có chút chói mắt Hữu Cầm Huyền Nhã, làm cái thỉnh thủ thể.

"Su muội ra tay đi... Hôm nay cũng muốn nhớ nhiều lắm lưu chút lực."

Hữu Cầm Huyền Nhã mặt lộ vẻ chính sắc, đối Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào, lập tức ngự kiếm tới trước.

-----oOo-----

Một trăm nhất mười sáu chương dĩ bỉ đạo, gấp bội còn thi bỉ thân

Tiểu Quỳnh Phong thượng.

Hỏa kiếm xuyên qua, phù trận luân chuyển, hai đạo thân ảnh tại giữa không trung đấu có lai có hướng.

Hôm nay thay đổi thân bằng lam váy dài Hữu Cẩm Huyền Nhã, vẫn như cũ là như ngày thường loại kia, mỹ tự thiên thành, phương hoa tuyệt đại;

Nhà cỏ trước, ngồi ở thấp bàn hai bên Tiểu sư thúc cùng Tiểu sư muội, nhất tề ngửa đầu nhìn, trong tay điểm tâm, nước trà không ngừng.

Đương Hữu Cẩm Huyền Nhã bay qua hai người bọn họ đỉnh đầu, Tiểu sư thúc đều sẽ 'Oa' một tiếng...

"Tiểu nhã hôm nay mặc dĩ nhiên là!"

Linh Nga vội vàng cắt đứt: "Sư thúc!"

"Ai, hắc hì hì, tiểu nhã còn là như ngày hôm qua giống nhau xinh đẹp thôi."

Không trung, Lý Trường Thọ mỉm cười thúc động phù trận, dựa vào linh hoạt thân pháp chuyển dịch, nhìn như là cùng Hữu Cẩm Huyền Nhã đánh có lai có hướng, trên thực tế...

Một mạch là bị đuổi theo đánh.

Hữu Cẩm Huyền Nhã cũng theo Tử Cửu dặn dò, tuy chỉ dùng tám phần tu vi, nhưng cũng là pháp bảo đều xuất hiện, nghiêm túc đối đãi mỗi một tràng luận bàn...

Phù trận phù lục là tiêu hao phẩm, tuy rằng giá rẻ, nhưng vài ngày đấu pháp, cũng nhượng Lý Trường Thọ có chút đau lòng.

Bọn họ tiểu 'Cùng' phong, bất luận một chút tài nguyên đều cũng có giá trị !

Bất quá, lúc này điểm ấy lãng phí, cũng là đáng giá .

...

Bắc Câu Lô Châu cùng Nam Thiệm Bộ Châu biên giới, một tòa phường trấn phụ cận rừng rậm trên không.

Một đạo khoác áo choàng thân ảnh cười mây bay qua, không bao lâu, mặt sau có một khác đạo thân ảnh đuổi theo...

Hai đạo thân ảnh nhưng lại thập phần gần.

Phía trước hãy đi trước, tự nhiên là Lý Trường Thọ dùng giấy đạo nhân giả trang khoái tư đạo nhân;

Mặt sau cái này, chính là Lý Trường Thọ một khắc không dừng lại giám sát thật · khoái tư đạo nhân.

Hơn mười niên chờ đợi...

Này không biết bao nhiêu ngàn dặm đuổi giết...

Đối phương dễ dàng như vậy đã bị dẫn lai, nhưng Lý Trường Thọ đến tiếp sau mấy cái suy nghĩ hồi lâu phương thức, hoàn toàn không xuất tràng cơ hội.

Không hề kỳ phùng địch thủ cảm giác.

Tuy rằng đối thủ xem thường mình, nhưng Lý Trường Thọ cũng rất coi đối thủ.

Lý Trường Thọ vẫn chưa tại cái này phương hướng thượng mai phục, hoặc là bố trí trận pháp, bởi vì như vậy có khả năng sẽ khiến cho đối phương linh giác chấn động;

Đồng dạng, Lý Trường Thọ lúc này cũng tại khắc chế mình sát ý, đáy lòng nghĩ một ít cùng đối phương hữu hảo trao đổi hình ảnh, để tránh đối phương hội sinh ra dự cảm.

Xem liếc mắt một cái trắc cảm thạch, Lý Trường Thọ đã muốn có xuất thủ thời cơ, lúc này chú ý bọn họ người đã muốn rất ít...

Bất cấp, lại ổn một tay.

Tiên thức một khắc không ngừng, tra xét phụ cận mấy trăm dặm hoàn cảnh, từ trên cao đến dưới đất nghìn trượng;

Lý Trường Thọ tâm lực toàn bộ khai hỏa, không ngừng tính toán suy diễn.

Nhất chỉ giấy đạo nhân tại chỗ đó dẫn xà xuất động, một khác chỉ giấy đạo nhân nhưng tại khác một cái phương hướng xa hơn chỗ, thả ra đệ tam chỉ giấy đạo nhân, bát chỉ nguyên bản người giấy, lặng yên bố trí hơi sau 'Sân nhà địa' ...

Này mười mấy năm luyện đan dày tài, môn nội nguyệt cung sở tích lũy bảo tài, một nửa đều tại chỗ này.

Vi nhưng Linh Nga có điếm tham dự cảm, Lý Trường Thọ còn khẩu Linh Nga mấy tháng nguyệt cung số định mức, nhưng nàng đổi thành một chút luyện chế đại trận trận cơ dùng tài liệu.

Đương nhiên, Linh Nga cũng không biết sư huynh dùng kia chút tài liệu làm cái gì, sư huynh có cần, nàng y phục hàng ngày nó lao.

Lý Trường Thọ hỉ hoan nắm giữ chủ động, nhưng không thích chủ động gây ra nhân quả.

Hôm nay Lý Trường Thọ chủ động xuất thủ, đã muốn làm tốt chu toàn kế hoạch, cùng với đến tiếp sau ứng đối phương án.

Mặc dù không thể nói có thập thành nắm chắc, dù sao mình muốn làm cái này đạo nhân, coi như là Nhân Giáo đệ tử;

Nhưng lúc này đối phương đã muốn mắc câu, lúc này nắm chắc, miễn cưỡng có thể tính làm chín thành chữ bát phân.

...

Này hai đạo thân ảnh trước sau bay ra nghìn dặm, khoái tu đạo nhân đối phía trước giả trang mình người sát ý, càng phát ra tràn đây.

Năng nhìn ra, bị giết người đoạt bảo, theo đuôi si hán sự không ít làm, ở phía sau theo dõi thời, vẫn duy trì không xa không gần khoảng cách, kinh nghiệm thập phần lão đạo...

Bay qua một ngàn nhị trăm dặm, khoái tu đạo nhân bắt đầu lặng yên tăng lên tốc độ, tiếp tục che dấu khí tức dao động, từ chéch phía sau bất động thanh sắc địa lại gần đi lên.

Mất thấy, khoái tu đạo nhân sắp đối phía trước giả trang hẳn giấy đạo nhân xuất thủ;

Lý Trường Thọ để ý chính là —— lúc này mấy khối trác cảm thạch thượng, đã muốn không còn rồi tiên thức tra xét.

Hiển nhiên, theo đuôi giết người loại sự tình này, tại chỗ ngồi này người, yêu hỗn tạp phường trong trấn cũng coi như thái độ bình thường, không có gì ngạc nhiên .

Phía trước ra về khoái tu đạo nhân giấy đạo nhân, âm thầm mở ra nhất chỉ bình sứ, tiếp tục hướng trước bay mấy trăm trượng, đột nhiên xoay người nhìn về phía phía sau.

Chéch phía sau, nghìn trượng ở ngoài;

Khoái tu đạo nhân nhướng mày, dùng thân hình.

Nhưng tùy theo, khoái tu đạo nhân cười lạnh tiếng, chậm rãi lên tới không trung, cùng giả trang mình người bảo trì cùng cái độ cao.

"Đạo hữu, " khoái tu đạo nhân lạnh nhạt đạo, "Giả trang bản đạo, rêu rao khắp nơi, có hay không, cấp cho bản đạo nhất cái thuyết pháp?"

Người ta đã kết hạ cái này nhân quả, hôm nay, sợ là phải làm quá trận này ."

Giả đối khoái tư biến sắc, tại không trung chậm rãi lui về phía sau, đối khoái tư đạo nhân cũng chấp tay, ngôn nói: "Đạo hữu chớ trách, bản đạo loại này, chỉ là vì tùy cơ ứng biến, vô ý mạo phạm."

"Tùy cơ ứng biến?"

Khoái tư đạo nhân cười mây hướng trước tiến sát, lưng ở sau người trong tay, đã muốn cầm nhất thanh trường kiếm, nhất chỉ phi toa, tiên lực cũng tại rút vào pháp bảo...

Giả đối khoái tư khuôn mặt phía trên toát ra một chút bối rối, lại ra tiếng nói: "Đạo hữu, ta bất quá là giả giả trang người, cũng vẫn chưa ô người thanh danh, không cần như thế đi."

"Ha, " khoái tư đạo nhân hai mắt nhú lại, kia phi toa đã biến mất ở trong tay.

Này phi toa tựa hồ là năng ẩn tung, giờ phút này tha nhất cái vòng lớn, lặng yên tìm tòi hướng về phía giả đối khoái tư sau lưng.

Lý Trường Thọ khoe miệng nhất phiết, người này cũng là cái phụ nữ hành gia...

Ân... Vì cái gì muốn nói cũng...

Đáng tiếc, khoái tư đạo nhân tuy có này phi toa pháp bảo, nhưng thủy chung là thiếu vài phần cảnh giác...

Không trung vốn không tầm thường gửi độc, cần một chút thời gian, cũng dễ dàng bị đối phương phát hiện;

Nhưng giờ phút này, này hai đạo thân ảnh nhất lui, tiến, mà lại khoái tư đạo nhân đại bán bộ phận tâm thần, đều dùng ở tại không chế kia phi toa thượng...

Chợt nghe tiếng xé gió khởi, phi toa tại giả đối khoái tư sau lưng hiện thân, bí mật mang theo mãnh liệt ánh lửa, đập hướng về phía giả đối khoái tư cái gáy.

Khoái tư đạo nhân khoe miệng lộ ra một chút cười lạnh, nhưng này cười lạnh, lập tức đọng lại ở tại bên miệng.

Kia giả trang mình người khí tức đột nhiên tăng vọt, từ Chân Tiên cảnh sơ giai, tăng tới Chân Tiên cảnh hậu kỳ!

Mình phi toa sắp đập đến đối phương cái gáy thời, nhất chỉ bàn tay to chụp vào phía sau, bàn tay phía trên tiên lực hội tụ, đem phi toa nhất bả bắt lấy, cầu diệt nó thượng tiên hỏa.

"Đạo hữu, " giả dối khoái tư cầm lấy kia không ngừng chấn động phi toa, lãnh đạm nói, "Xem ra ngươi ta, hôm nay sợ là phải làm quá trận này ."

Khoái tư đạo nhân biến sắc, chính là thoạt đều không nói, thân hình lập tức mau lui!

Nhưng hắn còn chưa không có tới cập xoay người, mới vừa rời khỏi thập hơn trượng, trước mắt đột nhiên tối sầm, vào đầu đảo tài...

Nguyên thân sương mù, tâm thần gián đoạn.

Giả dối khoái tư chính là nhanh chóng bay về phía trước, một bàn tay cầm phi toa, một bàn tay dẫn theo khoái tư đạo nhân, mà lại nháy mắt che khoái tư toàn thân tu vi;

Nhanh chóng trụ khi đến phương trong rừng, thi triển thổ độn biến mất không thấy.

Bước đầu tiên... Hoàn thành cũng không tệ lắm.

Tuy rằng chỉ là ám toán nhất cái Chân Tiên, nhưng cũng là chú trọng hành động cùng kịch bản, tính toán đối phương phản ứng, phát huy xuất hoàn mỹ vận độc kỹ xảo...

Một lát sau;

Cách này chỗ phòng trần hai ngàn ngũ trăm dặm ngoài, một chỗ trận pháp che đầy hoang cốc sâu nhất chỗ.

...

Đau, nguyên thân đau nhức...

Khoái tư đạo nhân từ mê man trung tỉnh lại, cảm giác mình như là đã trải qua nhất tràng đáng sợ ác mộng;

Trong mộng, mình hiện ra từng bức họa, tượng là có người tại điều tra hắn trí nhớ một loại.

Nhưng trên thực tế, từ hắn bị mê ngất đến vậy thời, bất quá nửa nén hương tả hữu, cũng quả thật bị dùng suu hồn phương pháp.

Ồn thỏa khởi kiến, Lý Trường Thọ tóm lại là muốn xác định một chút, đến cùng có phải hay không người kia hại sự phụ của mình;

Suu hồn phương pháp tuy có thương tổn thiên cùng, nhưng cũng không khó nắm giữ, Lý Trường Thọ tại một quyển sách cổ tàn cuộn trông được đến quá.

Suru nhất suru hôn, tóm lại so ngộ sát tốt.

Nhưng mà bất suru hoàn hảo, này nhất suru...

Lý Trường Thọ như vậy ôn hòa, nho nhã, có nội hàm Nhân Giáo vô chí hảo thanh niên, thiếu chút nữa trực tiếp đã đem người này vung bụi!

Độ Tiên Môn tuy rằng chỉ là cái trung đẳng ý tứ tiên môn, nhưng môn nhân cũng là không ít, khó tránh khỏi xảy ra mấy cái bại hoại, cũng có thể lý giải...

Tốc chiến tốc thắng, xuất thủ liền xa độn, luôn luôn là Lý Trường Thọ đối mình nghiêm khắc yêu cầu.

Nhưng lần này, nguyên nhân tại chỗ đó trước thời hạn bố trí hảo ngăn cách pháp trận, mà lại muốn lưu lại một điểm 'Chứng cứ', còn muốn cấp cừ địch một ít bất tốt đẹp chính là thể nghiệm, cho nên dùng nhiều chốc lát thời gian.

Lúc này, khoái tư đạo nhân tỉnh lại, đã hoàn thành nội thị...

"Bất... Ta nguyên thân..."

Khoái tư đạo nhân hữu khí vô lực địa hộ, kia trương coi như đoạn chính trung niên khuôn mặt tràn đầy trắng bệch, hấn hai mắt đầu tiên là vô thần, theo sau liền là khẩn trương.

Nguyên thân nhưng lại héo rũ !

Hấn không biết này là làm sao vậy, mình nguyên thân nhưng lại trực tiếp ngã xuống cảnh giới, cuộn mình, vô lực, trong cơ thể tiên lực sở thặng không có mây;

Đạo khu phía trên cấm chín căn dài đỉnh, che lại hấn tứ phủ, huyền khiêu, thiên linh đặng chín chỗ yếu hại, cũng là đau nhức nơi phát ra...

Không chỉ có như thế, nhất vài đoàn địa mạch trợ khí, không biết như thế nào xâm nhập hấn thân thể thần tiên, bản hấn tiên quang, kia tam đóa còn chưa tới kịp nở rộ đạo hoa, giờ phút này đã là điều linh...

Này một cái chớp mắt, khoái tư đạo nhân minh xác biết, hấn đã muốn bị người phế rồi.

Đạo cơ hoàn toàn bị hủy!

Khoái tư đạo nhân hai mắt phiếm hồng, nổi giận mắng: "Ai! Ngươi đến cùng là ai! Nhưng lại như thế ác độc!"

Phía trước mặt đất đột nhiên chui ra nhất đạo thân ảnh, người này thân hắc y, hẹp dài khuôn mặt, thân chu quần quanh nhất vài đoàn hắc khí, đối khoái tư đạo nhân lạnh lùng cười.

Khoái tư đạo nhân rõ ràng ngăn ra, lập tức nhận ra người này, nhin không được chữi âm lên nói: "Dĩ nhiên là ngươi!"

Ngươi đã thu ta linh thạch bảo tài, vì sao phải lật lọng, còn muốn như thế đánh lén ở ta!"

Này người cũng không phải người bên ngoài, là đương nhật tại hoa lầu trung, bị Lý Trường Thọ cùng Tử Ô tùy tay tiêu diệt con rết tinh.

Lúc này tự nhiên cũng là Lý Trường Thọ dùng giấy đạo nhân giả trang.

Bởi vì chưa từng nghe qua con rết tinh nói chuyện, Lý Trường Thọ lúc này chỉ có thể khàn khàn tiếng nói, đạo câu: "Đối phương cấp càng nhiều."

"Ta liền không nên tín ngươi loại này! Hãn chính là nhất cái Trọc Tiên, có thể cho ngươi gì!"

Đột nhiên giữa, khoái tư đạo nhân đã nhận ra một chút không đúng.

Mình không có tại con rết tinh trước mặt hiển lộ quá khuôn mặt...

Àm vang long!

Đỉnh đầu truyền đến sấm rền tiếng, khoái tư đạo nhân ngẩng đầu nhìn đi, không trung không biết khi nào đã đầy đặc mây đen.

Này đạo nhân sắc mặt càng là trắng bệch...

Này mây đen ép tới rất thấp, nó thượng lôi ban lóng lánh, bốn phía có một cỗ luồng linh khí hội tụ mà đến, kia chút lôi ban đang không ngừng hội tụ.

Cách đó không xa trên cỏ, nhất chỉ bàn tay to duỗi xuất lai, đem nhất khối trước đây để đặt tiếng ảnh bóng thu .

—— chiêu thức ấy tiếng ảnh bóng, là phòng ngừa mặt sau sự tình nháo đại, kinh động Nhân Giáo cao thủ suy diễn việc này.

Tuy rằng phát sinh xác suất cực thấp, nhưng cũng cần cân nhắc chu toàn.

Đóng vai thành con rết tinh giấy đạo nhân cười lạnh tiếng, thân hình chậm rãi lui về phía sau hai bước, khuôn mặt dần dần biến hóa, lại nâng tay niết một trận khuôn mặt, đương khoái tư đạo nhân mặt, hóa thành khoái tư đạo nhân bộ dáng.

Khoái tư đạo nhân cả giận nói: "Nguoi!"

"Coi trọng mặt, " giấy đạo nhân chỉ chỉ không trung.

Trận pháp trung, khoái tư đạo nhân ngẩng đầu nhìn đi, không trung mây đen nhất tề lóng lánh, vô số lôi đình đột nhiên bùng nổ, lại tại không trung hợp thành một đạo lôi trụ!

Như Thiên Hà khai áp, giống như lôi hải cuồn cuộn.

Lôi quang lóng lánh, đem ngửa đầu ngồi chồm hõm tại kia khoái tư đạo nhân, trực tiếp nuốt hết...

Tam tuyệt thiên lôi trận!

Này là Lý Trường Thọ hội bố trí mấy cái lôi trong trận, uy lực mạnh nhất, cũng tối tiếp cận ở thành tiên thiên kiếp trận pháp.

Trận cơ, trận bàn, hấn sớm đã luyện chế hảo, ở trong này bắt quá là nhanh tốc sắp đặt một chút, cùng sử dụng mấy cái tiểu tụ linh trận mau tốc hội tụ linh khí.

Này đại trận, tổng cộng có tam sóng lôi đình;

Đạo thứ nhất lôi trụ hạ xuống, khoái tư đạo nhân bản sẽ không có tiên lực chống đỡ, thân thể thần tiên bị nổ tan, nguyên thần trực tiếp bị xé rách, mặt đất bị phá khai rồi nhất điều đại động;

Thừa dịp hấn hơi thờ mong manh, còn có điểm cảm giác, Lý Trường Thọ thúc động đệ nhị sóng lôi đình nở rộ, lôi trụ lại đập lạc...

Lý Trường Thọ thâm nghĩ đáng tiếc, này chung quy không phải chân chính thành tiên thiên kiếp, không có cái loại này, năng nhượng luyện khí sĩ nháy mắt hôi phi yên diệt thiên kiếp lực.

Đệ tam sóng thiên lôi qua đi, khoái tư đạo nhân đã chỉ còn bán khúc cháy đen tàn khu.

Lý Trường Thọ tâm thần ký thác tại giấy đạo nhân thân thượng, giờ phút này chạy tới khoái tư đạo nhân xác chết trước, không nói được một lời, đáy lòng thâm nghĩ:

'Đạo cơ bị hủy, đối kháng thiên lôi.

Này tư vị, nguoi cần phải cảm nhận được đi.'

Tay áo bào vung lên, mấy chỉ người giấy lật té ngã nhảy đi ra ngoài, mau tốc rửa sạch chỗ đó trận pháp lưu lại;

Lại có tam khối nhiếp hồn châu bị tung, điên cuồng hấp thu này tàn khu tàn hồn.

Lần này, nhưng không còn rồi niệm kinh siêu độ bước đi;

Lý Trường Thọ không có khả năng nhượng người này có nửa điểm cơ hội đầu thai.

Là bỏ khắp, Lý Trường Thọ trước dùng Tam Muội Chân Viêm đốt một lần, lại dùng u lãnh ma trời đốt một lần;

Cuối cùng còn là bất quá yên tâm, thả ra hai chỉ phệ hồn trùng, nhượng này hai chỉ độc trùng, trên mặt đất kia đồng tro tàn phụ cận ngây người một trận.

Theo sau, lại đem độc trùng cũng dùng Tam Muội Chân Viêm nhen nhóm...

Lý Trường Thọ đem địa thượng này chút tro tàn đánh bay, ánh mắt bên trong toát ra một chút thoải mái, đáy lòng ý niệm trong đầu cũng vui sướng chút, ẩn ẩn lại có sở lĩnh ngộ.

Nhưng lần này, hẳn chỉ có thể cự tuyệt giác ngộ, bởi vì còn có nhiều hậu sự không xử lý hết...

Giết cừu địch dễ dàng, giết địch mặt sau sự, còn cần cẩn thận bố trí.

()

Sưu cầu

-----oO-----

Một trăm nhất mười bảy chương ai, cảm tình võ tan

'Còn có cái gì để sót chỗ?'

Càng là cảm thấy mình có thể hơi chút từng một hơi thời khắc, càng là không thể thả lỏng cảnh giác.

Lý Trường Thọ đứng ở bên hồ, đáy lòng không ngừng cân nhắc .

Lúc này khoảng cách khoái tư đạo nhân rời núi đã qua bảy nhật, Tiểu Quỳnh Phong thượng cũng lại im lặng .

Hữu Cẩm Huyền Nhã dù sao còn muốn bé quan tu hành, hôm nay bắt đầu liền bắt quá đến rồi.

Mà lại, nàng tại Tiểu Quỳnh Phong đã muốn đợi đủ lâu, chứng kiến Lý Trường Thọ cùng mình sư phụ mấy ngày nay đều ở trong núi chưa từng rời khỏi, này như vậy đủ rồi.

Lý Trường Thọ không thể không lưu chiêu thức ấy;

Lúc này hẳn là môn nội thất kém mầm tiên, nhất cái Chân Tiên gặp chuyện không may, tự nhiên hoài nghi không đến hẳn thân thượng.

Khả sau này, một khi mình chân thật tu vi bại lộ rồi, có sư phụ tiên căn tại, tiên lâm phong bên kia rất khả năng hội đem thâm tàng bất lộ Lý Trường Thọ, liên tưởng đến khoái tư biến mất thượng...

Hữu Cầm Huyền Nhã là nhất cái rất có tinh thần trọng nghĩa luyện khí sĩ, rất lớn xác suất hội chủ động đứng ra, làm cho này việc làm làm sáng tỏ.

Đến lúc đó, chân chân giả giả, mình cũng có càng nhiều ứng đối đường sống.

Lúc này tiên lâm phong bên kia, có người phát hiện liên lạc bắt thượng khoái tư đạo nhân, hoài nghi khoái tư đạo nhân có phải hay không gặp chuyện không may;

Có mấy người khoái tư cùng thế hệ Chân Tiên, đã muốn kết bạn ra ngoài tìm.

Bọn họ nếu phát hiện không đến Lý Trường Thọ lưu lại manh mối, kia còn chưa tính;

Nếu phát hiện manh mối, chỉ biết bị dẫn hướng mờ mịt Bắc Câu Lô Châu, mặt sau như thế nào, vậy phi Lý Trường Thọ sở biết được .

Dù sao kia cái nguy trang thành khoái tư giấy đạo nhân, đã muốn tại một chỗ nứt ra cốc cái đáy tìm cái khe đá, cấp mình nhen nhóm nhất bả Tam Muội Chân Viêm, quy về hư vô trung.

Cho tới nay mới thôi, trừ độ kiếp, ngày thường việc nhỏ bất tính, Lý Trường Thọ chủ động mưu hoa quá chỉ có hai kiện đại sự.

Lần đầu tiên phải đi giúp sư phụ độ kiếp đi bắc châu tìm thảo dược, chuẩn bị mười mấy năm;

Lần thứ hai, cũng chính là lần này, đồng dạng chuẩn bị mười mấy năm.

Hải Thần giáo chuyện đó cũng bất tính, thuận túy là âm kém dương sai, bị buộc bắt đắc dĩ, bị bắt phản kích, sùỵ nôi được lợi công đức...

Muốn không nhận tội làm cho nhân quả, tốt nhất chính là ở trong núi vẫn không nhúc nhích;

Nhưng liền như năm đó kia đầu Bắc Câu Lô Châu đại huyền quy, gì cũng không cứng rắn, nổi từ trên trời giáng xuống, bị Thánh Nhân lão gia chém tứ chân đi chống đỡ Thiên Địa.

—— cái này cố sự, Lý Trường Thọ cũng không dám sắp xếp 《Ồn Tự Kinh》.

Cho nên, ở trong núi lén lút tu hành thời, làm tốt tự thân bảo hộ công tác, nhượng mình xem đã dậy chưa gì đặc dị tính, làm tốt nguyên vẹn chạy trốn chết chuẩn bị, cũng là rất có tất yếu.

Lý Trường Thọ tại nhà cỏ trung lẳng lẳng bế quan, không ngừng quan sát tiên lâm phong phản ứng.

Đâu sợ mình có chính diện ngành mới vừa này nhất phong mấy cái trưởng lão thực lực, nhưng hiện đến nay Độ Tiên Môn thật vất vả vững vàng, thành bị tán thành Nhân Giáo đạo thừa, hẳn cũng không nghĩ mất đi cái này chỗ dựa vững chắc.

Sưu hồn khoái tư đạo nhân thời, Lý Trường Thọ cũng thấy được, năm đó đứng ở khoái tư đạo nhân sau lưng, lừa dối nhục hẳn sư phụ sư bá tên kia trưởng lão là ai.

Khoái tư đạo nhân sư tôn, nào đó tiên lâm phong Thiên Tiên cảnh sơ kỳ trưởng lão.

Đúng là này người từ giữa chu toàn, mới nhượng đánh lên mình sư phụ khoái tư đạo nhân, không được đến môn quy phải có trừng phạt, mới nhượng Tiểu Quỳnh Phong tại lúc ấy bị hoàn toàn cô lập.

Này bút sổ sách, Lý Trường Thọ cũng nhớ kỹ;

Sau này nếu có đối cái này Thiên Tiên trưởng lão bỏ đá xuống giếng cơ hội, kia hẳn khẳng định cũng sẽ trộm tiếp cận đi lên, ném một tòa Tiểu Quỳnh Phong...

Trước đây sở nhớ, có quan hệ khoái tư đạo nhân thê tre, lúc này đều đã muốn biến mất ở tại đan lô.

Lại nửa tháng sau, tiên lâm phong xuất hiện rồi loạn.

Vốn, nhất danh Chân Tiên ra ngoài, hơn mười thượng trăm ngày bắt quy cũng là thường có sự.

Nhưng khoái tư đạo nhân rời khỏi trước, nói là đi cấp đệ tử làm chút pháp bảo, ứng đối môn nội đại tỷ thí, kết quả lâu như vậy không hề động tĩnh, truyền tin ngọc phù cũng liên lạc bất thượng...

Có trưởng lão thiện bói toán, bói toán trắc cát hung thời, quy xác liền trực tiếp nát...

Khoái tư đạo lữ thật là hiểu rõ khoái tư không ít chuyện, dẫn người đi về phía trước kia chỗ phường trấn điều tra, cũng theo manh mối, đi bước một bị dẫn tới Bắc Câu Lô Châu biên giới.

Lại một tháng sau, tiên lâm phong không sai biệt lắm xác định khoái tư đã bỏ mình, bỏ mình nguyên nhân bị quy kết vi tại phường trấn ở ngoài cùng người đầu pháp.

Loại sự tình này tại Hồng Hoang mà nói cũng là thường có;

Độ Tiên Môn môn nội các trưởng lão cũng liên thủ làm cái suy tính, chỉ có thể suy tính xuất, khoái tư là chết ở đâu nào một ngày, cái khác toàn bộ vô tin tức.

Việc này, chỉ có thể không giải quyết được gì.

Nếu là có cái minh xác cừu gia, kia Độ Tiên Môn thì sẽ đứng ra, vì nhà mình môn nhân thảo cái thuyết pháp.

Nhưng cừu địch tung tích toàn bộ vô, nửa điểm hữu dụng manh mối đều chưa lưu lại, Độ Tiên Môn môn nội cũng chỉ có thể cấp khoái tư đạo nhân đạo lữ, đệ tử một ít an ủi;

Cấp khoái tư mấy cái đệ tử, an bài mặt khác Chân Tiên hỗ trợ dạy, cấp khoái tư đạo lữ lại xem xét...

Khụ, cái này chủ yếu xem cái người ý nguyện.

Về phần Tiểu Quỳnh Phong thượng thầy trò ba người, tại chuyện này trung, toàn bộ hành trình không hề tồn tại cảm.

Lý Trường Thọ lẳng lặng quan sát một năm, cũng đem việc này tạm thời buông.

Về phần, khoái tư đạo nhân trừ ám toán nhà mình sư phụ ở ngoài, còn làm kia chút ngạt ác sự, Lý Trường Thọ đề đề lười đề.

Hắn cũng không phải Hữu Độc sư muội, đồng thời không có như vậy tràn đầy tinh thần trọng nghĩa.

Minh lương tâm qua được như vậy đủ rồi.

Độ Tiên Môn tất cả phong lúc này cũng đều náo nhiệt, trẻ tuổi môn nội đại tỷ thí trước thời hạn cử hành, các đệ tử đều phải kết cục chạy nhất gặp.

Thế hệ trước môn nhân cũng là nhao nhao xuất quan, chỉ điểm hạ tiểu đồng lứa như thế nào lấy chông đầu pháp;

Kia chút làm sư phụ cũng từng người bận rộn , ban cho điếm mình không cần pháp bảo, giáo nhất giáo đầu pháp thời tùy cơ ứng biến.

Có chút thực lực bất tính quá mạnh mẽ đệ tử, thâm chịu năm đó Độ Tiên Điện trước, Tiểu Quỳnh Phong thấp kém mầm tiên cùng Tiệt Giáo đệ tử, long cung Nhị Thái Tử nhất chiến dẫn dắt, bắt đầu cường hóa độn pháp tu hành.

Chỉ là bọn hấn phần lớn đều có một nghi hoặc...

Vì cái gì, bọn họ thổ độn như vậy cứng ngắc?

Chui ra, xuống đất đều rất phiền toái, xa không bằng năm đó, cái kia Lý sư huynh (sư đệ) giờ lên cao lang nha bông loại kia, loại kia... Thông thuận tự nhiên.

Này đại khái, chính là trời cho hòa khí chất vấn đề .

...

Môn nội đại tỷ thí ngày không ngừng tới gần.

Lý Trường Thọ luyện đan mấy tháng, lợi dụng giấy đạo nhân ra ngoài dày tài hai lần, cuối cùng bỏ sung hảo mình độc đan tồn trữ.

Một ngày này, hấn cùng Lam Linh Nga hai người thương lượng hảo, cùng nhau động thủ bận rộn .

Làm thịt hai chỉ màu vũ giả dối phương kê, giết hai điều lễ vị, làm nhất nồi thực ngọc con ếch, lại sao mấy cái tiên linh rau xanh, phối thượng hai hồ rượu ngon, tại Lý Trường Thọ nhà cỏ trung, bày hạ nhất tịch...

Linh Nga mặc dù không biết sư huynh vì cái gì đột nhiên muốn làm loại này trò, dù sao sơn trung cũng không có gì đáng giá ăn mừng sự;

Nhưng vì năng nhượng sư phụ sớm cho kịp đi ra tự bé, đã khởi tinh thần, nàng tự nhiên cũng là toàn lực tương trợ.

Bận rộn nửa ngày sau, này đối sư huynh muội đứng ở sư phụ nhà cỏ trước.

Lý Trường Thọ cất cao giọng nói:

"Sư phụ, môn phái đại tỷ thí còn có một năm, ngài muốn hay không chỉ điếm hạ chúng ta đầu pháp?"

Nhà cỏ nội không hề trả lời.

Thế là, một bên Lam Linh Nga ho nhẹ hai tiếng, nắm bắt giọng hát hô to:

"A ——

Sư huynh người bắt muốn như vậy!

Chúng ta còn nhóm được đến sư phụ đồng ý, là không thể!"

"Thái! Nghịch đồ dùng tay!

Các người như vậy sẽ làm người nhạo báng, trước hết đi Bách Phàm Điện trung làm nhớ!"

Đình đương một tiếng, nhà cỏ môn nhất thời bị đá văng, Tề Nguyên lão đạo gio phát trần, mang theo một chút lưu lại cảm ngộ đạo vận, trực tiếp vọt ra.

Nhưng thấy hai vị đệ tử đứng ở trước mặt, này lão đạo nhất thời cười khổ tiếng, mắng:

"Loại sự tình này cũng là có thể cầm lai chơi nháo ? Da mặt a!"

"Hi hi, " Linh Nga vội vàng làm cái mặt quỷ, "Sư phụ! Mau tới đây ném thủ, ta cùng sư huynh hai người kết phùng, không phải, chúng ta hai cái liên thủ, làm một bàn tử hảo đồ ăn!"

Lý Trường Thọ cũng cười nói: "Còn có đệ tử gần nhất ử hai hồ hảo tửu."

Tề Nguyên lão đạo thấp giọng thờ dài, mặt lộ vẻ suy sụp, ánh mắt nhìn chăm chú vào xa xa, xám trắng tóc dài hơi hơi phiêu động.

"Vi sư tâm đã chết, quăng đời còn lại bạn đạo lương.

Hảo đồ ăn hảo tửu, các người người trẻ tuổi chậm rãi phẩm đi... Ai, Trường Thọ a, sư phụ gần nhất suy nghĩ cẩn thận một cái đạo lý."

"Sư phụ ngài giảng, " Lý Trường Thọ nghiêm túc nghe.

Tề Nguyên nói: "Quý trọng trước mắt người, chớ nói sau này sự. Phong vân huyễn khó dò, ai có thể nói phúc họa?"

Một bên Linh Nga nhẹ nhàng nháy mắt, hé miệng nhìn lên liếc mắt một cái mình sư huynh, khuôn mặt thoáng có chút phiếm hồng.

Nàng cũng là cái Diệp Công thích rông chủ.

Lý Trường Thọ cười nói: "Đệ tử nhớ kỹ, sư phụ ngài yên tâm, ta nhất định hội hộ hảo sư muội chu toàn."

"Cái này hảo, " Tề Nguyên khoát tay, "Người bản lĩnh so với ta còn lớn hơn một chút, môn nội đại tỷ thí sự, người cùng Linh Nga mình quyết định là được.

Sư phụ tiếp tục bế quan tu hành, sớm ngày hiểu thấu đạo Chân Tiên cảnh, đi làm người trước đây theo như lời sự.

Sau này quãng đời còn lại, sư phụ liền trông mong các người hai cái hảo hảo ."

Nói xong, Tề Nguyên lão đạo xoay người trở về nhà cỏ, bóng lưng dễ thấy hiu quạnh, quanh mình giống như phiêu đảng kia nhất sợi tiếng ca...

【bông tuyết phiêu phiêu, gió Bắc rền vang...】

Kẹt kẹt một tiếng, nhà cỏ cửa gỗ bị đóng cửa, trận pháp lại mở ra.

Lý Trường Thọ cùng Linh Nga liếc nhau, hai người đều là mặt mang ưu phiền sắc.

Linh Nga thấp giọng hỏi: "Sư huynh, cái này làm sao bây giờ?"

Lý Trường Thọ lắc đầu rất nhiều, đáy lòng còn là một trận may mắn.

Sư bá đối sư phụ mà nói, không chỉ là tình kiếp, cũng là khúc mắc, càng là chấp niệm;

Hoàn hảo lúc đầu hẳn lựa chọn bất đem tình hình thực tế nói cho sư phụ, bằng không sư phụ hiện tại tâm tình, phỏng chừng chính là **【không sơn tân sau cơn mưa, tự treo đông nam chi】**...

"Chắc, khó làm, " Lý Trường Thọ đáy lòng thoáng suy nghĩ, tạm thời cũng không tốt kể sách.

Linh Nga cảm khái nói: "Tình chi nhất chữ, thật đúng là ma người."

"Bất, " Lý Trường Thọ lắc đầu, bình tĩnh đạo, "Người hiện tại sở kiến, cũng không phải chính là người sở kiến.

Tối ma người không phải tình cái này chữ, tối ma người , là nào đó cái âm thầm làm loạn đại...

Thôi, cái này không thể nhiều lời.

Chờ người về sau tu vi cao chút rồi, tiếp xúc Vô Vi Kinh sẽ biết."

Linh Nga nháy mắt mấy cái, một trận không rõ cho nên.

Lý Trường Thọ đại vung tay lên, "Làm đồ ăn không thể lãng phí, người lại đã làm mấy cái đồ ăn, ta đi Phá Thiên Phong thỉnh Tiểu sư thúc cùng Tử Ô sư bá vợ chồng, đem đồ ăn dọn đi đan phòng bên kia."

"Ai!" Linh Nga nhu thuận đáp lên tiếng.

"Thuận tiện đã đốt hai con cá, chuẩn bị nhất cái thực hạp, ta hơi sau còn muốn đi Vạn Lâm Quân trường lão nơi đó bái phỏng."

"Tiểu Quỳnh Phong nữ đầu bếp, chờ đợi sai phái!"

"Còn nữ đầu bếp, tạp dề cũng không biết ra sao vật người."

Lý Trường Thọ nâng tay xoa nhẹ Linh Nga đầu, cười mây phi tại chuyên thuộc độ cao, hướng Phá Thiên Phong chậm rãi thổi đi.

Linh Nga còn lại là tiếp tục tự hỏi, phải như thế nào giúp sư phụ đi ra trước mặt tâm tình, đi bên hồ tảo đài tiếp tục bận rộn ...

Như thế nào mới có thể giúp đến sư phụ?

Linh Nga nhớ lại hạ mình ở trong núi trí nhớ, đáy lòng đều là sư huynh bóng dáng, tại cái này sự thượng không có gì tham khảo giá trị.

Lại nhớ lại hạ mình tại thế tục trong nhà tình hình, nhưng thật ra ẩn ẩn nhớ được mới trước đây, mình mẫu thân cùng nhị mẫu nào đó lần thảo luận.

Lần đó, là nhà mình một vị làm tướng quân thúc thúc mất vợ hay chồng, vô cùng đau đớn...

Sau đó mẫu thân cùng nhị mẫu vì hẳn giới thiệu một vị xinh đẹp cô nương, không quá hai tháng... Vị kia thúc thúc lại làm trăng tiệc cưới.

Tuy rằng cái này sự giáo dục ý nghĩa ở chỗ —— 'Nam nhân đều là có mới nói cũ hoa tâm đại cây cải củ, phải giám sát chặt chẽ bọn họ mới được' .

Nhưng phương pháp này, cũng là có thể tham khảo thôi.

Linh Nga nháy mắt mấy cái, bắt đầu cẩn thận suy tư, chuẩn bị hơi sau cấp sư huynh đề án.

Chính nàng cũng không dám loạn an bài này chút, cũng không nghĩ bị phạt sao chép mấy ngàn lần Ôn Tự Kinh.

...

Phá Thiên Phong;

Lý Trường Thọ một đường bay đến Tử tặc chín tiên nhân chỗ ở, còn chưa từ vân thượng hạ xuống, liền thấy được nhất tràng tuồng.

Không chỉ là hấn, vài vị tạp dịch đệ tử, Tử Cửu Tiểu sư thúc, cùng với tại Độ Tiên Môn đại chiến thời xuất hiện quá vài vị Tử tặc tiên nhân, cũng tại các nơi, trộm quan sát Tử Ô sư bá tiểu lâu...

Chợt nghe...

"Người nếu trong lòng có người khác đã nói! Ta Tử Thi bất quản quít lấy người!"

Theo sau liền kiến Tử Thi từ trong lầu các bay xuất lai, che miệng mũi vôi vãi phi khai.

Lý Trường Thọ đầu tiên là ngẩn ra, theo sau liền là cười khổ tiếng.

Ách, trước bởi vì nghe được hoàn giang vũ sư bá sự, cùng với vôi vàng theo dõi tiên lâm phong, chưa cho Tử Ô sư bá đưa Độc Long Tử;

Lúc ấy cần nhắc là, Độc Long Tử phối phương sớm đã cấp Tử Ô cùng Tử Thi rồi, không nghĩ tới còn là xuất điểm vấn đề...

Lý Trường Thọ trực tiếp lạc hướng về phía Tử Ô sư bá lầu các trước, đạo câu: "Đệ tử Trường Thọ, có việc báo kiến Tử Ô sư bá."

"Trường Thọ a, " bên trong truyền đến một tiếng thở dài hơi thở, "Vào đi."

Lý Trường Thọ cất bước đi vào trong đó, nhập môn liền thấy địa thượng loạn ném vật, Tử Ô sư bá mở ra lầu các quanh mình trận pháp.

"Chuyện gì?"

Lý Trường Thọ nhỏ giọng vấn: "Sư bá, này là làm sao vậy?"

Tử Ô tọa ở một bên, một tay phù ngạch, chậm rãi thở hắt ra...

"Ai, cảm tình vỡ tan ." 8)

-----oO-----

Một trăm nhất thập bát chương Tiểu Quỳnh Phong đặc sản hùng tâm đan

"Đạo lữ không phải là tu đạo bầu bạn ư? Khi nào thì, đạo lữ liền cùng vợ chồng là một cái đạo lý ?

Một lòng mộ đại đạo không được sao?

Hiểu rõ tịnh điểm tu được chưa ư! Không được sao!"

Tiểu Quỳnh Phong đan phòng, Tửu Ô sắc mặt ửng đỏ, ngồi ở kia không ngừng vuốt cái bàn, phát ra một tiếng tiếng áp lực gầm nhẹ.

Đan phòng tiệc rượu, Tửu Ô ngồi ở chủ vị, bên cạnh là Tửu Ô lục sư muội rượu lộc, Thất sư đệ rượu tề;

Tửu Cửu tự nhiên cũng tại này, bất quá lúc này đang theo Lý Trường Thọ cùng Linh Nga tọa ở một bên, càng như là chủ nhân nhà tại chiêu đãi khách nhân.

Rượu lộc xem bộ dáng tất nhiên là xinh đẹp tuệ linh tiên tử, lại lộ ra một cỗ mềm mại cảm giác;

Nàng tựa hồ yêu tha thiết màu xanh biếc, một thân màu xanh nhạt nhuyễn hương váy, nó thượng phối xanh lá mạ sắc kẹp áo, chu sai đều là thấu triệt ngọc bích tạo hình mà thành;

Rượu lộc cái đầu trung đẳng, dáng người xen vào yếu điệu cùng lung linh giữa, cùng Tửu Cửu có chút gần, nhưng có sở không bằng;

Lược viên khuôn mặt nhỏ nhắn thượng, mày liễu mắt hạnh, bạc môi cái miệng nhỏ, cổ thon dài trắng nõn...

Đầu tiên mắt cấp người cảm giác, liền là thập phần ôn nhu, mà nàng nói chuyện thời cũng là ôn tiếng lời nói nhỏ nhẹ, không nhanh không chậm, tựa hồ cùng nàng lớn tiếng chút nói chuyện, đều sẽ nhượng người cảm thấy có chút thất lễ mạo phạm.

Lại nhìn bên cạnh hấn rượu tề... Lược.

Hai người tất nhiên là lo lắng ngũ sư huynh, đi theo cùng nhau đến đây dự tiệc.

Tửu Ô hai chén buồn rượu hạ đũa, rượu lộc nhỏ giọng vấn: "Ngũ sư huynh, người cùng tứ sư tỷ này là như thế nào rồi?"

Thế là, Tửu Ô liền mở ra máy hát, tại kia một trận chụp bàn phi nhỏ.

Rượu lộc cùng rượu tề đều là nhú mày không nói;

Một bên tội ác thủ phạm Lý Trường Thọ còn lại là không ngừng an ủi, nắm bắt Tửu Ô cái mũi chính là một trận mãnh liệt quán canh gà.

Chỉ còn hai cái hoàn toàn không biết sao lại thế này Linh Nga cùng Tử Cửu, tại kia hai mặt nhìn nhau...

Linh Nga biết chút nam nữ sự, nhưng bất đả;

Tử Cửu nhưng thật ra từ nhỏ mưa dầm thấm đất, tu hành một ngàn đa niên, đời này chút cũng hiểu, nhưng bởi vì không có gì kinh nghiệm, cũng không biết ngũ sư huynh này đến cùng là làm sao vậy, đột nhiên bực tức đầy bụng...

Này đốn tiệc rượu bắt đầu, lộ vẻ nghe Tử Ô tại kia không ngừng cầu nhàu.

Hoàn hảo, Lý Trường Thọ đề nghị Tử Ô cùng nhau ra ngoài đi một chút, tán giải sầu, nhượng bốn người tại kia ăn uống chơi nháo, lúc này mới không lãng phí một bàn tử hảo đồ ăn.

Bước chậm tại linh thú vòng trung, Lý Trường Thọ đáy lòng cân nhắc, nên như thế nào bổ cứu việc này.

Xem Tử Ô cảm xúc bình tĩnh chút, Lý Trường Thọ thấp giọng hỏi:

"Tử Ô sư bá, nơi này không có người khác.

Ta coi ngươi là sư bá, cũng đương tri tâm bạn tốt, này đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Ngươi cùng Tử Thi sư bá, không phải một mạch ân ái như lúc ban đầu ư?"

"Ai!"

Tử Ô thờ dài, quay đầu không nói.

Lý Trường Thọ lại hỏi: "Tử Ô sư bá, có phải hay không ngươi hiện tại có gì... Nan ngôn chi ần?"

"Ai!"

Tử Ô lại thờ dài, thoáng có chút muốn nói lại thôi.

Lý Trường Thọ trầm ngâm hai tiếng, thấp giọng nói: "Sư bá, có một việc ta không biết có nên nói hay không."

Tử Ô nói: "Ngươi nói, ta nghe."

"Sư bá có khi, tại phương diện này, có chút bất quá tự tin," Lý Trường Thọ đạo, "Kỳ thật sư bá ngươi đã muốn thập phần không sai, ngươi nếu là đều loại này rồi, ta đây về sau đối đạo lữ sự, khẳng định cũng là kính nhi viễn chi."

"Ta này..."

Tửu Ô lời nói một chút, cười khỏ nửa tiếng, vỗ vỗ bắp đùi.

"Hành đi, ta nói thật cho ngươi biết đi!

Ta hiện tại không biết như thế nào, chính là... Liên là có chút, không nghĩ gần nữ sắc..."

Lý Trường Thọ nghe vậy nhất thời lui về phía sau nửa bước.

Tửu Ô nhất thời bị này nửa bước khí nở nụ cười, mắng: "Ngươi đừng hiểu sai ! Bàn đạo cũng không phải là cô dương đạo nhân!"

"Là, là, " Lý Trường Thọ tự nhiên là mở cái nói đùa, hắn cũng biết Tửu Ô bệnh căn ở địa phương nào.

Trầm ngâm hai tiếng, Lý Trường Thọ nói: "Su bá, ta nghe sư phụ nói lên quá các ngươi trừ yêu chi tiết, ngươi có phải hay không xem qua, ta họa kia phúc... Bách Mỹ Lão Hậu Đồ?"

"Ân, xem qua, " Tửu Ô nhíu mày đạo, "Ngươi kia đồ chính là nhất trương đồ, như thế nào khả năng hội ảnh hưởng đến ta?"

Ta tốt xấu cũng là Chân Tiên tu vi, tâm tình cũng là khá ổn."

"Chỉ là kia đồ tự nhiên không đến mức, nhưng lúc ấy, tựa hồ sư bá là trung hồ yêu mỹ thuật, lúc ấy sư bá ngài tâm thần, là tại hoàn toàn thất phòng dưới tình huống..."

Lý Trường Thọ hơi chút nhắc nhở hai câu, Tửu Ô lược làm tự hỏi, nhất thời bùng tỉnh đại ngộ.

"Thật sự là như thế?"

"Cần phải đúng rồi, " Lý Trường Thọ thở dài, "Việc này, nguyên ở ta sở làm họa làm, tuy nói là kia mỹ thuật di chứng, nhưng đệ tử cũng là có trách nhiệm tại.

Sư bá, ngươi nếu là tin được ta, khiến cho đệ tử lai thử xem, có không bỏ cứu bỏ cứu đi."

Tửu Ô kia nhỏ bé đầu mi nhíu hạ, "Ngươi nghĩ, như thế nào bỏ cứu?"

Lý Trường Thọ bình tĩnh cười, tất nhiên là định liệu trước.

Bất quá chốc lát, Tửu Ô tinh thần chấn hưng, nhãn trung tràn đầy hy vọng, về tới đan phòng tiệc rượu;

Hắn như là hoàn toàn thay đổi nhất cái người, tại kia không ngừng kêu mấy người uống rượu dùng bữa, không khí rất nhanh liền sống nhảy lên...

Hắn tam cái sư đệ sư muội tự nhiên là không rõ cho nên, từng người không hiểu ra sao.

Lý Trường Thọ vẫn chưa đi theo Tử Ô cùng nhau trở về, ngược lại là tại một lúc lâu sau, xoa đầu mi trở về đan phòng, đem nhất chỉ bảo nang, trịnh trọng địa nhét vào Tử Ô trong tay.

Tử Ô thấp giọng hỏi: "Có bao nhiêu?"

"Ba mươi sáu cuộn, hợp sao Bắc Đẩu số."

"Tốt lắm! Làm phiền sư điệt!" Tử Ô nhất thời cười mỉa.

Xem một bên Tử Cửu ánh mắt sáng quắc địa nhìn chăm chăm mình trong tay bảo nang, thấp giọng cười mỉa: "Chớ có đa xem, này cũng không phải là người tiểu hài tử nhà xem!"

Theo sau, Tử Ô đem này bảo nang trịnh trọng chuyện lạ địa thu, đối Lý Trường Thọ dựng thẳng cái ngón tay cái.

"Còn là sư điệt người dựa bài bản!"

"Việc nhỏ, việc nhỏ, sư bá chớ chúng ta trước đây ước định mới là."

"Đó là tự nhiên, lai! Sư bá ta kính người một ly! Như việc này khả thành, sư bá ta tất có thâm tạ!"

"Sư bá không cần như thế khách khí, nhớ được bất muốn ngoài truyền chính là."

Hai người người một câu ta một câu, xem như điều đủ chung quanh mấy người khẩu vị, nhưng bốn người mặc kệ như thế nào nói bóng nói gió, hai người đều là mỉm cười không nói.

Rất nhanh, Tử Ô liền ném mình sư đệ sư muội, trước một bước cười mây vội vàng mà đi.

Rượu lộc cùng rượu tề cũng là cáo biệt rời khỏi;

Đội bọn hắn đi rồi, Tử Cửu nhìn chăm chăm Lý Trường Thọ không ngừng truy vấn, Lý Trường Thọ rơi vào đường cùng, cấp Tử Ô giải thích hai câu.

"Tử Ô sư bá là thân thể xuất chút vấn đề, dương khí có chút lổ lỗ;

Thế là ta mượn một chút đan dược cấp hần, lại cấp hần làm chút xem sau cảnh đẹp ý vui họa làm."

"Cứ như vậy?"

"Ân, cứ như vậy."

Nhưng mà, Lý Trường Thọ lời nói vừa, một bên thu thập bát khoái Linh Nga đột nhiên nhớ tới gì, tay nhỏ bé nhoáng lên một cái, ngọc bàn đều thiếu chút nữa đánh nát.

Lý Trường Thọ quay đầu nhìn nàng một cái, Linh Nga nhất thời cúi đầu nhẩn cười, động tác càng nhanh nhẹn chút.

Nàng nhớ tới rồi, ngọc con ếch mau tốc sinh sản...

...

Phá Thiên Phong, Tử tị chín tiên chỗ ở.

Tử Ô vội vã bay trở về, một đầu chui vào mình trong lâu các, lấy ra hai chỉ bảo nang;

Tại nhất chỉ bảo nang trung cầm xuất mấy bình đan dược, lại tại một khác chỉ bảo nang trung, lấy ra nhất loa tinh xảo họa trục.

Này thấp đạo nhân đáy lòng hiện ra Lý Trường Thọ dặn dò.

'Sư bá nhớ được, trước nhìn một cái quyền trục, triệt tiêu quyết tâm đáy kia chút hình ảnh.

Thử lại dùng nhất khối này 'Hùng tâm' đan đan dược, xem có hay không hữu hiệu quả.

Nhưng nhớ lấy, này đan dược không có thể ăn ăn nhiều, nhất khối liền khả nâng cao tinh thần tinh não, hai khối sẽ vĩnh bất mệt nhọc, tam khối liền dễ dàng đã xảy ra chuyện.'

Tử Ô hít vào một hơi, thấp giọng nói:

"Trường Thọ sư điệt, sư bá tương lai, liền giao cho ngươi trong tay !"

Nói xong, hần hoài cuộn một phần có chút trịnh trọng tâm tình, chậm rãi mở ra đánh dấu nhất quyền trục, chậm rãi đem quyền trục mở ra, đầu tiên là kiến hai câu thi từ:

Xuân hoa thu nguyệt khi nào rồi, tàn mộng từ từ biết bao nhiêu.

Rồi sau đó họa quyền chậm rãi triển khai, dùng cẩn thận văn chương, buộc vòng quanh không thể miêu tả họa quyền...

Tửu Ô dần dần xem rất có cảm giác, chậm rãi nhìn đi xuống, khóe miệng lộ ra một chút hiểu ý mỉm cười...

Sau nửa canh giờ, hắn đem sở hữu họa quyền đều đã muốn mở ra, lại dùng nhất khối đan dược, ngồi ở kia lẳng lẳng xuất thần.

Lần này, bất quá chốc lát, Tửu Ô đang một tiếng đứng lên.

Yết hầu rung động, đáy lòng chấn động, đôi mắt hồng nhuận ...

Này là!

Này đã lâu mười mấy năm cảm giác!

"Thi thi, thi thi! Ta không sao!"

Thấp đạo nhân vội vàng thu hồi đan dược, ôm lấy kia chút họa quyền, vội vàng bận rộn bận rộn xuất lầu các, hướng tới nhà mình đạo lữ lầu các phóng đi.

Nửa tháng sau.

Tửu Ô cùng Tửu Thi dặt tay, cùng nhau lai Tiểu Quỳnh Phong đăng môn nói lời cảm tạ, nói Lý Trường Thọ diệu thủ hồi xuân, y giả nhân tâm... Vân vân.

Sau bà Linh Nga cười đáp không được.

Bởi vì tới gần môn nội đại tỷ thí, Tửu Ô lần này cảm nhất kiện tiên bảo, hai kiện thượng đẳng phẩm chất pháp bảo, là tạ ơn lễ;

Lý Trường Thọ không có đa chối từ, biết Tửu Ô sư bá hàng năm làm chấp sự, của cải dày, liền đem tam kiện bảo vật đều xin vui lòng nhận cho, lại cho Tửu Ô sư bá tam đại đàn Độc Long Tửu.

Củng cố củng cố hiệu quả, bổ bổ nguyên khí, xem Tửu Ô sư bá bộ dáng này, so nửa tháng trước rõ ràng thiệt thòi một ít.

Điểm ấy nhân quả, Lý Trường Thọ vốn tưởng rằng đến nơi đây liền quên đi kết...

Kia kiện tiên bảo là nhất bả đoản kiếm, Lý Trường Thọ cho Linh Nga phòng thân dùng;

Kia hai kiện thượng đẳng phẩm chất pháp bảo, Lý Trường Thọ nhưng mình giữ lại, nghĩ hơi sau nghiên cứu luyện khí cấm chế thời, cấm thực vật làm nghiên cứu.

Lần này môn phái đại tỷ thí, Lý Trường Thọ cấp Linh Nga định ra một mục tiêu —

Đâu sợ Linh Nga chủ động bại lộ nàng chân thật tu vi, cũng muốn cố gắng tranh thủ đến trước một trăm lẻ tám danh!

Như vậy, Linh Nga mới có thể được đến môn nội càng nhiều coi trọng.

Đến nay Lý Trường Thọ đã muốn là bọn hần Tiểu Quỳnh Phong con bài chưa lật, sư muội tàng cùng bất tàng, kỳ thật ý nghĩa đã muốn bất đại.

Chỉ cần Linh Nga ở bên ngoài thời, chú ý bảo trì ước pháp tam chương, chớ chọc lai tân phiền toái thì tốt rồi.

Về phần Lý Trường Thọ mình, đối môn phái đại tỷ thí, kỳ thật không có gì mong đợi, hẳn đến trước ba mươi sáu danh liền ổn rồi, đa tranh cũng vô dụng chỗ.

Ngày ngày một quá, phía sau núi trước tài hạ tiểu linh thụ nhóm, hiện tại đã muốn khỏe mạnh trưởng thành, người giấy nhựa cây có cuộn cuộn không ngừng cung ứng.

Kia mấy khối càng vất vả công lao càng lớn lão cây, cũng bị Lý Trường Thọ...

Đương củi lửa chém.

Dù sao, chúng nó biết đến sự nhiều lắm, về sau thành tinh lại giết, vậy có chút quá tàn nhẫn.

Bây giờ còn là cây, chém cũng liền chém, không có thống khổ, chạy lắm an tường.

Tiểu sư thúc này mấy tháng cũng an phận rất nhiều, tựa hồ sợ quấy rầy Lý Trường Thọ cùng Linh Nga tu hành.

Mà này đối sư huynh muội, có lẽ là môn nội đại tỷ thí trước, tâm tính tối ổn định hai cái trẻ tuổi đệ tử;

Hai người có rảnh sẽ thương lượng, như thế nào giúp sư phụ đi ra về lo lắng.

Tiểu đề nghị của Linh Nga —— cấp sư phụ tìm kiếm một vị đạo lữ, Lý Trường Thọ cũng biểu thị đồng ý.

Nhưng Lý Trường Thọ cũng nói, việc này rầu thuận theo tự nhiên, không thể nóng lòng nhất thời.

Liên loại này, lại là mấy tháng vội vàng mà qua, Độ Tiên Môn tất cả phong mỗi ngày đều là lưu quang bay vụt, bóng người truy đuổi không ngừng, Khản La Mật Cổ địa trù bị đại tỷ thí sự.

Loại này bầu không khí, cực kỳ giống thế tục lễ khánh.

Lý Trường Thọ cũng bắt đầu tay bắt tay giáo Linh Nga như thế nào ngăn địch, đem một chút đơn giản tiểu chiêu thức chia xẻ cấp sư muội, nhượng sư muội có thể thăng cấp càng đơn giản chút.

Này tốp đệ tử trung, Linh Nga là nhập môn tối chậm kia tốp, nhưng tu vi nhưng phi kém cõi nhất .

Cách đại tỷ thí còn có nửa tháng, Phá Thiên Phong chân núi đã muốn bắt đầu bố trí nơi sân, các vị hàng năm bề quan trưởng lão phần lớn cũng thức tỉnh xuất quan, chuẩn bị quan khán Độ Tiên Môn hai trăm niên một lần việc trọng đại...

Không chỉ như vậy, Độ Tiên Môn còn đối ngoại tràn thiệp mời, mời đông thẳng Thần Châu quan hệ không sai mấy nhà môn phái, cùng với Nhân Giáo mấy nhà đạo thừa.

Kim Tiên cảnh chương môn khí tức, khi rảnh rồi mà thôi hội hiển lộ nhất hai lần .

Lý Trường Thọ cũng có chút quái niệm, không biết chương môn hay không còn tại học máu...

Vốn, Lý Trường Thọ nghĩ đến, đại tỷ thí trước phải sẽ không lại xảy ra chuyện gì.

Tiên lâm phong tựa hồ tạm thời đã quên khoái tự cái này Chân Tiên, Độ Tiên Môn quanh mình cũng đã muốn vững vàng, không ai tính kế.

Hải Thần giáo bên kia, hung mãnh phát triển thế cuối cùng ổn định , Long tộc cũng thu liễm chút, vẫn chưa đi theo thế lực khác cứng đối cứng, chỉ là thủ mình năng giành được kia phần công đức.

Lý Trường Thọ hiện tại đã muốn tích góp từng tí một nhất bút không ít hương khói công đức, không sai biệt lắm có thể cô đọng xuất công đức kim thân ... Nhất cái ngón út giáp cái...

Nhưng Lý Trường Thọ không tưởng được là, Tửu Ô sư bá cưới mây đến rồi Tiểu Quỳnh Phong, còn cầm một đồng lễ vật;

Thập đạo nhân nhìn thấy Lý Trường Thọ, liền lộ ra nhất sợi tràn đầy thâm ý mỉm cười.

"Trường Thọ a, hùng tâm đan còn có ư?"

Lý Trường Thọ nhú mày nói: "Sư bá, kia chút đan dược, người cần phải dùng hết mới đúng..."

"Quả thật là vô dụng hết, " Tửu Ô sắc mặt có chút xấu hổ, bố trí một tầng cách âm kết giới, "Này không phải, ta cùng thi thi sự, không biết như thế nào đã bị sư phụ đã biết.

Sư phụ hỏi ta tiên căn hậu quả, ta liền đơn giản giải thích hạ.

Ta cũng không nói người chuyện gì, lời thề còn là nhớ được .

Chỉ là, lúc ấy sư phụ hỏi ta thời điểm, vừa vặn có hai vị trưởng lão tại, sau đó một vị trưởng lão âm thầm tìm ta...

Trường Thọ người cũng biết, tu hành tuế nguyệt quá dài, tâm tính sẽ trở nên đạu bạc, các vị trưởng lão cũng có đạo lý, tự nhiên có chút sâu phương diện này sự, ta không tốt chối từ, đã đem hùng tâm đan cầm đi ra ngoài...

Người đoán thế nào?

Hắc! Thật là có dùng!"

Lý Trường Thọ nhìn không được một tay phù ngạch, hảo một trận hoãn bất quá kình.

Hắn tại Nhân Giáo là vi an ổn tu hành, tìm cái chỗ dựa vững chắc bảo vệ tự thân, để thuận lợi trích được củ lạc!

Không phải ở trong này khai được đường bán hùng tâm đan, phối hợp nào đó cái bất dựa bài bản Đại Pháp Sư làm loạn môn nội không khí !

Tửu Ô cười nói: "Trường Thọ, người còn có thể luyện chế hùng tâm đan bất?

Muốn cái gì tài liệu? Ta bật người cấp người cầm lại đây!"

"Đã không có, " Lý Trường Thọ quả quyết lắc đầu, "Loại này đồ vật rất khó luyện chế, đa tuyệt đối đã không có."

Tửu Ô sư bá nhất thời vẻ mặt tiếc nuối, thấp giọng nói:

"Quả thật? Ta đây trở về cùng các trưởng lão nói một câu đi.

Ai, bọn họ vốn đang chuẩn bị rất nhiều tạ ơn lễ, truyền công trưởng lão vốn đang đồng ý, chờ người phi tiên liền ban cho Vô Vi Kinh quyển hạ..."

Lý Trường Thọ mỉm cười, hắn là loại này vi ngoài vật sở động người ư?

Là.

Lý Trường Thọ tại tay áo trung cầm xuất lục chỉ bình sứ, "Cấp các vị trưởng lão phân một phần đi, lại đa thật sẽ không có."

Dù sao, hấn còn muốn cấp nhà mình linh thú vòng linh thú lưu một ít...

()

Suru cầu

-----oOo-----

Một trăm nhất thập chín chương đại tỷ thí bắt đầu, Nhị Giáo Chủ trợ uy

Tới gần tiên môn đệ tử đại tỷ thí, Lý Trường Thọ ngồi ở Tiểu Quỳnh Phong trung năng rõ ràng cảm giác được, môn nội có một cỗ mạch nước ngầm tại bắt đầu khởi động.

"Cát trưởng lão, này hùng tâm đan người còn có bao nhiêu dư không?"

"Ai, tiểu nữ liền cho tam khối, dùng sau đó, quả thực không sai, giống như lại tìm được rồi năm đó kia phần rung động..."

"Vật ấy đương thật không sai, trước đây chúng ta cũng thử qua không ít linh đan diệu dược, cũng liền này, nhượng người ta cô quạnh đạo tâm, lại nổi lên sáng khoái niên gọn sóng."

"Không sai, không sai, phương diện này có một mặt dược liệu, nhưng thật ra cực kỳ hiếm thấy, bản đạo cân nhắc hồi lâu, còn là tìm hiểu không ra."

"Không thể không nói, cái kia luyện chế xuất xuất này đan dược tiểu đệ tử, là một nhân tài..."

"Loại này đệ tử nhất định phải lưu lại môn nội, trọng điểm bồi dưỡng mới được..."

Này là, vân thượng nào đó hai cái Thiên Tiên cảnh trưởng lão đối thoại, bị Lý Trường Thọ phong ngữ chú ngẫu nhiên bắt đến.

Tróc đoán không ra kia vị dược liệu, cần phải chính là kia tương đối 'Thiên môn' tình thạch đi...

Nguyên bản Lý Trường Thọ chỉ cần đem phương thuốc dân gian cấp đi ra ngoài, cái này sự liền cùng mình không còn rồi nhiều lắm liên lụy;

Nhưng loại này hùng tâm đan, cũng không chỉ là dùng để cái búng lão niên luyện khí sĩ đối nhau sống nhiệt tình; như là có người cầm cái này đi làm chuyện ác, hẳn cũng muốn chịu đựng một tia nhân quả.

Này đan cùng Độc Long Tửu bất đồng;

Độc Long Tửu chính là nhượng đạo khu bổ sung nguyên khí, dương khí, dùng đạo khu phản ứng, đi ảnh hưởng tự thân hành vi;

Nhưng này hùng tâm đan, chính là trực tiếp tác dụng ở tâm tình.

Hiện đến nay, thông qua Tửu Ô sư bá, đem này chút đan dược hướng đi không chế được, đây mới là tối cần gấp sự.

Này đan luyện chế thủ pháp cũng không tính phức tạp, luyện chế cánh cửa cũng không tính cao, khó khăn liền khó khăn tại kia một mặt 'Tinh thạch' thượng.

Như thế, cũng sẽ không khiến cho về Lý Trường Thọ tu vi phương diện hoài nghi.

Nhiều nhất cũng chính là cảm khái hạ, cái này tiêu đệ tử đầu quả dưa đủ thông minh, trận pháp cùng đan đạo hai nở hoa...

Vốn, khoảng cách tiên môn đại tỷ thí còn có nửa tháng, Lý Trường Thọ cái này trẻ tuổi đệ tử, cũng nên chuẩn bị hạ hơi sau đồng môn đấu pháp;

Tuy rằng vô dụng, nhưng như vậy mới hợp tình lý.

Nhưng hiện tại...

"Đại tỷ thí gì đại tỷ thí?"

Môn nội đại tỷ thí người có thể được chỗ tốt đa, cũng là người bỏ hùng tâm đan luyện chế xuất lai chỗ tốt đa?

Trường Thọ a, người này không phải tại đâu bán đan dược, người là tại vì chúng ta Độ Tiên Môn môn nội hài hòa cùng ổn định, làm ra kiệt xuất cống hiến!

Tình cô có phải hay không?

Bản sư bá đi cấp người làm bách bát thập đối lai, người mà lại chờ là tốt rồi!"

Tửu Ô sư bá lưu lại những lời này, liền vội vàng xuất tiên môn, tiến đến phòng trần sư tầm tình cổ tấm tích.

Lý Trường Thọ cũng dặn dò hẩn một tiếng, này hùng tâm đan xem như Tiểu Quỳnh Phong bắt truyền bí mật, không thể đem tình cô, tình thạch sự ngoài truyền, Tửu Ô tự nhiên nhất khẩu đáp ứng .

Có lúc đầu đại đạo lời thề ước thúc, Tửu Ô cũng sẽ không cảm mình chậm chậm quăng đời còn lại hay nói giỡn.

Tửu Ô ra ngoài sáu ngày, thật đúng là liền làm đến rồi tam đời tình cô, lén lút đưa cho Lý Trường Thọ.

Lý Trường Thọ cũng không hàm hồ;

Ngay trước mặt Tửu Ô, Lý Trường Thọ đem tình cô cho ăn cô linh độc thảo, hóa thành tình thạch, điều chế xuất luyện hùng tâm đan chuẩn bị bí chế nước thuốc, niêm phong cất vào kho ở tại đan phòng bên trong...

Nhưng đợt tiếp theo hùng tâm đan, ít nhất cũng muốn bảy bảy bốn mươi chín thiên sau đó mới có thể luyện chế.

Nếu đã muốn có tân tình thạch, Lý Trường Thọ cũng đã đem mình còn lại trữ hàng... Cầm hai phần ba xuất lai.

Còn là muốn mình lưu trữ một ít, dĩ chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

"Sư bá, ta có cái ý tưởng."

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, chậm rãi nói:

"Này hùng tâm đan, sau này còn thỉnh sư bá nhiều hơn lo lắng.

Mỗi một khối đan dược nơi đi, cần phải làm tốt ghi chép, cho dù là trưởng lão cầm đi đi lại, tặng lễ, cũng muốn hỏi rõ hướng đi mới có thể.

Thứ này khả dùng để đả kích đạo tâm, cũng khả dùng để làm ác, còn là nhiều hơn cẩn thận mới là.

Đệ tử cũng không có thể nhượng sư bá bạch bận việc, tự các trưởng lão nơi đó được tới chỗ tốt, sư bá cùng ta ngũ năm phân thành, như thế nào?"

Tửu Ô cười nói: "Ngươi loại này cẩn thận cẩn thận, cũng không biết là sợ thậm! Chớ có ngũ năm phân thành, này đối với ngươi quá mức bất công."

Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói:

"Đệ tử là cung cấp hùng tâm đan, sư bá muốn bắt đi cấp các vị trưởng lão, hai cái mắt xích đồng dạng trọng yếu.

Thứ này phí tổn, cũng ngay tại này mấy đôi tình cô thượng, sư bá lại cung cấp luyện đan bảo tài.

Chính như sư bá trước đây theo như lời, chúng ta cũng không phải là đâu bán đan được, làm là nhân tình sự, các vị các trưởng lão ban cho có bao nhiêu có quả, về tình về lý, ngũ thành là phân được .

Sư bá, chớ có khách khí với ta ."

"Cái này..."

Tửu Ô thoáng trầm ngâm một tiếng, nhìn đến Lý Trường Thọ cặp kia chân thành đôi mắt, cũng liền gật đầu đáp ứng .

Lý Trường Thọ lại dặn dò vài câu, nhượng Tửu Ô tại 'Hiển đan' thời, bắt muốn nói thêm có quan hệ hẳn cái này luyện đan người tin tức, đồng thời đem phương thuốc dân gian cho Tửu Ô một phần.

Tửu Ô tuy rằng cảm thấy, mình bị nhất cái sư diệt như thế chiếu cố, bao nhiêu có chút bất quá thoải mái.

Nhưng...

Này vị 'Hùng tâm đan Độ Tiên Môn tổng bán ra', cũng là thập phần cảm động.

Thế là, lại một đám hùng tâm đan bị Tửu Ô 'Tán' đi ra ngoài, chảy tới các vị có đạo lữ các trưởng lão trong tay.

Này làm cho nhất cái, thoáng có chút dị thường hiện tượng.

Mấy ngày sau, môn nội đại tỷ thí khai mạc, môn nội chúng Thiên Tiên trưởng lão, Chân Tiên ngoại vụ các trưởng lão, đại bán tụ tập ở tại không trung vân thượng.

Vốn nên là hơn mười trên trăm vị, tóc trắng xoá, hạc phát đồng nhan, tiên phong đạo cốt lão giả;

Mà nay xuất hiện , chính là một đám thanh niên, trung niên khuôn mặt nam tiên, cùng với một ít xinh đẹp, mềm mại động lòng người nữ tiên...

Các đệ tử mở rộng ra nhân giới rất nhiều, cũng nhượng hơi sau hiện thân Độ Tiên Môn chuông môn, đều thiếu chút nữa nghĩ đến mình đi nhầm sơn môn.

...

Đại tỷ thí chính thức khai mạc trước nửa ngày.

Tề Nguyên lão đạo cuối cùng đi ra khỏi mình nhà cỏ, nhìn sắp 'Xuất chinh' hai cái ái đồ, lão nhân bên trong tràn đầy cảm khái.

Hắn là nhìn hai cái đồ nhi chậm rãi lớn lên, lập tức liền muốn đưa bọn họ đi 'Phá Thiên Phong đi thi', Tề Nguyên đáy lòng cũng là nổi lên một chút gợn sóng.

Nhưng Tề Nguyên cẩn thận nhìn lên, lại phát hiện có chút không thích hợp.

Đại đồ đệ Lý Trường Thọ tự nhiên còn là ngày thường như vậy, một thân phở thông trường bào, tự thân khí chất không có gì xông ra điếm, nhượng người xem liếc mắt một cái sẽ theo bản năng xem nhẹ;

Tiểu đồ đệ Linh Nga, hôm nay nhưng thật ra có chút bất đồng,

Nàng một thân ám hoàng váy dài, này váy dài hình thức tầm thường, nhưng làm công khảo cứu, vừa thấy liền không phải vật phẩm, trọng điếm là, nó thượng lưu chuyển một chút tiên quang, dường như tiên bảo.

Không chỉ là này váy dài, còn có Linh Nga trên đầu chu sai, cánh tay ngọc đội thủ trạc, trong tay nắm đoản kiếm, thậm chí vành tai thượng hai chỉ tạo hình đặc biệt khuyên tai, lộ vẻ ẩn chứa tiên quang tiên bảo...

Lý Trường Thọ vì nhượng sư muội có thể có tốt thứ tự, đem nàng dùng tiên bảo võ trang .

Hơn nữa này chút tiên bảo, cũng tất cả đều là Tử Ô sư bá cầm lai, môn nội các trưởng lão ban thưởng hạ ;

Việc này tuy rằng không nên lộ ra, nhưng các vị trưởng lão cũng sẽ không kỳ quái, vì sao Tiểu Quỳnh Phong sẽ có như vậy Đa Bảo vật.

"Trường Thọ, " Tề Nguyên nhìn về phía Lý Trường Thọ, thấp giọng nói, "Người này là, làm gì muội lương tâm sự?"

Lý Trường Thọ nhất thời dở khóc dở cười, đem nhất chỉ bảo nang hai tay bồng cho mình sư phụ.

"Sư phụ, này mấy kiện bảo vật ngài cầm phòng thân.

Sư phụ người yên tâm là tốt rồi, này chút bảo vật đều là các vị trưởng lão ban cho."

Lập tức, Lý Trường Thọ đem hùng tâm đan sự bẩm báo cho sư phụ, Tề Nguyên lão đạo cũng là một trận dở khóc dở cười.

"Chúng ta đường đường Nhân Giáo đạo thừa, đạo lữ phong vì sao hội như thế..."

Ai, thôi.

Trường Thọ a, người hiền đan về hiền đan, chứ có ham các trường lão ban cho.

Chúng ta Độ Tiên Môn có này chút trường lão bảo vệ, có các vị môn nhân xuất lực, mới có chúng ta đến nay an ổn tu hành sự."

Lý Trường Thọ liên tục gật đầu, đối sư phụ, ứng phó tự nhiên còn là muốn ứng phó;

Nhưng muốn cho hắn đi bạch cấp đan dược, tự nhiên bất quá khả năng.

Có hùng tâm đan tương trợ, Lý Trường Thọ cải tạo Tiểu Quỳnh Phong kế hoạch, ít nhất cũng có thể trước thời hạn mấy trăm năm hoàn thành...

Phá Thiên Phong tiếng chuông nhất vang, hai người cũng từ biệt sư phụ, cưỡi mây hướng Phá Thiên Phong mà đi;

Dọc theo đường đi năng kiến tất cả phong bay ra không ít đám mây, hoặc cao, hoặc thấp, tất cả đều tiến đến môn nội đại tỷ thí nơi sân.

Nơi sân ngay tại Phá Thiên Phong chân núi, nơi đó có một mảnh dốc thoải, một chỗ lòng chảo, lúc này cũng đã muốn đơn giản bố trí một phen.

Thắng chế cũng bất tính phức tạp, chúng đệ tử rút thăm đấu pháp, mỗi cái đệ tử đều có mười hai luân sơ thí cơ hội, bằng mười hai luân đấu pháp thắng bại nhiều ít, khúc ba trăm sáu mươi người tiến vào vòng tiếp theo, lấy chu thiên số.

Như thế chẳng đoạn lặp lại, từ ba trăm sáu mươi người trung thắng được một trăm lẻ tám người, từ một trăm lẻ tám nhân trung thắng được bảy mươi hai người, lại từ bảy mươi hai nhân trung thắng được ba mươi sáu người...

Nguyên nhân đệ tử số lượng phân đông, môn nội đại tỷ thí cũng không thời gian hạn chế, ban ngày đấu pháp, ban đêm có môn nội trường lão giảng kinh nói.

Từ loại này lai xem, quả thật là môn nội hai trăm niên một lần việc trọng đại, dù có thể cùng khai sơn đại điển cùng so sánh.

Lý Trường Thọ cùng Linh Nga này đối sư huynh muội, đến chỗ đó sau, rất tự nhiên địa, tìm cái không chớp mắt góc ở lại .

Có chút ngày thường tương đối cao điệu phong đầu, thí dụ như đan đỉnh phong, tiên lâm phong, cũng sẽ làm một cây cờ xí, mặt trên viết cái 'Đan', 'Lâm' chữ, mình phong đầu đệ tử cũng sẽ tụ tập tại một chỗ.

Có chút chính là tương đối tùy ý, các đệ tử cùng quen biết bạn tốt tiếp cận cùng một chỗ, tùy ý xuyên môn.

Tiếng chuông từ từ, vang quá chín tiếng;

Các nơi mây trắng lên xuống, triền núi lòng chảo đã tràn đầy bóng người.

Lần trước tụ tập nhiều như vậy đệ tử, còn là Độ Tiên Môn gặp nạn thời, bất quá khi đó chúng đệ tử chỉ là chạy trốn chết, có chút chật vật;

Hôm nay bọn họ, nhưng đều là hăng hái, nóng lòng muốn thử, rất có đại tiên môn phong phạm.

Lý Trường Thọ thấy cảnh này, cũng là nổi lên thi tính, đáy lòng âm thầm ngâm tụng:

'Mãn sơn đều là đẹp trai, lọt vào trong tầm mắt tận tinh muội.

Giương mắt nhìn vân đóa, chúng lão không đơn giản.'

Nhìn đến đám kia nhất sửa ngày xưa già nua hình tượng các trưởng lão, Lý Trường Thọ cũng là thoáng có chút vô lực phi nhỏ.

Chợt nghe quanh mình vang lên một tiếng tiếng tán thưởng, Phá Thiên Phong thượng bay tới hơn mười đóa mây trắng.

Trước hết nhất người, thân cháy hồng váy dài, tóc đen đơn giản chùm khởi, mặt như trong sạch, mỹ so hằng nga, lưng nàng kia dấu hiệu tính địa đại kiếm, rơi vào vi năng dự lưu, dễ thấy nhất vị trí.

Đương đại đệ tử thủ tịch, Hữu Cầm Huyền Nhã.

Hữu Cầm Huyền Nhã còn chưa rơi xuống đất, ngay tại trong đám người tìm gì, nhìn hai vòng, cuối cùng thấy được kia đối sư huynh muội, khoe miệng thoáng toát ra một chút tươi cười, nhẹ nhàng vượt cảm ý bảo.

Nháy mắt, từng đạo ánh mắt hướng tới Lý Trường Thọ cùng Linh Nga hội tụ mà đến.

Tại Hữu Cầm Huyền Nhã đang tròng thời, Lý Trường Thọ liền đã bắt đầu vết địa lui nửa bước, mọi người ánh mắt tất cả đều bị Linh Nga hấp dẫn.

Linh Nga chính là thoải mái địa hạ thấp người hoàn lễ, làm sạch cảm thoáng nâng nâng, khoe miệng mang theo ôn nhu ý cười, nhưng thật ra biểu hiện có chút tự tin...

Chợt nghe nhất sợi truyền thanh nhập nàng trong tai:

"Ôn Tự Kinh một trăm lần, nhớ thượng."

Linh Nga nhất thời cúi đầu, thâm nghĩ muốn gặp, vừa rồi như thế nào sẽ không nhịn xuống, nổi lên cùng Hữu Cầm sư tử đối lập tâm tư.

Chúng đệ tử tề tụ triển núi lòng chào đồng thời, quanh mình cũng nhẹ nhàng nhất vài đóa mây trắng, Độ Tiên Môn chúng tiên cũng phần lớn tụ tập ở chỗ đó.

Chốc lát lại nghe chung tiếng vang lên, Độ Tiên Điện chỗ dâng lên nhất phương ngọc đài, nó ngồi hơn mười đạo nhân ảnh.

Chương môn Không Hu... Khu, không lo đạo nhân, phó chương môn trọng vũ thượng nhân, cùng Vong Tinh thượng nhân đẳng vài vị Thiên Tiên cảnh trưởng lão, cùng hơn mười vị đề mấy ngày trước đây đến tân khách, tự ngọc đài phía trên chậm rãi mà đến.

Lý Trường Thọ âm thâm cảm thụ hạ ngọc trên đài khí tức, chính là nhú mảy.

Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ lại tới nữa;

Hơn nữa, lần này tới còn có hai gã Kim Tiên cảnh 'Cao thủ', tản ra một chút Kim Tiên cảnh uy áp, có lẽ chính là kia Thập Thiên Quân bên trong đâu nào hai vị.

Lý Trường Thọ chưa thấy qua, cũng chỉ là như thế suy đoán.

Trước đây huyết văn con rối tập kích Độ Tiên Môn, trong đó liền có tam danh Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ, sau Huyền Đô Đại Pháp Sư ra mặt, điều tra rõ này ba người là bị chương không tâm thần.

Hôm nay Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ lại tới đây địa xem lễ, cần phải là muốn cùng Nhân Giáo đạo thừa 'Quay về ở hảo', có vài phần bồi lễ ý tứ hàm xúc tại.

Cái này, nhưng thật ra cùng hấn cái này tiểu đệ tử không quan hệ.

Nhưng tại này mấy danh Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ chỗ ngồi mặt sau, còn đứng mấy cái trẻ tuổi đệ tử, trong đó nhất danh thiếu niên, Lý Trường Thọ chính là quen thuộc lắm...

Lúc này, này thiếu niên cũng phát hiện Lý Trường Thọ;

Hấn tại nhất danh Tiệt Giáo Kim Tiên bên tai nói hai câu, liền luôn hạ ngọc đài, lập tức hướng tới Lý Trường Thọ cùng Linh Nga bay tới.

Này không phải bên cạnh long, đúng là Tiệt Giáo đệ tử, Đông Hải long cung Nhị Thái Tử, Nam Hải Hải Thần giáo Nhị Giáo Chủ kiêm thanh long Đại hộ pháp —— Ngao Ất!

"Trường Thọ huynh!"

"A, ắt huynh, biệt lai vô dạng."

"Thác Trường Thọ huynh phúc, gần đây đều mà lại mạnh khỏe."

Này hai người liếc nhau, hết thầy tự tại không nói trung.

Dựa theo bọn họ Nam Hải Hải Thần giáo quy củ, vừa rồi này đơn giản đối thoại, chân thật hàm nghĩa kỳ thật là:

【bái kiến Giáo Chủ!

Nhị Giáo Chủ miễn lễ, nơi này chúng mắt nhìn trùng.

Gần đây Hải Thần giáo hết thầy mạnh khỏe, Giáo Chủ không cần đa quả niệm, an tâm tu hành là tốt rồi... 】【

Vân vân.

Tuy rằng hai người đánh bí hiểm, vẫn chưa bại lộ gì, Ngao Át trước đây Độ Tiên Môn nhất hành, cùng Lý Trường Thọ giao hảo, cũng cũng không phải gì đó bí mật.

Nhưng Lý Trường Thọ giờ phút này, bao nhiêu có chút khó chịu.

Bên trái đứng nhất cái như hoa như ngọc, môn nội tiên tử bảng gần đây thẳng tắp tiêu thẳng Tiểu sư muội, chốc chốc sẽ có nam đệ tử nhìn qua.

Phía bên phải đứng nhất cái lai lịch không nhỏ, thiếu niên thân hình cùng khuôn mặt, diện mạo cũng là có chút xuất chúng, một đôi góc cũng là hơi đáng yêu long tử, chốc chốc cũng sẽ có nữ đệ tử nhìn qua.

Kẹp ở bên trong Lý Trường Thọ: ...

Tổng cảm giác, mình trước đây mới nhập môn 111ừ mười năm, kia an tâm, thoải mái, mà lại điệu thấp tu đạo hằng ngày, đã là vừa đi không còn nữa phần.

-----oO-----

**Một trăm hai mươi chương thật sự là nhất tràng cân sức cân tài chi chiến 【
cầu phiếu 】【**

Ngao Át thân là Tiệt Giáo đệ tử, luôn tại hạ mặt cùng Độ Tiên Môn đệ tử nhất khối đứng, cũng bất hợp tình lý.

Cũng may, này vị thái tử đệ đệ trong lòng biết rõ ràng, Lý Trường Thọ thân là Nhân Giáo nào đó cao thủ công đức người đại lý, phải bảo trì thân phận bí ẩn tính.

Lý Trường Thọ truyền thanh khuyên hấn hai câu, Ngao Át liền cười nói: "Đối đãi các ngươi môn nội đại tỷ thí sau đó, sẽ cùng Trường Thọ huynh ôn chuyện nói chuyện phiếm."

Nói xong, Ngao Át cười mây bay trở về ngọc đài, về tới hạm chỉ muội muội cùng các vị sư huynh bên cạnh...

Không bao lâu, Quý Vô Ưu chương môn cười mây từ ngọc đài bay ra, phía dưới đệ tử, các nơi môn nhân tất cả đều nín thở ngưng thần, sơn môn nội mọi âm thanh đều tịch.

Lý Trường Thọ cẩn thận cảm ứng hạ, phát hiện chương môn... Khả năng còn là có thương tích tại thân, tóm lại có chút khí tức bất ổn.

Chốc lát, Quý Vô Ưu nhất mở miệng, tiếng truyền sơn môn các nơi:

"Khụ..."

Giá trị này ngày tốt ngày tốt, ta Độ Tiên Môn gần nhị trăm năm chiêu nạp trẻ tuổi đệ tử, tề tụ chỗ đó... Khụ, khụ...

Hôm nay môn nội đại tỷ thí, bởi vì cũng không phải là nhượng mà thôi đẳng hàng cái thượng hạ cao thấp.

Cấp mà thôi đẳng hàng vị, chỉ là vì độc xúc tu hành, đâu sợ nhất thời lạc hậu, sau này vị tất không thể cái sau vượt cái trước.

Kia yêu ma tập sơn sự, do, gần ngay trước mắt một loại.

Mà thôi đẳng cùng sư môn cộng tiên thời quyết tâm, bản đạo lúc ấy dĩ nhiên nhìn thấy, cảm giác sâu sắc vui mừng.

Đến nay, tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội mời dự họp sắp tới, ta Độ Tiên Môn vì Nhân Giáo thanh đức phúc tiên, tôn sư độ ách chân nhân sáng chế đạo thừa, cũng được mời tiến đến đi gặp.

Lần này môn nội đại tỷ thí, hàng vị sao Bắc Đẩu số giả, hoặc được trưởng lão tiên cử giả, đều có thể tùy bản đạo cùng nhau đi về phía trước Trung Thần Châu..."

Nghe chương môn tại kia cao đàm khoát luận, Lý Trường Thọ chính là thoáng nhú mày.

Trước ba mươi sáu đều muốn đi tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội?

Có lần trước long cung trừ yêu đại hội vết xe đổ, Lý Trường Thọ tự nhiên không nghĩ tham dự loại này 'Thịnh hội', hẳn thẳm nghĩ trốn ở trong núi an an ổn ổn tu hành.

Nhất là, theo tu vi không ngừng tăng lên, Hữu Cầm Huyền Nhã hiện tại càng phát ra chói mắt, đến lúc đó vạn nhất bính xuất nhất hai cái bị heo dầu mông tâm si nam, khóc hô, muốn cùng hẳn cái này 'Hữu Cầm sư muội bằng hữu bình thường' quyết đấu...

Vậy rất sốt ruột .

Cái loại này đại hội thượng, cao thủ tập hợp, nói không chừng còn có thể có Xiển Giáo mười hai Kim Tiên loại này tầng thứ đại lão thường lui tới.

Minh điếm này điếm nguy trang, không nhất định đủ xem;

Nếu là khiến cho chú ý, rất dễ dàng phát triển xuất không thể khống hạm mục công việc...

'Muốn bắt, bả hàng vị thứ tự, khống chế tại ba mươi bảy đến bốn mươi vị tả hữu đi.'

Lý Trường Thọ vừa muốn như thế đặt lễ đính hôn quyết tâm, đột nhiên phát hiện, có bao nhiêu đạo tầm mắt chính rơi vào mình thân thượng.

Lặng lẽ phản tra này chút tầm mắt mấy chỗ nơi phát ra;

Có ngọc đài phía trên Vạn Lâm Quân trưởng lão, có vài vị Bách Phạm Điện quen biết bên ngoài trưởng lão, còn có vài vị nét mặt toả sáng, 'Hùng tâm tái khởi' Thiên Tiên cảnh trưởng lão.

Lý Trường Thọ: ...

Còn là nghĩ biện pháp, tiếp tục cải tiến 《 quy hơi thở bình khí bí quyết 》 tương đối dựa bài bản.

Xem như vậy tử, hẳn cùng cái này tam giáo đại hội, đã là 'Đại Minh ven hồ, không gặp không về', chỉ có thể trước thời hạn đã làm chuẩn bị, cẩn thận ứng đối.

Môn nội đại tỷ thí, dựa theo đã định nước chảy hạn nhất hạn tiến hành.

Chương môn nói xong phó chương môn giảng, phó chương môn nói xong Thái Thượng trưởng lão lại có nói...

Đến cuối cùng, nhưng còn là Bách Phạm Điện cát trưởng lão xuất tràng, tuyên bố đại hội chính thức bắt đầu.

Hai vị Thái Thượng trưởng lão bay ra ngọc đài, đầu bạc theo gió vũ, gậy trợ xương xuất thanh kỳ;

Tứ chỉ dài tay áo cổ trừ, sái xuất nhất tảng lớn tinh quang, trường hợp cũng là có chút đồ sộ.

Này chút tinh quang hóa thành nhất chỉ chỉ ngọc giản, hướng tới phía dưới chậm rãi rơi đi, nhượng mỗi vị đệ tử tất cả trì nhất chỉ.

Ngọc giản thượng có một đánh số, ngẩng đầu là thập Thiên can 【giáp, ất, bính, đinh, mậu, minh, canh, tân, nhâm, quý】, sau đó đi theo tam cái đếm hết.

Lý Trường Thọ đếm hết là leng keng nhị lục, Linh Nga đếm hết vi tân nhất nhị nhất;

Cùng Lý Trường Thọ dùng để dấu hiệu mình luyện chế kia chút 'Tiểu' bảo nang phương pháp, nhưng thật ra bất ngờ nhất trí.

Hơi sau như ngọc giản sáng lên, liền là muốn kết cục đấu pháp.

Trừ từng người đánh số ở ngoài, ngọc giản thượng còn có mười hai cái trắng tinh phương cách, hơi sau nếu là được nhất thắng, liền khả thấp sáng nhất chỉ phương cách.

Này chút ngọc giản là trọn vẹn pháp bảo, luyện chế không tầm thường, có ở sau lưng dùng chữ nhỏ viết:

【không thể tổn hại, hội sau trả lại; như có bỏ tổn hại, dùng cung nửa năm.】

Lập tức, mười mấy tên môn nội Chân Tiên cảnh chấp sự đi trước vào bàn, ở ngoại vi đứng hảo vị trí;

Trận đấu đấu pháp hai gã đồng môn đệ tử, đã muốn trì sáng lên ngọc giản, vào bàn đợi chờ.

Xa xa gần gần, tất cả vị đệ tử nhóm cũng đều bắt đầu nguyên địa ngồi xuống;

Hơi chút chú trọng chút, đều sẽ cảm xuất bò đoàn, nhuyển kê, tùy ý chút liền là ngồi trên chiếu, cùng Thiên Địa thân mật tiếp xúc.

"Sư huynh..."

Linh Nga ở bên nhỏ giọng hô, tại trụ vật vòng ngọc trung cảm xuất hai chỉ bò đoàn, nhất chỉ làn trúc, còn cố ý đem bò đoàn bày rời bán trượng.

Lý Trường Thọ truyền thanh nói: "Biểu hiện không sai, Ôn Tự Kinh giảm năm mươi lần."

Lam Linh Nga nhất thời cổ cổ khoe miệng, thấp giọng nói: "Thôi sư huynh, nhà người cũng không phải vì ít viết điểm kinh văn."

"Kia không giảm ."

"Ai, đừng, đừng..."

Lý Trường Thọ nhất thời cười mỉa nhĩ, liêu khởi đạo bào trước bày, cùng sư muội cùng nhau nhập tọa.

Hai người mới vừa ngồi xong, Linh Nga còn chưa tới kịp cầm xuất đồ ăn cái giỏ trung, mình chuẩn bị mấy ngày điếm tâm, lạnh trà, hai chỉ Tiểu Bạch tay từ phía sau dò xét lại đây, đem làn trúc trộm ôm lấy...

"Hắc hắc, nhượng bản sư thúc nhìn xem, ta Linh Nga lại làm gì ăn ngon?"

Tửu Cửu đã trộm sờ soạng lại đây, trực tiếp ngồi ở hai người trung gian, mở ra làn trúc thượng cơm bô.

Nhất thời, từng đạo ánh mắt bay vụt mà đến, không ít chưa thấy qua Tửu Cửu sư thúc đệ tử, đáy mắt tràn đầy rung động...

Lý Trường Thọ đôi mày sớm có dự liệu, bất động thanh sắc, nhắm mắt dưỡng thần;

Linh Nga thành thành thật thật hô câu sư thúc, đương nhiên người như vậy, cũng không dám cùng Tửu Cửu đùa giỡn, tro mắt nhìn mình vất vả làm điếm tâm, bỏ thêm vào Tiểu sư thúc tội ác...

Tửu Cửu cùng Linh Nga tiếp cận cùng một chỗ, tại chúng đệ tử nhãn trung, đó là cảnh đẹp ý vui, mỹ mỹ gặp nhau.

Mà đương Tửu Cửu na đến Lý Trường Thọ bên cạnh, vẫn Lý Trường Thọ hơi sau nghĩ như thế nào đấu pháp thời, kia chút đệ tử nhãn thần, nhất thời có vi diệu biến hóa.

"Muốn nói như thế nào đấu pháp, chỉ có thể tùy cơ ứng biến rồi, " Lý Trường Thọ khinh cười nói câu.

Tửu Cửu cũng không hỏi nhiều, cổ vũ hấn vài câu, liền na trở về, cẩn thận chỉ điếm Linh Nga.

...

Đấu pháp nhất buổi diễn tiến hành, Lý Trường Thọ âm thầm cũng tại dùng tiên thức quan sát.

Tuy rằng hiện tại này chút cùng thể hệ luyện khí sĩ đấu pháp, đối mình mà nói đã muốn không còn rồi tham khảo giá trị;

Có chút đầu pháp chiêu thức, trước kia xem là tiên người chỉ con đường, hiện đến nay xem ra chính là phí phí vô đầu...

Nhưng đa nhìn một cái, hơi sau cũng có thể đủ nguy trang càng tự nhiên.

Vòng thứ nhất thứ bảy thập chín tràng, Linh Nga xuất tràng, cầm trong tay mấy thứ tiên bảo, triển lộ xuất hóa thân cửu giai tu vi, thoải mái đem một vị Phản Hư cảnh đồng môn áp chế.

Lý Trường Thọ đối Linh Nga biểu hiện coi như cơ bản vừa ý, đồng thời chủ động truyền thanh, trộm khen nàng hai câu.

Mặc xem Linh Nga mặt ngoài bất động thanh sắc, trong lòng tất nhiên là nhạc khai liễu hoa.

Lý Trường Thọ tiếp tục chờ, hấn vòng thứ nhất đầu pháp, tại sau giờ ngọc mới khoan thai lai trì.

Đệ ba trăm sáu mươi nhị tràng, Lý Trường Thọ trong tay ngọc giản nhẹ nhàng chấn động, hơi hơi phát ra ánh sáng, môn nội chấp sự cũng đã hô lên trong tay hấn ngọc giản đánh số.

Lý Trường Thọ đứng dậy, cười mây bay về phía đầu pháp nơi sân;

Cùng lúc đó, kia can 'Lâm' chữ kỳ hạ, cũng có nhất danh đệ tử bay xuất lai, đối Lý Trường Thọ lộ ra một chút mỉm cười.

Lý Trường Thọ đầu mi thoáng vừa nhíu...

Giám sát tiên lâm phong nhiều như vậy niên, hấn tự nhiên nhận biết người này là ai.

Này là tiên lâm phong mầm tiên, môn nội hàng vị đệ thập chín, về đạo cảnh nhị giai, vừa vắn tại Lý Trường Thọ trước.

Như vậy xảo?

Đây không phải trùng hợp, trước đây cũng có môn nội bài danh gần mầm tiên gặp gỡ, tựa hồ là các trưởng lão cố ý an bài, mỗi cách nửa canh giờ, lai nhất tràng 'Cân sức cân tài' độ sức.

Hai người đồng thời rơi vào bị trận pháp gia trì quá bình địa thượng.

Hai vị môn nội chấp sự hướng trước, kiểm tra hai người trong tay ngọc giản, đồng thời đối hai người nói 'Điểm đến tức dừng' quy củ.

— trước đây đã có đệ tử nguyên nhân đấu pháp quá kịch liệt thu không được tay, mà ngộ thương đồng môn.

Đội hai vị chấp sự xác nhận không có lầm, từng người thối lui, Lý Trường Thọ cùng này tiên lâm phong đệ tử nhất tề làm cái đạo vái chào.

Chính lúc này, Lý Trường Thọ nghe được một tiếng truyền âm lọt vào tai:

"Lý sư huynh, không bằng ngươi ta hôm nay buông tay nhất bác, không cần điềm đến tức dừng."

Lý Trường Thọ nghe vậy cũng là cười, nhẹ nhàng vuốt cằm, trong tay áo bay ra đạo đạo phù lục.

Phòng thủ nhất sóng, đi thêm phản kích!

Đối tiên lâm phong đệ tử, hẳn tự sẽ không trực tiếp nhận thua, nhưng cũng sẽ không thắng quá thoải mái, dù sao hai người 'Tu vi gần' .

Người này tiên lâm phong đệ tử cần phải là làm công khóa, trước đây nghiên cứu con gái đã xuất giá nội bài danh dựa trước đệ tử như thế nào đấu pháp;

Mà lại Lý Trường Thọ cùng Ngao Át năm đó luận bàn, môn nội cũng phần lớn đều thấy.

Lập tức, này tiên lâm phong đệ tử tề khởi tam dạng pháp bảo, tay cầm dẫn lôi mộc kiếm, đỉnh đầu nhất chi hoa mai, thân chu bay nhất chỉ bảo châu, thật cũng khí thế bất phàm, toàn thân phòng hộ không hề góc chết.

Theo sau này người trực tiếp bay đến giữa không trung, mộc kiếm đối Lý Trường Thọ xa xa một chút;

Hơn mười đạo thật nhỏ lôi quang nở rộ, ngưng tụ thành nhất chỉ cánh triển quá trượng lôi điều, đối Lý Trường Thọ phi tập mà đi.

Lý Trường Thọ dưới chân điềm nhẹ, thân hình về phía sau tung bay, hai tay nhanh chóng kết ấn, đỉnh đầu có bảy mươi hai trương hoàng giấy phù ngưng tụ thành địa hỏa phù trận.

Phù trận phun ra đạo đạo hỏa trụ, đem lôi điều miễn cưỡng đánh tan.

Mà lúc này, Lý Trường Thọ hai chân đã muốn lại tiếp xúc mặt đất, thân hình nhanh chóng chìm vào đại địa.

Kia tiên lâm phong đệ tử thấy thế cười lạnh, hai tay bắt đầu nhanh chóng thúc giục pháp, thi đóng băng chú, mặt đất nhất thời xuất hiện một mảnh hàn băng, đồng thời nhanh chóng hướng tới khắp nơi lan tràn.

Quả nhiên sớm có chuẩn bị.

Nhưng mà, kia địa hỏa phù trận liên tiếp phát uy, chút nào bất chịu ảnh hưởng, thúc giục xuất đầy trời hỏa xà, đuổi theo kia tiên lâm phong đệ tử mà đi;

Kia khối bảo châu hào quang đại tác, đỉnh đầu hồng mai đánh xuống quang hoa, đem này tiên lâm phong đệ tử vũng vàng bảo vệ...

Nhất thời giữa ánh lửa văng khắp nơi, lôi quang lóe ra.

Nhưng Lý Trường Thọ, đã muốn vô thanh vô tức không còn rời tầm hơi, thoát ly đôi phương linh thị tập trung...

Một trận chiến này vừa mới bắt đầu, đại đa số đệ tử đã xem mùi ngon, quả thật là nhất tràng về đạo cảnh luyện khí sĩ độ sức.

Lý Trường Thọ tránh ở dưới đất không nhanh không chậm, chưởng không phù trận không ngừng nhiều địch.

Hắn quyết định ổn một chút, cùng cái này về đạo cảnh đệ tử đại chiến một trận, sau đó lại hiểm trung thủ thắng...

Như thế kích đấu chốc lát, Lý Trường Thọ phù trận phù lục đã lặng yên đổi mới hai bát;

Kia tiên lâm phong đệ tử thân chu bảo vật bảo quang, bắt đầu có chút chống đỡ không được.

Pháp bảo mặc dù hảo, nhưng cũng là muốn hao phí tự thân pháp lực, mới có thể duy trì uy năng;

Này người đồng thời tế khởi tam dạng bảo vật, còn tìm không được Lý Trường Thọ tung tích, bị động lâm vào đánh lâu dài...

Mặc cho ai đều năng nhìn ra lai, Lý Trường Thọ tuy rằng là mượn thổ động lợi, có chút không riêng màu, nhưng đã ổn thao nắm chắc thắng lợi.

Dần dần, này tiên lâm phong đệ tử mặt lộ vẻ háo sắc, đột nhiên cất cao giọng nói:

"Như thế nào, Lý sư huynh sẽ chỉ ở trong đất cuộn mình?"

Nhưng thật ra rất có các người Tiểu Quỳnh Phong nhất quán phong phạm!"

Không ít môn nhân đệ tử đều là thoảng nhú mảy, cảm thấy này tiên lâm phong đệ tử có chút thất lễ;

Dưới đất Lý Trường Thọ, chính là sắc mặt chút nào không thay đổi.

Võ mồm cực nhanh, có thể như thế nào?

Lý Trường Thọ hiện tại tổng không đến mức, cùng nhất danh về đạo cảnh đồng môn so đo này chút...

Nhưng hắn cũng muốn cân nhắc, mình nên như thế nào biểu hiện mới tương đối hợp lý, dù sao hai phong bên ngoài đi lên xem, cũng có ân oán tại.

Thế là...

Không trung phù lục, bất tri bất giác đa một ít;

Từ bảy mươi hai trương phù lục, hóa thành một trăm lẻ tám đạo phù lục, lại tùy theo tiếp tục tăng trưởng, dần dần tăng trưởng đến ba trăm sáu mươi chu thiên số.

Ngọc trên đài, Ngao Át đầu mi nhất khiêu, loại này phù trận uy lực...

Hắn thể hội quá, tương đương không sai.

Ba trăm sáu mươi trương phù lục nhất tề phát uy, chậm chậm thiên hỏa lên xuống, hỏa trụ không ngừng đập lạc.

Kia tiên lâm phong đệ tử tả chấn hữu chi, tam dạng pháp bảo dần dần bảo quang uể oải, đã là có chút chống đỡ không được.

Hắn đang muốn ra sức nhất bác, vừa muốn đem bảo châu tế khởi, chợt thấy sau lưng hỏa tiếng gào thét;

Ngẩng đầu vừa thấy, đã thấy phía trên cuồn cuộn thiên hỏa, nhưng lại ngưng tụ thành nhất chỉ chân to, vào đầu giẫm lên !

Này tiên lâm phong đệ tử biến sắc, toàn lực ngăn cản, mặc dù cách dùng lực bảo vệ tự thân, lại bị một cước hung mãnh giẫm lên hạ, thân hình hướng tới phía dưới nhanh chóng ngã xuống!

Mắt thấy người này liền muốn ngã trên mặt đất, một bên môn nội chấp sự cũng đem hô lên người thắng quy thuộc;

Điện quang hỏa thạch giữa, mặt đất đột nhiên toát ra đến rồi một vật.

Vật ấy đầu thô hạ tế, quanh thân tràn đầy phong duệ tiêm đâm, đơn giản trạc phá kia tầng băng cứng, lộ ra nửa thước, đối chuẩn phía trên đập lạc thân ảnh...

Lang nha bông!

Chúng đệ tử giống như đã từng quen biết, kia can pháp khí lang nha bông!

Người này tiên lâm phong đệ tử cả người pháp lực sở thặng không có mấy, lúc này đã là vô lực điều vận pháp bảo!

Mà kia lang nha bông không biết là có tâm còn là vô ý, vừa vận là đối chuẩn rồi, hẳn sẽ không bị thương nặng mông bộ vị...

Huyết quang nhất trán, tiên phi ba thước!

Đồng môn chúng đệ tử nhất tề ngừng thở, quanh mình một đám nữ đệ tử che nhãn không dám đa xem;

Ngọc trên đài Ngao Át, bất tự giác sau lưng mồ hôi lạnh chảy ròng ròng...

Này lang nha bông kiến huyết liền thu, chỉ là cấp đối phương một chút khiển trách.

Nhưng này đệ tử kêu lên một tiếng đau đớn, nằm trên mặt đất, máu tươi giàn giụa, chớp mắt, trực tiếp bị khí ngất đi.

Lý Trường Thọ thân ảnh từ bên chậm rãi chui ra;

Khí tức phù phiếm, hiển nhiên là pháp lực tiêu hao quá đa, hai tay trống trơn, chút nào không thấy vừa rồi kia dọa người pháp khí.

Lý Trường Thọ nhìn dưới mặt đất thượng này đối thủ, nhíu nhíu mày, ngôn nói:

"Vừa mới chỉ là bị thương ngoài da mới đúng, sư đệ vì sao hôn đi qua ?

Còn thỉnh sư thúc sư bá mau chút nhìn xem!"

Hai vị đã muốn bay lên tới môn nội chấp sự, sắc mặt đều có chút biến thành màu đen.

Vì sao hôn đi qua ...

Ngươi nói vì sao hôn đi qua !

Rất nhanh, hai vị chấp sự hô lên, tiên lâm phong đệ tử chỉ là khó thở công tâm, cũng không lo ngại, Lý Trường Thọ lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

"Ai, này quả thật, là nhất tròng cân sức cân tài chi chiến."

Nói xong, được chấp sự cho phép, Lý Trường Thọ xoay người cười mây đi trở về mình chỗ ngồi;

Nơi đó, Tử Cửu chính lời kéo Linh Nga, người trước đã là cười trước ngửa sau lật, cái sau chính là cực lực nhẫn nại.

-----oOo-----